

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

V.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Resort	Připomínky	Vypořádání
Ministerstvo zahraničních věcí	<p><u>I. k části první - změna zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR</u></p> <p>k bodu 11 – k § 17b)</p> <p>MZV navrhuje za slovem „dnů“ udělat tečku a text „vízum typu D“ vypustit. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Označení typů víz písmeny A a C se nepoužívá v samotném normativním textu ani v nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (dále jen „vízový kodex“) - pouze v příloze upravující vyplňování vízového štítku se používají kódy A a C. Zavedení označení dlouhodobého víza typem D v zákoně považuje MZV za nesystémové a neopodstatněné. Toto označení je „reliktem“ označování typů schengenských víz typu A, B, C ve Společné konzulární instrukci.</p> <p>Rovněž je potřebné sjednotit ustanovení § 17b) s textem § 51 obsahujícím definici dlouhodobého víza.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo zahraničních věcí	k bodu 15 – k § 20 odst. 5	Zásadní připomínka byla akceptována. Text byl ve spolupráci

věcí	<p>MZV požaduje upravit předmětné ustanovení v tom smyslu, aby odkazovalo na důvody neudělení schengenského víza zakotvené přímo ve vízovém kodexu, nebo aby obsahovalo přímo výčet těch ustanovení vízového kodexu, která se v tomto ohledu na rodinné příslušníky nevztahují, či která se na ně vztahují pouze v omezeném rozsahu. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Navrhované znění § 20 odst. 5 upravuje důvody pro neudělení krátkodobého víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie odchýlně od vízového kodexu, a to tím způsobem, že odkazuje na jiná ustanovení cizineckého zákona. Tuto legislativní techniku pokládá MZV za nevhodnou. Vzhledem k jednotnému režimu, který vízový kodex zavádí, včetně jednotného formuláře pro zamítnutí žádosti o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení, v němž uváděné důvody odpovídají důvodům dle čl. 32 odst. 1 vízového kodexu, považuje MZV za nevhodné, aby cizinecký zákon obsahoval vlastní výčet důvodů pro neudělení víza určité skupině osob, který navíc nemusí vždy odpovídat důvodům dle nařízení. Zakotvení příznivějšího režimu pro rodinné příslušníky občanů EU podle směrnice 2004/38 je proto třeba upravit tak, aby cizinecký zákon obsahoval přímo výčet těch ustanovení vízového kodexu, která se v tomto ohledu na rodinné příslušníky nevztahují, či která se na ně vztahují pouze v omezeném rozsahu.</p>	s připomínkovým místem upraven.
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k bodu 106 – k § 56 odst. 4</p> <p>MZV navrhuje vypustit text "...a o jeho oprávnění požádat</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.

	<p>ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza Ředitelství služby cizinecké policie o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.", a dále příslušná ustanovení § 180e týkající se nového posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Nově navrhovaný § 56 odst. 4 stanoví, že "Policie písemně informuje cizince o důvodech neudělení dlouhodobého víza a o jeho oprávnění požádat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza Ředitelství služby cizinecké policie o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza."</p> <p>O žádostech o udělení víza k pobytu nad 90 dnů rozhodují orgány služby cizinecké policie. Zastupitelský úřad, který žádost přijímá, je oprávněn uplatnit k této žádosti stanovisko, ve kterém zpravidla informuje příslušný inspektorát cizinecké policie o získaných skutečnostech, poznatcích vycházejících z pohovoru se žadatelem a dalších šetřeních, které se při posuzování jednotlivých náležitostí žádosti podařilo získat. Zastupitelský úřad tedy předává inspektorátu cizinecké policie fakta a zjištění, která tento orgán není schopen na území České republiky zjistit a která jsou v mnoha případech zásadní a směrodatná při přijímání rozhodnutí o udělení, či neudělení víza. Jak stanoví § 57 odst. 4, policie ke stanovisku ZÚ při udělování dlouhodobého víza přihlídně. Uvedené ustanovení je v praxi standardně využíváno, neboť poznatky o žadateli získané zastupitelským úřadem jsou pro inspektoráty cizinecké</p>	
--	---	--

	<p>policie často jediným „hmatatelným“ nástrojem k přijetí (negativního) rozhodnutí o žádosti.</p> <p>V této souvislosti není jasné, na základě jakých jiných kritérií, než je stanovisko zastupitelského úřadu k žádosti o udělení dlouhodobého víza, by tato žádost byla nově posuzována. S ohledem na charakter úkolů, které zastupitelské úřady plní v rámci řízení o udělení víza k pobytu nad 90 dnů, lze předpokládat, že zavedení opravného prostředku by vedlo k prolomení zásady, že stanovisko zastupitelského úřadu se žadateli nezpřístupňuje, tak jak to stanoví §57 odst. 4. Toto považuje MZV za bezpečnostní riziko a možný prostředek nátlaku na pracovníky zastupitelského úřadu, kteří tato stanoviska formulují. S tímto vědomím budou zastupitelské úřady od svých stanovisek ustupovat a jejich role v řízení o udělení dlouhodobého víza bude ve svém důsledku pouze formální, což je dle názoru MZV v rozporu s bezpečnostními a migračními zájmy ČR.</p> <p>Aplikací institutu "nového posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza" dojde z praktického hlediska k vyššímu administrativnímu zatížení zastupitelských úřadů a orgánů služby cizinecké policie. Dalším důsledkem navrhovaného opatření bude nutnost věnovat větší časový prostor důkladnějšímu zpracování každé žádosti o udělení dlouhodobého víza z formální, obsahové a byrokratické stránky věci.</p> <p>Dále je nezbytné v případě víz krátkodobých zaručit, aby se závazným stanoviskem policie, uvedeným v nově navrhovaném znění § 180e odst. 5, nemohl být žadatel ani jeho zástupce seznámen. Proto je v §180e nutno zakotvit</p>	
--	---	--

	stejnou zásadu jako v §57 odst. 4 a odkázat na toto ustanovení, aby nemohlo dojít k situaci, kdy by žadatel mohl být v tomto řízení seznámen se stanoviskem policie k původní žádosti o krátkodobé vízum.	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k bodu 302 – k § 169 odst. 13</p> <p>MZV požaduje doplnit předmětné ustanovení o úpravu případů, kdy je žádost podána správně, tj. mj. určit, jakým okamžikem je řízení o žádosti zahájeno (nyní se pouze výkladem vychází z toho, že řízení se zahajuje zaplacením správního poplatku). Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Za situace, kdy navrhovaná novela zákona obsahuje detailní postup v případě, kdy nebude žádost o vydání povolení dlouhodobého nebo trvalého pobytu podána u příslušného úřadu, navrhuje se také doplnit úpravu pro případ, kdy je žádost podána správně, tj., mimo jiné určit, jakým okamžikem je řízení o žádosti zahájeno (nyní se pouze výkladem vychází z toho, že řízení se zahajuje zaplacením správního poplatku).</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k bodu – k § 170 odst. 2</p> <p>MZV požaduje upravit lhůtu zakotvenou ve druhé větě předmětného ustanovení tak, že se termín „14 dnů“ nahradí termínem „30 dnů“. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Nově navrhované ustanovení § 170 odst. 2, stanoví, že "Zastupitelský úřad může stanovit povinnost předem si</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>sjednat termín podání žádosti. Zastupitelský úřad umožní cizinci podání žádosti nejpozději do 14 dnů ode dne, kdy cizinec o stanovení termínu podání žádosti požádal."</p> <p>Citované ustanovení vychází z vízového kodexu, kde se tato podmínka týká žádostí o udělení schengenského víza. Jak ukazuje praxe zastupitelských úřadů, přijetí a zpracování žádosti o udělení dlouhodobého víza vyžaduje větší časový prostor, než je tomu u žádostí o krátkodobá víza. Z důvodu flexibility, větší transparentnosti vůči žadateli a lepší organizaci práce zastupitelského úřadu, MZV žádá o výše uvedené prodloužení lhůty, v níž MZV umožní cizinci podání žádosti o dlouhodobé vízum.</p>	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k bodu 324 – k § 180e) odst. 1 písm. a) – ve vztahu ke krátkodobým vízům</p> <p>a) MZV žádá o doplnění předmětného ustanovení v tom smyslu, aby bylo zakotveno, u kterého orgánu je žadatel oprávněn podat žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza, tj. žádá o zakotvení, že uvedená žádost se podává na zastupitelském úřadě, který rozhodl o neudělení víza. Dále MZV žádá, aby zastupitelský úřad byl oprávněn provést nové posouzení důvodů neudělení víza nejprve sám a teprve v případě, že dospěje ke stejnému posouzení jako v první fázi řízení, postoupí žádost o nové posouzení MZV. Navrhuje se stanovit, že zastupitelský úřad posoudí žádost o nové posouzení důvodů do pěti pracovních dnů ode dne jejího podání; pokud shledá žádost důvodnou, vízum žadateli udělí, v opačném případě žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza bezodkladně postoupí Ministerstvu zahraničních věcí. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována úpravou § 180e odst. 2 a 4.</p>

	<p>Odůvodnění:</p> <p>Navržené ustanovení nestanoví, u kterého orgánu je žadatel oprávněn, resp. povinen podat žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza. Nejsou stanoveny povinnosti a oprávnění zastupitelského úřadu. MZV považuje za nutné stanovit v tomto směru jednoznačná pravidla.</p>	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>b) MZV navrhuje stanovit, že pokud MZV shledá žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza jako důvodnou, vízum se žadateli bezodkladně udělí. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Není zakotven postup v situaci, kdy MZV posoudí uvedený opravný prostředek jako důvodný. Není například zřejmé, že se rozhodne o udělení víza na základě původní žádosti o vízum, aniž by bylo třeba podat žádost novou, není stanoveno, v jaké lhůtě bude vízum uděleno.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou § 180e odst. 2 a 4.
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>c) MZV navrhuje doplnění předmětného ustanovení o zakotvení toho, že na řízení o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza, se nevztahují ustanovení správního řádu, že nejde o správní řízení. Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k bodu 331 – k § 182 odst. 1</p> <p>MZV navrhuje doplnit do předmětného ustanovení za písmeno f) písmeno g) tohoto znění: „g) po projednání s Ministerstvem zahraničních věcí seznam zastupitelských úřadů, u kterých se snímají otisky prstů žadatelů o dlouhodobá víza a pořizují se jejich obrazové záznamy dle</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>§ 55 odst. (3).“ Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>V kontextu předpokládané realizace pořizování biometrických prvků u žadatelů o krátkodobá víza v rámci Vízového informačního systému, která bude probíhat postupně na zastupitelských úřadech schengenských států v příslušných částech světa, je třeba využít tento nástroj i u žadatelů o víza dlouhodobá. Navrhované doplnění pravomoci Ministerstva vnitra do § 182 tak zajistí oprávnění stanovit a operativně doplňovat seznam zastupitelských úřadů ČR, které budou biometrické prvky pořizovat jak pro víza krátkodobá, tak i pro dlouhodobá. Tento nástroj rozšířením působnosti Ministerstva vnitra zajistí realizaci povinnosti žadatele o dlouhodobé vízum na požádání strpět sejmutí otisků prstů a pořízení obrazového záznamu, která je již upravena v § 55 odst. (3) ve společných ustanoveních k dlouhodobým vízům.</p>	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p><u>II. K části čtvrté – Změna zákona o správních poplatcích – k bodu 7</u></p> <p>MZV požaduje rozdělit bod 7 návrhu na dva samostatné body 7 a 8 a stávající novelizační bod 8 označit jako bod 9. Navrhuje se následující znění bodů 7 až 9:</p> <p>7. Do části XII sazebníku správních poplatků se vkládá položka 144, která včetně osvobození, zmocnění a poznámky pod čarou č. 74 zní:</p> <p>„Položka 144</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a text byl ve spolupráci s připomínkovým místem a Ministerstvem financí upraven.</p>

	<p>Přijetí žádosti o udělení krátkodobého víza</p> <p>a) dle přímo použitelného právního předpisu EUR stanoví přímo použitelný Evropské unie⁷⁴⁾ právní předpis Evropské unie⁷⁴⁾</p> <p>b) dle dohody o usnadnění udělování víz EUR stanoví příslušná dohoda o uzavřené mezi Evropskou unií a třetí zemí usnadnění udělování víz uzavřená mezi Evropskou unií a třetí zemí</p> <p>Osvobození</p> <p>Osvobození stanoví přímo použitelný právní předpis Evropské unie nebo dohoda o usnadnění udělování víz uzavřené mezi Evropskou unií a třetí zemí⁷⁴⁾.</p> <p>Zmocnění</p> <p>Zmocnění Ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů stanoví přímo použitelný právní předpis Evropské unie nebo dohoda o usnadnění udělování víz uzavřené mezi Evropskou unií a třetí zemí⁷⁴⁾.“</p> <p>8. V části XII sazebníku správních poplatků položka 144A včetně osvobození a zmocnění zní:</p> <p>„Položka 144A</p> <p>Přijetí žádosti o udělení dlouhodobého víza</p> <p>Kč 2 500</p> <p>Osvobození</p>	
--	--	--

	<p>1. Od poplatků podle této položky jsou osvobozeny osoby mladší 6 let.</p> <p>2. Od poplatků podle této položky je osvobozeno přijetí žádosti o udělení víza do diplomatických, služebních, úředních a zvláštních pasů.</p> <p>3. Od poplatků podle této položky jsou osvobozeni žáci, studenti, postgraduální studenti a doprovázející učitelé, kteří podnikají cesty za účelem studia nebo odborné přípravy v oblasti vzdělávání.</p> <p>4. Od poplatků podle této položky jsou osvobozeni výzkumní pracovníci ze třetích zemí, kteří cestují za účelem provádění vědeckého výzkumu.</p> <p>Zmocnění</p> <p>1. Ministerstvo zahraničních věcí a zastupitelské úřady mohou v jednotlivých případech od vybíraného poplatku upustit nebo jej snížit, pokud toto opatření slouží k podpoře kulturních zájmů, sportovních zájmů, zájmů v oblasti zahraniční politiky, rozvojové politiky, jiných důležitých veřejných zájmů nebo z humanitárních důvodů.</p> <p>2. Ministerstvo zahraničních věcí a zastupitelské úřady mohou u dětí ve věku od šesti let a mladších dvanácti let vízový poplatek snížit nebo je od vízového poplatku osvobodit.“</p> <p>9. V části XII sazebníku správních poplatků položce 162 se na konci textu písmene b) a c) doplňují slova „nebo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (modrá karta EU)“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
--	--	--

	<p>Odůvodnění:</p> <p>Výše uvedená technická úprava je nutná vzhledem k tomu, že krátkodobá víza jsou upravena ve vízovém kodexu, zatímco dlouhodobá víza zůstávají v kompetenci národní právní úpravy.</p> <p>74) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009, o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex)</p>	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p><u>III. k části dvanácté – Účinnost</u></p> <p>MZV požaduje doplnit ustanovení o účinnosti o další písmeno, v němž bude zakotvena účinnost §180e od 5. 4. 2011. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění: Tímto bude dosaženo souladu s vízovým kodexem, který stanoví k uvedenému datu účinnost odpovídajících ustanovení o opravném prostředku (viz čl. 58 odst. 5 nařízení).</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>Nad rámec novely zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky</p> <p>MZV požaduje doplnit návrh zákona o zapracování čl. 5 směrnice 2004/38, podle něhož jsou rodinným příslušníkům občanů EU udělována víza bezplatně. Toto osvobození od vízového poplatku je třeba v zákoně výslovně zakotvit. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována a ve spolupráci s připomínkovým místem a Ministerstvem financí zapracována do novely zákona o správních poplatcích.
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k § 18 písm. d) bod 6</p> <p>V rámci novelizace předmětného ustanovení požaduje MZV upravit i bod 6 tak, že se text „držitele dokladu o</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>povolení přechodného nebo trvalého pobytu na území jiného členského státu Evropské unie“ nahradí textem „držitele pobytové karty rodinného příslušníka občana Unie“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Stávající znění bodu 6 jde nad rámec směrnice 2004/38 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, neboť podle jejího čl. 5 odst. 2 věty druhé jsou od vízové povinnosti osvobozeni rodinní příslušníci s platnou pobytovou kartou. Důvod pro osvobození rodinného příslušníka od vízové povinnosti tedy nezakládá jakékoliv povolení k pobytu, ale pouze pobytová karta rodinného příslušníka občana Unie ve smyslu čl. 10 směrnice 2004/38. Toto odlišení odpovídá logice věci, jelikož pouze pobytová karta – na rozdíl od jiného povolení k pobytu – osvědčuje, že daný rodinný příslušník získal v daném členském státě právo pobytu z toho důvodu, že zde doprovází či následuje občana EU.</p> <p>Česká republika přitom není oprávněna osvobodit od vízové povinnosti osoby, které jsou povinny mít při překračování vnějších hranic vízum podle nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, pokud to nevyplývá z jiného předpisu unijního práva. Současná dikce uvedeného ustanovení cizineckého zákona je tedy v rozporu s nařízením č. 539/2001.</p>	
--	--	--

	<p>V této souvislosti MZV uvádí, že navrhovaná změna se prakticky projeví pouze vůči povolením k pobytu vydaným členskými státy, které se nepodílejí na schengenském acquis, podle kterého¹⁾ jsou od vízové povinnosti nad rámec nařízení č. 539/2001 osvobozeni držitelé platného povolení pobytu vydaného některým ze zapojených členských států (bez ohledu na to, zda jsou či nejsou rodinnými příslušníky občana EU).</p> <p>1) ¹ Srov. čl. 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody a čl. 5 odst. 1 písm. b) Schengenského hraničního kodexu (nařízení č. 562/2006)</p>	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k § 42 odst. 5 zákona</p> <p>MZV navrhuje doplnit návrh zákona o rozšířenou možnost podání žádosti o povolení dlouhodobého pobytu přímo policii pro případy, kdy žádost se zásadně podává na zastupitelském úřadu, ale cizinec již v době podání žádosti dlouhodobě legálně pobývá na území ČR. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Praxe, kdy je cizinec legálně přítomen na území České republiky a přitom je povinen podat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na zastupitelském úřadě, zatěžuje jak žadatele, tak i zastupitelský úřad, aniž by přinášela jakékoli výhody. Žadatel může žádost podat v zastoupení nebo poštou, není tedy povinen se dostavit na ZÚ. Nedoloží-li náležitosti k žádosti při podání žádosti na zastupitelském úřadě, je vyzýván orgánem příslušným k rozhodnutí k doložení náležitostí na území ČR. Zastupitelský úřad v takovém případě nemá možnost</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>posoudit cizozemské doklady vydané státem jeho působnosti. Jeho role je pak pouze formální a spočívá ve zbytečně nákladném zasílání žádosti ze zahraničí do ČR. Tato připomínka se neuplatní v případě, že bude stanovena povinnost žadatele dostavit se osobně k podání žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu na zastupitelském úřadě, tak jak to navrhuje MZV ve vztahu k § 169.</p>	
<p>Ministerstvo zahraničních věcí</p>	<p>k § 52 odst. 1 písm.c) ve vztahu k nově navrhovanému § 53 odst. 1</p> <p>MZV navrhuje vypustit z § 52 odst. 1 ustanovení pod písmenem c).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Výše uvedená ustanovení jsou ve vzájemném rozporu. Ustanovení § 53 odst. 1 nereflktuje podmínky definované v § 52 odst. 1 („v zájmu ochrany bezpečnosti státu, udržení veřejného pořádku nebo ochrany veřejného zdraví anebo v zájmu plnění mezinárodní smlouvy“). Proto je nutné vypustit z § 52 písmeno c), pokud má být pravidlo místní příslušnosti uvedené v nově formulovaném § 53 aplikováno obecně. V opačném případě by bylo možno argumentovat tím, že § 53 lze aplikovat jedině tehdy, pokud se jedná o ochranu bezpečnosti státu, udržení veřejného pořádku nebo ochrany veřejného zdraví anebo v zájmu plnění mezinárodní smlouvy.</p> <p>Pokud by mělo být ustanovení § 52 odst. 1 písmeno c) speciální ve vztahu k § 53 odst. 1, tj. bylo by možno jej aplikovat za stanovených podmínek také na cizince</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	uvedené ve zvláštním předpise, vydaném podle § 182 odst. 1 písm. f), je nutné tuto skutečnost explicitně upravit.	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k §§ 56 a 57</p> <p>MZV navrhuje, aby v uvedených ustanoveních bylo odstraněno chybné zakotvení udělování dlouhodobých víz zastupitelským úřadem, např. v § 56 odst. (1), (2) a 57 odst. (1).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Předkladatel zřejmě ve společných ustanoveních k vízům pouze vyňal slova „krátkodobá víza“, resp. nahradil slovo „vízum“ slovy „dlouhodobé vízum“. Opomenul však odstranit slova „zastupitelský úřad“ tam, kde se odkazuje na pravomoc udělit vízum (v případě zastupitelských úřadů výhradně vízum krátkodobé). V důsledku toho je text zmatečný, neboť navozuje nesprávný dojem, že o udělení dlouhodobých víz rozhoduje jak policie, tak i zastupitelský úřad.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>k § 57 odst. 1</p> <p>MZV navrhuje vypuštění třetí věty odstavce v předmětném ustanovení, tj. textu „Jestliže zastupitelský úřad i přes souhlas policie dlouhodobé vízum neudělí, je povinen ...“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Jediný případ, kdy přes pokyn policie nebude vízum</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Byl zrušen celý odstavec 1 v § 57.

	<p>vyznačeno, je nepředložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění. Tyto případy jsou však pokryty ustanovením odstavce 2 téhož ustanovení. Navržená díkce odstavce 1 je zavádějící, neboť naznačuje, že existují i jiné případy, kdy zastupitelský úřad není povinen vyznačit vízum, o jehož udělení policie rozhodla. Pravděpodobně se jedná o „pozůstatek“ úpravy krátkodobých víz.</p>	
<p>Ministerstvo zahraničních věcí</p>	<p>k § 169</p> <p>MZV požaduje doplnit § 169 o následující ustanovení, případně doplnit tato ustanovení do části vztahující se k řízení o udělení povolení k dlouhodobému pobytu:</p> <p>1. „Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat osobně. Zastupitelský úřad nebo policie může v odůvodněných případech od povinnosti podle předchozí věty upustit.“</p> <p>2. „Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu se považuje za nepřijatelnou, jestliže:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) k ní nebyly předloženy náležitosti podle § 31, b) cizinec odmítl pořízení obrazového záznamu, c) nebyla podána na úředním tiskopisu, d) nebyla podána na příslušném zastupitelském úřadu.“ <p>3. „Zastupitelský úřad cizinci, který podal nepřijatelnou žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, vrátí tiskopis žádosti, veškeré předložené náležitosti a správní poplatek; současně cizince informuje</p>	<p>Zásadní připomínka pod 1. byla akceptována doplněním odstavce 14 do § 169. Od zásadních připomínek pod 2. a 3. připomínkové místo odstoupilo.</p>

	<p>o důvodech nepřipustnosti žádosti a sepíše o tom záznam.“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Zakotvení výše uvedeného by eliminovalo podávání žádostí na zastupitelských úřadech bez zákonem předepsaných náležitostí, které jsou následně doplňovány žadatelem či jeho právním zástupcem – v souladu se správním řádem – na území ČR na základě výzvy správního orgánu, který je příslušný k rozhodnutí o žádosti. Eliminovány by také byly případy, kdy jsou zastupitelským úřadům zasílány poštovním stykem žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu od žadatelů, pobývajících v tu dobu na území České republiky.</p> <p>Vedle možnosti omezení nabírání žádostí o udělení víza k pobytu nad 90 dnů, např. prostřednictvím objednávkového systému, tak existuje zcela otevřená a nekontrolovatelná možnost požádat si o jinou formu pobytového oprávnění v ČR a v schengenském prostoru. Česká republika nedisponuje nástrojem, jak regulovat množství žadatelů o získání pobytového povolení, potažmo množství cizinců s pobytovým povolením. Tuto skutečnost považuje MZV v současné chvíli za nejrizikovější faktor z hlediska nežádoucí migrace do ČR a schengenského prostoru.</p>	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>D. K Důvodové zprávě</p> <p>1. Obecná část</p> <p>- bod I. 1. Důvod předložení – str. 103 materiálu – bod</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p>nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech</p> <p>MZV navrhuje vypustit větu „Vízový kodex má mj. dále rozvinout určité části současné legislativy tak, aby lépe odrážely aktuální vývoj v této oblasti, posílit záruky žadatelů o víza v případě zamítnutí jejich žádosti a současně dosáhnout harmonizaci požadavků rovného zacházení se žadateli“ a nahradit ji textem „Tímto má být dosaženo dalšího rozvoje společné vízové politiky jakožto součásti mnohovestevného systému zaměřeného na usnadnění oprávněného cestování a na boj proti nedovolenému přistěhovalectví.“</p> <p>MZV navrhuje přepracovat text důvodové zprávy vztahující se k vízovému kodexu tak, aby reflektoval skutečné cíle tohoto nařízení, jež jsou uvedeny v jeho preambuli, zejména pak v jejím bodě 3., který odkazuje na Haagský program. V preambuli vízového kodexu není uvedeno, že jedním z jeho cílů je „posílit záruky žadatelů o víza v případě zamítnutí jejich žádosti a současně dosáhnout harmonizací požadavků rovného zacházení se žadateli“. Není zřejmé, proč jsou záruky odmítnutých žadatelů o víza uváděny jako cíl normy a současně text opomíjí cíle skutečné, tzn. ty uvedené v bodě 3. preambule a následujících. Zamezení odlišného zacházení se žadateli o víza je sice v preambuli zmíněno (v bodě 18), ovšem ve zcela jiném kontextu, tzn. jako jeden z účelů místní schengenské spolupráce; druhým pak je potírání spekulativního podávání žádostí o víza (tzv. „visa shopping“). Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo zahraničních	k bodu 7 – k § 15a odst. 2	Zásadní připomínka byla akceptována.

věcí	<p>Vzhledem k tomu, že navrhované zrušení stávajícího § 15a odst. 2 cizineckého zákona jde nad rámec toho, co žádá čl. 7 odst. 4 směrnice 2004/38, žádá MZV doplnit tuto informaci do uvedené části Důvodové zprávy.</p> <p>Rozsah práva na pobyt rodinných příslušníků občana EU pobývajícího v České republice za účelem studia lze totiž omezit pouze na manžela/manželku a nezaopatřené děti. Ostatním rodinným příslušníkům jsou členské státy „pouze“ povinny podle čl. 7 odst. 4 ve spojení s čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38 „<u>usnadnit</u> v souladu se svými vnitrostátními předpisy vstup a pobyt“, <u>nikoliv těmto osobám právo na vstup a pobyt bez dalšího přiznat</u>. Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo zahraničních věcí	<p>- k bodu 143 – k § 77 odst. 2 písm. e)</p> <p>MZV žádá vypustit z Důvodové zprávy informaci, že rozsudek Soudního dvora ve věci C-127/08 Metock je „závazný pouze ve vztahu k Irsku“; uvedená informace se nachází i na jiných místech Důvodové zprávy (např. str. 151 materiálu). Výklad unijního práva poskytnutý Soudním dvorem je totiž závazný pro všechny členské státy a jejich orgány. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo financí	<p>Nejprve mi dovoluji vyjádřit zásadní připomínku k obecné části důvodové zprávy k materiálu, a to v části 3 – Vyhodnocení nákladů a přínosů. Zde je uváděn finanční dopad zavádění biometrických prvků do průkazu o povolení k pobytu cizince na období 2010 – 2016 v celkové výši 1 133,5 mil. Kč a současně se uvádí, že z toho provozní náklady, tj. 464 mil. Kč, budou uhrazovány navýšením správního poplatku. Poplatky však jsou příjmem veřejných rozpočtů bez předchozího předurčení ke konkrétním výdajům.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	Vzhledem k tomu a také v souladu s rozpočtovými pravidly je nezbytné, aby veškeré dopady do státního rozpočtu uvedené v důvodové zprávě byly standardně narozpočtovány tak, jak je požadováno v příloze k usnesení vlády ze dne 13.srpna 2007 č. 877 a to v Obecných zásadách pro hodnocení dopadů regulace.	
Ministerstvo financí	Zásadní připomínky k obecné části důvodové zprávy 1) <u>Část 3 – vyhodnocení nákladů a přínosů</u> K rámcové finanční náročnosti projektu ePKP (hrubý odhad) je třeba konstatovat, že výdaje předurčené k financování vzhledem k přímé aplikovatelnosti Nařízení Rady (ES) je nezbytné zapracovat do návrhu rozpočtové kapitoly MV standardním způsobem a to, že financování se uskuteční tímto způsobem, případně z dalšího rozpočtového zdroje, je nutno do textu důvodové zprávy zapracovat (viz str. 12bod 4-návrh řešení Obecných zásad pro hodnocení dopadu regulace). V návaznosti na to se vylučuje požadovat finanční zdroje ad hoc, příkladně v návrhu usnesení vlády k materiálu.	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo financí	<u>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES (návratová směrnice)</u> Pro správné narozpočtování do kapitoly MV upozorňujeme, že na str. 115 v tabulce uvedené pro výpočet nákladů zajišťovaným pro určité kategorie cizinců na neodkladnou a následnou zdravotní péči, kterou by mělo hradit Ministerstvo vnitra, je na poslední řádce	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>uveden údaj za předpokládané měsíční náklady za zdravotní péči, <u>nikoliv deklarované roční náklady</u>. <u>Roční náklad má být odhadován správně ve výši 24 813 600 Kč.</u></p> <p>Pro informaci uvádíme, že za rok 2008 byl průměrný náklad na jednoho pojistěnce (podle údajů Centra mezinárodních úhrad) 18.685 Kč a roční náklady by činily 26 159 000 Kč. Průměrné náklady na jednoho cizince ošetřeného na našem území v roce 2007 činily 4 712 Kč, tj. při odhadovaném počtu cizinců 1 400 uvedeném v tabulce by ročně činily 6 638 800 Kč a v roce 2008 se zvýšily na 5 531 Kč, tj roční odhad ve výši 7 743 400 Kč. Požadujeme doplnění důvodové zprávy o aktuální údaje za rok 2008.</p>	
Ministerstvo financí	<p>K novele zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR <u>novelizační bod č. 76</u></p> <p>K § 46 odst. 7 písm. d) a e)</p> <p>Upozorňujeme na skutečnost, že navrhované znění obsahující slova „splatné daňové nedoplatky“ je nepřesné. Nedoplatek, tak jak jej s účinností od 1. 1. 2011 vymezuje daňový řád (zákon č. 280/2009 Sb.) v § 153, je totiž vždy splatný, resp. jde vždy o částku, u níž uplynul den splatnosti. Přesnější by tedy bylo použít slova „vymahatelné nedoplatky“, která zohledňují skutečnost, že u určitých nedoplatků může být povoleno posečkání či rozložení platby do splátek, což znamená, že daný nedoplatek nelze vymáhat (nepřestává však být nedoplatkem).</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo financí	<p><u>novelizační bod č. 191</u> Jedná se o další průlom do daňového tajemství, tj.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Napadená úprava byla vypuštěna z § 106 a v dohodě s připomínkovým místem byla v §

	<p>prolomení povinnosti mlčenlivosti správce daně. K takovýmto průlomům by mělo docházet pouze výjimečně, a to zejména v případě, kdy veřejný zájem na takovémto průlomu je vyšší než zájem na ochraně daňového tajemství. Navržený případ podle našeho názoru dané kritérium nesplňuje. Průkaznost dokladů dle § 71 zákona o pobytu cizinců na území ČR je zcela v zájmu žadatele (a s ním společně posuzovaných osob) o povolení k dlouhodobému pobytu anebo prodloužení doby jeho platnosti nebo o vydání povolení k trvalému pobytu. Lze tedy podmínit žádost tím, že žadatel v žádosti zproští správce daně ve vymezeném rozsahu mlčenlivosti. Bude tedy na jeho svobodném uvážení, zda takovýto souhlas udělí nebo ne.</p>	<p>46 odst. 7 a v § 71 odst. 1 stanovena povinnost cizinec předložit na požádání platební výměr daně.</p>
Ministerstvo financí	<p><u>novelizační bod č. 254</u> K § 150 odst. 2</p> <p>Upozorňujeme, že úschova účetních záznamů je upravena ustanoveními §§ 31 a 32 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.</p>	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.</p>
Ministerstvo financí	<p><u>novelizační bod č. 330</u> <u>K § 180 I</u></p> <p>a) ve variantě I. <u>zásadně odmítáme příslušnost Ministerstva financí</u> k posuzování přínosu podnikání cizince pro Českou republiku. Takováto působnost je zcela mimo všeobecně uznávané kompetence tohoto ministerstva a „řecký příklad“ nemá v našich podmínkách opodstatnění. Jak vyplývá z důvodové zprávy MPO nenamítá takovouto nepřislušnost, jen konstatuje potřebu vytvořit příslušné</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. V návrhu předloženém vládě není obsažena úprava § 180I.</p>

	<p>pracoviště. Hlásí se i k možnosti podílet se na variantě III. – zavedení kvót, jak vyplývá z obecné části důvodové zprávy.</p> <p>b) k variantě II. konstatujeme, že takovéto řešení <u>z pohledu Ministerstva financí nedoporučujeme.</u></p> <p>Na základě usnesení vlády č. 877/2007, o Obecných zásadách pro vyhodnocení dopadů regulace, a návazně na to i usnesení vlády č. 878/2007, o Metodice stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy (platí pro delegování nových působností na územní samosprávné celky), by bylo třeba získat údaje o objemu práce, která bude spojena s výkonem státní správy. To je počet potřebných úředníků, prostředků na jejich platy, povinné odvody, provozní náklady a další a samozřejmě stanovit zdroj úhrady těchto nákladů. Tento propočet v materiálu chybí. V každém případě se však domníváme, že v porovnání s předpokládaným nárůstem počtu zaměstnanců pro nový speciální útvar MPO v počtu 15 osob a mzdových a provozních nákladech ve výši 8 až 10 mil. Kč ročně, by tato varianta byla finančně náročnější. Např. zvýšení počtu zaměstnanců u obcí s rozšířenou působností o ½ prac. úvazku by představovalo cca 100 nových zaměstnanců obecních úřadů obcí s rozšířenou působností (bez Prahy), prostředky na platy a povinné odvody cca 400 tis. Kč na 1 zaměstnance, provozní náklady 200 tis. Kč, to je 600 tis. Kč na 1 zaměstnance, pro 100 zaměstnanců by to představovalo cca 60 mil. Kč ročně. Proti tomuto návrhu hovoří také to, že zaměstnanci obecních úřadů obcí s rozšířenou působností nejsou pro</p>	
--	--	--

	<p>výkon této agendy dostatečně proškolení a vznikly by další náklady na jejich proškolení. V případě stanovení místní příslušnosti u fyzické osoby, podle místa hlášeného pobytu na území, upozorňujeme na to, že místo hlášeného pobytu nemusí být vždy totožné s místem, kde je živnost provozována.</p> <p>Na základě uvedeného nedoporučujeme, aby se ve variantě II., uváděly jako příslušné k posuzování přínosu podnikání cizince pro Českou republiku, jde-li o udělení víza k pobytu nad 90 dnů, vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání nebo prodloužení doby platnosti tohoto oprávnění k pobytu, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, a na území hlavního města Prahy živnostenské odbory úřadů městských částí určených statutem hlavního města Prahy.</p>	
Ministerstvo financí	<p>K novelizačním bodům týkajícím se problematiky pojišťovnictví :</p> <p>K předloženému materiálu máme tyto zásadní připomínky:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nesouhlasíme s tím, aby zákon vedle dokladu o pojištění požadoval i předložení dokladu o zaplacení pojistného. Tento požadavek jde nad rámec nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 810/2009 a nemá odpovídající charakter dokládající existenci pojištění po celou dobu platnosti víza. V případě smlouvy s běžným pojistným takový doklad totiž prokáže zaplacení pouze prvního pojistného, přičemž návrh zákona současně neupravuje postup při zániku pojištění z důvodu neplacení pojistného v době platnosti víza. Požadujeme proto z textu zákona tento 	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána. Text byl upraven na základě jednání předkladatele, připomínkového místa, Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zahraničních věcí. Od zásadní připomínky pod č. 2 a 3, 4, 8, 9 připomínkové místo po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>požadavek vypustit. Naopak, v dokladu o pojištění by mělo být uvedeno, na jakou dobu bylo pojištění sjednáno, tj. doba, po kterou se pojistitel zavázal krýt pojistné riziko. Je pouze na žadateli, jakým způsobem prokáže platnost cestovního zdravotního pojištění, jak to požaduje čl. 15 odst. 2 uvedeného nařízení.</p> <p>2. Úpravu § 180i považujeme <u>za rozpornou s nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 810/2009 i z hlediska teritoriálního rozsahu zdravotního pojištění</u>. Toto nařízení v čl. 15 odst. 3 stanoví, že „pojištění musí být platné na území členských států a vtaňovat se na celou dobu předpokládaného pobytu nebo průjezdu žadatele“. Minimální pojistné krytí musí činit 30 000 EUR. Je-li vystaveno vízum s omezenou územní platností týkající se území více než 1 členského státu, musí být pojistné krytí platné alespoň v daných členských státech“. Podle § 1 odst. 1 zákona se „územím“ rozumí <u>pouze území České republiky</u>. V textu § 180i je nezbytné ustanovení čl. 15 zohlednit.</p> <p>3. Z materiálu vzniká pochybnost o způsobu zesouladění tuzemské právní úpravy s komunitární právní úpravou, když se v obecné části důvodové zprávy uvádí, že „v rámci legislativních úprav souvisejících s implementací obou uvedených nařízení jsou rovněž provedeny úpravy příslušných zákonů, kterými jsou odstraňována nejednoznačná nebo nadbytečná ustanovení, duplicitně řešící obdobnou problematiku jako uvedená nařízení“. Podle čl. 288 SFEU má právní</p>	
--	--	--

	<p>akt Evropské unie ve formě nařízení obecnou působnost a je závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech. Právní řád členského státu může být pouze tzv. adaptován na nařízení (viz. rovněž Legislativní pravidla vlády), což v praxi znamená, že je třeba legislativním zásahem odstranit ustanovení národního právního řádu, která jsou s nařízením v rozporu nebo jsou s ním duplicitní, nikoliv však, že se úprava stanovená nařízením bude opisovat nebo doplňovat. Je tedy otázkou, proč se v § 180i implementuje, navíc zcela nepřesně, čl. 15 výše uvedeného nařízení.</p> <p>4. Je zcela nelogické a v rozporu s terminologií směrnice Rady 2009/50/ES, když se v § 180j používá název „doklad o cestovním zdravotním pojištění...“, jestliže se jedná o dlouhodobý pobyt. Uvedená směrnice např. v čl. 5 odst. 1 písm. e) hovoří o zdravotním pojištění, nikoliv o cestovním zdravotním pojištění jako výše citované nařízení, které upravuje krátkodobé pobyty. Požadujeme proto tento doklad označit tak, aby odpovídal charakteru pobytu cizince.</p> <p>5. Stejně tak je nelogické, aby minimální limit pojistného plnění byl u krátkodobého pobytu stejný jako u pobytu nad 90 dnů. Směrnice požaduje odpovídající pojištění v rozsahu rizik, proti kterým jsou běžně pojištěni státní příslušníci daného členského státu, aniž by stanovila limit. Doporučujeme proto nastavit alespoň minimální rozsah takového pojištění, který je považován za odpovídající, a to na 60 tis. EUR.</p>	
--	---	--

	<p>6. V případě dlouhodobého pobytu je nelogické, aby povinné pojištění krylo pouze úhradu nákladů léčení v souvislosti s úrazem nebo náhlým onemocněním na území, včetně nákladů spojených s převozem do státu, jehož cestovní doklad vlastní, popřípadě do jiného státu, ve kterém má povolen pobyt, tedy ve stejném rozsahu jako v případě krátkodobého pobytu. Tím se z povinného pojištění vylučují např. náklady zdravotní péče spojené s těhotenstvím, porodem či péčí o dítě, které nelze považovat za úraz nebo nemoc.</p> <p>7. Návrh novely zákona umožňuje Ministerstvu financí ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví vyhláškou stanovit, za jakých podmínek je možno ve výjimečných případech akceptovat doklad o sjednání zdravotního pojištění s celosvětovou platností v některé z členských zemí Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Ministerstvo financí <u>zásadně odmítá</u> upravovat sekundární legislativou věci, které nenáleží do jeho kompetence.</p> <p>8. V § 180e odst. 7 se ukládá povinnost „Ředitelství služby cizinecké policie“, které nemá právní subjektivitu. Tato povinnost má být stanovena Ministerstvu vnitra.</p> <p>9. Návrh předpisu je nezbytné upravit do souladu s Legislativními pravidly vlády. Např. použití zkratky „(OECD)“ je v rozporu s čl. 40 odst. 2, používání obratu při odkazu na jiný právní předpis formulací „zvláštní právní předpis“ je v rozporu s čl. 43 odst. 4, novelizace poznámek pod čarou neodpovídá čl. 55 odst. 5.</p>	
--	---	--

Ministerstvo financí	<p>K novele zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti <u>novelizační bod č. 18</u></p> <p><u>K § 126 odst. 4</u></p> <p>Navrhuje se vypustit bez náhrady větu druhou tohoto ustanovení („celní úřady jsou oprávněny kontrolovat i to, zda cizinec vykonává zaměstnání v souladu s informací podanou zaměstnavatelem podle § 87“).</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Záměrem návrhu novely zákona o zaměstnanosti bylo pouze doplnění oprávnění celních orgánů o kompetenci ke správnímu trestání (nové znění § 141 odst.4), nikoliv rozšíření kompetencí o další kontrolní činnost, byť by byla formulována jako „oprávnění“.</p>	Byla akceptována zásadní připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí, s níž připomínkové místo vyslovilo souhlas. Text byl upraven v součinnosti s připomínkovým místem a Ministerstvem práce a sociálních věcí.
Ministerstvo financí	<p><u>novelizační bod č. 19</u></p> <p>Doporučujeme znovu posoudit novelizované znění § 141 odst.4 podle výsledku projednání předchozího novelizačního bodu.</p>	Byla akceptována zásadní připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí, s níž připomínkové místo vyslovilo souhlas. Text byl upraven v součinnosti s připomínkovým místem a Ministerstvem práce a sociálních věcí.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	<p>I) K návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.:</p> <p>K § 30: A) MŠMT navrhuje v odst. 2 mezi slova „studia“ a „nebo vědeckého výzkumu“ vložit slova „stipendijního pobytu“. B) V odst. 4 (ve větě první a ve větě poslední) mezi slova „studia“ a „nebo vědeckého výzkumu“ vložit slova „stipendijního pobytu“.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministerstvo školství, mládeže	<p>K § 31: MŠMT navrhuje v odst. 5 písm. a) mezi slova „takový</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

a tělovýchovy	doklad nevydává“ a „doklad nelze vyžadovat“ vložit slova „a v případě žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem stipendijního pobytu podle § 42e;“.	
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	<p>MŠMT dále navrhuje začlenit nový § 42e v tomto znění (a stávající § 42e a násl. přechýšovat):</p> <p style="text-align: center;">„§ 42e Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem stipendijního pobytu</p> <p>(1) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem stipendijního pobytu na území je oprávněn podat na zastupitelském úřadu cizinec, pokud na území hodlá pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce a jde-li o stipendijní pobyt realizovaný na základě platných mezinárodních smluv prováděných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, platného stipendijního programu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy nebo stipendijního programu Evropské unie, jehož účelem je studium podle § 64,</p> <p>(2) K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle odstavce 1 je cizinec povinen</p> <ul style="list-style-type: none"> a) předložit náležitosti uvedené v § 31 odst. 1 písm. a), b), d) a e), b) prokázat zajištění prostředků k pobytu na území (§ 13), jde-li o studium na vysoké škole nebo neplacenou odbornou praxi, c) na požádání předložit náležitosti podle § 31 odst. 5. <p>(3) Před vyznačením víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu za účelem</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	stipendijního pobytu na území je cizinec povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j odst. 1. Současně je povinen předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 2 nebo 3.“	
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 64: MŠMT navrhuje v odst. 1 písm. b) za slova „na základě mezinárodní smlouvy“ vložit text „nebo na základě usnesení vlády“	Zásadní připomínka byla akceptována a do návrhu zákona byla zapracovaná úprava § 64 dodatečně zaslaná připomínkovým místem.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	K § 169: MŠMT navrhuje vložit v odstavci 2 nové písm. e) v tomto znění (a následně stávající odstavce přečíslovat): „e) ve lhůtě 30 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem stipendijního pobytu podle § 42e,“ Odůvodnění: V rámci novelizace zákona č. 326/1999 Sb., považuje MŠMT za nezbytné provést změnu těch jeho ustanovení, jež upravují vstup cizinců – držitelů stipendií přiznaných podle stipendijních programů MŠMT, stipendií udělovaných jinými státy podle bilaterálních mezinárodních smluv a stipendií poskytovaných v rámci stipendijních programů EU. Přestože se v minulosti prokázal spíše odmítavý postoj Ministerstva vnitra (MV) a Policie České republiky k paušálnímu usnadnění vstupu všech osob deklarujících jako účel pobytu studium (argumentem je četnost případů, kdy je vízum za účelem	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>studia ze strany studentů – samoplátců zneužito), má MŠMT za to, že v případě stipendistů by mělo MV umožnit jednodušší a rychlejší vyřizování dlouhodobých víz, mj. i vzhledem ke skutečnosti, že tyto osoby k pobytu v ČR de facto zve ústřední orgán státní správy, a neměly by se tedy setkávat s nepřiměřenými překážkami při snaze legálně vstoupit na státní území.</p>	
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	<p>K § 70: MŠMT navrhuje doplnit text na konec odst. 5 písm. b) takto:</p> <p>„nebo nejméně 1 akademický rok studoval studijní program zaměřený na český jazyk na vysoké škole“.</p> <p>Odůvodnění: V rámci vyhodnocení připomínek k materiálu pro jednání vlády: “Realizace Systému výuky českého jazyka a zkoušek pro cizince jako jedné z podmínek pro udělení trvalého pobytu v roce 2009 a návrh jeho zajištění v roce 2010 (č. j.: 20581/2009-23)“ Úřad vlády ČR, Odbor kompatibility a Kabinet ministra pro lidská práva opakovaně požadoval zajistit uznávání dokladů o zkouškách z českého jazyka složených v zahraničí. Uchazeči o trvalý pobyt, kteří studovali český jazyk jako obor studia na zahraniční vysoké škole minimálně 1 akademický rok, mají znalosti českého jazyka na velice dobré úrovni, a měla by se tedy na ně vztahovat výjimka ustanovení §70 odst. 5 písm. b). Většinou totiž musí prokázat znalost českého jazyka již při přijímací zkoušce na vysokou školu. Vzhledem k tomu, že však ještě vysokou školu nedokončili, nemají žádný diplom, a tudíž se na ně nemůže vztahovat ustanovení § 70 odst. 5 písm. c).</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	<p>K návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb.:</p> <p>K § 70: MŠMT navrhuje změnit text odst. 1 takto:</p> <p>„(1) Státní integrační program v oblasti získání znalostí českého jazyka realizuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ve spolupráci s Ministerstvem vnitra formou bezplatného jazykového kurzu.“</p> <p>Odůvodnění: MŠMT zajišťuje kurzy českého jazyka realizovaného v rámci Státního integračního programu pouze koncepčně a metodicky, formu organizace výuky navrhuje MV, které rovněž tuto výuku zabezpečuje finančně.</p> <p>Tuto připomínku považuje MŠMT za zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Po dohodě s připomínkovým místem bylo pořadí resortů obráceno a z § 70 byl vypuštěn odstavec 2.</p>
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<p>K části první – novela zákona o pobytu cizinců</p> <p>Tento zákon vychází ze skutečnosti, že vydání výpisu z živnostenského rejstříku (tj. provedení zápisu do příslušné evidence) je jedním z podkladů pro udělení víza k pobytu nad 90 dnů (dlouhodobého víza) nebo vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Do doby vzniku živnostenského oprávnění by podle předloženého návrhu cizinci byl umožněn pobyt na základě uděleného víza k pobytu do 90 dnů; u cizinců nepodléhajících vízové povinnosti pak v rámci bezvízového pobytu.</p> <p><u>K Čl. I bodu 22 (§ 31 odst. 4):</u> Oproti stávajícímu právnímu stavu se navrhuje, aby k žádosti o udělení víza</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s připomínkovým místem byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona.</p>

	<p>k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání cizinec doložil i doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence, přičemž odkaz na poznámku pod čarou uvádí mimo jiné živnostenský zákon, obchodní zákoník či zákon o státní památkové péči. Důvodová zpráva k tomuto bodu uvádí, že nově bude vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání udělováno až poté, co cizinec bude oprávněn na území České republiky podnikat. Připomínáme, že v současné době může zahraniční fyzická osoba podnikat na území České republiky zásadně pouze na základě zápisu do obchodního rejstříku (srov. § 21 odst. 4 obchodního zákoníku). Na pracovních schůzkách k návrhu novely zákona o pobytu cizinců, vyplývající z usnesení vlády č. 171/2009, se dospělo k závěru, že povinnost zapisovat cizince, kteří chtějí podnikat na základě živnostenského oprávnění, do obchodního rejstříku by měla být pro nadbytečnost a neodůvodněnou administrativní zátěž zrušena. Upozorňujeme, že návrh novely cizineckého zákona a dalších zákonů tuto změnu nyní nenavrhuje, přitom však umožňuje vydat vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání na základě předložení dokladu o zápisu např. pouze do živnostenského rejstříku, což však cizince k podnikání na území České republiky opravňovat nebude. Předložený návrh představuje v praxi nefungující řešení.</p>	
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<p><u>K části desáté:</u> Jak již výše uvádíme, předložený návrh novely zákona o pobytu cizinců a dalších zákonů, vzhledem k absenci novely obchodního zákoníku (a případně též zákona o státní statistické službě v souvislosti s přidělováním identifikačního čísla) a vzhledem k dikci návrhu novelizace živnostenského zákona stále počítá se</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s připomínkovým místem byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona.</p>

	<p>zápisem cizince – podnikatele do obchodního rejstříku. Upozorňujeme na to, že předložený návrh nově znemožňuje získat oprávnění k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání cizinci, který bude žádat o živnostenské oprávnění, bez povolení k pobytu či oprávnění pobývat na území České republiky přechodně bez víza (např. pokud bude žádat ze zahraničí). V takovém případě mu živnostenský úřad v souladu s ustanovením § 47 odst. 7 živnostenského zákona vydá potvrzení o tom, že cizinec splňuje všeobecné a zvláštní podmínky provozování živnosti. Toto potvrzení však neopravňuje k provozování živnosti a cizinec nebude moci oprávnění k dlouhodobému pobytu dle nového znění § 31 odst. 4 cizineckého zákona získat. Návrh v předloženém znění rovněž nestanovuje subjekt, který bude vydávat potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza, které bude dle nového znění § 5 odst. 5 živnostenského zákona cizinec k žádosti o udělení živnostenského oprávnění povinen připojit v případě, že na území České republiky je přechodně bez víza oprávněn pobývat. V této souvislosti upozorňujeme, že potvrzení o přechodném pobytu na území podle § 87a zákona o pobytu cizinců v tomto případě použít nelze, neboť toto potvrzení může být vydáno pouze občanu Evropské unie a jeho rodinnému příslušníku, nikoliv občanu třetího státu, který je oprávněn pobývat na území přechodně bez víza na základě některé z bilaterálních dohod. Požadujeme proto návrh novely živnostenského zákona a zákona o pobytu cizinců upravit tak, aby jednotlivé změny byly lépe provázány.</p>	
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<p>K bodu 100 (§ 56 odst. 1) – do ustanovení požadujeme doplnit chybějící důvod pro neudělení dlouhodobého víza v případě nevydání, event. nedoložení výpisu</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s připomínkovým místem byla upravena novela živnostenského</p>

	z živnostenského rejstříku.	zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<u>K bodu 274 (§ 164 odst. 1 písm. x)</u> – požadujeme vypustit, živnostenský zákon nevyžaduje předkládání potvrzení o pobytu bez víza	Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s připomínkovým místem byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<p><u>K bodu 330 (§ 180I)</u> - návrh tohoto ustanovení je předložen ve variantním znění, s tím, že první dvě varianty navrhuji pro udělení víza k pobytu nad 90 dnů, vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání nebo prodloužení doby platnosti tohoto oprávnění k pobytu nově posuzovat přínos podnikání cizince pro Českou republiku.</p> <p>Jako subjekt příslušný k tomuto posuzování se navrhuje Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo financí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Při všech jednáních mezíresortní pracovní skupiny k návrhu novely zákona o pobytu cizinců, vyplývající z usnesení vlády č. 171/2009, Ministerstvo průmyslu a obchodu vždy uvádělo negativní stanovisko ke všem navrženým variantám. Zejména z důvodu hrozícího nárůstu administrativní zátěže na cizince i posuzující orgány, možné tvorby podnikatelských záměrů na objednávku a jejich následné kopírování (v případě správního řízení by příslušný orgán těžko odůvodňoval, proč identické podnikatelské záměry posoudil rozdílně), obtížnosti kontroly plnění takového záměru, obtížného stanovení objektivních kritérií, nutnosti navýšení personálních zdrojů, možné vytvoření korupčního prostředí apod. V případě, že by subjektem odpovědným za posuzování přínosu podnikání byl obecní úřad obce s rozšířenou působností, lze rovněž očekávat i nejednotnost postupu jednotlivých obecních úřadů a tím</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. V návrhu předloženém vládě není obsažena úprava § 180I.

	<p>i zvýšenou právní nejistotu žadatelů. Z navržených variant považujeme za potencionálně realizovatelnou třetí variantu, na základě které bude regulace počtu vydaných oprávnění k pobytu za účelem podnikání provedena stanovením ročních kvót pro případy podnikání podle živnostenského zákona. Dle této varianty III může vláda nařízením stanovit roční kvótu víz k pobytu nad 90 dnů udělených za účelem podnikání podle živnostenského zákona. Požadujeme variantu III důkladněji rozpracovat a specifikovat způsob fungování navrženého řešení v praxi. Chybí např. informace o tom, na základě jakých kritérií bude stanovena roční kvóta? Bude možnost v průběhu roku kvótu změnit? Zda budou kvóty stanoveny pro jednotlivé státy apod.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 12 - § 18 písm. d) bod 3</u></p> <p>Navrhované znění žádáme změnit následovně (a přechíslovat násl. body):</p> <p>Navrhujeme toto znění bodů 3 a 4:</p> <p>„3. jako nezletilý cizinec umístěn do ústavu (zařízení) pro péči o děti na základě předběžného opatření příslušného orgánu,</p> <p>4. jako nezletilý cizinec svěřen do péče fyzické osoby na základě předběžného opatření příslušného orgánu nebo rozhodnutí příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí“.</p> <p>Vzhledem k tomu, že nezletilé děti jsou umisťovány jak do školských zařízení, tak i do kojeneckých ústavů a zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, je zapotřebí rozšířit možnosti umístění nezletilého dítěte oproti navrhované úpravě v § 18 písm. d) bod 3 tak, jak</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a zapracována do § 18 písm. d) nového bodu 4.</p>

	<p>v praxi probíhá s ohledem na věk dítěte a podle jeho potřeb.</p> <p>Dále v navrhované úpravě § 18 písm. d) bodu 3 jsou opomenuty fyzické osoby, kterým jsou nezletilé děti svěřeny do výchovy na základě předběžného opatření nebo v rámci správního řízení, kdy dítě je svěřeno na základě rozhodnutí příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí do péče budoucích osvojitelů nebo do péče fyzické osoby, která má zájem stát se pěstounem.</p> <p>Vzhledem k tomu, že tato kategorie dětí byla dosud řešena v § 87 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, má navrhovaná změna vliv na rozpočet školských zařízení, kojeneckých ústavů a zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, kdy tato kategorie dětí s přechodným pobytem na území bez víza nemá vstup do zdravotního pojištění, a proto navrhujeme novelizovat zákon č. 48/1999 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (upravit tuto kategorii osob v § 2 nebo § 3 odst. 1 zákona č. 48/1999 Sb.).</p> <p>Přechodný pobyt na území bez víza musí být zaznamenán v cestovním dokladu cizince z toho důvodu, že děti-cizinci navštěvují vzdělávací zařízení (např. střední školu) mimo školské zařízení, ve kterém pobývají, a dále se pohybují bez doprovodu pedagogického personálu mimo školské zařízení z důvodu vycházky, účasti na kulturních a společenských akcích, prázdninových výjezdech. V této souvislosti nelze přijmout navrhované znění § 18 písm. d) bod 3, kdy je navrženo, že cizinec může po dobu platnosti předběžného opatření pobývat na území i bez cestovního dokladu.</p>	
--	--	--

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 51 - § 42i</u></p> <p>1. V ustanovení § 42i chybí, že ministerstvo písemně informuje zaměstnavatele o tom, že žádosti cizince o modrou kartu EU bylo vyhověno. Toto souvisí s bodem 13 Části šesté - § 88 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále uváděn jen jako zákon o zaměstnanosti). Požadujeme navrhované znění v tomto směru upravit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Navrhované znění odstavce 1 se nezmiňuje o centrální evidenci míst vhodných pro držitele modré karty EU - není uvedeno, že se jedná o zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli modré karty EU. Požadujeme navrhované znění v tomto směru upravit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována doplněním důvodové zprávy.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Držitel modré karty EU v navrhovaném znění odstavce 8 má oznamovat ministerstvu skončení pracovního poměru v době platnosti modré karty EU i změnu pracovního zařazení.</p> <p>Povinnost oznámit skončení pracovního poměru je duplicitní s oznamovací povinností úřadu práce. Ministerstvo vnitra se bude dozvídat o ukončení pracovního poměru v době platnosti modré karty EU od držitele modré karty EU i od úřadu práce podle § 106 odst. 1 písm. c), kterému toto bude sdělovat zaměstnavatel v souladu s § 88 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Je třeba zvážit, zda je tato duplicita nutná.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministerstvo	Zároveň upozorňujeme na to, že pojem „změna	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení

práce sociálních věcí a	<p>pracovního zařazení“ je nepřesný. Rozumí se tím pravděpodobně „změna druhu sjednané práce“. Požadujeme upřesnit. V této souvislosti je třeba ještě doplnit, že změna druhu sjednané práce podléhá předchozímu souhlasu ministerstva, které pro tento účel zjišťuje splnění podmínky § 42i odst. 1 (obdobně jako při změně zaměstnavatele).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>odstoupilo.</p>
Ministerstvo práce sociálních věcí a	<p><u>K bodu 51 - § 42j odst. 1 písm. b)</u></p> <p>Máme výhrady k použití termínu „platná pracovní smlouva“. Neplatnost pracovní smlouvy může určit jedině soud. Navrhujeme tedy použít pouze pojem „pracovní smlouva“ nebo „závazný příslib zaměstnavatele, že cizince zaměstná“ – i tato forma závazku zaměstnavatele by byla v souladu s transponovanou směrnicí 2009/50.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>
Ministerstvo práce sociálních věcí a	<p><u>K bodu 62 - § 44 odst. 7</u></p> <p>1. Navrhujeme v odstavci 7 pojem „platnost pracovní smlouvy“ nahradit pojmem „doba trvání pracovního poměru“ (viz článek 7 odst. 2 směrnice 2009/50/ES). Tato varianta by platila v případě, že modrá karta EU bude vydávána pouze na místa, která budou vykonávána v rámci pracovního poměru. Potom by bylo třeba upřesnit v tomto směru i navrhované znění § 42i.</p> <p>Předpokládá-li se, že modrá karta EU bude vydávána i v případech, kdy bude vykonávána činnost na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, pak je třeba slova "platnost pracovní smlouvy" nahradit slovy "doba trvání pracovněprávního vztahu" a v části za středníkem nahradit slova "pokud má cizinec uzavřenu pracovní smlouvu" slovy "pokud má cizinec uzavřen pracovněprávní vztah".</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>2. V souvislosti s navrhovaným zněním § 44 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. je třeba provést související úpravu v zákoníku práce.</p> <p>Navrhujeme upravit § 48 zákoníku práce takto:</p> <p style="text-align: center;">ČÁST ...</p> <p style="text-align: center;">Změna zákoníku práce</p> <p>V § 48 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., č. 181/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 357/2007 Sb., č. 362/2007 Sb., č. 116/2008 Sb., č. 121/2008 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 294/2008 Sb., č. 305/2008 Sb., č. 306/2008 Sb., č. 320/2009 Sb., č. 382/2008 Sb., č. 451/2008 Sb., č. 286/2009 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., písmeno c) včetně poznámky pod čarou zní:</p> <p>„c) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno povolení k zaměstnání²⁰⁾ nebo povolení k dlouhodobému pobytu podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky^{20a)}.</p> <p>^{20a)} § 42g nebo § 42i zákona č. 326/1999 Sb.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>3. Požadujeme upřesnit formulaci tak, aby bylo zřejmé, že doba platnosti modré karty EU nepřesáhne 2 roky ani v případě uvedené v části za středníkem.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 76 - § 46 odst. 7 písm. d) a e)</u> 1. V navrhovaném znění § 46 odst. 7 písm. d) a e) je třeba za slova „na sociální zabezpečení a“ vložit slovo „příspěvku“. Připomínka směřuje k dosažení souladu textu uvedených ustanovení s terminologií zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 83 - § 46f odst. 2 písm. d)</u> Požadujeme na konec navrhovaného znění ustanovení doplnit slova, včetně poznámky pod čarou „podle zákona o pomoci v hmotné nouzi^{x)}“, poznámka pod čarou č. x zní „^{x)} Zákon č. 111/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“ Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Text byl po dohodě s připomínkovým místem upraven.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 89 - § 50a odst. 3</u> Z navrhovaného znění ani z důvodové zprávy nevyplývá, jakým způsobem budou předávání cizinci starší 15 let na základě mezinárodní spolupráce se zeměmi původu ve všech fázích procesu navracení (čl. 7 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES) a dále chybí v § 50a zapracování čl. 8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 185 - § 106 odst. 1 písm. a)</u> 1. Navrhujeme vypustit formulaci „neoprávněné zaměstnávání cizince“. Pojem není v zákoně o zaměstnanosti dosud obsažen. Nejedná se ani o zapracování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES o minimálních normách</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících příslušníků třetích zemí, jak vyplývá z neuvedení tohoto bodu jako transpozičního. Předpokládá se, že pojem bude definován v zákoně o zaměstnanosti po upřesnění výkladu uvedené směrnice.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>2. Požadujeme doplnit na konci písmene a) za slova „nebo zaměstnávání cizince bez povolení k zaměstnání,“ slova „je-li podle zvláštního právního předpisu^{8e)} vyžadováno, nebo v rozporu se zelenou kartou nebo bez zelené karty, je-li podle zvláštního právního předpisu^{8e)} vyžadována, nebo v rozporu s modrou kartou EU nebo bez modré karty EU, je-li podle zvláštního právního předpisu^{8e)} vyžadována.“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Bylo stanovena oznamovací povinnost úřadů práce oznamovat zaměstnání cizince v rozporu s povolením k pobytu.</p>
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 189 - § 106 odst. 3</u></p> <p>Zákonem č. 261/2007 Sb. bylo s účinností od 1. ledna 2008 zrušeno ustanovení § 31 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, které upravovalo posuzování, zda se osoba stala neodůvodnitelnou zátěží systému příspěvku na péči; navazující změna zákona č. 326/1999 Sb. však provedena nebyla.</p> <p>Požadujeme proto v bodu 189 doplnit, že v § 106 odst. 3 větě první se slova „ , systému příspěvku na péči“ zrušují.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 191 - § 106 odst. 9</u></p> <p>1. Plnění ohlašovací povinnosti okresní správou sociálního zabezpečení v § 106 odst. 9 návrhu považujeme za nereálné.</p> <p>Podle § 16c zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vedou orgány sociálního zabezpečení</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p>registr pojištěnců, kde jedním z údajů vedených v tomto registru je údaj o státním občanství. Podle tohoto ustanovení však orgány sociálního zabezpečení ve své evidenci nevedou údaj o tom, zda osoba samostatně výdělečně činná (cizinec) pobývá na území České republiky na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému pobytu nebo pobývá na území v rámci trvalého pobytu nebo, v případě občana EU, má potvrzení k přechodnému pobytu. Z tohoto důvodu je v praxi nemožné, aby okresní správa sociálního zabezpečení oznamovala Policii ČR pouze případy cizinců, kteří pobývají na území České republiky na dlouhodobé vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu.</p> <p>Navrhovaná oznamovací povinnost okresní správy sociálního zabezpečení vůči Policii ČR, že cizinec pobývajících na území ohlásil přerušeni nebo ukončení výkonu samostatné výdělečné činnosti, znamená pro OSSZ další nárůst činností a zatížení tohoto orgánu. Určitým zmírněním dopadu navrhované právní úpravy pro činnost okresní správy sociálního zabezpečení by bylo, kdyby okresní správa sociálního zabezpečení sdělovala tuto skutečnost jenom v případě cizince, který nemá státní občanství státu EU. Jsme toho názoru, že toto ustanovení primárně směřuje na tyto občany.</p> <p>S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby § 106 odst. 9 zákona o pobytu cizinců byl upraven takto:</p> <p>„Okresní správa sociálního zabezpečení neprodleně písemně oznámí policii, že cizinec, který není občanem členského státu EU, ohlásil přerušeni nebo ukončení výkonu samostatné výdělečné činnosti.“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
--	---	--

Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 193 - § 107 odst. 8</u></p> <p>1. Upozorňujeme, že se v tomto ustanovení hovoří obecně o skončení pracovního poměru, aniž by se činil rozdíl v tom, zda pracovní poměr byl ukončen ze strany zaměstnavatele či zaměstnance. Domníváme se, že stanovení povinnosti zaměstnavateli uhradit náklady na zdravotní péči v situaci, kdy ke skončení pracovního poměru došlo ze strany zaměstnance, je neadekvátní. V důvodové zprávě se uvádí, že je možné splnit tuto povinnost sjednáním zdravotního pojištění na komerční bázi, avšak je třeba mít na paměti, že pojišťovny nemají povinnost takové pojištění sjednat.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>2. Za porušení této povinnosti fyzické nebo právnické osoby není stanovena žádná sankce.</p> <p>Dále je třeba pojem „pracovní poměr“ nahradit pojmem „<u>pracovněprávní vztah</u>“ s odkazem na zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, aby byly pokryty i dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr a pracovní vztah členů k družstvu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>V prvním odstavci se jedná podle připomínkového místa pouze o upozornění. Od zásadní připomínky v odstavci druhém připomínkové místo po vysvětlení odstoupilo. Režim modrých karet EU se bude vztahovat toliko na práce vykonávané v pracovním poměru, nikoliv mimo pracovní poměr.</p>
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 193 - § 107 odst. 9</u></p> <p>1. Opět upozorňujeme na termín „pracovní zařazení“ a na duplicitu s povinností cizince uvedenou v § 42i odst. 8. Navíc chybí sankce pro zaměstnavatele při nesplnění této povinnosti.</p> <p>Požadujeme upřesnit termín „předpokládané změny pracovního zařazení“. Jedná se o právně neurčitý termín.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Od zásadní připomínky v odstavci prvním připomínkové místo po vysvětlení odstoupilo. Zásadní připomínka v odstavci druhém byla změněna na doporučující.</p>
Ministerstvo práce a	<p><u>K bodu 200 - § 117a odst. 8</u></p> <p>Domníváme se, že není vhodné stanovit počátek</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována doplněním důvodové zprávy. Připomínkové místo se způsobem řešení vyslovilo</p>

sociálních věcí	<p>lhůty pro vyřízení (pouze) odkazem na den pořízení biometrických údajů obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Počátek lhůt se zpravidla stanoví odkazem na den podání žádosti, bylo by vhodné tento způsob pro přehlednost zachovat (a to i za cenu případného prodloužení celkové lhůty, ev. uplatnění institutu přerušení řízení), aby byla dána právní jistota, kdy je nejzazší termín pro vyřízení žádosti (ten z daného ustanovení nevyplývá).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	souhlas.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 211 - § 120 odst. 2</u></p> <p>V souvislosti s navrhovaným zněním upozorňujeme, že Policie České republiky není schopna posoudit, zda správní vyhoštění je/není v nejlepším zájmu nezletilého cizince.</p> <p>V této souvislosti bychom rádi doplnili (pravděpodobně do § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců), aby v rámci rozhodování o správním vyhoštění podle § 119 a § 120 zákona o pobytu cizinců byl vždy zjištěn názor orgánu sociálně-právní ochrany dětí.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována doplněním důvodové zprávy. Připomínkové místo se způsobem řešení vyslovilo souhlas.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 219 - § 123 odst. 2 a násl.</u></p> <p>1. Ustanovení se nad rámec směrnice 2009/52/ES (čl. 3 odst. 1) vztahuje i na zaměstnávání cizinců bez povolení k zaměstnání (tj. nejen na zaměstnávání cizinců neoprávněně pobývajících na území). Sankce jsou přitom potenciálně značné a z pohledu MPSV i neadekvátní. Navrhujeme zaměstnávání cizinců bez povolení k zaměstnání z ustanovení vyjmout a zakotvit subsidiární odpovědnost zaměstnavatele (pro případ, že cizinec není schopen náklady hradit z vlastních prostředků) a pouze pro případ, kdy dojde k propuštění cizince z předem</p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky v první části odstoupilo. V druhé části připomínky napadený text byl upraven na „vědět měl a mohl“ - formulace vychází z definice nevědomé nedbalosti v trestním zákoníku.

	<p>sjednaného zaměstnání, čímž se tento cizinec dostane do nelegálního postavení (viz. usnesení vlády č. 171/2009). Rovněž okruh odpovědných subjektů je značně široký, jdoucí nad rámec požadovaný uvedenou směrnicí. To platí zejména ve vztahu k osobě, uvedené ve výčtu na posledním místě, definované v navrhované úpravě jako „kdokoli, kdo na základě existujících smluvních vztahů věděl <u>nebo mohl vědět</u> o zaměstnávání cizinců bez povolení k zaměstnání nebo platného oprávnění k pobytu u zaměstnavatele“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>K bodu 219 - § 123 odst. 2</p> <p>1. Požadujeme ve větě první za slova „povolení k zaměstnání“ vložit slova „je-li podle zvláštního právního předpisu^{8e)} vyžadováno“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>K bodu 219 - § 123 odst. 4 písm. c) a d)</p> <p>1. Obsahuje odkaz na ukončení zaměstnání před uplynutím doby, na kterou bylo cizinci vydáno povolení k zaměstnání, tj. není rozlišeno, zda došlo k ukončení ze strany zaměstnance či zaměstnavatele (viz. odůvodnění připomínky k § 107 odst. 8). Zásadně nesouhlasíme s takovou mírou odpovědnosti zaměstnavatele, zejména pokud by šlo o výpověď dle § 56 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, nebo o výpověď ze strany zaměstnance.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>2. Pokud se má vztahovat toto ustanovení i na případy, kdy cizinec je zaměstnán na základě modré nebo zelené karty nebo bez nutnosti mít povolení k zaměstnání, je třeba tuto skutečnost v navrhovaném ustanovení doplnit.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 226 - § 124 odst. 5</u></p> <p>1. Požadujeme zpřesnit dobu, do které bude zjištěn skutečný věk cizince tak, aby následně mohly probíhat úkony dalších subjektů (orgánu sociálně-právní ochrany dětí, věcně a místně příslušného soudu atd.). Proto navrhuje doplnit na konec odstavce 5 větu „Za účelem zjištění věku cizince policie provede úkony ve lhůtě do 7 dnů.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 235 - § 129 odst. 4</u></p> <p>1. Požadujeme zpřesnit dobu, do které bude zjištěn skutečný věk cizince tak, aby následně mohly probíhat úkony dalších subjektů (orgánu sociálně-právní ochrany dětí, věcně a místně příslušného soudu atd.). Proto navrhuje doplnit na konec odstavce 5 větu „Za účelem zjištění věku cizince policie provede úkony ve lhůtě do 7 dnů.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodům 284 a 285 - § 165</u></p> <p>Požadujeme doplnit nové písmeno, ve kterém by bylo založeno oprávnění ministerstva vyznačovat potřebné údaje v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli modré karty EU.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo po vyjádření Úřadu pro ochranu osobních údajů od zásadní připomínky odstoupilo.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 304 - § 170 odst. 2</u></p> <p>Uvedené ustanovení je značně sporné, neboť omezuje dispoziční právo žadatele stanovením termínu, kdy lze daný úkon provést (tj. kdy lze podat žádost). V praxi může dojít k značnému oddálení práva účastníka řízení učinit daný úkon (zastupitelský úřad stanoví termín, cizinci nebude vyhovovat, dojde k stanovení nového termínu</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky odstoupilo.

	atd.). Není ani zřejmé, jakou formou by zastupitelský úřad tuto povinnost sjednat si termín podání žádosti stanovil. Požadujeme toto ustanovení vypustit. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<u>K bodu 321 - § 178b</u> Celý § 178b vyznívá nejasně. Požadujeme jej přeformulovat. Tato připomínka je zásadní.	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<u>K bodu 321 - § 178b odst. 1</u> Pokud je v návrhu zaměstnáním myšlen pracovní právní vztah mezi cizincem a zaměstnavatelem, upozorňujeme na to, že z takto formulovaného textu není jasné, zda mají být zahrnuty i ty případy, kdy zákon o zaměstnanosti povolení k zaměstnání, ani zelenou kartu ani modrou kartu EU nevyžaduje (§ 98 zákona o zaměstnanosti). Tato připomínka je zásadní.	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<u>K bodu 321 - § 178b odst. 2</u> Z dikce tohoto odstavce vyplývá, že zaměstnavatelem se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která cizince zaměstnala <u>nebo</u> pro niž cizinec vykonává činnost, která se podle odstavce 1 považuje za zaměstnání. Jedná se tedy o dvojí vyjádření téže skutečnosti, tedy že zaměstnavatelem je ten, kdo zaměstnává cizince. Je-li cílem navrhovaného znění v odstavci 2 postihnout případy uvedené v § 89 zákona o zaměstnanosti za středníkem, tedy plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti právnické osoby zajišťovaných společníkem, statutárním orgánem nebo členem statutárního nebo jiného orgánu obchodní společnosti nebo členem družstva nebo členem statutárního nebo jiného orgánu družstva pro družstvo, je	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>potřeba upřesnit odkaz na zákon o zaměstnanosti, a to uvedením příslušného ustanovení, tj. <u>§ 89 zákona o zaměstnanosti</u> [v návrhu je uvedena pouze obecná poznámka pod čarou 8e) odkazující na celý zákon o zaměstnanosti].</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>K článku VI K bodům 1 a 2 - k části I sazebníku položka 9 Požadujeme navrhované <u>znění bodů 1 a 2</u> z předloženého návrhu <u>vypustit</u>. Tento náš požadavek souvisí s předloženým návrhem na změnu § 86 zákona o zaměstnanosti v části šesté tohoto materiálu. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla v dohodě s Ministerstvem financí akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>K článku VIII K bodu 4 - § 29 písm h) Požadujeme v § 29 na konci písmene h) doplnit slova „nebo uplynutí doby její platnosti.“ Toto doplnění vychází z potřeby ošetřit ukončení evidence uchazeče o zaměstnání i v těch případech, kdy platnost modré karty není zrušena, ale uplyne doba její platnosti. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Za bod 4 požadujeme vložit nové body, které zní: <u>Bod x - § 37a odst. 3</u> V § 37a odst. 3 se za slova „nevyhovění žádosti,“ vkládají slova „den převzetí potvrzení o splnění podmínek pro vydání zelené karty“. Tento bod nabývá účinnosti dnem 1. května 2011. Toto doplnění vychází z návrhu nové právní úpravy vydávání průkazů o povolení k pobytu od 1. května 2011.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>Bod xx - § 37a odst. 4</u></p> <p>V § 37a odst. 4 se za slova „po vydání“ vkládají slova „potvrzení o splnění podmínek pro vydání“ a slovo „byla“ se nahrazuje slovem „bude“.</p> <p>Tento bod nabývá účinnosti dnem 1. května 2011.</p> <p>Toto doplnění vychází z návrhu nové právní úpravy vydávání průkazů o povolení k pobytu od 1. května 2011.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 5 - § 37b odst. 1</u></p> <p>Požadujeme vypustit z navrhovaného znění slova „,která je neveřejná a slouží pro potřeby ministerstva nebo Ministerstva vnitra“.</p> <p>Podle našeho názoru může být znění navrhované předkladatelem matoucí a vést k mylným závěrům, že ani místa, u nichž zaměstnavatel vyjádřil souhlas se zveřejněním, nebudou zveřejněna. Centrální evidence volných míst obsaditelných držiteli modrých karet bude obsahovat jak místa, která budou se souhlasem zaměstnavatele zveřejněna, tak místa, kde zaměstnavatel neudělil souhlas se zveřejněním podle § 38. Prakticky bude využívána jen pro potřeby příslušných ministerstev, jejichž oprávnění ve vztahu k přístupu do evidence jsou uvedena níže, proto <u>konstatování, že slouží pro potřeby daných ministerstev je nadbytečné.</u></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 5 - § 37b odst. 2</u></p> <p>V § 37b odst. 2 navrhujeme ve druhé větě slovo „zveřejněním“ nahradit slovem „zařazením“, předložku „v“ nahradit předložkou „do“ a slovo „evidenci“ nahradit slovem „evidence“. Dále navrhujeme poslední větu</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>vypustit.</p> <p>Vzhledem k tomu, že do centrální evidence volných míst obsaditelných držitelem modré karty lze zařadit i volné místo, s jehož zveřejněním neudělí zaměstnavatel souhlas, je výstižnější uvést, že se vyžaduje souhlas se zařazením volného místa do evidence. Na základě této úpravy je poslední věta nadbytečná.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 5 - § 37b odst. 3</u></p> <p>1. V § 37b odst. 3 navrhujeme doplnit na konci textu novou větou: „V případě změny zaměstnavatele nebo druhu práce s předchozím souhlasem Ministerstva vnitra^{9c)} vyznačí Ministerstvo vnitra v centrální evidenci volných míst obsaditelných držiteli modré karty EU podání žádosti o souhlas se změnou zaměstnavatele nebo změnou druhu sjednané práce, pracovní místo, pro které je souhlas vyžadován, a den udělení souhlasu.“.</p> <p>Navrhované doplnění vychází z toho, že držitel modré karty EU nemusí v případě změny zaměstnavatele nebo změny druhu práce žádat o novou modrou kartu EU, ale postačí jen souhlas Ministerstva vnitra.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>2. V § 37b odst. 3 navrhujeme za slova „kdy bylo rozhodnuto o žádosti,“ vložit slova „den převzetí potvrzení o splnění podmínek pro vydání modré karty EU“.</p> <p>Tato úprava nabývá účinnosti dnem 1. května 2011.</p> <p>Toto doplnění vychází z návrhu nové právní úpravy vydávání průkazů o povolení k pobytu od 1. května 2011.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 5 - § 37b odst. 4</u> V § 37b odst. 4 navrhuje za slova „po vydání“ vložit slova „potvrzení o splnění podmínek pro vydání“ a slova „byla“ nahradit slovy „bude“. Tato úprava nabývá účinnosti dnem 1. května 2011. Toto doplnění vychází z návrhu nové úpravy vydávání průkazů o povolení k pobytu od 1. května 2011. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 5 - § 37b odst. 5</u> V § 37b odst. 5 navrhuje na konci textu doplnit novou větu: „Ministerstvo do centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držitelů modré karty EU nezařadí volné pracovní místo nebo volné pracovní místo vedené v této evidenci vyřadí, pokud by jeho obsazení cizincem ohrozilo situaci na trhu práce.“. Stejně jako v případě vydávání zelených karet by mělo mít ministerstvo možnost omezit nabídku volných míst pro cizince v případě, kdy to vyžaduje aktuální situace na trhu práce. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 8 – Část čtvrtá nadpis hlavy I</u> Požadujeme bod 8 zrušit. S ohledem na naši připomínku k § 86 požadujeme ponechat stávající znění nadpisu části čtvrté hlavy I. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Za bod 8 požadujeme vložit nový bod, který zní takto: <u>Bod xxx - § 85</u> V § 85 se slovo „cizince“ nahrazuje slovy „zaměstnance ze zahraničí (dále jen „cizinec“)“. Jde o zavedení legislativní zkratky používané v následujících ustanoveních zákona o zaměstnanosti.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky odstoupilo.

Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p><u>K bodu 9 – § 86</u></p> <p>Navrhujeme nahradit celé znění § 86 takto:</p> <p>§ 86 zní:</p> <p style="text-align: center;">„§ 86</p> <p>(1) Zaměstnavatelé mohou získávat cizince na volná pracovní místa (§ 35), která nelze obsadit jinak, jestliže předem úřadu práce oznámí a projednají s ním záměr zaměstnávat cizince, včetně jejich počtu, druhu práce, kterou budou vykonávat, a předpokládané doby výkonu práce.</p> <p>(2) Předchozí oznámení a projednání záměru zaměstnávat cizince se nevyžaduje v případě zaměstnavatele, který hodlá zaměstnávat cizince,</p> <ul style="list-style-type: none"> a) kterému je vydáváno povolení k zaměstnání bez ohledu na situaci na trhu práce (§ 97), b) u kterého se povolení k zaměstnání nevyžaduje (§ 98), c) který žádá o prodloužení povolení k zaměstnání podle § 94, nebo d) který bude zaměstnán jako držitel zelené karty nebo modré karty EU.“ <p>Navrhujeme nahradit povinnost mít povolení k získávání cizinců povinností zaměstnavatele oznámit na úřadu práce záměr zaměstnávat zahraniční zaměstnance a projednat tento záměr s úřadem práce, zejména počty a profese cizinců, které by chtěl zaměstnávat, a předpokládanou dobu jejich zaměstnání. Navrhovaná změna představuje nižší administrativní zátěž podnikatelů a je stejně efektivním opatřením, neboť projednání záměru bude podmínkou pro udělení povolení k zaměstnání</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>
---	---	---

	cizinci. Cíle sledované usnesením vlády č. 171/2009 nejsou navrhovanou změnou dotčeny. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Za bod 15 se vkládá nový bod, který zní takto: <u>Bod xxxx - § 92 odst. 1</u> V § 92 odst. 1 se ve větě první tečka nahrazuje čárkou a vkládají se slova „a zaměstnavatel s úřadem práce předem projednal záměr zaměstnávat cizince podle § 86.“. Navrhovaná změna souvisí s výše uvedeným návrhem k bodu 9. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 18 - § 126 odst. 4</u> V § 126 odst. 4 požadujeme ve druhé větě slova „cizinec vykonává zaměstnání v souladu s informací podanou zaměstnavatelem podle § 87.“ nahradit slovy „zda zaměstnavatelé plní oznamovací povinnosti podle § 87 a 88 tohoto zákona.“. V e <u>čtvrté větě</u> požadujeme za slova „příslušný podle § 7 odst. 3“ doplnit slova „a v případě zjištění nedostatků předává tomuto úřadu práce podklady pro zahájení správního řízení o uložení pokuty.“. Z hlediska případného ukládání sankcí za porušení povinností je třeba přeformulovat druhou větu ve smyslu, že se kontroluje plnění oznamovacích povinností zaměstnavatele podle § 87 a 88. Doplnění poslední věty vychází z návrhu k bodu 18. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 19 - § 141 odst. 4</u> V § 141 odst. 4 požadujeme vypustit slova „, s výjimkou správních deliktů podle § 139 odst. 1 písm. c) a d) a § 140 odst. 1 písm. c), které projednává úřad práce nebo celní</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>úřad podle toho, který z těchto správních orgánů nejdříve zahájí řízení nebo nejdříve zjistí porušení povinnosti“.</p> <p>Zásadně nesouhlasíme s tím, aby se rozhodování v prvním stupni správního řízení tříštilo mezi dva různé správní orgány. Tím, že celní úřady budou provádět správní řízení v uvedených případech, se v současné době nedocílí efektivnější realizace kontrol na úseku zaměstnanosti. Z hlediska zajištění jednotného přístupu ke správnímu rozhodování je zcela nevhodné, aby ve správním řízení v prvním stupni mohly rozhodovat dva správní orgány, přičemž určení příslušnosti by vyplývalo jen z určení toho, kdo dříve zahájil řízení nebo zjistil porušení povinnosti. Navrhovaná úprava navíc ani neřeší ustanovení odvolacího orgánu, který by zřejmě řešil i spory o příslušnost pro rozhodování v prvním stupni. Z logiky věci by o odvoláních v daných případech mělo rozhodovat Ministerstvo práce a sociálních věcí – i z tohoto pohledu nepovažujeme za přijatelné, aby odvolací orgán rozhodoval o odvoláních proti rozhodnutím správních orgánů, které jsou podřízeny jinému ministerstvu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K bodu 20 - § 145</u></p> <p>Požadujeme bod 20 vypustit.</p> <p>Tento návrh na zrušení bodu 20 s naším návrhem k bodu 9.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla původně akceptována. Na základě dodatečně zaslané žádosti však byl § 145 upraven podle požadavku připomínkového místa.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>Připomínky k části osmé – Změna zákona o sociálních službách</u></p> <p>K článku X</p> <p>Navrhujeme doplnit nové body tohoto znění:</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>1. V § 4 odst. 1 písm. d) a e) se slova „nevyplyvá-li mu nárok na sociální výhody z přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁶⁾“ nahrazují slovy „nestanoví-li přímo použitelný předpis Evropských společenství⁶⁾ jinak“.</p> <p>Poznámka pod čarou č. 6 zní:</p> <p>„⁶⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.</p> <p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.“.</p> <p>2. V § 4 odst. 1 se na konci textu písmene f) doplňují slova „ , stanoví-li přímo použitelný předpis Evropských společenství^{6a)} jinak“.</p> <p>Poznámka pod čarou č. 6a zní:</p> <p>„^{6a)} Nařízení rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti.“.</p> <p>Dosavadní text novely přeformulovat jako novelizační bod č. 3. Vzhledem k těmto úpravám je třeba předvěti čl. X upravit takto:</p> <p>„Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona</p>	
--	---	--

	<p>č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:“.</p> <p>Do zvláštní části důvodové zprávy k čl. X doplnit tento text:</p> <p><u>K bodům 1 a 2:</u></p> <p>Příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách spadá pod koordinační pravidla ES obsažená v nařízení ES 1408/71, resp. od 1. května 2010 v nařízení ES 883/04. Nařízení ES 883/04 se bude vztahovat na všechny migrující osoby a jejich rodinné příslušníky (včetně neaktivních) a obsahuje pravidla pro určení státu příslušného k poskytnutí tohoto druhu dávek. Z tohoto důvodu již formulace uvedená v § 4 odst. 1 písm. d) až f) zákona o sociálních službách neodpovídá zcela skutečnosti. Formulace těchto ustanovení je zavádějící v tom směru, že se lze domnívat, že nárok existuje, i když na základě nařízení ES 883/04 není Česká republika vůbec příslušná k poskytnutí příspěvku na péči (např. z toho důvodu, že žadatelem o tento příspěvek je důchodce, který pobírá důchod pouze z jiného členského státu). Navrhuje se proto uvedená ustanovení upřesnit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>Připomínky k části deváté – Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi</u></p> <p><u>K článku XI</u></p> <p>Navrhujeme doplnit nový novelizační bod č. 1 tohoto znění:</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>1. V § 16 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 10, 15, 24, 24a, 24b a 24c zní:</p> <p>„(2) Osoba uvedená v odstavci 1 se nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému, jestliže</p> <ul style="list-style-type: none"> a) je účastna nemocenského pojištění¹⁵⁾, b) je jako osoba samostatně výdělečně činná účastna důchodového pojištění²⁴⁾, c) je osobou, které nárok na sociální výhody vyplývá z přímo použitelného předpisu Evropských společenství¹⁰⁾, d) před zahájením řízení o dávce byla v České republice výdělečně činná a v období 10 let předcházejících dni zahájení řízení o dávku byla nejméně po dobu 5 let a z toho bezprostředně před zahájením řízení o dávce nejméně po dobu 1 roku účastna nemocenského pojištění¹⁵⁾, nebo jako osoba samostatně výdělečně činná důchodového pojištění²⁴⁾ a nemá ke dni zahájení řízení nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, e) je osobou, která po skončení pracovního poměru, pracovněprávního vztahu založeného dohodou o pracovní činnosti, založil-li tento vztah účast na nemocenském pojištění, nebo samostatně výdělečné činnosti je dočasně práce neschopná 	
--	--	--

	<p>v důsledku nemoci nebo úrazu,</p> <p>f) je osobou, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a byla bezprostředně před vstupem do evidence uchazečů o zaměstnání zaměstnána více než 1 kalendářní rok; podmínkou přitom je, že nejde o osobu, která nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti podle § 39 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o zaměstnanosti^{24a)},</p> <p>g) je osobou, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, pokud jí bezprostředně před vstupem do evidence uchazečů o zaměstnání skončil pracovní poměr na dobu určitou uzavřený na dobu kratší 1 kalendářního roku nebo pracovněprávní vztah založený dohodou o pracovní činnosti uzavřenou na dobu kratší 1 kalendářního roku, založil-li tento vztah účast na nemocenském pojištění; podmínkou přitom je, že nejde o osobu, která nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti podle § 39 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o zaměstnanosti^{24a)}; taková osoba se nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému pouze po dobu 6 měsíců od vzetí do evidence,</p> <p>h) je osobou, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, a která se stala nezaměstnanou během prvních 12 kalendářních měsíců zaměstnání; podmínkou přitom je, že nejde o osobu, která nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti podle § 39 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o zaměstnanosti^{24a)}; taková osoba se nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému pouze po dobu 6</p>	
--	--	--

	<p>měsíců od vzetí do evidence, nebo</p> <p>i) je osobou, která po skončení pracovního poměru, pracovněprávního vztahu založeného dohodou o pracovní činnosti, založil-li tento vztah účast na nemocenském pojištění, nebo samostatné výdělečné činnosti zahájila odbornou přípravu; odbornou přípravou se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná příprava na budoucí povolání podle zákona o státní sociální podpoře^{24b)} a rekvalifikace podle zákona o zaměstnanosti^{24c)}.</p> <p>-----</p> <p>¹⁵⁾ Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>²⁴⁾ Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>¹⁰⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.</p> <p>^{24a)} Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>^{24b)} § 12 až 16 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>^{24c)} § 108 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.</p> <p>Do zvláštní části důvodové zprávy k čl. XI doplnit tento text:</p> <p><u>K bodu 1:</u></p> <p>V souvislosti s jednáním s Evropskou komisí o transpozici směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států upozornila Evropská komise na skutečnost, že určité kategorie osob si</p>	
--	---	--

	<p>ponechávají statut pracovníka, i když nejsou dočasně výdělečně činné. Jedná se o bývalé zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné splňující podmínky uvedené v čl. 7 odst. 3 této směrnice. Tyto osoby jsou stále v postavení osob zaměstnaných nebo osob samostatně výdělečně činných a není možné u nich posuzovat neodůvodnitelnou zátěž, resp. tyto osoby nemohou být nikdy neodůvodnitelnou zátěží.</p> <p>Ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi vymezující okruh osob, které se nepovažují za neodůvodnitelnou zátěž systému pomoci v hmotné nouzi, se proto doplňují v souladu s uvedeným ustanovením směrnice.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>Připomínky k části dvanácté – Účinnost K článku XIV</u></p> <p>Podle navrhovaného znění má účinnost zákona pro vydávání modré karty EU nabýt dnem 1. prosince 2010.</p> <p>Je třeba zodpovědně zvážit tento termín s ohledem na technickou přípravu centrální databáze a s přihlédnutím ke Směrnici 2009/50/ES, ve které je stanoveno, že „Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 19. června 2011.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla po vysvětlení připomínkovým místem změněna na doporučující.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>Připomínky k důvodové zprávě K bodu 110 - § 57 odst. 3</u></p> <p>Důvodová zpráva k tomuto bodu uvádí, že by se při pohovoru cizinec měl blíže vyjádřit k představám o svém pobytu na území tak, aby bylo možné posoudit, zda tyto představy odpovídají účelu pobytu, který uvedl v žádosti o udělení víza. Není zřejmé na základě jakých</p>	Zásadní připomínka byla po vysvětlení připomínkovým místem změněna na doporučující.

	informací lze posoudit, zda představy cizince odpovídají účelu pobytu. Požadujeme blížeji specifikovat formu a obsah tohoto rozhovoru. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>Připomínky nad rámec navrhované právní úpravy</u></p> <p>Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky</p> <p><u>K § 87d odst. 1 a odst. 2</u></p> <p>Požadujeme doplnit nový novelizační bod, kterým budou v § 87d odst. 1 v nově označeném písmenu a) a odst. 2 písm. a) zrušena slova „ , systému příspěvku na péči“.</p> <p>Zákonem č. 261/2007 Sb. bylo s účinností od 1. ledna 2008 zrušeno ustanovení § 31 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, které upravovalo posuzování, zda se osoba stala neodůvodnitelnou zátěží systému příspěvku na péči; navazující změna zákona č. 326/1999 Sb. však provedena nebyla.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K § 87g odst. 6</u></p> <p>1. Podle uvedeného ustanovení platí, že doba, po kterou je občan Evropské unie veden v evidenci uchazečů o zaměstnání úřadu práce České republiky, se započítává do požadované doby zaměstnání podle odstavce 1 písm. b) nebo d), <u>za podmínky, že byl občanu Evropské unie ukončen pracovní poměr z důvodů na jeho vůli</u></p>	Zásadní připomínka byla připomínkovým místem změněna na doporučující.

	<p><u>nezávislých.</u></p> <p>S ohledem na skutečnost, že údaje vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání neumožňují odlišit, zda k ukončení pracovního poměru došlo z důvodů nezávislých na vůli, navrhuje slova „za podmínky, že byl občanu Evropské unie ukončen pracovní poměr z důvodů na jeho vůli nezávislých.“ vypustit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>S ohledem na skutečnost, že § 87g odst. 6 implementuje článek 17 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/38/ES, navrhuje slova „se započítává do požadované doby zaměstnání podle odstavce 1 písm. b) nebo d)“ nahradit slovy „se započítává do požadované doby zaměstnání podle odstavce 1 písm. b) až d)“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Zároveň žádáme o sdělení, které ustanovení zákona o pobytu cizinců implementuje článek 17 odst. 3, ve spojení s článkem 17 odst. 1 písm. b) druhý odstavec, směrnice 2004/38/ES, který se vztahuje na právo trvalého pobytu rodinných příslušníků osob uvedených v odstavci 1. V případě jeho absence žádáme o legislativní doplnění.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>K § 124 odst. 4</u></p> <p>Navrhujeme zpřesnit dobu, ve které má být ustanoven opatrovník, a to z toho důvodu, že tato otázka činí v praxi problémy.</p> <p>Požadujeme proto doplnit v odstavci 4 větě první za slovo „policie“ slovo „neprodleně“.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p>Dále navrhuje do návrhu zákona vložit <u>novou část</u> zákona tohoto znění:</p> <p style="text-align: center;">„ČÁST Změna zákona o sociálním zabezpečení Čl.</p> <p>V § 103a zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 47/2006 Sb., odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 63, 73, 74, 74a ,74b a 74c zní:</p> <p>„(2) Osoba uvedená v odstavci 1 se nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému, jestliže</p> <ul style="list-style-type: none"> a) je účastna nemocenského pojištění⁷⁴⁾, b) je jako osoba samostatně výdělečně činná účastna důchodového pojištění⁶³⁾, c) je osobou, které nárok na sociální výhody vyplývá z přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁷³⁾, d) před zahájením řízení o dávce byla v České republice výdělečně činná a v období 10 let předcházejících dni zahájení řízení o dávku byla nejméně po dobu 5 let a z toho bezprostředně před zahájením řízení o dávce nejméně po dobu 1 roku účastna nemocenského pojištění⁷⁴⁾, nebo jako osoba samostatně výdělečně činná důchodového pojištění⁶³⁾ a nemá ke dni zahájení řízení nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku 	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>zaměstnanosti,</p> <p>e) je osobou, která po skončení pracovního poměru, pracovněprávního vztahu založeného dohodou o pracovní činnosti, založil-li tento vztah účast na nemocenském pojištění, nebo samostatné výdělečné činnosti je dočasně práce neschopná v důsledku nemoci nebo úrazu,</p> <p>f) je osobou, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a byla bezprostředně před vstupem do evidence uchazečů o zaměstnání zaměstnána více než 1 kalendářní rok; podmínkou přitom je, že nejde o osobu, která nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti podle § 39 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o zaměstnanosti^{74a)},</p> <p>g) je osobou, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, pokud jí bezprostředně před vstupem do evidence uchazečů o zaměstnání skončil pracovní poměr na dobu určitou uzavřený na dobu kratší 1 kalendářního roku nebo pracovněprávní vztah založený dohodou o pracovní činnosti uzavřenou na dobu kratší 1 kalendářního roku, založil-li tento vztah účast na nemocenském pojištění; podmínkou přitom je, že nejde o osobu, která nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti podle § 39 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o zaměstnanosti^{74a)}; taková osoba se nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému pouze po dobu 6 měsíců od vzetí do evidence,</p> <p>h) je osobou, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, a která se stala nezaměstnanou během prvních 12 kalendářních měsíců zaměstnání;</p>	
--	---	--

	<p>podmínkou přitom je, že nejde o osobu, která nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti podle § 39 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o zaměstnanosti^{74a)}; taková osoba se nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému pouze po dobu 6 měsíců od vzetí do evidence, nebo</p> <p>i) je osobou, která po skončení pracovního poměru, pracovněprávního vztahu založeného dohodou o pracovní činnosti, založil-li tento vztah účast na nemocenském pojištění, nebo samostatné výdělečné činnosti zahájila odbornou přípravu; odbornou přípravou se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná příprava na budoucí povolání podle zákona o státní sociální podpoře^{74b)} a rekvalifikace podle zákona o zaměstnanosti^{74c)}.</p> <p>-----</p> <p>⁷⁴⁾ Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>⁶³⁾ Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>⁷³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.</p> <p>^{74a)} Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>^{74b)} § 12 až 16 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>^{74c)} § 108 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.</p> <p>Do zvláštní části důvodové zprávy doplnit tento text:</p> <p><u>K čl. ...:</u></p> <p>V souvislosti s jednáním s Evropskou komisí o</p>	
--	---	--

	<p>transpozici směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států upozornila Evropská komise na skutečnost, že určité kategorie osob si ponechávají statut pracovníka, i když nejsou dočasně výdělečně činné. Jedná se o bývalé zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné splňující podmínky uvedené v čl. 7 odst. 3 této směrnice. Tyto osoby jsou stále v postavení osob zaměstnaných nebo osob samostatně výdělečně činných a není možné u nich posuzovat neodůvodnitelnou zátěž, resp. tyto osoby nemohou být nikdy neodůvodnitelnou zátěží.</p> <p>Ustanovení zákona o sociálním zabezpečení vymezující okruh osob, které se nepovažují za neodůvodnitelnou zátěž pro systém sociální péče, se proto doplňují v souladu s uvedeným ustanovením směrnice.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr evropské záležitosti pro	<p>Ministr pro evropské záležitosti žádá, vzhledem k faktu, že tento zákon je politicky citlivou normou, která určuje migrační politiku ČR na mnoho let dopředu, aby jeho komplexní novelizace (či přijetí nové komplexní úpravy) byla předložena až vládě, která vzejde z parlamentních voleb v květnu 2010. Dalším důvodem pro toto odložení je podle ministra i fakt, že návrh předpisu k zajištění transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí dosud nebyl předložen, neboť MPSV vyčkává na jednání EK na jaře 2010 k osvětlení implementace této směrnice. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo. Podle Plánu legislativních prací vlády se má návrh zákona předložit vládě v únoru 2010. Předkladatel předpokládá přípravu nové právní úpravy.</p>
Ministr pro	<p>Ministr požaduje, aby navrhovaná změna zákona o pobytu</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována doplněním důvodové</p>

evropské záležitosti	<p>cizinců § 118 (1) byla v souladu s čl. 11 návratové směrnice upravena ve smyslu stanovení možnosti, nikoli povinnosti, spojit rozhodnutí o správním vyhoštění s rozhodnutím o zákazu vstupu, a to takto: „Správním vyhoštěním se rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby vycestování z území a může být spojeno se stanovením doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území. Doba vycestování z území se nestanoví, pokud je cizinec zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, může stanovit policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince.“ Ze stejného důvodu jako v případě první připomínky požaduje vypuštění návrhu k bodu 230 (§ 125 odst. 2) zákonem výslovně (v souladu čl. 15 odst. 6 tzv. návratové směrnice) stanovit, ve kterých případech lze cizince zajistit i na dobu delší než 6 měsíců, max. na 18 měsíců. Tato připomínka je zásadní.</p>	zprávy.
Ministr evropské záležitosti pro	<p>Ministr v případě návrhu k bodu 330 (§180I) - zpřísnění pro žadatele o vízum za účelem podnikání prostřednictvím posuzování přínosu podnikatelských aktivit cizinců žádajících o vydání oprávnění k pobytu za účelem podnikání na území ČR nesouhlasí s variantou III, která navrhuje zavedení kvótního systému. Podle jeho názoru nemá takové opatření opodstatnění, neboť zvyšuje možnost korupčního jednání a současně je v rozporu s účelem posuzování opodstatněnosti přínosu podnikatelské činnosti. Nemyslí si, že by bylo vhodné, aby podnikatelský záměr, který bude shledán přínosným, byl odmítnut pouze z důvodu stanovené kvóty.</p> <p>V případě posuzování přínosu ministr požaduje, aby již předkládaný návrh obsahoval alespoň nástin kritérií, která budou pro rozhodování příslušného orgánu směrodatná,</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. V návrhu předloženém vládě není obsažena úprava § 180I.

	<p>pokud má vláda rozhodnout o zavedení tohoto systému, měla by také vědět, na základě jakých podmínek bude fungovat. Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro evropské záležitosti	<p>Ministr žádá doplnění, se kterými nevládními organizacemi zastupujícími zájmy cizinců v ČR byl návrh zákona konzultován, a které z jejich připomínek byly do návrhu zákona zapracovány. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována doplněním důvodové zprávy.</p>
Ministerstvo spravedlnosti	<p>Z důvodu dlouhodobé potřeby řešit některé otázky související s úhradou zdravotní péče cizince, který je ve výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, požadujeme, aby do § 176 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, byl doplněn nový odstavec následujícího znění:</p> <p>Varianta I:</p> <p>„Zdravotní péče cizince ve výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody se poskytuje v rozsahu uvedeném v § 176 odst. 1 a v § 134 odst. 2. Náklady poskytnuté zdravotní péče podle věty první, které nejsou hrazeny podle jiných právních předpisů x) nebo mezinárodních smluv, hradí stát. Zdravotní péče poskytnutá cizinci na jeho žádost nad rámec vymezený ve větě první, hradí cizinec z vlastních prostředků.</p> <hr/> <p>x) Např. zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.“</p> <p>Varianta II:</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována ve variantě I. Ministerstvo zdravotnictví vyslovilo s návrhem souhlas.</p>

	<p>„Poskytování a úhrada zdravotní péče cizince ve výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody je upravena jiným právním předpisem x).</p> <hr/> <p>x) Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů.“</p> <p>V případě přijetí varianty II je nutná souběžná novelizace zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v následujícím rozsahu:</p> <p>„Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění zákona č. 293/1993 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 460/2000 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 129/2008 Sb. a zákona č. 274/2008 Sb., se mění takto:</p> <p>1. V § 2 odst. 1 písm. l) se za slovo „svobody“ vkládají slova „v rozsahu a za podmínek stanovených jinými právními předpisy x), s výjimkou cizinců, jejichž zdravotní péče je upravena v odstavci 2, a dále“.</p> <hr/> <p>x) Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.“</p> <p>2. V § 2 odstavec 2 zní:</p> <p>„(2) Zdravotní péče cizince ve výkonu zabezpečovací</p>	
--	---	--

	<p>detence, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody se poskytuje v rozsahu uvedeném v jiném právním předpise x). Náklady poskytnuté zdravotní péče podle věty první, které nejsou hrazeny podle jiných právních předpisů xx) nebo mezinárodních smluv, hradí stát. Zdravotní péče poskytnutá cizinci na jeho žádost nad rámec vymezený v jiném právním předpise x), hradí cizinec z vlastních prostředků.</p> <p>x) § 176 odst. 1 a v § 134 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>xx) Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo spravedlnosti	<p>V novelizačním bodu č. 5 návrhu novely zákona o azylu navrhuje v § 3 odst. 2 doplnit novou větu, která zní:</p> <p>„To nebrání provedení vydání nebo předání osoby k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do cizího státu podle zvláštního zákona^{3b)}.“.</p> <p>Poznámka pod čarou č. 3b zní:</p> <p>„^{3b)} Zákon č. 140/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.“.</p> <p>Odůvodnění: Vzhledem k dlouhodobým a přetrvávajícím praktickým problémům, které nastávají v případech střetu azylového řízení s řízením extradice, se navrhuje výslovně a jednoznačně vyřešit jejich vzájemný vztah. V současnosti v azylovém řízení nejsou zohledňována rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání, přestože součástí</p>	ROZPOR

	<p>rozhodování o přípustnosti (jakož i následně o povolení) vydání je i zhodnocení souladu případného vydání se závazky České republiky vyplývajících z úmluv o základních lidských právech a svobodách a při zjištění nesouladu s takovými právy a svobodami, které mají absolutní povahu, nelze vyslovit přípustnost vydání, resp. vydání povolit [srov. § 393 písm. k), l) § 399 odst. 1 trestního řádu, jakož i relevantní judikatura, např. č. 42/2002 Sb. rozh. tr.]. Z praxe je rovněž známo, že ustanovení § 15 odst. 1 písm. b), § 15a odst. 3, § 16 odst. 2 zákona o azylu, jakož i ustanovení čl. 1 bodu F písm. b) Úmluvy o právním postavení uprchlíků nejsou v případech střetu extradičního řízení s azylovým řízením často vůbec využívána, přestože by jejich aplikace byla namístě. Ministerstvo vnitra v praxi zpravidla v případě každého prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu informuje soudy, státní zastupitelství i orgány Policie České republiky příslušné k postupu v extradičním řízení o tom, že realizace vydání není možná, a to s odkazem na (dnešní) ustanovení § 3c odst. 2 zákona o azylu a čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, a to např. i v situacích, kdy o přípustnosti vydání již bylo pravomocně rozhodnuto se zohledněním mj. i otázky, zda by vydáním byly porušeny závazky České republiky vyplývající zejm. z čl. 3 Úmluvy proti mučení, a kdy prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu bylo učiněno až po povolení vydání, a tedy zcela zjevně opožděně (tj. poté, co proběhlo přinejmenším několikaměsíční extradiční řízení) a pouze s cílem vyhnout se vydání. Postupem Ministerstva vnitra tak azylové řízení nabývá charakteru opravného prostředku proti rozhodnutí v extradičním řízení, což je v zásadním</p>	
--	---	--

	<p>rozporu s povahou, kterou by azylové řízení mělo mít. Rovněž tak dochází k nadřazení rozhodování správního orgánu (Ministerstva vnitra) vůči rozhodování soudů, což je v rozporu s principy dělby moci. Navrhuje se proto jednoznačně v novém § 3f odst. 2 a § 53a odst. 1 stanovit, že v období, kdy osoba teprve učinila prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu nebo kdy dosud nebylo pravomocně a konečně rozhodnuto o tom, že osobě se uděluje mezinárodní ochrana (ať již ve formě azylu či doplňkové ochrany), nebrání její postavení žadatele o mezinárodní ochranu provedení vydání k trestnímu stíhání či výkonu trestu do ciziny, neboť otázka souladu s principem non refoulement i zákazu mučení musí být vždy v rámci extradice řízení přezkoumána, a to dokonce soudem dle výše citovaných ustanovení trestního řádu; toto řešení lze (z pohledu řízení o mezinárodní ochraně) přirovnat ke zohlednění rozhodnutí jiného orgánu o předběžné otázce. Protože ve vztahu k členským státům Evropské unie nepřichází otázka mezinárodní ochrany vůbec v úvahu, navrhuje se v zájmu předcházení výkladovým nejasnostem uvést nejen vydání, ale též předání (roz. předání podle evropského zatýkacího rozkazu). Naproti tomu v případě, že již osobě azyl či doplňková ochrana uděleny byly, navrhuje se jednoznačně i v zákoně o azylu stanovit, že vydání, resp. předání této osoby do státu, vůči kterému jí byl azyl či doplňková ochrana uděleny, není možné (§ 72 a § 76), a do zákona o azylu tak promítnout ustanovení § 393 písm. b) trestního řádu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo spravedlnosti	<p>V novelizačním bodu č. 34 návrhu novely zákona o azylu navrhuje v § 53a odst. 1 doplnit novou větu, která zní: „To</p>	ROZPOR

	<p>nebrání provedení vydání nebo předání osoby k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do jiného státu, než vůči kterému byla doplňková ochrana udělena, podle zvláštního zákona^{3b)}“.</p> <p>Odůvodnění: Viz výše odůvodnění připomínky k novelizačnímu bodu č. 5.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo spravedlnosti	<p>V § 76 navrhujeme doplnit novou větou, která zní: "To nebrání provedení vydání nebo předání osoby k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do jiného státu, než vůči kterému byl azyl udělen, podle zvláštního zákona 3b).".</p> <p>Odůvodnění: Viz odůvodnění naší připomínky k novelizačnímu bodu č. 5 návrhu novely zákona o azylu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	ROZPOR
Ministerstvo spravedlnosti	<p>V novelizačním bodu č. 51 návrhu novely zákona o azylu navrhuje v § 72 doplnit novou větou, která zní:</p> <p>„To nebrání provedení vydání nebo předání osoby k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do cizího státu podle zvláštního zákona^{3b)}“.</p> <p>Odůvodnění: Viz výše odůvodnění připomínky k novelizačnímu bodu č. 5.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	ROZPOR
Ministerstvo spravedlnosti	<p>K důvodové zprávě:</p> <p>Níže uvedené připomínky k důvodové zprávě jsou odůvodněny potřebou řádně vykonat rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 27. listopadu 2008 ve věci č. 298/07 <i>Rashed proti České republice</i>, tedy dostát povinnosti, která pro Českou republiku vyplývá z článku 46 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>1. K obecné části, podčásti I. „Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad“, bodu 1. „Důvod předložení“, druhé velké odrážce „Identifikace problémů a cílů, kterých má být dosaženo“ - jelikož návrh novely zákona o azylu v sobě obsahuje ustanovení (novelizační body č. 32 a č. 52), která jsou přijímána z důvodu výkonu výše uvedeného rozsudku Evropského soudu, domnívám se, že by i důvodová zpráva měla tuto skutečnost uvádět. Proto navrhuji doplnění tohoto odstavce o větu následujícího znění umístěnou za stávající první větu:</p> <p>„Část návrhu zákona je jedním z legislativních opatření, kterým Česká republika vykonává rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 27. listopadu 2008 ve věci č. 298/07 Rashed proti České republice, ve kterém Evropský soud dospěl k závěru, že český právní řád nezaručuje žadatelům o mezinárodní ochranu, jsou-li v souvislosti s podáním žádosti o udělení této ochrany zbaveni svobody, urychlený soudní přezkum zbavení svobody a je tak v rozporu s článkem 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.).“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo spravedlnosti	<p>K obecné části, podčásti I. „Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad“, bodu 1. „Důvod předložení“, třetí velké odrážce „Rizika spojená s nečinností“ - ze stejného důvodu jako u předchozího bodu by v této části mělo být uvedeno následující, a to např. jako druhý odstavec této části:</p> <p>„V případě nevykonání výše uvedeného rozsudku Evropského soudu pro lidská práva Rashed proti České republice by Česká republika porušila své povinnosti</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>plynoucí z článku 46 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Taková situace, kdy by náš stát úmyslně porušoval své mezinárodněprávní závazky, a to navíc v oblasti ochrany základních lidských práv, kde se snaží z důvodu své historické zkušenosti být na mezinárodním poli aktivní, je zcela nepřijatelná. Nadto, v případě nečinnosti se Česká republika vystavuje nebezpečí dalších odsuzujících rozsudků ukládajících jí povinnost uhradit úspěšné protistraně náklady řízení a náhradu škody, v tomto případě pak zejména nemajetkové újmy.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo spravedlnosti	<p><i>K obecné části, podčásti II. „Návrh variant řešení“ - ze stejných důvodů jako v předchozích bodech navrhuje do této podčásti vložit novou kapitolu týkající se výkonu výše uvedeného rozsudku Evropského soudu následujícího znění:</i></p> <p>„VARIANTY K VÝKONU ROZSUDKU EVROPSKÉHO SOUDU PRO LIDSKÁ PRÁVA RASHED PROTI ČESKÉ REPUBLICE</p> <p>Varianta 1</p> <p>Nulová varianta</p> <p>Vzhledem k tomu, že by nevykonání uvedeného rozsudku Evropského soudu pro lidská práva znamenalo porušení mezinárodněprávního závazku České republiky a též riziko zbytečných finančních nákladů za prohrané obdobné spory, je nulová varianta nepřijatelná.</p> <p>Varianta 2</p> <p>Novela zákona o azylu</p> <p>Evropský soud pro lidská práva ve výše uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že české právní předpisy nezajišťují žadatelům o mezinárodní ochranu, kteří byli</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>v souvislosti s podáním žádosti o tuto ochranu zbavení svobody (§§ 46a a 73 zákona o azylu), že soud urychleně k jejich žádosti přezkoumá zákonnost jejich zbavení svobody. Praxe ukázala, že ani poté, co novela zákona o azylu č. 343/2007 Sb. stanovila, že tyto žaloby budou soudy projednávat přednostně, soudy nerozhodují ve lhůtách, které lze ve smyslu článku 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod považovat za urychlené rozhodnutí. Je proto nezbytné, aby pro rozhodnutí soudu byla stanovena v zákoně pevná lhůta.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministerstvo spravedlnosti	<p>K obecné části, podčásti III. „Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána“ – velmi oceňujeme, že se předkladatel alespoň stručným způsobem vypořádává s otázkou souladu návrhu zákona s mezinárodněprávními závazky České republiky. Nicméně navrhuje, aby byla doplněna poznámka pod čarou č. 6 týkající se judikatury Evropského soudu pro lidská práva, a to o následující větu: „Ve vztahu k článku 5 odst. 4 Úmluvy jde především o výše uvedený rozsudek Rashed proti České republice a dále např. rozsudek ze dne 21. října 1986 ve věci č. 9862/82 Sanchez-Reisse proti Švýcarsku či rozhodnutí ze dne 2. června 2005 ve věci č. 52467/99 Ntumba Kabongo proti Belgii.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministerstvo dopravy	<p>K § 104 odst. 1 a 2:</p> <p>Dle našeho názoru je potřeba rozlišovat, byl-li cizinec dopraven na území ze země, která je součástí schengenského prostoru, nebo ze země stojící mimo tento prostor (třetí země). Byl-li cizinec dopraven na území ze</p>	Zásadní připomínka byla částečně akceptována změnou § 157 odst. 7 a § 157a odst. 2, a to změnou výše ukládaných pokut v závislosti na tom, zda jde o vnitřní schengenský let či nikoliv, a úpravou, podle níž se nezahájí správní řízení o správním deliktu v případě, že cizinec bez víza dále vycestuje mimo území

	<p>třetí země a nemá (platný) cestovní doklad nebo příslušné (platné) vízum, dopravce, který na území takového cizince dopravil, by se jistě dopustil správního deliktu dle stávající úpravy, a je namístě ho za takový delikt potrestat. Dopravil-li však dopravce na území cizince ze země, která je součástí schengenského prostoru, neměl by být trestán, neboť v rámci schengenského prostoru je zaručena svoboda překračování vnitřních hranic mezi členskými státy na libovolném místě, aniž by se prováděla kontrola osob nebo převáženého zboží, což platí rovněž pro cizince ze třetích zemí. Zcela absurdní se pak takové správní trestání dopravce jeví v případech, kdy dopravil na území cizince, jehož cílovou destinací je třetí země a dobrovolně tak opouští schengenský prostor. Z tohoto důvodu navrhuje změnit ustanovení § 104 odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území České republiky následovně:</p> <p>„(1) Letecký dopravce nesmí dopravit ze třetí země¹⁾ na území dopravit cizince, který nemá cestovní doklad nebo vízum, je-li vzhledem k účelu a cíli cesty potřebné nebo je-li podmínkou pobytu v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území.“</p> <p>¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	schengenských států.
Ministerstvo dopravy	<p>Dále z téhož důvodu navrhuje změnit ustanovení § 104 odst. 2 tohoto zákona následovně:</p> <p>„(2) Provozovatel vodní dopravy a provozovatel na pravidelných autobusových linkách nesmí dopravit ze třetí země na území dopravit cizince, který nemá cestovní doklad nebo vízum, je-li vzhledem k účelu a cíli cesty</p>	Zásadní připomínka byla částečně akceptována změnou § 157 odst. 7 a § 157a odst. 2, a to změněnou výše ukládaných pokut v závislosti na tom, zda jde o vnitřní schengenský let či nikoliv, a úpravou, podle níž se nezahájí správní řízení o správním deliktu v případě, že cizinec bez víza dále vycestuje mimo území

	potřebné.“ Tato připomínka je zásadní.	schengenských států.
Ministerstvo dopravy	K § 104 : Do § 104 zákona o pobytu cizinců na území České republiky dále navrhujeme vložit nový odstavec 3 následujícího znění: „(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se za cestovní doklad nebo vízum považuje takový cestovní doklad nebo vízum, jejichž platnost lze ověřit bez použití speciálních technických prostředků.“. Smyslem tohoto návrhu je vyloučit postih dopravců, kteří dopraví ze třetí země na území cizince s padělaným nebo pozměněným cestovním dokladem nebo vízem, pokud takový padělek nelze odhalit běžnou vizuální kontrolou, ale je k tomu zapotřebí speciálního technického vybavení, kterým dopravci nebo s nimi spolupracující subjekty zajišťující odbavování osob (handlingové agenti) běžně nedisponují, na rozdíl např. od orgánů Policie ČR. Tato připomínka je zásadní.	Zásadní připomínka byla akceptována doplněním důvodové zprávy.
Ministerstvo dopravy	K § 157 odst. 1 a 2: V souvislosti s těmito připomínkami navrhujeme nahradit text ustanovení § 157 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců na území České republiky (novelizační bod č. 256) tímto zněním: „(1) Letecký dopravce se dopustí správního deliktu tím, že a) dopraví ze třetí země na území cizince v rozporu s § 104 odst. 1, nebo b) nedoprovádí cizince do zahraničí v případech uvedených v § 104 odst. 5.“	Zásadní připomínka byla částečně akceptována změnou § 157 odst. 7 a § 157a odst. 2, a to změnou výše ukládaných pokut v závislosti na tom, zda jde o vnitřní schengenský let či nikoliv, a úpravou, podle níž se nezačíná správní řízení o správním deliktu v případě, že cizinec bez víza dále vycestuje mimo území schengenských států.

	<p>(2) Provozovatel vodní dopravy nebo provozovatel na pravidelných autobusových linkách se dopustí správního deliktu tím, že dopraví ze třetí země na území cizince v rozporu s § 104 odst. 2.“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Bezpečnostní informační služba	<p><u>K § 37 - Zrušení platnosti víza nad 90 dnů</u></p> <p>Navrhujeme doplnit do § 37 odst. 2 nové písm. h) ve znění: „bylo zjištěno, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost České republiky“, nebo alternativně doplnit do odst. 1 nové písm. d) v obdobném znění.</p> <p>Odůvodnění: Navrhujeme doplnit ohrožení bezpečnosti České republiky jako důvod zrušení pobytu i pro dlouhodobé vízum. Je to jediná kategorie pobytu, kde podobné ustanovení není. Paradoxně lze z důvodu ohrožení bezpečnosti zrušit všechna ostatní pobytová oprávnění, včetně pobytů občanů EU, ale u nejrozsáhlejšího druhu pobytu tento institut použít nelze.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo změnilo zásadní připomínku na doporučující.
Bezpečnostní informační služba	<p><u>K § 15 – doplnění odstavce 1</u></p> <p>Navrhujeme do § 15 odst. 1 doplnit nové písm. d) ve znění: „představuje nebezpečí pro bezpečnost státu.“</p> <p>Odůvodnění: Z hlediska BIS je nutné umožnit správnímu orgánu neudělit azyl cizinci, který představuje vážnou hrozbu pro bezpečnost státu, např. z důvodu ohrožení terorismem nebo extremismem. Tuto možnost je třeba aplikovat preventivně. V zákoně je v § 17 odst. 1 písm. i) stanoveno, že azyl se odejme, pokud představuje</p>	Připomínkové místo změnilo zásadní připomínku na doporučující.

	<p>azylant nebezpečí pro stát – tedy odstraňuje se složitějším postupem (dalším správním řízením) to, co by mohlo a mělo být řešeno i preventivně.</p> <p>Dalším důvodem je sladění důvodů pro neudělení azylu s důvody pro neudělení doplňkové ochrany, kde je v § 15a odst. 1 písm. d) jasně definována povinnost neudělit doplňkovou ochranu pro důvodné podezření, že žadatel představuje nebezpečí pro bezpečnost státu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Bezpečnostní informační služba	<p><u>K bodu 50 (§ 71 odst. 9)</u></p> <p>Navrhujeme ustanovení § 71 odst. 9 doplnit tak, že zpravodajské služby mohou při plnění svých úkolů podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů využívat i údaje vedené v evidenci podle odstavce 8.</p> <p>Odůvodnění: Není důvod odpírat zpravodajským službám přístup do evidence vedené podle odst. 8. Stanovené údaje jsou zde vedeny pouze dočasně a poté jsou předány do evidence vedené dle odst. 7 písm. d). Do této evidence zpravodajské služby za podmínek stanovených v odst. 9 přístup mají. Nejedná se tedy o rozšíření okruhu zpřístupněných informací, pouze o možnost jejich včasějšího a operativnějšího využití pro plnění úkolů v rámci zákonem stanovené působnosti.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Českomoravská konfederace odborových svazů	<p>OBECNĚ K NÁVRHU</p> <p>Českomoravská konfederace odborových svazů projednala návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zpráva.

	<p>a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony na zasedání Legislativní rady ČMKOS dne 23. 2. 2010.</p> <p>Modré karty, jejichž zavedení umožňuje Směrnice 2009/50/ES, jsou orientovány především na přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků. ČMKOS v souvislosti s transpozicí této směrnice znovu připomíná, že kromě náležitostí upravovaných v tomto návrhu zákona musí být rovněž přísně dodržovány pracovní normy a musí být zajištěno stejné zacházení s těmito cizinci i z hlediska mezd a pracovních podmínek jako s místními pracovníky. Modré karty nesmí vést k omezení investic do vzdělávání. Je rovněž třeba postupovat cestou atraktivnění pracovních míst v oborech, kde je nedostatek domácích zaměstnanců.</p> <p>Českomoravská konfederace odborových svazů je názoru, že návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů povede ke zneužívání pobytu cizinců a k jejich nelegálnímu zaměstnání. Systém zelených karet je volně nastaven a podle poznatků ČMKOS se zneužívá především agenturami práce.</p> <p>Agenturní zaměstnávání v průběhu pětileté účinnosti zákona o zaměstnanosti v praxi na jedné straně prokázalo svoji účelnost a životaschopnost. Na druhé straně v evropském kontextu velmi vysoký počet agentur práce působících v České republice, který překročil 2 200 a má tendenci dále růst, naznačuje, že se v naší zemi agenturní zaměstnávání rozvíjí způsobem, který ukazuje, že je</p>	
--	---	--

	<p>zneužíváno k dumpingovému dovozu levné pracovní síly ze zahraničí. Tito zaměstnanci jsou často nuceni pracovat v České republice za nedůstojných pracovních podmínek, čímž je porušována zásada rovného zacházení se zaměstnanci dočasně přidělenými k uživateli v porovnání se srovnatelnými zaměstnanci uživatele.</p> <p>Praxe přináší nové četné příklady opakovaného porušování právní úpravy agenturního zaměstnávání, které nabývají v souvislosti s pokračující ekonomickou krizí nových forem, které prohlubují poškozování zaměstnanců, kteří jsou do této formy zaměstnávání zapojeni (např. dochází stále častěji ke zneužívání úpravy tzv. „nekolidujícího zaměstnání“ při současném pobírání podpory v nezaměstnanosti ke snižování podniků na úkor veřejných rozpočtů apod.).</p> <p>Bohužel nedostatečně kapacitně vybavené kontrolní orgány (počet kontrolorů úřadů práce za dobu trvání agenturního zaměstnávání poklesl ze 350 na 233 v prvním pololetí 2009 a v souvislosti s připravovanými úsporami týkajícími se státní správy lze očekávat další pokles, včetně oblasti působnosti Státního úřadu inspekce práce) nejsou schopny tyto případy včas a v široké míře odhalit a postihovat v rámci svých současných pravomocí a v rozsahu své působnosti. To dokládá i skutečnost, že od počátku roku 2009 bylo např. podle údajů MPSV do 30. září 2009 odejmuto pouze 135 povolení ke zprostředkování zaměstnání agenturám práce, zejména z důvodu nesplnění podmínek v osobě odpovědného zástupce, popř. neuděleno 132 povolení především z důvodů podstatných vad žádosti, které žadatel ani po výzvě neodstranil.</p> <p>Ve stejné době však bylo vydáno 382 nových</p>	
--	---	--

	<p>povolení ke zprostředkování zaměstnání. To zřetelně signalizuje, v souvislosti s ekonomickou krizí, že atraktivita rozvoje agenturního zaměstnávání není založena na přirozeném hospodářském vývoji ve zdravém prostředí spravedlivé hospodářské soutěže podnikatelských subjektů respektujících právní řád České republiky, nýbrž, že touto formou zaměstnávání lze dosáhnout významných ekonomických úspor nákladů práce za cenu, které zaplatí jak zaměstnanci, které okolnosti a nepříznivá životní situace a situace na trhu práce nutí využívat v řadě případů nevýhodných nabídek zaměstnání ze strany agentur práce (neúměrně vysoká flexibilita, nízké mzdy a nedostatečná ochrana zdraví apod.) i veřejné rozpočty (pokles výběru pojistného, nárůst podpor v nezaměstnanosti v důsledku prací vykonávaných na pomezí šedé a černé ekonomiky).</p> <p>Je proto nezbytné přikročit jak k posílení kontrolní činnosti na tomto úseku, tak k dalším regulačním opatřením, které umožní prosadit v agenturním zaměstnávání plný respekt k právu i k ochraně práv a zájmů agenturních zaměstnanců, vynutitelnost práva a postihnout účinnou sankcí, tj. především odejmutím povolení těm agenturám práce, které nerespektují platnou právní úpravu a zapojují se do nekalých praktik využíváním mezer současné právní úpravy.</p> <p>Českomoravská konfederace odborových svazů proto důrazně žádá, aby byla prováděná účinná koordinovaná kontrolní činnost ze strany všech zainteresovaných státních kontrolních orgánů (SUIP, finanční úřady, ČSSZ, zdravotní pojišťovny, živnostenské</p>	
--	---	--

	<p>úřady). Žádáme zahrnutí konkrétních opatření zlepšujících tuto spolupráci do základního právního předpisu upravujícího působnost a oprávnění uvedených orgánů, v daném případě do návrhu zákona.</p> <p>Českomoravské konfederaci odborových svazů jde především o opatření zajišťující sdílení dat a informací mezi uvedenými orgány, přípravu a konání společných kontrolních akcí, jejich koordinaci apod. Tato opatření považujeme za nezbytná k zajištění ochrany českého trhu práce, který je podle nám dostupných informací velmi poškozován zneužíváním pobytu cizinců k nelegálnímu zaměstnávání výše uvedenými dumpingovými formami zaměstnávání a který je spojen s nárůstem šedé a černé ekonomiky, daňovými úniky, neplacením pojistného a korupcí. To ve svém důsledku zásadním způsobem negativně postihuje zaměstnavatele a zaměstnance, kteří využívají závislou práci v souladu s právní úpravou a nesou v plné míře na svých bedrech náklady spojené s financováním sociálních systémů v ČR.</p> <p>Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.</p>	
Českomoravská konfederace odborových svazů	<p>bod 53 požadujeme vyjasnit Odůvodnění : Je potřeba vyjasnit fungování návrhu týkající se možnosti „vyčkat na území ČR až do ukončení pracovněprávního sporu“. Není jasné, jak se bude např. postupovat u cizince, který čeká na rozsudek o přiznání nevyplacené mzdy a přitom má dokazovat, že má dostatečné zdroje pro další setrvání, zejména v případě, kdy spor bude trvat rok nebo i déle. Požadujeme proto délku pobytu za účelem řízení proti zaměstnavateli o vyplacení dlužné mzdy omezit. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

Středočeský kraj	<p>ČL. XII Změna živnostenského zákona (ČÁST DESÁTÁ)</p> <p>Za bod 4 navrhuje vložit body 5 a 6 tohoto znění:</p> <p>„5. V § 57 odst. 2 větě druhé za slova „k pobytu“ se doplňují slova „nebo potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza“; ve větě třetí a čtvrté za slovo „povolení“ se vkládají slova „nebo potvrzení“.</p> <p>Ustanovení po úpravě s vyznačením změny:</p> <p>(2) Živnostenské oprávnění nezaniká uplynutím doby podle odstavce 1 písm. c), pokud podnikatel před uplynutím doby, na kterou bylo živnostenské oprávnění omezeno, oznámí změnu data ukončení provozování živnosti nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení koncese vydané na dobu určitou. Zahraniční fyzická osoba, jejíž oprávnění provozovat živnost na území České republiky je vázáno na povolení k pobytu <i>nebo potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza</i> na území České republiky, je povinna k oznámení doložit nové povolení k pobytu <i>nebo potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza</i>. Nedoloží-li toto povolení <i>nebo potvrzení</i>, živnostenský úřad ji vyzve, aby tak učinila ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. Není-li povolení <i>nebo potvrzení</i> doloženo ve stanovené lhůtě, živnostenské oprávnění zaniká posledním dnem této lhůty.</p> <p>„6. V § 58 odst. 2 větě druhé za slova „k pobytu“ se vkládají slova „nebo potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza“.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona. Připomínkové místo s vypořádáním zásadní připomínky souhlasí.</p>
------------------	--	---

	<p>Ustanovení po úpravě s vyznačením změny:</p> <p>(2) Živnostenský úřad zruší živnostenské oprávnění nebo pozastaví provozování živnosti na návrh orgánu státní správy vydávajícího stanovisko podle § 52 odst. 1 z důvodu, že podnikatel závažným způsobem porušil nebo porušuje podmínky stanovené rozhodnutím o udělení koncese, tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy. Obdobně živnostenský úřad postupuje v případě, že zahraniční fyzická osoba, jejíž oprávnění provozovat živnost na území České republiky je vázáno na povolení k pobytu nebo potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza na území České republiky (§ 5 odst. 5), tuto podmínku nesplňuje.</p> <p>Odůvodnění: Seznam stávajících požadovaných dokladů je třeba rozšířit o tyto další zmíněné doklady, které vyplývají z novely zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Moravskoslezský kraj	<p>ČÁST DESÁTÁ - Změna živnostenského zákona Čl. XII, body 1 a 3 - § 5 odst. 5 a § 47 odst. 2 písm. e) Dle novelizovaného ustanovení § 5 odst. 5 živnostenského zákona <i>se slova „prokazující udělení víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu“ nahrazují slovy „o povolení k pobytu nebo potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza“.</i></p> <p>Podmínkou pro zápis do živnostenského rejstříku (ŽR) zahraniční fyzické osoby, na kterou se vztahuje povinnost mít povolení k pobytu, je doložení tohoto dokladu</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona. Připomínkové místo s vypořádáním zásadní připomínky souhlasí.</p>

	<p>o pobytu nebo potvrzení o tom, že může pobývat na území přechodně bez víza. Ve výpisu z ŽR je pak uvedena doba pobytu na území.</p> <p>Právo podnikat pak těmto osobám vzniká, podle ustanovení § 10 odst. 5 živnostenského zákona (v návaznosti na odst. 4 tohoto ustanovení) dnem zápisu do obchodního rejstříku.</p> <p>V důvodové zprávě na straně 128 k bodu 22 - k § 31 odst. 4 je však uvedeno, že: „... dotčený cizinec v rámci bezvízového pobytu nebude moci provozovat živnost (nebo obdobnou podnikatelskou činnost), neboť v takovém případě by se již jednalo o „výdělečnou činnost“, kterou podle dohod o zrušení vízové povinnosti lze realizovat pouze na základě víza. Z tohoto důvodu bude na vůli cizince, aby v případech, kdy po splnění vnitrostátních podmínek (§ 21 odst. 4 obchodního zákoníku) bude chtít zahájit podnikatelské aktivity na území České republiky, požádal o udělení víza k pobytu do 90 dnů.</p> <p><u>Návrh:</u></p> <p>Dát do souladu předkládaný návrh novely živnostenského zákona se shora uvedeným zněním důvodové zprávy, neboť ze shora uvedeného vyplývá, že přes znění ustanovení § 10 odst. 5 živnostenského zákona (o vzniku práva dotčených osob podnikat dnem jejich zápisu do obchodního rejstříku), důvodová zpráva hovoří o další podmínce pro zahájení podnikatelských aktivit - o požádání o udělení víza k pobytu, v návaznosti na přednostní použití právní úpravy dohod o zrušení vízové</p>	
--	---	--

	povinnosti (tzn. potvrzení o oprávnění pobývat na území přechodně bez víza k provozování živnosti nepostačuje). Tato připomínka je zásadní.	
Nejvyšší správní soud	<p>Připomínky obecné</p> <p>Obecně k soudnímu přezkumu rozhodnutí omezujících osobní svobodu cizince a k soudnímu přezkumu zákonnosti zajištění cizince</p> <p>Za nevhodnou považujeme současnou situaci, kdy ve věcech zajištění cizinců (ať ve věcech zajištění podle zákona o pobytu cizinců či ve věcech nepovolení vstupu na území či uložení povinnosti setrvat v přijímacím středisku podle zákona o azylu) rozhodují soudy jak v občanském soudním řízení, tak v soudním řízení správním, ve výsledku je tak rozdělována pravomoc rozhodovat o věcech zajištění cizinců mezi různé soudy, a to pouze s ohledem na to, zda je přezkoumáváno samotné rozhodnutí, kterým je omezena svoboda cizince, či zda je přezkoumávána zákonnost zajištění. Výsledkem toho, že o věcech zajištění cizinců rozhodují rozdílné soudy je tak to, že může být paralelně vedeno i více řízení zároveň před různými soudy (buď je napadeno samotné rozhodnutí nebo zákonnost zajištění), které tak vzájemně nejsou o svém postupu informovány. Soudy mohou také dospívat k rozdílným závěrům o výkladu ustanovení upravujících zajišťování cizinců, aniž by existoval nástroj pro sjednocení jejich judikatury, neboť zatímco u správních soudů je funkce sjednocovatele judikatury svěřena Nejvyššímu správnímu soudu, u soudů rozhodujících v občanském soudním řízení je naopak vrcholným orgánem soudní soustavy Nejvyšší soud.</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.

	<p>Existuje přitom několik možných řešení, jak by mohla být tato „dvoukolejnost“ odstraněna. Jednak by mohly tuto agendu zcela převzít správní soudy, které by mohly, jak je tomu i v současné době, přezkoumávat rozhodnutí o zajištění cizinců, případně by mohly přímo rozhodovat o omezení osobní svobody cizinců. Nebo by mohly o uvedených věcech rozhodovat naopak výlučně soudy civilní či dokonce soudy trestní, jež by pak mohly rozhodovat o omezení osobní svobody cizinců v podobném režimu, jaký je zaveden pro rozhodování o vzetí do vazby.</p> <p>Která z uvedených koncepcí pak bude použita mělo být mimo jiné vyjasněno v rámci téměř souběžně předkládané novely s. ř. s. (čj. předkladatele, Ministerstva spravedlnosti, 319/2007-LO-SP/56), nicméně se tak nestalo. Tato novela s. ř. s. rovněž měla zavést některá procesní zjednodušení oproti obecnému soudnímu řízení správnímu, aby bylo zajištěno, že soudy budou schopny rozhodovat v nově zaváděné sedmidenní lhůtě, nicméně ani taková úprava nebyla v předkládané novelu s. ř. s. obsažena. V souvislosti s nyní předkládanou novelou zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu jsme tak nuceni uplatnit připomínky v širším rozsahu, zejm. v souvislosti se soudním přezkumem zajištění cizinců. Pokud by totiž speciální ustanovení zjednodušující obecné soudní řízení správní nebyla vtělena ani do těchto zákonů, nelze považovat dodržení sedmidenní lhůty pro rozhodování soudů za reálné. Stejně připomínky byly ze strany NSS uplatněny rovněž ke zmiňované novele s. ř. s.</p> <p>Jakkoli považujeme za velký nedostatek, že v současné době předkládané změny právní úpravy se nijak nevypořádávají s otázkou „dvoukolejnosti“</p>	
--	---	--

	<p>přezkumu agendy spojené se zajištěním cizinců, v rámci dalšího textu vztahujícího se již k jednotlivým bodům novely vycházíme ze stávající podoby s. ř. s. (za současného zohlednění navrhovaného znění po připravované novele) a o. s. ř. Zároveň k tomuto textu připojujeme dokument zabývající se zahraniční právní úpravou některých vybraných institutů, k nimž se vztahují i tyto připomínky.</p> <p>S ohledem na potřebu zajistit co možná nejrychlejší a zejména efektivní přezkum zajištění cizinců, což je požadavek vznášený nejen návratovou směrnicí, ale také jinými mezinárodními lidskoprávními dokumenty či judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, jsme pak nuceni upozornit na některé systémové chyby obsažené v předkládané novele zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu, zejm. na umožnění vést řízení o odvolání proti rozhodnutí o zajištění podle zákona o pobytu cizinců. Tyto nedostatky totiž činí ustanovení o zavedení lhůt pro soudní přezkum rozhodnutí o zajištění zcela obsoletní.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Nejvyšší správní soud	<p>K bodu 290:</p> <p>Podle zákona v současném znění před navrhovanou novelou se na řízení o zajištění (§ 124, § 124a, § 124b, § 129) nevztahují část druhá a třetí správního řádu. Navržená novela tento stav mění. Podle důvodové zprávy k tomuto bodu jsou „<i>zohledněny některé další případy, na které se správní řád bude vztahovat jako celek (např. pokud jde o institut zajištění)</i>“.</p> <p>K navrhované změně, podle níž se části II a III budou vztahovat i na řízení o zajištění, nemáme</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Bylo výslovně stanoveno, že ani odvolání není přípustné.</p>

	<p>připomínek. Nicméně, v souvislosti se zavedením pojetí řízení o zajištění jako správního řízení zůstaly neupraveny některé významné prvky, které mohou vést k porušení čl. 5 odst. 4 EÚLP, resp. čl. 9 MPOPP.</p> <p>Zejména není v navrhované novele upraveno řízení o odvolání proti rozhodnutí o zajištění, přičemž odvolání není v těchto věcech vyloučeno (vyloučena jsou pouze řízení o obnově řízení a přezkumné řízení – srov. navržená znění § 124 odst. 2, § 124b odst. 3, § 125 odst. 2, § 129 odst. 3). Na řízení o zajištění se tedy vztáhne obecná úprava správního řádu, tedy lhůta pro odvolání podle § 83 odst. 1 správního řádu (15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí); lhůta odvolacího orgánu pro vydání rozhodnutí („bezodkladně“, resp. do 30 dnů od předání spisu, k nimž se připočítává případně lhůta pro nařízení jednání resp. místního šetření apod., § 71 ve spojení s § 90 odst. 6 správního řádu) atd. Již z toho je patrné, že odvolání nepřiměřeně prodlouží řízení o zajištění před správními orgány a oddálí soudní přezkum rozhodnutí o zajištění.</p> <p>Podotýkáme, že dlouhý přezkum ve správním řízení může mít za následek nesoulad s čl. 5 odst. 4 EÚLP, který požaduje <i>urychlený soudní přezkum</i> zákonnosti rozhodnutí o zbavení svobody. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 10/08 (body 61, 113-114) je právo na soudní kontrolu zákonnosti zaručeno jednak institutem žaloby ve správním soudnictví, jednak možností podat návrh na propuštění podle § 200o o. s. ř.</p> <p>Předpokladem pro soudní přezkum ve správním soudnictví je vyčerpání řádných opravných prostředků stanovených zvláštním zákonem (§ 5 s. ř. s.), žalobu ve správním soudnictví tedy bude možné podat až po</p>	
--	---	--

	<p>ukončení řízení o odvolání. V konečném důsledku ztrácí význam zrychlení soudního řízení na sedm dnů, neboť přístup k soudu bude mít zajištěný cizinec teprve po ukončení odvolacího řízení.</p> <p>Pro srovnání lze uvést judikaturu vztahující se k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech, jenž v čl. 9 odst. 4 obdobně požaduje přezkum zákonnosti zbavení svobody před soudem, v němž může soud „rozhodnout bez prodlení o <i>právoplatnosti (...)</i> <i>zadržení a nařídít (...)</i> <i>propuštění, jestliže vazba není zákonná.</i>“ Výbor pro lidská práva konstatoval ve věci <i>Torres proti Finsku</i>, že přestože správní přezkum umožňuje určitý přezkum zákonnosti zbavení svobody, čl. 9 odst. 4 MPOPP požaduje přezkum soudem, který zaručuje vyšší míru objektivnosti a nezávislosti kontroly. Ve věci <i>Torres proti Finsku</i> byl soudní přezkum umožněn až druhý týden zajištění poté, co rozhodnutí policie potvrdil ministr (správní orgán II. stupně). Možnost podat návrh na přezkum u soudu teprve dva týdny po zajištění nenaplnoval požadavek rozhodnutí soudu „<i>bez prodlení</i>“. Konečně, <i>rychlý</i> soudní přezkum zákonnosti zajištění požaduje i čl. 15 odst. 2 návratové směrnice, která má být novelou transponována.</p> <p>Z uvedených důvodů se domníváme, že v řízení o zajištění by mělo být – aby byl garantován přístup zajištěného cizince k rychlého soudního přezkumu – odvolací řízení vyloučeno. V opačném případě se domníváme, že zavedení sedmidenní lhůty na rozhodování pro soudy, nemůže postačovat ke zrychlení řízení. Pro inspiraci lze odkázat na zákon o azylu, který vylučuje použití ustanovení o odvolacím řízení v řízení o udělení mezinárodní ochrany, dle navržené změny zákona pro</p>	
--	---	--

	<p>řízení vedená podle zákona o azylu (§ 9 zákona o azylu, bod 9 návrhu).</p> <p>Z totožných důvodů považujeme za žádoucí vyloučit možnost podat odvolání také v případě rozhodnutí o prodloužení zajištění. Jak vyplývá i z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. např. rozsudky ve věcech <i>Frasik proti Polsku</i> či <i>Baranowski proti Polsku</i>), požadavek „urychleného“ přezkumu zakotvený v čl. 5 odst. 4 EÚLP se vztahuje také na rozhodnutí, kterými je prodlužováno trvání omezení osobní svobody.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Nejvyšší správní soud	<p>K bodu 311:</p> <p>Navrhovaným § 171 odst. 2 písm. b) se zavádí „po dobu platnosti rozhodnutí o správním nebo soudním vyhoštění“ výluka „dalších rozhodnutí o správním vyhoštění cizinců“ ze soudního přezkumu. Zavedení výluky je v důvodové zprávě ospravedlněno neodůvodněným znevýhodněním občanů EU a jejich rodinných příslušníků oproti občanům třetích států, pokud jim v době platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno další rozhodnutí o vyhoštění. Výluka ze soudního přezkumu pro občany EU a jejich rodinné příslušníky je zakotvena v současném znění § 171 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.</p> <p>Kromě toho, že se nám znění výluky jeví nejasné bez přečtení důvodové zprávy, se domníváme, že návratová směrnice uvedenou výluku neumožňuje. Podle čl. 13 odst. 1 návratové směrnice je nutný „prostředek právní nápravy“ proti rozhodnutí o navrácení ve formě</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Napadená úprava v § 171 odst. 2 písm. b) byla vypuštěna.</p>

	<p>odvolání nebo návrhu na přezkum před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo příslušným subjektem, jehož členové jsou nestranní a jejichž nezávislost je zaručena.</p> <p>V případě, že bude proti „dalším“ rozhodnutím o správním vyhoštění možno podat pouze odvolání podle správního řádu s odchylkami upravenými v zákoně o pobytu cizinců, tj. o vyhoštění budou v I. stupni rozhodovat oblastní ředitelství služby cizinecké policie, resp. inspektoráty, a ve II. stupni v řízení o odvolání bude rozhodovat nadřízený správní orgán – ředitelství služby cizinecké policie, nebude podmínka nestrannosti a nezávislosti přezkumu dodržena.</p> <p>Podotýkáme, že srovnávací tabulka k zákonu o pobytu cizinců (ne)souladnost tohoto ustanovení se směrnicí neuvádí.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Nejvyšší správní soud	<p>K bodu 312:</p> <p>Podle nového znění ustanovení by o žalobě proti rozhodnutí o zajištění měly rozhodovat soudy do 7 dnů od doručení spisu správním orgánem soudu. Důvodová zpráva pak odkazuje na související novelu soudního řádu správního, která by údajně měla zajistit realizovatelnost navrhovaného opatření. V současnosti předkládaný návrh novely soudního řádu správního (čj. předkladatele 319/2007-LO-SP/56) však dostatečná opatření k zajištění soudního přezkumu rozhodnutí o zajištění neobsahuje, a proto je nutné, aby některé procesní výjimky z obecného soudního řízení správního byly vtěleny do zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu (srov. naše připomínky</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>k navrhované změně zákona o azylu).</p> <p>Navrhujeme proto, aby ustanovení o zavedení sedmidenních lhůt byla doprovázena následujícími procesními zjednodušeními:</p> <p>– <i>předkládání správního spisu:</i></p> <p>Navrhované znění § 172 odst. 1 sice počítá s tím, že sedmidenní lhůta pro rozhodnutí soudu plyne až od okamžiku doručení spisu správním orgánem soudu, nicméně správní orgán nebude vázán žádnou pevnou lhůtou k předložení správního spisu soudu. Současné znění § 74 s. ř. s., podle něhož by správní orgán měl správní spisy předložit nejpozději do dvou měsíců, má být sice nahrazeno úpravou, kdy by měly být správní spisy předkládány „bez zbytečného odkladu“, nicméně tato změna v žádném případě nezajišťuje, že správní spisy budou předkládány okamžitě, v lhůtě několika málo dní.</p> <p>Lhůta sedmi dní, v níž musí soud o žalobě rozhodnout, by se tak mohla neúměrně a nekontrolovatelně prodloužit dokonce ještě i o několik týdnů, což naprosto maří původní cíl zavedení krátké lhůty pro soudní přezkum. Navrhujeme proto, aby zákon výslovně stanovil lhůtu pro předložení správního spisu soudu, v délce maximálně několika dní.</p> <p>Z mezinárodního srovnání vyplývá, že správní orgán je povinen předložit spis soudu ve lhůtě 2 dnů např. v Rakousku, v Bulharsku pak do tří dnů.</p> <p>– <i>podávání žaloby a vyjádření správního orgánu k žalobě:</i></p>	
--	--	--

	<p>Ke zjednodušení celého postupu dále navrhuje, aby zákon výslovně stanovil, že žaloba je podávána přímo prostřednictvím správního orgánu, který pak rovnou se správním spisem správnímu soudu doručí i své vyjádření k žalobě. Jelikož je správní orgán s celou věcí obeznámen, měla by také pro vyhotovení vyjádření k žalobě dostávat jen velmi krátká lhůta.</p> <p>Podávání žaloby ke správnímu orgánu je i běžnou zahraniční praxí. V Bulharsku správní orgán společně se žalobou zašle správní spis soudu ve lhůtě do tří dnů (ve věcech žadatelů o azyl) resp. bez prodlení (ve věcech ostatních zajištěných cizinců), o těchto úkonech informuje žalobce. V Rakousku lze žalobu podat buď přímo správnímu orgánu, který připraví spis a zašle jej soudu do dvou pracovních dnů nebo přímo tribunálu, který si spis od správního orgánu vyžádá. Ojedinelé není ani stanovení velmi krátkých lhůt pro vyjádření správního orgánu k žalobě. Ve Spojeném království v řízení o propuštění na kauci (<i>bail</i>) před Azylovým a Imigračním Tribunálem může být tato lhůta kratší než 24 hodin s tím, že odůvodnění prezentuje správní orgán až u samotného jednání (nicméně, v těchto případech je ústní jednání povinné a je nařízeno obvykle do tří dnů od návrhu na propuštění).</p> <p>– <i>nařizování jednání:</i></p> <p>S ohledem na sedmidenní lhůtu, není vyřešeno, jak v tak krátké lhůtě soud získá vyjádření žalobce, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání (podle § 51 s. ř. s. „soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí).</p>	
--	---	--

	<p><i>Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci ...“). Přitom dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, „aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.“</i></p> <p>Některé státy mají s ohledem na krátkou lhůtu stanovenou povinnost ústního jednání (např. Belgie, Bulharsko, Nizozemí, Spojené království) nebo jej nařizují „na žádost žalobce nebo je-li to nezbytné“ (Rakousko).</p> <p>Upozorňujeme v této souvislosti na připomínku krajských soudů, že v případě nařizování jednání v tak krátké lhůtě bude problematické ustanovování tlumočnicků, popřípadě zástupců cizinců. V některých státech tomuto problému předchází tím, že soud smí požádat o ustanovení tlumočnicka příslušný migrační úřad, pokud na seznamu tlumočnicků chybí příslušný jazyk (např. Bulharsko), respektive tlumočnicka zajišťuje samotný správní orgán, který rozhodl o zajištění (Německo ve věcech zajištění cizinců).</p> <p>– <i>automatické osvobození od soudních poplatků</i></p> <p>Jedná se rovněž o jeden z kroků, který by řízení velmi urychlil, neboť lze předpokládat, že převážná většina cizinců by stejně splňovala předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Tuto změnu by bylo podle našeho názoru vhodné promítnout do změny zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v úvahu připadá zahrnout věci zajištění cizinců do okruhů osvobozených řízení v § 11 zákona.</p>	
--	--	--

	<p>Výše uvedené problematické body by v praxi mohly negovat cíl novely zrychlit soudní přezkum zajištění cizinců.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Nejvyšší správní soud	<p>K bodu 313:</p> <p>Máme za to, že v důsledku zrušení ustanovení upravujících přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o vyhoštění cizince <i>ex lege</i> (současný § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců) by mohlo docházet k porušování čl. 13 návratové směrnice. Předmětné ustanovení návratové směrnice nepožaduje automatický odkladný účinek, nicméně stanoví, že orgán příslušný k přezkumu rozhodnutí týkajícího se navrácení musí mít „<i>pravomoc přezkoumávat rozhodnutí týkající se navrácení a uvedená v čl. 12 odst. 1, včetně možnosti dočasně pozastavit jejich výkon, jestliže nelze dočasné pozastavení uplatnit již podle vnitrostátních právních předpisů.</i>“</p> <p>Současná právní úprava obsažená v s. ř. s. sice umožňuje soudu přiznat žalobě za naplnění určitých podmínek odkladný účinek, nicméně Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho činnosti známo, že v praxi dochází k situacím, kdy např. cizinec ubytovaný na letišti podá kasační stížnost proti zamítavému rozsudku ve věci mezinárodní ochrany, která nemá ze zákona odkladný účinek, požádá o přiznání odkladného účinku, avšak k realizaci jeho navrácení dojde ještě předtím, než soudy stihnou o odkladném účinku rozhodnout. K obdobným situacím dochází například v případech readmisí cizinců resp. v případech rozhodnutí o nepřipustnosti žádostí o</p>	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou § 172 odst. 3 a 4.

	<p>mezinárodní ochranu podle § 10a písm. b) zákona o azylu. Je proto důvodné se domnívat, že k takovým situacím by mohlo docházet i v případě žalob proti vyhoštění a nebyl by tak naplňován požadavek na možnost soudů dočasně pozastavit výkon rozhodnutí o navrácení, zakotvený v čl. 13 odst. 2 návratové směrnice. Připomínáme, že o návrhu na přiznání odkladného účinku přitom soudy musí rozhodovat přednostně v režimu § 56 odst. 1 s. ř. s. (resp. „bez zbytečného odkladu“ podle § 73 odst. 4 navržené novely soudního řádu správního, čj. předkladatele, Ministerstva spravedlnosti, 319/2007-LO-SP/56).</p> <p>Navrhujeme proto, aby do zákona o pobytu cizinců bylo zakotveno ustanovení o tom, že v případě, že cizinec k žalobě proti rozhodnutí o vyhoštění, příp. rozhodnutí o navrácení, připojí žádost o přiznání odkladného účinku žalobě či o předběžné opatření, bude pozastaven výkon vyhoštění do doby rozhodnutí soudu o jeho žádosti.</p> <p>Podle informací, které má Nejvyšší správní soud na základě spolupráce s jinými správními soudy v Evropě, je taková praxe běžná v tzv. dublinských řízeních (na základě nařízení č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států), a to ve Spojeném království, či v Rakousku, kde je nutné s realizací vyhoštění počkat do uplynutí lhůty pro podání opravného prostředku a je-li stížnost podána, pak do uplynutí sedmidenní lhůty od podání stížnosti, v níž může být azylovým soudem přiznán odkladný účinek. Přestože jde o typově jiné řízení, i v něm je pro efektivnost systému nutný rychlý výkon rozhodnutí, a ani ve Spojeném království, ani v Rakousku nejsou podle našich informací</p>	
--	---	--

zprávy o tom, že by povinnost vyčkat na rozhodnutí soudu o odkladném účinku bránila efektivnosti vyhošťování podle dublinského nařízení.

Tato připomínka je zásadní.

Navrhované znění § 172:

§ 172

Žaloba

(1) Žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout. ~~O žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení spisu správním orgánem soudu.~~

(2) Žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění musí být podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout.

~~1. (3) Žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince má odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí; to neplatí, pokud byl cizinec vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu.~~

~~(4) Odkladným účinkem žaloby proti rozhodnutí o vyhoštění nejsou dotčena ustanovení upravující~~

	<p>prodlužování doby platnosti víz, doby pobytu na území na vízum nebo prodlužování doby platnosti průkazu o povolení k pobytu, průkazu o pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k trvalému pobytu nebo průkazu o povolení k trvalému pobytu občana Evropské unie.</p> <p>(3) Cizinec nebude vyhoštěn či navrácen do jiného státu do doby, než soud rozhodne o jeho žádosti na přiznání odkladného účinku <u>žaloby nebo o návrhu na předběžné opatření.</u></p> <p>(4) Žaloba proti rozhodnutí o zajištění se podává prostřednictvím správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Správní orgán předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů od obdržení žaloby.</p> <p>(5) O žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení správního spisu soudu.</p> <p>²⁶⁾ § 244 až 250k zákona č. 99/1963 Sb.</p>	
Nejvyšší správní soud	<p>ČÁST DRUHÁ</p> <p>Změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 32 a 52:</p> <p>Obdobně, jako je tomu u zákona o pobytu cizinců, i zde se v § 46a a § 73 zavádějí lhůty pro rozhodnutí soudů o žalobě. Také zde má soud rozhodnout do sedmi</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>dnů od doručení správního spisu správním orgánem soudu. Jelikož se jedná o stejnou konstrukci, která byla použita u zákona o pobytu cizinců, považujeme za nezbytné vztáhnout i na obě tato ustanovení připomínky, které byly uplatněny výše (k bodu 312).</p> <p>Považujeme dále za problematické, že v zákoně o azylu absentuje úprava obdobná § 127 zákona o pobytu cizinců, která by stanovovala, že po rozhodnutí soudu o zrušení rozhodnutí správního orgánu omezujícího osobní svobodu cizince musí být takové omezení osobní svobody bez odkladu ukončeno. Jedná se rovněž o požadavek čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv, podle něhož <i>„[k]aždý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.“</i> Současná úprava je taková, že poté, co soudy přezkoumávající zajištění v režimu zákona o azylu zruší rozhodnutí ministerstva, cizinec není ihned propuštěn, ale věc se vrací k dalšímu řízení správnímu orgánu. Inspirací by případně mohla být také bulharská právní úprava, podle níž, pokud soudy zruší rozhodnutí o zajištění, má správní orgán již jen 3 dny pro své nové rozhodnutí.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Navrhované znění § 46a:</p> <p style="text-align: center;">§ 46a</p> <p>(1) Ministerstvo rozhodne o povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, s výjimkou žadatele, kterým</p>	
--	--	--

	<p>je nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi, osoba s vážným zdravotním postižením, těhotná žena nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí, setrvat v přijímacím středisku až do vycestování, maximálně však po dobu 120 dní, jestliže</p> <p>a) nebyla spolehlivě zjištěna totožnost žadatele,</p> <p>b) žadatel se prokazuje padělanými nebo pozměněnými doklady totožnosti, nebo</p> <p>c) je důvodné se domnívat, že by žadatel mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu,</p> <p>není-li takový postup v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.</p> <p>(2) Rozhodnutí ministerstva podle odstavce 1 nabývá právní moci doručením.</p> <p>(3) Proti rozhodnutí ministerstva podle odstavce 1 lze podat ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu; podání žaloby nemá odkladný účinek.</p> <p>(4) Ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí podle odstavce 1 zkoumá, zda důvody setrvání žadatele v přijímacím středisku trvají. Ministerstvo při vydání rozhodnutí podle odstavce 1 žadatele poučí o jeho právu požádat o přezkoumání důvodů setrvání v přijímacím středisku, a to po uplynutí jednoho měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva nebo, podal-li proti tomuto rozhodnutí žalobu, ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o žalobě.</p>	
--	--	--

	<p>(5) K řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu. Soud vyřizuje žalobu přednostně^{9e)} Žaloba se podává prostřednictvím správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Správní orgán předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů od obdržení žaloby. O žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení správního spisu soudu. Rozhodne-li soud o zrušení rozhodnutí o povinnosti cizince setrvat v přijímacím středisku až do vycestování, cizinec již nadále není povinen setrvávat v přijímacím středisku. O žalobě soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení spisu ministerstvem soudu.</p> <p>(6) Na žadatele o udělení mezinárodní ochrany podle odstavce 1 se § 46 odst. 5 použije obdobně.</p> <p>(7) Cizinec, povinně setrávající v přijímacím středisku podle odstavce 1, v době nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva, jímž se</p> <ul style="list-style-type: none"> a) mezinárodní ochrana neuděluje či ji udělit nelze, b) žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, nebo c) řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavuje, <p>má právo, nezrušil-li soud rozhodnutí ministerstva, do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu podat kasační stížnost. Ustanovení § 32 odst. 5 v tomto případě neplatí.</p>	
--	--	--

	<p>(8) Cizinec, který nepodal nebo se výslovně zřekl práva podat kasační stížnost podle odstavce 7 nebo kasační stížnosti nebyl soudem přiznán odkladný účinek, je povinen z území vycestovat neprodleně, nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě nebo ode dne právní moci rozhodnutí, jímž se kasační stížnosti nepřiznává odkladný účinek.</p> <p>(9) Podal-li cizinec ve lhůtě podle odstavce 7 kasační stížnost a požádal-li současně o přiznání odkladného účinku této stížnosti, není povinen vycestovat z území do rozhodnutí soudu o odkladném účinku kasační stížnosti.</p> <p>Navrhované znění § 73:</p> <p style="text-align: center;">§ 73</p> <p style="text-align: center;">Řízení v přijímacím středisku na mezinárodním letišti</p> <p>(1) Cizince, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, policie předá, nejsou-li splněny důvody pro zajištění cizince podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ předpisu^{9a)} do přijímacího střediska na mezinárodním letišti.</p> <p>(2) Za přijímací středisko na mezinárodním letišti se považuje i středisko na jiném mezinárodním letišti nebo jiné azylové zařízení určené ministerstvem, nelze-li z důvodů bezpečnostních, hygienických, kapacitních či jiných obdobně závažných důvodů cizince umístit do přijímacího střediska na mezinárodním letišti, v jehož</p>	
--	---	--

	<p>tranzitním prostoru učinil prohlášení o mezinárodní ochraně.</p> <p>(3) Předává-li policie cizince do přijímacího střediska podle odstavce 2, je oprávněna po dobu přepravy omezit osobní svobodu a svobodu pohybu cizince,</p> <p>(4) Ministerstvo o žádosti o udělení mezinárodní ochrany vydá rozhodnutí nejpozději do 4 týdnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem. Nerozhodne-li ministerstvo v uvedené lhůtě, umožní cizinci vstup na území bez rozhodnutí a dopraví jej do azylového zařízení na území. Do pěti dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem ministerstvo rozhodne, zda cizinci povolí vstup na území. Vstup na území nepovolí cizinci,</p> <ul style="list-style-type: none"> a) u něhož nebyla spolehlivě zjištěna totožnost, b) který se prokazuje padělanými nebo pozměněnými doklady totožnosti, nebo c) u něhož se lze důvodně domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu, veřejné zdraví či veřejný pořádek. <p>(5) Proti rozhodnutí ministerstva o nepovolení vstupu na území lze podat žalobu do 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí; podání žaloby nemá odkladný účinek. Soud vyřizuje žalobu přednostně^{9b)}. Žaloba se podává prostřednictvím správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Správní orgán předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů od obdržení žaloby. O žalobě soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení správního spisu</p>	
--	--	--

	<p>soudu. Rozhodne-li soud o zrušení rozhodnutí o nepovolení vstupu na území, cizinci musí být bez zbytečného odkladu povolen vstup na území. O žalobě soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení spisu ministerstvem soudu.</p> <p>(6) Cizinec je oprávněn požádat o povolení vstupu na území po uplynutí 1 měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva vydaného v téže věci podle odstavce 4 nebo rozhodnutí soudu o žalobě podané proti takovému rozhodnutí.</p> <p>(7) Ministerstvo rozhodne o povolení vstupu na území cizinci, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, a dopraví jej do přijímacího střediska na území, jedná- -li se o nezletilou osobu bez doprovodu, o rodiče nebo rodinu s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi nebo o cizince s vážným zdravotním postižením, o těhotnou ženu, o osobu, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí.</p> <p>(8) Cizinec, který je umístěn v přijímacím středisku na mezinárodním letišti v době nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva, jímž se</p> <ul style="list-style-type: none"> a) mezinárodní ochrana neuděluje či ji udělit nelze, b) žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, nebo c) řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavuje, je povinen, nezrušil-li soud rozhodnutí ministerstva, 	
--	---	--

	<p>nejpozději do 30 dnů vycestovat mimo území. Ustanovení § 32 odst. 5 pro řízení v přijímacím středisku na mezinárodním letišti neplatí.</p> <p>(9) Doba pobytu cizince v přijímacím středisku na mezinárodním letišti nesmí být delší než 120 dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem. Nerozhodne-li soud o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany v této lhůtě, umožní ministerstvo cizinci vstup na území bez rozhodnutí a dopraví jej do azylového zařízení na území. Uvedená lhůta může být prodloužena jen z důvodu vycestování cizince podle odstavce 8.</p> <p>(10) Ministerstvo poučí cizince při přijetí do přijímacího střediska na letišti o skutečnosti, že podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany mu nevzniká právo na vstup na území a pokud trvá na podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, bude povinen, nerozhodne-li ministerstvo jinak, po dobu řízení o jeho žádosti, nejdéle však po dobu 120 dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně, setrvat v přijímacím středisku na mezinárodním letišti. Současně ministerstvo cizince poučí o právu proti rozhodnutí o nevpustění na území podat žalobu a případně požádat podle odstavce 6 o povolení vstupu na území.</p> <p>(11) Pobyt cizince v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, jeho přemístění do jiného přijímacího střediska na mezinárodním letišti nebo jeho přemístění do jiného azylového zařízení podle odstavce 2 a pobyt v něm se nepovažují za vstup a pobyt na území.</p>	
--	---	--

	<p>Na pobyt cizince v azylových zařízeních podle věty první se § 46 odst. 2 a 5 vztahuje obdobně.</p> <p>(12) Vnější ostrahu jiného azylového zařízení určeného ministerstvem podle odstavce 2 provádí policie.</p> <p>(13) Cizince, který požádal o dobrovolnou repatriaci (§ 54a) v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, nebo který je z tohoto střediska povinen vycestovat, policie dopraví na hraniční přechod.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p><u>k části první - změna zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR</u></p> <p>k bodům 9, 10, 13, 15 a 16 - k § 17 písm. b) a c); § 17a; § 18 písm. e); § 20; § 22 až 26 a § 27 až 29b, v souvislosti s bodem 290 (§168)</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV (dále jen „VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV“) vítá ponechání subsidiárního použití části čtvrté správního řádu na řízení o udělení víza k pobytu do 90 dnů v režimu Vízového kodexu. Zároveň však poukazuje na nedostatečnost navrhovaného mechanismu ve vztahu k rodinným příslušníkům občanů EU (potažmo ČR) a navrhuje, aby rozhodování o udělení víza rodinnému příslušníku občana EU (ČR) bylo kvalitativně odlišeno od ostatních krátkodobých víz upravených Vízovým kodexem. Materiálně se v těchto případech jedná o řízení dle části druhé a třetí správního řádu. Podle názoru VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV by toto řízení mělo probíhat dle části druhé a třetí správního řádu, včetně požadavku na náležitosti rozhodnutí (§ 68 správního řádu). Tyto osoby požívají práva na vstup na</p>	ROZPOR

	<p>území a není žádoucí, aby bylo toto řízení (pokud jde o procesní postavení rodinného příslušníka) odlišeno od samotného řízení o povolení k přechodnému pobytu, které se řídí částí druhou třetí správního řádu. Pokud by tento návrh (který považuje za zásadní) nebyl akceptován, musí podle VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV dojít minimálně k doplnění navrhovaného ustanovení § 20 odst. 5: „(5) <i>Jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, krátkodobé vízum se neudělí z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a) anebo e) nebo v § 9 odst. 3 písm. b) bodu 1, 3 anebo 4, a dále odmítne-li poskytnout otisky prstů rukou nebo pořízení obrazového záznamu. Zastupitelský úřad rodinného příslušníka občana Evropské unie písemně informuje <u>o faktických a právních</u> důvodech neudělení krátkodobého víza a o jeho oprávnění požádat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení sdělení o neudělení krátkodobého víza Ministerstvo zahraničních věcí o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza (§ 180e).“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění: VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV poukazuje na závěry Soudního dvora EU (dále jen „SD“) ve věci C-127/08 (Blaise Baheten Metock a další proti Minister for Justice, Equality and Law Reform), podle nichž musí být směrnice 2004/38/ES aplikována na situaci rodinných příslušníků občanů EU pobývajících na území ČR, kteří ze třetí země žádají Českou republiku o udělení víza k pobytu do 90 dnů, aby tak mohli následovat občana EU. Mohou tak těžit (nejen) z procesních záruk (včetně možností soudního</p>	
--	--	--

	<p>přezkumu), které jim směrnice 2004/38/ES nabízí (což ostatně předpokládá ve svém čl. 1 odst. 2 písm. a) i Vízový kodex). S ohledem na vnitrostátní dorovnání (§ 15a odst. 5) pak musí ze stejných záruk jako rodinní příslušníci občanů EU těžit i rodinní příslušníci občanů ČR. Takoví rodinní příslušníci mají nejen právo vstoupit na území členského státu, ale také <u>právo na obdržení vstupního víza</u> (věc C-503/03 <i>Komise v. Španělsko</i> (odst. 42)). To je odlišuje od jiných státních příslušníků třetích zemí, kteří takové právo nemají. Rodinnému příslušníkovi tak „musí být vždy sděleno jakékoliv opatření přijaté z důvodů týkajících se veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, jak vyžaduje článek 30. Takováto rozhodnutí musí být plně odůvodněná a musí v nich být uvedeny všechny zvláštní faktické a právní důvody, ze kterých vychází, aby dotyčná osoba mohla učinit účinné kroky na zajištění své obrany a vnitrostátní soudy mohly přezkoumat případ v souladu s právem na účinnou právní ochranu, která je obecnou zásadou práva Společenství, jež je stanovena v článku 47 Listiny EU. V této souvislosti je možné používat k oznámení rozhodnutí formuláře, ale tyto musí vždy umožňovat plné uvedení důvodů, na základě kterých bylo rozhodnutí přijato (pouhé uvedení jedné nebo několika možností zaškrtnutím políčka není přípustné).“ (Sdělení Komise, str. 13, 14). Stávající informování rodinných příslušníků občanů EU (ČR) o důvodech neudělení víza uvedeným požadavkům neodpovídá (viz např. šetření VEREJNÝ OCHRÁNCE PRÁV ve věci sp. zn. 676/2010/VEREJNÝ OCHRÁNCE PRÁV/PP), neboť se děje způsobem, který je z pohledu směrnice nepřijatelný („pouhé uvedení jedné nebo několika možností zaškrtnutím políčka není přípustné“).</p>	
--	---	--

	Ustanovení navrhovaného § 20 odst. 5 zákona o pobytu cizinců tak musí, pokud jde o nároky na informování o důvodech neudělení víza odpovídat požadavkům čl. 30 směrnice 2004/38/ES, tzn. <i>„musí být plně odůvodněná a musí v nich být uvedeny všechny zvláštní faktické a právní důvody, ze kterých vychází.“</i> To navrhované znění § 20 odst. 5 podle názoru VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV nezaručuje.	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 33, § 36 a § 38, ve spojitosti s § 168 (bod 290)</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje vyjmout řízení dle § 33, § 36 a § 38 z režimu § 168 zákona o pobytu cizinců. Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění: VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV se domnívá, že ošetření tohoto typu řízení pouze v režimu části čtvrté správního řádu se jeví dlouhodobě jako nedostatečné a neudržitelné. Tento deficit je patrný zejména v souvislosti s ustanovením § 179 (Důvody znemožňující vycestování), kdy bylo shledáno, že vycestování cizince by bylo v rozporu s mezinárodně-právními závazky České republiky, chránícími nejzákladnější práva cizince (právo na život, ochrana před mučením apod.). Je naprosto nedostatečné, aby v případě shledání takového důvodu bylo udělení stpěcího víza řešeno pouze v režimu části čtvrté správního řádu. Dlouhodobá zkušenost VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV je taková, že v řadě případů nejsou žádosti podané dle § 33 cizineckou policií vůbec posouzeny, resp. ani nabrány.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Veřejný ochránce práv	k § 44a odst. 3 a § 46 odst. 1, ve vazbě na § 37	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou § 37 odst. 1

	<p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje, aby novelou byla správnímu orgánu uložena výslovná povinnost při aplikaci ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) zvažovat i dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince (jako je tomu již na jiných místech (např. § 37 odst. 2, § 46a odst. 2, § 46b odst. 2, § 46d odst. 2 zákona o pobytu).</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>S ohledem na mezinárodní závazky České republiky (zejm. čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, dále jen „Úmluva“) se VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV domnívá, že stávající právní úprava je nevyhovující z následujících důvodů.</p> <p>Podle stávající právní úpravy se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu použijí obdobně (mimo jiné) ustanovení § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. V ustanovení § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se na povolení k dlouhodobému pobytu vztahuje (mimo jiné) ustanovení § 37 zákona o pobytu cizinců. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců: <i>„Dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).“</i> Podle ustanovení § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců: <i>„(1) Policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec a) byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, b) neplní účel, pro který bylo vízum uděleno, nebo c) o zrušení platnosti víza požádá.“</i> Oproti jiným obdobným ustanovením nemusí policie ve výše uvedených případech zvažovat dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení povolení</p>	písm. a).
--	---	-----------

	<p>k dlouhodobému pobytu (např. za účelem zaměstnání, podnikání) z důvodu uvedeného v § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců (úmyslný trestný čin – např. ublížení na zdraví, rvačka, výtržnictví, ohrožení pod vlivem návykové látky) může mít přitom výrazné dopady do soukromého nebo rodinného života cizince (a jeho rodinných příslušníků pobývajících na území ČR). Ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců (požadavek trestní zachovalosti - § 174 zákona) mu znemožní jeho návrat na území do doby, než bude jeho odsouzení soudem zahlazeno. Ani navrhovaná úprava § 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, podle které bude přiměřenost posuzována i v případě uvedeném v písm. a) tohoto ustanovení (§ 56 odst. 2 písm. a) zákona) není dostatečná. V uvedeném případě má zrušení, resp. neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu fakticky tytéž účinky jako rozhodnutí o správním (soudním) vyhoštění. Jak v případě správního vyhoštění (§ 119 odst. 2 zákona), tak v případě soudního vyhoštění (§ 80 odst. 3 písm. c) a e) trestního zákoníku) jsou zvažovány dopady, resp. přiměřenost do soukromého a rodinného života vyhošťovaného cizince.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 96 – § 53, v souvislosti s body 98 a 99 (§ 56 odst. 1 písm. b); § 56 odst. 1 písm. e)) a navrhovaným zrušením § 170 odst. 11 (důvodová zpráva ke zrušení tohoto ustanovení mlčí)</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV trvá na vypuštění ustanovení § 53 odst. 3 písm. a) a na ponechání stávajícího ustanovení § 170 odst. 11. Nelze zcela jednoznačně argumentovat v tom smyslu, že jde o duplicitu - myšleno stávajícího znění § 170 odst. 11 - se správním řádem. Ve smyslu § 154 se totiž sice § 37 odst. 3 správního řádu</p>	<p>Zásadní připomínka byla ve spolupráci s připomínkovým místem vypořádána úpravou § 53 odst. 4.</p>

	<p>promítne i na řízení dle části čtvrté správního řádu. Zároveň však podobné ustanovení u žádosti (zároveň je zapotřebí si uvědomit, že v daných souvislostech jde o žádost vízum), v § 45 odst. 2 správního řádu, se promítne pouze přiměřeně a pokud je tomu potřeba. Pokud by došlo ke změně právní úpravy, nebude poučovací povinnost vůbec využívána, neboť praxe je bohužel spíše taková, že “co není explicitně v cizineckém zákoně, není pracovníky zastupitelských úřadů aplikováno“, resp. pracovníci zastupitelských úřadů nedokážou pracovat se subsidiární aplikací správního řádu. Zároveň VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje (s ohledem na maximální efektivitu zásady procesní ekonomie) zpřesnění ustanovení § 53 odst. 4 tak, aby měl zastupitelský úřad výslovně uloženou povinnost dát k dispozici stejnopis (kopii) záznamu žadateli o vízum, s uvedením důvodů nepřipustnosti žádosti (VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV má dlouhodobou negativní zkušenost s ústním informování neúspěšných žadatelů o vízum s důvody zamítnutí žádosti). Žadatel musí být nepochybně informován o důvodech nepřipustnosti jeho žádosti, jde o stěžejní informaci pro úspěšnost případné opakované žádosti (v praxi velmi časté stížnosti, že ZÚ žádost nenabere, aniž by byl žadatel o důvodech informován). VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV tak navrhuje následující doplnění ustanovení § 53 odst. 4: <i>„Zastupitelský úřad cizinci, který podal nepřipustnou žádost o udělení dlouhodobého víza, vrátí tiskopis žádosti, veškeré předložené náležitosti a správní poplatek; současně cizince <u>písemně</u> informuje o <u>faktických a právních</u> důvodech nepřipustnosti žádosti a sepíše o tom záznam.“</i> S ohledem na specifické postavení rodinných příslušníků</p>	
--	---	--

	<p>občanů EU (ČR) ve vztahu k nimž „členské státy musí přijmout veškerá nezbytná opatření, aby těmto rodinným příslušníkům usnadnily získání nezbytných víz“ (Sdělení Komisi), by se na tuto kategorii cizinců nemělo vztahovat omezení dané ustanovením § 53 odst. 1. VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV tak navrhuje v § 53 odst. 1 na konci věty odstranit tečku a doplnit text: „a rodinného příslušníka občana EU.“</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Důvodová zpráva k těmto ustanovením vykazuje vnitřní nekonzistentnost. Na jedné straně důvodová zpráva uvádí, že „<i>institut nepřipustné žádosti se navrhuje obdobným způsobem použít i pro případy řízení o žádostech o udělení dlouhodobého víza. Podstatnou odlišností je pouze to, že v případě prohlášení o nepřipustnosti žádosti o udělení dlouhodobého víza bude zastupitelský úřad povinen o takové skutečnosti cizince vždy informovat a sepsat o tom záznam.</i>“ Aplikovat institut nepřipustnosti je tak navrhováno i v případě, jestliže k žádosti o udělení dlouhodobého víza „<i>nebyly předloženy náležitosti podle § 31,</i>“. To by odpovídalo i navrhované zrušení § 170 odst. 11. Zároveň však důvodová zpráva k bodu 98 (§ 56 odst. 1 písm. b) uvádí: „<i>Zpřesňuje se stávající dikce § 56 odst. 1 písm. b) s ohledem na skutečnost, že na řízení o udělení dlouhodobého víza se vztahuje část čtvrtá správního řádu. Podle § 154 správního řádu se na tyto případy vztahuje ustanovení § 37 a z tohoto důvodu, pokud k žádosti nejsou předloženy požadované náležitosti, nebo je-li žádost vyplněna nečitelně či neúplně, nemůže být taková skutečnost sama o sobě důvodem neudělení dlouhodobého</i></p>	
--	---	--

	<p>víza. <u><i>V takovém případě proto je nezbytné cizinci poskytnout přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků.</i></u></p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV zásadně nesouhlasí s tím, aby bylo možné považovat žádost za nepřípustnou (srov. však § 45 odst. 3 a § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, institut zjevně právně nepřípustné žádosti), „<i>jestliže a) k ní nebyly předloženy náležitosti podle § 31,</i>“ . Jde o popření zásady procesní ekonomie obsažené v § 6 odst. 2 správního řádu. Jde o zásadu, kterou nelze ve smyslu § 177 správního řádu na řízení o udělení víza vyloučit. Stávající ustanovení § 170 odst. 11 zákona o pobytu cizinců a jeho aplikaci na vízový proces považuje VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV za stěžejní a zásadní krok k důslednému uplatnění zásady procesní ekonomie v řízení o udělení víza, k maximální možné eliminaci zneužívání správního uvážení v rámci tohoto řízení a ke zvýšení standardu procesní ochrany žadatele o vízum obecně. Dle zásady procesní ekonomie musí správní orgány postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, tedy ani dotčeným osobám ani samotnému správnímu orgánu. Současně by správní orgány měly dotčené osoby co nejméně zatěžovat. Veřejný ochránce práv má dlouhodobě negativní zkušenost s uplatňováním institutu zamítání žádosti o vízum a je ve své dosavadní činnosti svědkem nedodržování zásady procesní ekonomie a nevyzývání k odstranění nedostatků žádosti. K zamítání žádosti o vízum dochází z naprosto banálních a někdy až absurdních a nepochopitelných důvodů (popř. za okolností, kdy lze nedostatky žádosti snadno odstranit) a rovněž v situacích, které naznačují zneužívání správního uvážení (např. zamítnutí žádosti o vízum z důvodu zkrácení místa narození žadatele v příslušné kolonce</p>	
--	--	--

	žádosti o vízum z důvodu objektivního nedostatku políček pro uvedení celého názvu místa narození). Dochází tím k naprosto zbytečnému zatěžování jak ZÚ a cizinecké policie (povinnost přezkoumat novou žádost včetně příloh, vydání nového rozhodnutí, založení nového spisu atd.) tak žadatelů o víza (nutnost znovu vyplnit žádost, znovu si obstarat všechny požadované přílohy, což je často finančně i časově náročné atd.) v situaci, kdy proti takovému postupu správních orgánů nemá žadatel o vízum možnost se jakkoli bránit.	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 106 - § 56 odst. 4</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV doplnit navrhované znění ustanovení § 56 odst. 4 následujícím způsobem: „<i>Policie písemně informuje cizince o faktických a právních důvodech neudělení dlouhodobého víza a o jeho oprávnění požádat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza Ředitelství služby cizinecké policie o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.</i>“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV argumentuje zásadou procesní ekonomie, smysluplností zaváděného kvaziodvolacího řízení u ŘSCP a efektivním informováním žadatele o konkrétních skutečnostech, které byly důvodem pro zamítnutí víza (zásadní informace pro úspěšnost nové žádosti).</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 110 - § 57 odst. 3</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje nahradit výraz „záznam“ slovem „protokol“ s přímým odkazem na § 18 správního řádu. Pohovor s žadatelem není ničím</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.

	<p>jiným než ústním jednáním (§ 49 správního řádu). Druhou variantu představuje doplnění navrženého ustanovení o bližší specifikaci na formální náležitosti záznamu, které musí obsahově odpovídat nárokům na protokol (zejména § 18 odst. 2 a 3 správního řádu).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV se domnívá, že záznam z pohovoru představuje dlouhodobě neuralgický bod celého vízového procesu. Navržené ustanovení představuje výrazný pozitivní posun tím, že pojem „záznam“ explicitně zmiňuje v zákoně. Dnes je v praxi metodicky ošetřeno pořizování záznamu u rodinných příslušníků občanů EU a u dlouhodobých víz, zkušenost VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV je však taková, že pořizování záznamů není v praxi ze strany ZÚ dodržováno. Např. v rámci svého šetření sp. zn. 1768/2008/VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV/PP měl VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV k dispozici 29 spisů k žádostem o víza k pobytu nad 90 dnů, záznam o pohovoru byl přiložen k jedné jediné žádosti. Skutečnost, že ZÚ jen výjimečně zasílají v rámci spisu i záznam o pohovoru potvrzuje např. OŘSCP Brno (<i>„Pouze výjimečně je zaslán záznam o pohovoru“</i>, resp. pohovory jsou na inspektoráty cizinecké policie <i>„zasílány velice sporadicky“</i>). Použití výrazu „záznam“ je však problematické, objevuje se na několika místech správního řádu v různých a odlišných souvislostech (§§ 15, 17, 18, 38, 53, 65, 67, 72, 137, 151, 175), viz zejména § 67 správního řádu, který však nelze pro potřeby § 57 odst. 3 zákona o pobytu cizinců využít. Chybí tak zákonné definování požadavků na tento záznam, který hraje</p>	
--	--	--

	v řízení o udělení víza stěžejné roli (v jakém jazyce bude vyhotoven, rozsahu, požadavky na obsah, datování, podpis žadatele apod.). V praxi velmi často pokud už záznam existuje, tak je nedatován, nepodepsán apod.	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodům 119 a 120 - § 67 odst. 1</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV za předpokladu zpřesnění ustanovení § 67 odst. 1 navrhuje, i s ohledem na odstranění přetrvávajících výkladových nejasností ohledně prominutí dvou let v řízení, doplnit ustanovení § 67 odst. 7 následujícím způsobem: „<i>Splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území a podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti, lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.</i>“</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV souhlasí se zpřesněním ustanovení § 67 odst. 1. Zároveň však musí být pro výjimečné situace zachována možnost prominutí nepřetržitosti pobytu, včetně podmínky, „<i>že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti.</i>“ Lze si představit např. situaci, kdy jsou v řízení dva sourozenci, jeden splní podmínky stanovené § 67 odst. 1, resp. odst. 2 písm. a) beze zbytku, zároveň má rodiče, kteří splní podmínky odst. 3 písm. a). Druhý sourozenec však podmínky odstavce 1 nesplňuje, nemá dva roky v posledním řízení o udělení mezinárodní ochrany (může ještě nastat situace, kdy má dohromady 4</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	roky a kdy ne, mohl se narodit, když byl zbytek rodiny v řízení a nemohl splnit z objektivních důvodů poslední dva roky v řízení). VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV by považoval za neadekvátní s ohledem na princip sloučení rodiny takovou osobu s dobrodiní § 67 vylučovat.	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 69 VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje upravit ustanovení § 69 odst. 2 tak, aby vázalo podání žádosti o trvalý pobyt pouze na podmínku přechodného pobytu. VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV si je vědom navrhované povinnosti podat žádost osobně (§ 70 odst. 1). Zároveň však navrhuje, aby možnost podání žádosti dle § 66 odst. 1 písm. a) a b) na území ministerstvu (jde o výjimečné případy) byla vázána pouze na podmínku přechodného pobytu bez dalšího.</p> <p>Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV se domnívá, že novela plně nepromítá princip, s nímž Ministerstvo vnitra vyjádřilo souhlas v příloze usnesení vlády ze dne 20. dubna 2009 č. 450 o Koncepci budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek, citují: „§§ 66-70 - Dle ustanovení § 69 je pravidlem podávání žádostí o trvalý pobyt podání žádosti na ZÚ, výjimky pak podání na území ministerstvu. Jenomže jako ve výše uvedeném případě ZÚ musí přijmout i žádosti zaslané poštou, toto rozlišování pak ztrácí smysl. Navrhujeme obdobně jako výše jednoduché pravidlo, že cizinec na území podává žádost ministerstvu vnitra, cizinec v zahraničí ZÚ. Pokud jde o výčet náležitostí v §</p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo.

	70 (širší než § 45 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu) k žádosti o povolení k trvalému pobytu, je odchylka odůvodněná. Rovněž k § 66-68 s ohledem na specifika trvalého pobytu bez připomínek.“	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 124 - § 70 odst. 1 VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje ponechat dosavadní právní úpravu. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV nesouhlasí s navrhovanou změnou, jde o neodůvodněnou odchylku od obecné právní úpravy ve správním řádu (§ 37 odst. 4), která snižuje standard postavení cizince žádajícího o povolení k trvalému pobytu oproti obecné právní úpravě postavení účastníka správního řízení (obdobné však platí i ve vztahu k cizinci žádajícímu o povolení k dlouhodobému pobytu, kde se rovněž aplikuje obecná právní úprava ve správním řádu). V případě potřeby osobní účasti cizince na řízení, má správní orgán k dispozici institut předvolání dle § 59 správního řádu ve spojitosti s ustanovením § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.</p>	ROZPOR
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 140 - § 75 odst. 3 (souvisí s § 68) VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje následující doplnění ustanovení § 75 zákona o pobytu cizinců o nový odst. 5): <i>„K důvodu podle odstavce 2 písm. c) se nepřihlédne, pokud by nevydání povolení k trvalému pobytu bylo nepřiměřené s ohledem na závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti, kterého se cizinec dopustil, a délku</i></p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo.

	<p><i>pobytu a vazby na Českou republiku.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Česká republika transponovala do českého právního řádu Směrnicí Rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Na základě této směrnice má ČR povinnost vydávat při splnění podmínek vyplývajících z této směrnice status rezidenta ES (právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství). Právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství má cizinci být přiznáno, pokud splní určité podmínky, dané uvedenou směrnicí (čl. 7 odst. 3 směrnice), a to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oprávněný a nepřetržitý pobyt cizince na území státu po dobu pěti let (čl. 4 odst. 1 směrnice), - stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění výživy cizince a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální podpory dotčeného členského státu (čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice), - zdravotní pojištění (čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice), - cestovní doklad (čl. 7 odst. 1 směrnice), - fakultativně lze požadovat integrační opatření (čl. 5 odst. 2 směrnice), - fakultativně lze požadovat zajištěné ubytování (čl. 7 odst. 1 směrnice). <p>Přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES lze zamítnout jen z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. Při přijímání jsou ale</p>	
--	--	--

	<p>členské státy povinny posoudit závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo nebezpečí, které od také osoby hrozí, s přiměřeným ohledem na délku pobytu a vazby na zemi pobytu (čl. 6 odst. 1 směrnice). Zamítnutí se dále nesmí zakládat na ekonomických důvodech (čl. 6 odst. 2 směrnice). Zákon o pobytu cizinců spojil možnost vydání uvedeného statusu s vydáním trvalého pobytu (§ 83 zákona o pobytu cizinců). Pro vydání statusu je tak zapotřebí splnit kumulativně jak podmínky pro získání trvalého pobytu (§ 70), tak podmínky dle § 83 zákona o pobytu cizinců. Současná právní úprava v zákoně o pobytu cizinců nesplňuje standardy směrnice pro zamítnutí žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES. Dle současné úpravy tak např. nebude udělen status rezidenta ES osobě, které bude zamítnut trvalý pobyt z důvodu, že osoba nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174). Zákon zde zjemňuje uvedenou restrikcí podmínkou přiměřenosti rozhodnutí z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 75 odst. 2). Toto však není v souladu s uvedenou směrnicí, která požaduje individuální posouzení závažnosti nebo druhu protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo nebezpečí, které od takové osoby hrozí, s přiměřeným ohledem na délku pobytu a vazby na zemi pobytu. Ustanovení § 75 zákona o pobytu cizinců tak musí být upraveno tak, aby zohledňovalo požadavky čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/109/ES.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 70 odst. 2 písm. g) VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje vypuštění tohoto ustanovení.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění: V praxi tento požadavek v mnoha případech komplikuje žádosti dětí, jejichž matky mají obtíže s obstaráním souhlasu, aniž by na ně šla aplikovat výjimka v části věty za středníkem. VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV se navíc domnívá, že udělením trvalého pobytu takovému dítěti bez souhlasu druhého rodiče nedochází k narušení jeho rodičovských práv. Udělení trvalého pobytu dítěti nijak nezpochybňuje práva druhého rodiče k dítěti, včetně jeho možnosti požádat např. o svěření do péče. Ustanovení § 87i vztahující se na občana EU a jeho rodinného příslušníka navíc žádnou podobnou podmínku neobsahuje.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>zdravotní pojištění rodinných příslušníků občanů ČR po dobu přechodného pobytu VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje, aby se na kategorii rodinných příslušníků občanů ČR vztahovala po dobu přechodného pobytu fikce, že budou pro účely zdravotního pojištění považováni za osoby s povoleným trvalým pobytem (jde o řešení, které již zná např. zákon o azylu ve vztahu k osobám požívajícím doplňkovou ochranu - § 53c).</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění: Od 21. prosince 2007, s nabytím účinnosti zákona č. 379/2007 Sb., který novelizoval zákon o pobytu cizinců, již nemůže rodinný příslušník občana ČR (zejména se jedná o manžele/manželky) žádat o povolení k trvalému pobytu ihned po získání statutu rodinného příslušníka, ale až <i>„po 2 letech ... nepřetržitého přechodného pobytu na</i></p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p><i>území, pokud je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana České republiky, který je na území přihlášen k trvalému pobytu, nebo rodinným příslušníkem občana jiného členského státu Evropské unie, kterému bylo vydáno povolení k trvalému pobytu na území.“</i></p> <p>Rodinný příslušník občana ČR tak obecně může po dobu prvních dvou let pobývat na území pouze na základě povolení k přechodnému pobytu a po tuto dobu zároveň nemá přístup (s výjimkou zaměstnanců) do systému veřejného zdravotního pojištění. Tato osoba je tak po dobu prvních dvou let odkázána na komerční pojištění, se všemi výše popsány riziky a nevýhodami.</p> <p>Podle názoru VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV dochází k neodůvodněné diferenciaci až diskriminaci, neboť rodinný příslušník (občan třetího státu) jiného občana EU, výdělečně činného na území ČR, který rovněž pobývá na území ČR na základě povolení k přechodnému pobytu, je účasten na systému veřejného zdravotního pojištění. Po dobu, kdy je občan EU, jehož jsou nezaopatřenými rodinnými příslušníky, na území ČR výdělečně činný, nemusí hradit pojistné do systému zdravotního pojištění země, kde bydlí. Na základě Nařízení Rady (EEC) 1408/71 mají nárok na plnou zdravotní péči v České republice i v zemi, kde bydlí. Jinými slovy stát je pak plátcem pojistného za rodinné příslušníky občanů EU (vyjma rodinných příslušníků občanů ČR!), splňující kritéria ustanovení § 7 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění. Stát je tak např. plátcem pojistného prostřednictvím státního rozpočtu rodinným příslušníkům, kteří jsou nezaopatřenými dětmi, pobývajícím na mateřské nebo rodičovské</p>	
--	---	--

	<p>dovolen či soustavně celodenně pečujícím o dítě ve věku do 7 let nebo dvě děti ve věku do 15 let.</p> <p>V tomto ohledu se VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV domnívá (a to i na základě celé řady podnětů občanů a jejich rodinných příslušníků, které mu byly po 21. prosince 2007 adresovány), že by mělo dojít k vyrovnání postavení rodinných příslušníků občanů ČR a rodinných příslušníků ostatních občanů EU a že neexistují pro tyto dvě kategorie cizinců přesvědčivé důvody pro odlišné zacházení v oblasti přístupu k veřejnému zdravotnímu pojištění. S ohledem na výše uvedené argumenty se tak VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV domnívá, že by mělo dojít k odstranění nerovnosti mezi rodinnými příslušníky občanů ČR a rodinnými příslušníky ostatních občanů EU tak, aby byl i rodinným příslušníkům občanů ČR pobývajícím na území ČR na základě povolení k přechodnému pobytu garantován přístup do systému veřejného zdravotního pojištění. Jde o vážnou disproporci a řešení tohoto problému v režimu zákona o veřejném zdravotním pojištění je dlouhodobě zablokováno.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 87y zákona o pobytu cizinců</p> <p>S ohledem na ustanovení čl. 27 odst. 1 citované směrnice navrhuje VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV upřesnit § 87y zákona o pobytu cizinců následujícím způsobem:</p> <p><i>„Rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území pobývá společně s občanem Evropské unie, je oprávněn pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti; po tuto dobu se jeho pobyt na území považuje za pobyt přechodný.</i></p> <p><i>Oprávnění pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti neplatí, pokud nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění rodinného</i></p>	<p>Zásadní připomínka byla ve spolupráci s připomínkovým místem vypořádána úpravou § 87y.</p>

	<p>příslušníka. “</p> <p>Současně VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV doporučuje v zákoně o pobytu cizinců uvést, jakým způsobem mají rodinní příslušníci občanů EU (pobývajících na území na základě ustanovení § 87y) prokazovat své pobytové oprávnění.</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Zákon o pobytu cizinců přesně nestanoví, co rozumět pod pojmem „<i>rozhodnutí o ukončení pobytu</i>“. Ve své praxi se VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV setkal s výkladem orgánů cizinecké policie, podle kterých je možné za rozhodnutí o ukončení pobytu považovat i udělení výjezdního příkazu (bez ohledu na okolnosti). Tuto interpretaci však považuje VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV za nesprávnou, dle jeho názoru se musí jednat o individuální správní akt, kterým se ruší do té doby existující pobytové oprávnění cizince (tj. jedná se o rozhodnutí v materiálním smyslu), typicky se jedná o rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 118 zákona o pobytu cizinců. Za rozhodnutí o ukončení pobytu by mohlo být považováno i rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu, zrušení přechodného pobytu, zrušení dlouhodobého, krátkodobého víza, ukončení přechodného pobytu, k němuž se vízum nevyžaduje (§ 19) atp. V těchto případech je současně se zrušením pobytového oprávnění stanovena cizinci i doba, ve které má z území vycestovat. Tomu následně odpovídá i cizineckou policií udělovaný výjezdní příkaz (§ 50). Z ustanovení § 50 zákona o pobytu cizinců je patrné, že výjezdní příkaz se uděluje (mimo jiné) v souvislosti se správním vyhoštěním (s ohledem na zpravidla vyloučený odkladný účinek odvolání se vydá</p>	
--	--	--

	<p>následně po rozhodnutí správního orgánu I. instance). Samotný výjezdni příkaz pobyt cizince neukončuje, jedná se o administrativní řešení dalšího pobytu cizince na území do jeho odjezdu z území (termín odjezdu je stanoven již v rozhodnutí o správním vyhoštění, viz § 118 odst. 1 zákona). Jedná se zároveň o termín vykonatelnosti, tj. lhůtu k dobrovolnému splnění povinnosti uložené ve správním rozhodnutí. Udělením výjezdního příkazu v těchto případech již nejsou cizinci zakládána, měněna či rušena práva a nejedná se z tohoto důvodu o rozhodnutí v materiálním slova smyslu. Zároveň však VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV připouští, že v jiných souvislostech (např. v případě ukončení přechodného pobytu postupem podle § 19 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nebo § 61 odst. 3 zákona o pobytu cizinců) se ukončuje pobyt přímo vydáním výjezdního příkazu a v takovém případě by se o rozhodnutí v materiálním slova smyslu mohlo jednat.</p> <p>S ohledem na skutečnost, že ustanovení § 87y zákona o pobytu cizinců řeší pobyt rodinného příslušníka občana EU, je třeba mít při jeho výkladu na zřeteli i ustanovení směrnice 2004/38/ES. Podle čl. 10 směrnice je právo pobytu rodinného příslušníka občana EU nejpozději do 6 měsíců od podání žádosti potvrzeno vydáním pobytové karty. Současně s podáním žádosti by mělo být cizinci vydáno osvědčení o podání pobytové karty, kterou by do doby vydání rozhodnutí prokazoval oprávněnost svého pobytu na území. Samotné rozhodnutí o žádosti má deklaratorní charakter (viz slova „<i>právo pobytu ... je ... potvrzeno vydáním pobytové karty</i>“). Omezit právo pobytu rodinného příslušníka občana EU je možné pouze z důvodů uvedených v čl. 27 odst. 1 směrnice. Čl. 30 odst. 1 směrnice předpokládá vydání písemného rozhodnutí, je-</p>	
--	--	--

	<p>li omezováno právo pohybu občana EU nebo jeho rodinného příslušníka. Právo rodinného příslušníka občana EU pobývat na území lze omezit pouze při naplnění stanovených důvodů (viz čl. 27 odst. 1 směrnice); při udělení výjezdního příkazu není naplnění těchto podmínek zkoumáno, tedy udělení výjezdního příkazu nemůže rodinného příslušníka vyloučit z působnosti věty první § 87y zákona o pobytu cizinců.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodům 212, 213 až 215, 217 a 218 - § 120a odst. 5, § 120a odst. 7 a 8 a § 120a odst. 9, § 122 odst. 6 písm. a), § 122 odst. 7</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje vložit do § 122 odst. 5 nové písm. c): <i>„došlo k podstatné změně okolností, které byly důvodem vydání rozhodnutí o správním vyhoštění.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Jde o významný pozitivní posun zařazením povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění jako druhu pobytu, kdy poběží vyhoštění, který řeší stávající praktické problémy s pobytem osob (klasicky manželů/manželek občanů ČR), u nichž proběhlo řízení dle stávajícího § 120a odst. 2 CZ s tím, že byly shledány důvody znemožňující vycestování a uděleno vízum za účelem strpění pobytu (po jeho dobu však za stávající právní úpravy neběží vyhoštění). VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV pouze poukazuje na to, zda není § 122 odst. 6 písm. a) duplicitní s § 122 odst. 7, poslední věta, ve vztahu k rodinným příslušníkům občana EU, resp. zda nevylučuje poslední věta § 122 odst. 7 (ve vztahu</p>	<p>Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo.</p>

	<p>k této kategorii) aplikaci § 122 odst. 6 písm. a). Zároveň však VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje na základě poznatků z praxe rozšířit možnost dle navrhovaného ustanovení § 122 odst. 6 písm. a) i na cizince z třetích zemí. Praktický příklad: manželka Ukrajinka s manželem Ukrajincem, na území ČR se jim narodí dítě (sňatek a narození dítěte se událo až po udělení vyhoštění), manžel i dítě mají trvalý pobyt, u paní proběhlo řízení dle stávajícího § 120a, byl shledán důvod dle § 179 a uděleno strpěcí vízum. Nyní vyhoštění neběží, po novele by jí po získání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění alespoň běželo vyhoštění. VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV se však domnívá, že by v těchto výjimečných případech (kdy dojde k uzavření manželství, narození dítěte, rodinní příslušníci mají povolen trvalý pobyt na území ČR apod.) měla existovat možnost zrušit platnost rozhodnutí o vyhoštění i bez předchozího uplynutí poloviny doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodům 225 až 227, 228 a 229, 230 a 233 až 235 a 295 - § 124, § 124a, § 124b, 125 odst. 2, § 129 a § 169 odst. 5 VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje explicitně v uvedených řízeních vyloučit odvolací řízení. Zajištěný cizinec zároveň musí být poučen rovněž o právu podání žaloby dle § 172 zákona o pobytu cizinců a to ve všech případech shora uvedených řízení.</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění: VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV vítá, že řízení o zajištění dle § 124, 124a, 124b, 125 odst. 2 a 129 se dostalo do režimu části druhé a třetí správního řádu, což je v souladu se stanoviskem Ministerstva vyjádřeným v příloze</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována podle textu dodatečně zaslaného připomínkovým místem.</p>

	<p>usnesení vlády ze dne 20. dubna 2009 č. 450 o Koncepci budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek. Navržená konstrukce („<i>Rozhodnutí nabývá právní moci oznámením</i>“) směřuje zřejmě k tomu vyloučit v těchto řízeních i odvolací řízení (dle § 73 odst. 1 správního řádu: „<i>Nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.</i>“), jako tomu je doposud. Podle VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV by však bylo vhodnější (i s ohledem na § 81 správního řádu) toto vyloučení formulovat do zákona explicitně. Ponechání odvolacího řízení k ŘSCP s obecnými lhůtami pro vydání rozhodnutí dle § 71 správního řádu by neodpovídalo závazkům ČR obsaženým v čl. 5 odst. 4 Úmluvy a čl. 9 odst. 4 MPOPP (v podrobnostech viz níže).</p> <p>Zároveň však ustanovení § 124 odst. 6 odkazuje pouze na podání návrhu dle § 200o a násl. o.s.ř. Zajištěný cizinec však musí být poučen rovněž o právu podání žaloby dle § 172 zákona o pobytu cizinců a to ve všech případech shora uvedených řízení. Tento požadavek vyplývá zcela jednoznačně z ustanovení čl. 15 odst. 2 písm. b) Návratové směrnice, dle níž: „<i>Pokud zajištění nařídily správní orgány, členské státy ... b) nebo dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země zaručí právo zahájit rychlé soudní řízení ve věci přezkumu zákonnosti zajištění, ve kterém bude rozhodnuto co nejdříve po zahájení řízení. V takovém případě členské státy bezodkladně uvědomí dotčeného státního příslušníka třetí země o možnosti zahájit takové řízení.</i>“</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 127 odst. 1 VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje doplnit</p>	Zásadní připomínka byla částečně akceptována úpravou § 127

	<p>ustanovení § 127 odst. 1 o další důvod, kdy musí být zajištění bez zbytečného odkladu ukončeno. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění: V souvislosti se zavedením pevné lhůty pro soudní přezkum rozhodnutí o zajištění cizince (resp. prodloužení doby trvání zajištění, viz dále), musí právní úprava reagovat na situaci, kdy soud v této lhůtě nerozhodne. V takovém případě musí být zajištění cizince bez zbytečného odkladu ukončeno, neboť jeho prodlužování bez soudního přezkumu jeho zákonnosti by bylo v rozporu s čl. 5 odst. 4 Úmluvy.</p>	odst. 1 písm. b).
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 237 – § 134 odst. 1 písm. e)</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje stávající ustanovení § 134 odst. 1 písm. e) ponechat beze změny.</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p> <p>Odůvodnění: Podle důvodové zprávy se jedná o důsledek schválení Koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek, kdy slovo „stížnost“ se vypouští pro nadbytečnost. Pokud má nadbytečnost spočívat v tom, že ust. § 148 upravuje možnost cizince podat stížnost na porušení ustanovení hlavy XII, kterou vyřizuje ministerstvo vnitra, pak se VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV domnívá, že písm. e) nadbytečné není. Dosavadní ust. § 134 odst. 1 písm. e) zní, že provozovatel umožní podat žádost, stížnost nebo</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	jiný podnět státním orgánům České republiky nebo mezinárodním organizacím za účelem uplatnění jeho práv a tyto neprodleně odešle. Tato povinnost provozovatele a korespondující oprávnění zajištěného cizince je širší než oprávnění podat stížnost ve smyslu ust. § 148 (počítáno pouze se stížností adresovanou ministerstvu). Nadto ust. § 134 odst. 1 písm. e) stanovuje taktéž povinnosti provozovatele, které ust. § 148 neobsahuje (umožní podat, neprodleně odešle).	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 135 odst. 3 až 5</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje vyloučit řízení o umístění zajištěného cizince do části s přísným režimem z režimu ustanovení § 168, resp. části čtvrté správního řádu. Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Navržená ustanovení jsou v rozporu se stanoviskem Ministerstva vnitra v příloze usnesení vlády ze dne 20. dubna 2009 č. 450 o Koncepci budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek. Řízení o umístění zajištěného cizince do části s přísným režimem musí být vedeno v režimu části druhé a třetí správního řádu.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 250 - §145 a §145b</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ doplnění výčtu kázeňských trestů o trest propadnutí věci, ➤ upravení institutu zabrání věci, ➤ doplnění zásady, že jeden kázeňský přestupek lze uložit pouze jeden kázeňský trest s tím, že trest propadnutí věci lze uložit i vedle jiného kázeňského trestu, 	Zásadní připomínka byla akceptována vypuštěním navrhované úpravy kázeňských trestů a odměn. Připomínkové místo se způsobem vypořádání zásadní připomínky vyslovalo souhlas.

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ v ust. § 145b odst. 3 vyjmout poslední větu: „<i>Veřejné napomenutí uložit spolu s ostatními kázeňskými tresty.</i>“, ➤ upravit procesní postup podání stížnosti včetně jejího případného odkladného účinku proti uložení kázeňského trestu co do lhůt a orgánu kompetentního rozhodnout o stížnosti, ➤ upravit procesně možnost zrušit pravomocný kázeňský trest. <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV chápe potřebu legislativně zakotvit i jiná, mírnější opatření, kterými by bylo možno postihovat méně závažné porušení povinností zajištěného cizince, než je umístění do přísného režimu. K navrhované úpravě má však několik zásadních připomínek vycházejících zejména z jeho zkušeností s právní úpravou a její aplikací v oblasti výkonu trestu odnětí svobody. Předloha, zvolená pro úpravu kázeňské praxe v zařízení pro zajištění cizinců, tedy zákon o zabezpečovací detenci, se ochránci nejeví jako příliš vhodná, nehledě na skutečnost, že s ohledem na do jisté míry nový institut, neexistují poznatky z praxe při uplatňování kázeňské pravomoci ve výkonu zabezpečovací detence a skupina osob, proti níž kázeňské trestání (zejména) ve výkonu zabezpečovací detence směřuje, je značně odlišná od skupiny zajištěných cizinců. Kázeňské tresty nezohledňují možnost propadnutí nebo zabrání věci, a to s ohledem na skutečnost, že ust. § 136</p>	
--	--	--

	<p>odst. 3 cizinci zapovídá do zařízení vnášet, přechovávat alkohol, návykové látky, věci způsobilé ohrozit zdraví, život nebo poškodit majetek. Rovněž není uvedeno, že za jeden kázeňský přestupek lze uložit pouze jeden kázeňský trest s tím, že trest propadnutí věci lze uložit i vedle jiného kázeňského trestu. V této souvislosti VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV upozorňuje, že trest propadnutí věci je i v oblasti vězeňství přezkoumatelný soudem (na rozdíl od jiných kázeňských trestů). Není zřejmé, z jakého důvodu nelze veřejné napomenutí uložit spolu s ostatními kázeňskými tresty. Nadto ust. §145b odst. 1 písm. a) pojem veřejné napomenutí nezná, hovoří pouze o „napomenutí“. Zřejmě byl návrh inspirován ust. § 28 odst. 4 zákona č. 129/2008 Sb., o zabezpečovací detenci, kde je stanoveno, že kázeňský trest napomenutí nelze uložit vedle trestu veřejné důtky. Tento zákaz je logický, neboť se jedná de facto o dva tresty vykonané „ústně“. Navrhované ust. § 145b odst. 1 však zná pouze napomenutí a neuvádí ve svém výčtu žádný jiný trest vykonaný ústní formou, tudíž je dle názoru VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV stanovení nemožnosti napomenutí uložit vedle jiného kázeňského trestu nadbytečné. Nadto kázeňský test napomenutí by měl být volen, pokud jde o porušení povinností cizince nízké intenzity a jde např. o první prohřešek. Kumulace napomenutí s jiným pro cizincem citelnějším kázeňským trestem se jeví jako neopodstatněná. Ust. § 168 uvádí, na která řízení se nevztahuje část druhá a třetí správního řádu. A contrario je zřejmé, že na rozhodování o kázeňských odměnách, ale zejména trestech, se část druhá a třetí správního řádu použije. Obdobně hovoří důvodová zpráva. Ust. § 145b odst. 4 poslední věta říká, že obnova řízení a přezkumné</p>	
--	---	--

	<p>řízení nejsou přípustné. Stejně zřejmě zamýšlela říci taktéž důvodová zpráva a omylem je v ní uvedeno, že opravné prostředky (text zákona hovoří o mimořádných opravných prostředcích) jsou vyloučeny s ohledem na dopady kázeňských trestů (zpravidla jednorázové) a skutečnost, že zajištěný cizinec má obecnou možnost podávat stížnosti podle ust. § 148 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Právní úprava ust. §145b ve spojení s ust. §168 však použití správního řádu, včetně řádných opravných prostředků, přepokládá. Institut stížnosti ve smyslu ust. § 148 odst. 2 primárně slouží k úplně jiným stížnostem než k procesní obraně proti uloženému kázeňskému trestu. S ohledem na specifika kázeňských řízení se jeví jako vhodné upravit podrobněji procesní stránku rozhodování o kázeňských trestech. Zda má stížnost proti uložení kázeňského trestu odkladný účinek (zde si je VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV vědom „výchovného“ účinku trestu, který by měl následovat co nejdříve po porušení povinnosti), do kolika dnů je možnost podat stížnost a kdo o ní rozhoduje. Po zkušenostech s kázeňskou praxí ve vězeňských zařízeních VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV rovněž doporučuje upravit procesní stránku zrušení pravomocného kázeňského trestu (např. v návaznosti na prošetření stížnosti proti udělení kázeňského trestu kontrolním orgánem).</p>	
<p>Veřejný ochránce práv</p>	<p>k § 154 odst. 2 a 155 odst. 1 VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje řízení dle § 154 odst. 2 a 155 odst. 1 vyjmout z režimu ustanovení § 168 zákona o pobytu cizinců a plně je podřadit pod část druhou a třetí správního řádu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV považuje vyloučení části druhé a třetí na toto řízení za problematické. Označení cizince za nežádoucí osobu (a tím jeho zařazení do evidence nežádoucích osob, dále jen „ENO“) sebou nese závažné důsledky pro život cizince (je důvodem pro neudělení víza, zamítnutí povolení k dlouhodobému či trvalému pobytu, prodloužení pobytu na území atd.). Navíc dle ustanovení § 154 odst. 7 se zařazení do ENO nesděluje. Proti zařazení do ENO má cizinec jen velmi omezenou možnost obrany dle ustanovení § 155 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, což nepovažuje VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV za nedostatečné. S ohledem na závažnost dopadů do života cizince a efektivní možnost bránit se takovému opatření se ochránce domnívá, že by na toto řízení měla být aplikována část druhá a třetí správního řádu, ve svém důsledku jde o rozhodnutí zasahujících do právní sféry cizince a tak podřaditelné pod ustanovení § 9 správního řádu. Totéž argumenty lze pak vztáhnout i na řízení dle § 155 odst. 1.</p>	
<p>Veřejný ochránce práv</p>	<p>k § 169 odst. 4</p> <p>S ohledem na právo cizince bránit se proti rozhodnutí o vyhoštění soudně (viz níže) se VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV domnívá, že by mělo mít včas podané a přípustné odvolání k ŘSCP vždy odkladný účinek a že by tak v těchto případech měla být vyloučena aplikace § 85 odst. 2 správního řádu. Tento požadavek vyplývá i z čl. 13 odst. 1 a 2. Návratové směrnice.</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV upozorňuje na to, že</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována doplněním věty do § 169 odst. 5.</p>

	<p>novela nereaguje na stanovisko Ministerstva vnitra obsažené v příloze usnesení vlády ze dne 20. dubna 2009 č. 450 o Koncepci budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek ve vztahu k větě za středníkem („; <i>nemůže-li policie v této lhůtě rozhodnout, je povinná o tom účastníka řízení s uvedením důvodů uvědomit.</i>“). VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV vyjímá zejména pasáž: „<i>S ohledem na závažnost zásahu do práva na svobodu pohybu cizince bychom doporučovali vázat správní orgán rozhodující o zajištění pevnou prekluzivní lhůtou k vydání rozhodnutí o vyhoštění, která pokud nebude dodržena, musí být cizinec ze zajištění propuštěn.</i>“ I s ohledem na navrhované maximální prodloužení zajištění v určitých případech až na 545 dnů a navrhované pevné „zalhůtování“ soudů při přezkumu zákonnosti vyhoštění, musí být lhůta pro vydání rozhodnutí o vyhoštění pevná (7 dnů) bez možnosti prodloužení. Obdobným způsobem musí být řešena i délka odvolacího řízení u ŘSCP (doposud platí obecné lhůty pro vydání rozhodnutí dle 71 správního řádu; v praxi trvá dlouhodobě řízení u ŘSCP i několik měsíců). V opačném případě dochází k neodůvodněnému rozvírání se nůžek mezi řízením o zajištění (včetně soudního přezkumu) a řízením o vyhoštění (které představuje jeden z nezbytných předpokladů pro zajištění cizince).</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 169 odst. 2 písm. c) VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje, aby byla odstraněna níže uvedená disproporce a lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny zkrácena na 60 dnů. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>Odůvodnění:</p> <p>Lhůta 270 dnů pro vydání rozhodnutí o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území odpovídá maximální lhůtě, která je pro tento druh rozhodnutí stanovena ve směrnici 2003/86/ES. Nelze nicméně přehlédnout, že pro rozhodování v jiných případech (jejichž náročnost je stejná, ne-li vyšší) jsou stanoveny lhůty podstatně kratší (60 dnů - viz § 169 odst. 1 písm. d) a e) zákona o pobytu cizinců). Dokonce i pro vydání rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu (tedy povolení zajišťující nejvyšší pobytový status) je stanovena lhůta o několik měsíců kratší (180 dnů).</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 307 - § 171 písm. a)</p> <p><u>Dle ochránce by mělo neudělení dlouhodobého víza podléhat soudnímu přezkumu.</u> V tomto ohledu ochránce připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č.j. 9 As 95/2008-45, které se týká dosavadní výluky soudního přezkumu neudělení víza k pobytu nad 90 dnů. Srovnání s právní úpravou v dalších členských státech EU (včetně např. Německa nebo Rakouska) dokazuje, že, <i>„praxe v okolních státech hovoří spíše ve prospěch soudního přezkumu.“</i> NSS v cit. rozsudku uvedl, cit.: <i>„Pokud jde o stěžovatelkou namítanou skutečnost, že odmítnutí přezkumu vízového procesu je podhoubím korupčního jednání a libovůle a že v případě připuštění soudní kontroly rozhodnutí o neudělení víza k pobytu nad 90 dnů se netřeba obávat velkého zatížení pro české soudy, podotýká Nejvyšší správní soud, že se nejedná o argumenty svědčící o protiústavnosti ustanovení § 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, resp. o nutnosti ústavně konformního výkladu tohoto ustanovení. I</i></p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

*přesto je však třeba vnímat tyto argumenty stěžovatelky se vší vážností a Nejvyšší správní soud dodává, že s ohledem na budoucí vývoj zejména komunitární právní úpravy nevylučuje, že pro futuro bude na místě se předmětnou soudní výlukou (a zejména jejími dopady) zabývat a hledat nová řešení. ... Dlouhodobých víz za účelem zaměstnání se dotýká návrh směrnice o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě (COM/2007/0638 final), kde je stanoven opravný prostředek před soudem v případě neudělení povolení/zamítnutí žádosti. Ovšem legislativní proces u tohoto návrhu zatím ukončen nebyl, takže toto znění se může ještě změnit. Nicméně lze předpokládat, že obdobné procení záruky jako v případě krátkodobých víz by měly zůstat zachovány. Bez ohledu na shora naznačený poměrně dynamický vývoj na poli práva Evropské unie, jednoznačně tendující k zavedení mechanismu opravného prostředku vůči zamítnutí žádosti o neudělení víza, je nutno znovu zdůraznit, že v současné době je vízová politika oblastí, jež je v působnosti jednotlivých členských států, a proto se řízení o udělování víz, jakož i podmínky případného soudního přezkumu mohou podstatně lišit. Jak je patrné z níže uvedeného stručného přehledu, praxe v okolních státech hovoří spíše ve prospěch soudního přezkumu. Např. v **Rakousku** řeší problematiku udělování víz zákon o cizinecké policii a v **případě rozhodnutí o neudělení víza mají všichni neúspěšní žadatelé z tzv. třetích zemí zajištěn přístup k soudu**. V návaznosti na to, zda žadatelé patří mezi zvýhodněné státní příslušníky*

	<p><i>třetích zemí nebo ostatní žadatele se přitom mohou obrátit odvoláním na Nezávislý správní senát (Unabhängiger Verwaltungssenat), proti jehož rozhodnutí jsou přípustné stížnosti, o nichž rozhoduje Ústavní soudní dvůr (Verfassungsgerichtshof) nebo Soudní dvůr správní (Verwaltungsgerichtshof) – zvýhodnění žadatelé – anebo mají k dispozici pouze jeden opravný prostředek, a sice stížnost k Soudnímu správnímu dvoru (ostatní žadatelé). Žádná soudní výhuka zde tedy není, obdobně jako např. v Litvě, kde je proti rozhodnutí o neudělení víza přípustné odvolání s následnou možností opravného prostředku k Nejvyššímu správnímu soudu. V Německu se vízová problematika řídí především zákonem o pobytu, výdělečné činnosti a integraci cizinců na Spolkovém území (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet), jenž stanoví dvě výjimky, kdy opravný prostředek proti neudělení víza a řízení o něm není možný. První z výjimek je neudělení víza pro turistické účely, druhou neudělení víza, o které je požádáno až na hranicích. V ostatních případech může neúspěšný žadatel podat žalobu k soudu buď bezprostředně poté, co mu nebylo vízum uděleno anebo po zamítnutí tzv. remonstrace, tj. námítky proti rozhodnutí o neudělení víza, podávané u příslušného zastupitelského úřadu. Taktéž podle francouzského zákona o vstupu a pobytu cizinců a o právu na azyl (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile) lze rozhodnutí o neudělení víza podrobit správnímu přezkumu [před samotným konzulárním úřadem nebo komisí u ministra zahraničních věcí a ministra pověřeného otázkami migrace (Commission placée auprès du ministre des affaires étrangères et du ministre chargé de</i></p>	
--	--	--

*l'immigration)] a následně také **soudnímu přezkumu** před Státní radou (Conseil d'Etat). V případě **Švédska a Finska**, pokud cizinec hodlá pobývat v zemi dobu delší 3 měsíců/90 dnů, je možné si požádat o povolení k pobytu (kam spadají případy obdobné dlouhodobým vízům v České republice) a výsledné rozhodnutí lze **rovněž podrobit soudnímu přezkumu**. Ve **Velké Británii** je možnost přezkumu rozhodnutí o vízech obsažena v tzv. směrnici (policy guidance) Ministerstva vnitra, která byla přijata v rámci nového systému udělování víz na základě bodů, jenž zavedl možnost správního přezkumu a naopak omezil, oproti předchozí úpravě, možnost přezkumu soudního (na rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vízum podané přímo na území a na rozhodnutí nezákonná z důvodu diskriminace žadatele nebo rozhodnutí v rozporu s právem zaručeným Úmluvou; viz část 6 Human Rights Act, 1998).*

Na podporu navrhovaného mechanismu zavedení soudního přezkumu neudělení víza k pobytu nad 90 dnů lze provést následující úvahu k povaze rozhodování o udělení/neudělení víza. Z terminologie zákona o pobytu cizinců vyplývá, že vízum uděluje inspektorát cizinecké policie nebo zastupitelský úřad. Vízem se rozumí „povolení, které po dobu platnosti opravňuje cizince ke vstupu a pobytu na území a vycestování z území“ (§ 51 odst. 1) a za udělení víza se považuje jeho vyznačení v cestovním dokladu (§ 51 odst. 5). Udělení víza tak jednoznačně představuje, materiálně pojmáno, konstitutivní správní rozhodnutí (správní akt), kterým se zakládá právo cizince na vstup a pobyt (a následné vycestování) na území ČR. Naproti tomu část čtvrtá správního řádu upravuje obecný procesní režim „*takových*

	<p><i>úkonů správních orgánů, jejichž prostřednictvím správní orgány sice vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (...), tyto úkony však na rozdíl od správních rozhodnutí (správních aktů) nezasahují přímo do ničích práv, resp. se jejich prostřednictvím nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti jmenovitě určených osob a ani se jimi neprohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má, anebo nemá...</i> “Z uvedeného je zřejmé, že pokud by nebylo speciální úpravy v ustanovení § 168 zákona o pobytu cizinců, nebylo by možné správní akt udělení víza podřazovat pod část čtvrtou správního řádu, pod tzv. neformální správní řízení, ale naopak pod část druhou. Správní akt udělení víza představuje nepochybně konstitutivní správní rozhodnutí zakládající právo cizince na vstup a pobyt na území, jak uvedeno výše. A zde není důležité formální pojmenování takového úkonu, ale zásadní je jeho obsah, materiální stránka, kterou založením práva na vstup a pobyt na území správní akt udělení víza naplňuje.</p> <p>Rovněž je v dané věci irelevantní, že na udělení víza není právní nárok, že je tedy koncipováno jako právo bez nároku, o němž je rozhodováno na základě správního uvážení. V této souvislosti hraje důležitou roli judikatura Nejvyššího správního soudu k vymezení pojmu správního rozhodnutí, protože v rámci kompetenčních výluk jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Judikatura tohoto soudu vykládá pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. velmi široce, cit.: „<i>ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. nelze interpretovat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu tak, že žalobní legitimace je dána pro všechny případy, kdy se úkon správního orgánu,</i></p>	
--	--	--

	<p><i>vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, dotýká právní sféry žalobce.</i>“ Na základě výše uvedené argumentace se ochránce domnívá, že pokud by ustanovení § 171 odst. 1. písm. a) zákona o pobytu cizinců explicitně nevylučovalo rozhodnutí o udělení víza ze soudního přezkumu, patřil by úkon správního orgánu o neudělení víza (odepření vstupu) pod definici rozhodnutí interpretovanou Nejvyšším správním soudem.</p> <p>Na tomto závěru nic nemění ani shora cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 95/2008-45 ze dne 10. 9. 2009. V tomto rozsudku se totiž NSS (a paradoxně s ohledem na obsáhlost a přesvědčivost jeho argumentace NSS) nastíněné skutkové okolnosti dotkly nejcitlivějšího bodu celého systému, který tkví právě v neexistenci soudního přezkumu. V rozsudku NSS je totiž uvedeno, cit.: <i>„K žádosti byly doloženy všechny předepsané náležitosti. Při vyhodnocování žádosti bylo zjištěno, že údaj vyplněný v žádosti se neshoduje s údajem uvedeným v jedné z náležitostí. Vzhledem k tomu byla žádost vyhodnocena jako nepravdivě vyplněná a policie zastávala názor, že nebyl důvod vyzývat stěžovatelku v souladu s § 170 odst. 10 zákona o pobytu cizinců. Dne 8. 4. 2008 policie zaslala na generální konzulát stanovisko k neudělení víza v souladu s § 56 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.</i>“</p> <p>Bohužel, neznáme podrobnosti oné neshody mezi údaji, přesto si ochránce dovoluje odkázat na jednu ze svých kazuistik, která názorně demonstruje úskalí aplikace 56 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců v praxi, cit.: <i>„Při bližším pohledu na jednotlivé nedostatky se však nelze zbavit dojmu, že šlo o marginální, podružné a drobné vady, které pramenily spíše z neznalosti nebo nepozornosti</i></p>	
--	---	--

	<p><i>při vyplňování příslušného tiskopisu, na němž se žádost podává, a které by nemusely a priori být důvodem pro zamítnutí žádosti o víza. ... V daném případě nevím nic o tom, že by dotčení cizinci byli výslovně upozorněni na to, že žádost trpí nedostatky a že může být zamítnuta. Dle sdělení pana ... jim navíc žádosti vyplňoval konzulární pracovník (!), protože oni sami by žádost hůlkovým písmem v češtině vyplnit nedokázali. Musím v daném případě konstatovat, že naprosto selhala kontrolní činnost pracovníků konzulárního úřadu, žádosti nebyly pečlivě zkontrolovány zejména s ohledem na jeho řádné a pravdivé vyplnění a cizinci nebyli upozorněni na možné odstranění vad. Toto selhání je o to závažnější, že všechny nedostatky u všech čtyřech cizinců byly snadno a lehce odstranitelné, buď opravením příslušných údajů na žádosti či vyplněním nového formuláře. Je zapotřebí se rovněž ptát, proč nevyužilo OCP Jihlava, resp. konzulární úřad oprávnění daného ustanovením § 63 zákona o pobytu cizinců a nevyzvalo cizince k podání vysvětlení resp. ověření údajů v žádosti. Všechny potřebné údaje totiž žádosti všech čtyřech cizinců obsahovaly, včetně nezkráceného místa narození či adresy pobytu v ČR. Pokud jde o neudělení víza z důvodu zkrácení místa narození (kolonka 6a žádosti o vízum) nemohu hodnotit postup OCP Jihlava jinak, než jako zneužití správního uvážení. Celý název místa narození se do kolonky nevleze a nelze postihovat cizince za to, že místo narození v příslušné kolonce zkrátil nota bene za situace, kdy celé nezkrácené místo narození obsahuje k žádosti přiložený výpis z rejstříku trestů Ukrajiny a ČR, na což navíc (při odůvodňování neudělení víza (?)) poukazuje i samo OCP Jihlava. OCP Jihlava navíc samu sebe usvědčuje z</i></p>	
--	--	--

	<p>rozdílného hodnocení téže skutečnosti a ze zneužívání správního uvážení tím, že v případě pana ... jeho druhé žádosti o vízum vyhovělo, přestože když se podíváme na kolonku 6a na této nové žádosti zjistíme, že zde místo narození rovněž není celé. V prvním případě začal pan ... vyplňovat žádost od státu narození (UKR) a nezbylo mu už místo pro vesnici na konci, ve druhém případě začal vesnicí, ale už se mu do kolonky nevlezl údaj Kamenec – Podilskyy a tentýž údaj měl v první žádosti. Takže tatáž skutečnost, zkrácení místa narození, podotýkám, že z objektivních důvodů, je v první žádosti hodnocena jako neúplně vyplnění místa narození a důvod pro neudělení víza, ve druhém případě jako úplné vyplnění místa narození. Tento přístup nelze považovat za nic jiného, než za zneužití správního uvážení a libovůli OCP Jihlava, která nemá v právním státě místa. Popsaný postup se nachází v kříklavém rozporu s principem legitimního očekávání, nově explicitně promítnutém do základních zásad činnosti správních orgánů a vyžadujícím, „aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“ (srov. § 2 odst. 4 správního řádu). ... Postup OCP Jihlava a konzulárního úřadu ve Lvově hodnotím jako rozporný s principem procesní ekonomie, který ve svém důsledku vede k naprosto zbytečnému zatěžování dotčených účastníků vízového procesu, tak i jednotlivých zastupitelských úřadů a cizinecké policie včetně neefektivně vynaložených osobních a finančních nákladů. Zároveň je zapotřebí si uvědomit, kolik úsilí, času a finančních prostředků vložili všichni čtyři cizinci do obstarání potřebných náležitostí. Postup úřadů v daném případě vede k tomu, jako jsem toho ostatně svědky u dvou ze čtyř stěžovatelů, že</p>	
--	--	--

	<p><i>odmítnutí žadatelé budou podávat opětovnou žádost o vízum. ... Při zamítnutí žádosti o vízum všech čtyř cizinců naprosto postrádám zásadní a jediný cíl veřejné správy, kterým je uplatňovat a chránit veřejný zájem. Tento požadavek je součástí působnosti a pravomoci správního orgánu a je tak vždy kritériem legality. Při uskutečňování působnosti a pravomoci je proto třeba sledovat, zdali jsou v každém jednotlivém případě realizovány v souladu s jejich účelem. Smysl ustanovení § 56 zákona o pobytu cizinců, které obsahuje důvody pro zamítnutí žádosti o vízum, tkví v tom, poskytnout příslušným státním orgánům legální podklad pro to, aby ve veřejném zájmu neumožnily vstup území cizincům, jejichž pobyt lze z nejrůznějších důvodů (bezpečnostních, ekonomických atp.) považovat za problematický či jinak rizikový. V daném případě, kdy dotyční cizinci doložili veškeré zákonem požadované náležitosti včetně povolení k zaměstnání a potvrzení o ubytování, nevidím jakýkoli veřejný zájem na tom, aby jejich žádosti nebylo vyhověno. Na správnost, spravedlnost a účelnost rozhodování správního orgánu musí být kladeny vysoké nároky i s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí o neudělení víza nelze přezkoumat v odvolacím řízení (...) a nepodléhá ani soudnímu přezkumu. ...</i></p> <p>Bylo by možné uvést celou řadu dalších konkrétních případů účelové aplikace § 56 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, aniž by zastupitelský úřad aplikoval postup (v současnosti) dle ustanovení § 170 odst. 11 zákona o pobytu cizinců či využil institutu pohovoru. Bez efektivní „hrozby“ soudního přezkumu je žadatel o vízum vůči zastupitelskému úřadu v podobných případech bezmocný, jeho jedinou šancí je nová žádost o vízum. Při</p>	
--	---	--

	<p>vzájemném srovnání lze mít v řadě případů pochybnosti o naplňování jedné ze základních zásad činnosti správních orgánů, kterou je zásada ochrany legitimního očekávání, resp. oprávněné důvěry v postupy orgánů veřejné správy (§ 2 odst. 4 správního řádu). Soudní přezkum neudělení víza je jedinou cestou, která může zaručit postupnou kultivaci vízového procesu a „procesní slabost (bezmoc)“ žadatele o vízum vůči případným excesům správnímu orgánu.</p> <p>Ochránce tak navrhuje upravit znění ustanovení § 171 odst. 1 písm. a) následujícím způsobem:</p> <p><i>„rozhodnutí o neudělení víza; to neplatí, jde-li o neudělení dlouhodobého víza a víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie“.</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 311 - § 171 odst. 2</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV navrhuje ustanovení § 171 odst. 2 vypustit. Zároveň se však VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV nebrání tomu, aby v případě opakovaného soudního přezkumu v době platnosti rozhodnutí o správním nebo soudním vyhoštění byla aplikována obecná právní úprava odkladného účinku podle § 73 s.ř.s.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Podle VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV je velmi problematické již stávající znění ustanovení § 171 odst. 2 ve vztahu k občanu EU a jeho rodinnému příslušníkovi. Podobné omezení čl. 31 (Procesní záruky) směrnice 2004/38/ES nezná. Zároveň vnímá VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV problematiku i navrhované písm. b)</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Ustanovení § 171 odst. 2 bylo zrušeno.

	odst. 2, neboť v mezidobí od vydání původního rozhodnutí o správním nebo soudním vyhoštění mohou nastat nové, relevantní skutečnosti (z pohledu mezinárodně-právních závazků ČR), které mohou odůvodňovat právo cizince na soudní přezkum vyhoštění.	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 312 - § 172 odst. 1</p> <p>Podle VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV musí být - v souvislosti s dopadem rozsudku ESLP ze dne 27. listopadu 2008 ve věci <i>Mohamed Magdi Mansour Rashed proti České republice</i> (stížnost č. 298/07; dále jen „<i>Rashed</i>“) a se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z čl. 5 odst. 4 Úmluvy, čl. 9 odst. 4 MPOPP a čl. 15 odst. 2 Návrátové směrnice - lhůta pro soudní přezkum zajištění stanovena v řádech několika málo dnů od okamžiku zajištění. Jako nejvhodnější VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV vidí stanovení podobných záruk, které mají osoby obviněné nebo podezřelé ze spáchání trestného činu, kdy musí být omezení osobní svobody soudem přezkoumáno do 72 hodin. Alternativně se nabízí 7 dnů (nikoli pouze pracovních!) jako je tomu v případě převzetí osoby do ústavu vykonávajícího zdravotnickou péči bez jejího písemného souhlasu. V obou případech je navíc lhůta počítána již od okamžiku zásahu do osobní svobody. Jak samotná lhůta, tak i počátek jejího běhu, musí být stanoveny tak, aby celková lhůta od okamžiku zajištění cizince do rozhodnutí soudu činila několik málo dnů.</p> <p>Zároveň je však zapotřebí, aby se tato krátká, pevná lhůta vztahovala rovněž na případy, kdy cizinec podá žalobu proti prodloužení doby trvání zajištění (zákon o pobytu nově rozlišuje dva typy rozhodnutí, srov. např. § 169 odst. 5 zákona o pobytu cizinců). Navrhovaná úprava</p>	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou § 172 po dohodě s Nejvyšším správním soudem. Připomínkové místo vyslovilo s vypořádáním zásadní připomínky souhlas.

	<p>musí zajistit pravidelný soudní přezkum trvání důvodů zajištění. Článek 5 odst. 4 Úmluvy vyžaduje nikoli pouze, aby soudce přezkoumal zákonnost prvotního zadržení cizince, ale rovněž přístup k pravidelnému soudnímu přezkumu nezbytnosti pokračování zajištění. Tyto připomínky jsou zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV vítá zavedení pevné lhůty pro soudní přezkum rozhodnutí o zajištění cizince. Jako velmi problematické však vnímá vázat běh lhůty až „ode dne doručení spisu správním orgánem soudu.“</p> <p>VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV je si vědom toho, že na rozdíl od dosavadní právní úpravy navrhuje novela s.ř.s. novou větu druhou v § 74 odst. 1: „<i>Současně uloží žalovanému, aby nejdéle ve dvouměsíční lhůtě předložil správní spisy a své vyjádření k žalobě; v řízeních, v nichž je soud povinen rozhodnout ve lhůtách počítaných na dny, je žalovaný povinen předložit správní spisy a své vyjádření k žalobě bez zbytečného odkladu.</i>“ Nicméně ani taková konstrukce není dle ochránce naplnit požadavky ustanovení čl. 5 odst. 4 Úmluvy a čl. 9 odst. 4 MPOPP.</p> <p>Podle tohoto ustanovení musí mít osoba zbavená svobody garantován přístup k soudu, který by „<i>urychleně rozhodl o zákonnosti ... zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.</i>“ ESLP již ve věci <i>Amuur proti Francii</i> připomněl, že „<i>jestliže rozhodnutí o držení (v mezinárodním prostoru) spadá vzhledem k povaze věci do kompetence orgánu správního anebo policejního, jeho prodloužení vyžaduje urychlenou kontrolu soudem, tradičním strážcem svobod jednotlivce</i>“ (§43). Ve věci <i>Shamsa proti Polsku</i> (stížnosti č. 45355/99 a 45357/99, rozsudek z 27. listopadu 2003) uvedl: „<i>Pro účely čl. 5</i></p>	
--	--	--

	<p>odst. 1 zbavení svobody, které trvá více dní a které nebylo nařízeno soudem nebo soudcem nebo jinou osobou „zmocněnou (...) k výkonu soudní pravomoci“, nelze považovat za „zákonně“ ve smyslu tohoto ustanovení. Jestliže tento požadavek není explicitně vyjádřen v čl. 5 odst. 1, lze jej vyvodit z článku 5 jako celku a především ze znění odst. 1 písm. c)(...) “ (§59). Dle čl. 9 odst. 4 MPOPP „každý, kdo je zatčen nebo se nalézá ve vazbě, má právo na řízení před soudem tak, aby soud mohl rozhodnout bez prodlení o práVejný ochránce právlatnosti jeho zadržení a nařídit jeho propuštění, jestliže vazba není zákonná.“ Dle čl. 9 odst. 4 MPOPP „každý, kdo je zatčen nebo se nalézá ve vazbě, má právo na řízení před soudem tak, aby soud mohl rozhodnout bez prodlení o práVejný ochránce právlatnosti jeho zadržení a nařídit jeho propuštění, jestliže vazba není zákonná.“ Dle Pracovní skupiny pro svévolné zajištění Komise OSN pro lidská práva musí být zajištěnému žadateli mimo jiné garantováno právo požádat o přezkum soud, který neprodleně rozhodne o zákonnosti zajištění a případně nařídí propuštění dotyčného žadatele.</p> <p>S výše uvedeným zároveň souvisí problematičnost stanovení samotné lhůty sedmi pracovních dní, což znamená nejméně 9 dnů faktických. Za dostatečné nelze považovat ani užití neurčitého právního pojmu „bez zbytečného dokladu“, neboť praxe ukazuje, že dosavadní aplikace obdobných pojmů („přednostně“, „přednostně a s největším urychlením“) na rychlost soudního přezkumu není efektivní. Není rovněž ošetřena lhůta mezi doručením žaloby soudu a úkonem předsedy soudu dle § 74 odst. 1 věta první (doručení žaloby žalovanému se žádostí o předložení spisu a vyjádření k žalobě). Celková doba od</p>	
--	--	--

	<p>okamžiku zajištění, resp. podání žaloby k samotnému soudnímu přezkumu se navrženým mechanismem posouvá nad rámec požadavků („<i>urychleně</i>“, „<i>bez prodlení</i>“) čl. 5 odst. 4 Úmluvy a čl. 9 MPOPP.</p> <p>V daných souvislostech VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV odkazuje i na názor Výboru OSN pro lidská práva ve věci <i>A proti Austrálii</i>, podle něhož by mělo být každé rozhodnutí o zajištění osoby „otevřeno“ pravidelnému přezkumu, vždy posuzujícím důvody, kterými je detence odůvodňována. Tyto garance navrhaná právní úprava nezaručuje, neboť o sedmidenní lhůtě hovoří pouze ve vztahu k prvotnímu rozhodnutí o zajištění cizince.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 172 odst. 2</p> <p>Dlouhodobá zkušenost ochránce bohužel ukazuje, že použití neurčitých právních pojmů jako „přednostně“ či „přednostně a s největším urychlením“ nepředstavuje dostatečnou záruku urychleného soudního přezkumu v řádech dnů, resp. několika málo týdnů. Ochránce se tak domnívá, že by „zalhůtování“ měl podléhat i soudní přezkum rozhodnutí o správním vyhoštění, byť ve lhůtách delších (např. 2 měsíce), než by tomu mělo být u soudního přezkumu zajištění. Řízení o vyhoštění je úzce provázáno s institutem zajištění, zahájení řízení o správním vyhoštění je jedním z nezbytných předpokladů pro zajištění cizince dle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a je tedy vysoce žádoucí, aby byla v co nejkratších lhůtách soudně přezkoumána i zákonnost rozhodnutí o vyhoštění. Praxe bohužel ukazuje, že požadavek na přednostní projednání věci ve vztahu k soudnímu přezkumu vyhoštění by nebyl schopen „držet krok“ s krátkými, pevnými lhůtami pro soudní přezkum zajištění.</p> <p>Zároveň je zapotřebí vyřešit právní postavení osob po</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována zachováním stávajícího § 172 odst. 3 a stanovením lhůty pro soudní rozhodnutí v § 172 odst. 6.</p>

	<p>dobu soudního přezkumu vyhoštění. V současné době i dle informací Ministerstva spravedlnosti trvá soudní přezkum 1,5 až 2 roky a po tuto dobu cizinci pobývají na území ve velice "vratkém" postavení, většinou na výjezdní příkaz nebo na vízum za účelem strpění pobytu na území. Rovněž tato nejednotnost pobytového oprávnění by měla být napravena a cizinci by na území měli pobývat na vízum za účelem strpění pobytu na území, protože cílem udělení výjezdního příkazu je stanovit cizinci povinnost vycestovat z území ČR a nikoli zde po určitou dobu pobývat bez povinnosti opustit území ČR.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Ochránce vítá stanovení pevné lhůty pro soudní přezkum ve věcech zajištění (s výhradami viz výše) a zásahů do osobní svobody v režimu zákona o azylu (§ 73 a § 46a). Zároveň si je ochránce vědom toho, že v souvislosti se souběžně probíhající novelizací soudního řádu správního (č.j. 319/2007-LO) byl soudní přezkum rozhodnutí o vyhoštění cizince zařazen do výčtu žalob, v nichž by měly soudy rozhodovat přednostně (§ 56 odst. 3 s.ř.s.).</p> <p>Důvodová zpráva (k bodu 20) k tomu uvádí: „V novém znění § 56 se jednak opouští dosavadní terminologie „vyřizování věcí“, která neodpovídá podstatě soudní činnosti a nahrazuje se novým pojmem „projednávání a rozhodování věcí“. Dále se výslovně stanovuje zásada projednání a rozhodování věcí podle pořadí i přípustnost výjimek z této zásady v konkrétních případech, u nichž jsou dány závažné důvody a které se tak dostanou do režimu přednosti rovněž. Kromě toho jsou typově formou demonstrativního výčtu formulovány agendy, které je</p>	
--	---	--

	<p><i>nutno vždy projednávat a rozhodovat přednostně mimo pořadí. Nově jde též o agendu přezkumu opatření obecné povahy, žaloby proti nečinnosti správního orgánu, žaloby proti nezákonnému zásahu a rozhodnutí o vyhoštění. Až do nálezů Ústavního soudu, kterým bylo zrušeno ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění zákona č. 161/2006 Sb., bylo rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který se neoprávněně zdržoval na území České republiky nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště neoprávněně, vyloučeno ze soudního přezkumu. Po vyhlášení nálezů Ústavního soudu jsou tato rozhodnutí soudem přezkoumatelná, přičemž po dobu probíhajícího soudního řízení není možno rozhodnutí vykonat, z čehož plyne, že cizinci mohou pobývat do doby soudního rozhodnutí na území České republiky. Soudní řízení zpravidla trvá několik měsíců až let (průměrná rozhodovací doba soudů je cca 1,5 až 2 roky). Po tuto dobu nemají cizinci žádným způsobem zajištěno na území pokrytí základní potřeb souvisejících se jejich pobytem (možnost zaměstnání, zdravotního pojištění, ubytování, zajištění finančních prostředků k životu, aj.). Jeví se proto jako žádoucí projednávat a rozhodovat tyto žaloby přednostně.“</i></p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 172 odst. 3 a 4</p> <p>Podle ochránce musí být zachována minimálně stávající právní úprava s tím, že podaná žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění musí mít automatický odkladný účinek přímo ze zákona. Jinak by mohlo dojít k situaci, že cizinec bude vyhoštěn, aniž by soud přezkoumal zákonnost tohoto rozhodnutí a mohlo by tak dojít k porušení mezinárodně-právních závazků ČR (ochrana</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována zachováním stávajícího § 172 odst. 3 a stanovením lhůty pro soudní rozhodnutí v § 172 odst. 6.</p>

	<p>proti mučení, právo na respektování soukromého rodinného života apod.).</p> <p>Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Původní znění ustanovení účinné k 1. 1. 2000 § 172 odst. 3 bylo, cit.: <i>„Žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince má odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí.“</i> Důvodová zpráva k tomu uváděla: <i>„K § 172 ... S ohledem na specifika vázaná k pobytu cizinců se stanoví odlišnosti oproti obecné úpravě žaloby proti správnímu rozhodnutí. Odkladný účinek žaloby se přiznává toliko žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění, protože se jedná o závažný zásah do práv cizince a vyloučení odkladného účinku by mohlo mít za důsledek vedení "nespravedlivého procesu"“</i>. Tento závěr zákonodárce platí i dnes. Zároveň musí být vyhošťovanému cizinci garantovány záruky uvedené v čl. 13 odst. 1 a 2 Návratové směrnice. Ochránce proto nemůže ve vztahu k soudnímu přezkumu vyhoštění akceptovat obecnou právní úpravu v § 73 s.ř.s.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 324 - § 180e odst. 8 Ochránce navrhuje, aby do ustanovení § 180e odst. 8 zákona o pobytu cizinců byla výslovně stanovena povinnost Ministerstva zahraničních věcí v rozhodnutí o novém posouzení důvodů neudělení víza uvádět soud, na který se může žadatel obrátit se žalobou proti správnímu rozhodnutí a v jaké lhůtě tak může učinit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo. Ministerstvo zahraničních věcí bude poučovat o soudním přezkumu.</p>

	<p>Odůvodnění:</p> <p>Z čl. 30 odst. 3 směrnice 2004/38/ES pro správní orgán vyplývá povinnost, aby v oznámení rozhodnutí o omezení svobody pohybu a pobytu vydaná podle čl. 27 odst. 1 směrnice byl uveden soud nebo správní orgán, u kterého může neúspěšný žadatel podat opravný prostředek a v jaké lhůtě. Z čl. 30 a 31 směrnice je zřejmé, že zavedení přezkumu před správním orgánem je členským státům ponecháno jako fakultativní možnost, to na rozdíl od soudního přezkumu, který musí být umožněn v každém případě. V současné vízové praxi považuje Ministerstvo zahraničních věcí za dostatečné naplnění čl. 30 odst. 3 směrnice, pokud je neúspěšný žadatel v souladu ustanovením § 56 odst. 5 zákona ze strany konzulárního úřadu informován o možnosti správního přezkumu (tj. požádat Ministerstvo zahraničních věcí o nové posouzení důvodů neudělení víza). Přestože ze stávajícího znění § 56 odst. 6 zákona o pobytu cizinců přímo nevyplývá povinnost ministerstva, aby cizince ve svém vyrozumění informovalo o možnosti soudního přezkumu, lze jej dovodit přímo ze směrnice. Ta za plnohodnotný opravný prostředek považuje pouze soudní řízení a v tomto směru stanoví příslušné procesní záruky, mezi něž patří i náležité poučení žadatele. Ochránce připouští, že rozsah poučovací povinnosti jde v tomto ohledu nad rámec obecné právní úpravy (srov. § 68 odst. 5 správního řádu), podle které má být účastník v rozhodnutí poučen o řádných opravných prostředcích (tj. odvolání, rozklad). Uvedené ustanovení nicméně nebrání tomu, aby správním orgánem bylo poskytováno poučení v širším rozsahu (jako příklad dobré praxe v tomto směru může ochránce uvést např. rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení). Širší</p>	
--	--	--

	<p>poučovací povinnost může pro správní orgán nicméně vyplývat ze speciální právní úpravy. V čl. 30 odst. 3 směrnice není poučovací povinnost omezena pouze na „řádné“ opravné prostředky (na rozdíl od § 68 odst. 5 správního řádu), přičemž mezi orgány, na které se může neúspěšný žadatel obrátit, je uveden i soud. S ohledem na specifika vízového procesu a rozdílnou úpravu správního soudnictví v jednotlivých členských státech, pokládá ochránce náležitou informovanost žadatele o možnosti soudního přezkumu za základní předpoklad pro uplatnění jeho práv a tedy i fungování kontrolních mechanismů. Ochránce si dovolí připomenout i obecnou informační povinnost členských států o právech a povinnostech vyplývající pro občany Evropské unie a jejich rodinné příslušníky ze směrnice 2004/38/ES. Informace o možnosti soudního přezkumu rozhodnutí není k dispozici dokonce ani na webových stránkách MZV. K informovanosti cizinců rovněž nijak nepřispívá značná nepřehlednost zákona o pobytu cizinců, ze kterého bylo možné doposud dovést možnost soudního přezkumu pouze výkladem ustanovení § 171 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Realizace navrženého opatření nepředstavuje pro správní orgány časové, administrativní, finanční ani jiné zatížení. Čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/38/ES rovněž požaduje, aby rozhodnutí byly dotčeným osobám oznámeny „... písemně a takovým způsobem, aby mohly porozumět jejich obsahu a jejich důsledkům pro svou osobu“. Návrh novely předpokládá, že o výsledku bude žadatel vyrozuměn v českém jazyce, komunikace v jiném (světovém) jazyce se oproti stávající právní úpravě nepředpokládá. Současnou právní úpravu, která dává žadateli na výběr jazyk, v jakém bude informován o</p>	
--	--	--

	výsledku nového posouzení (§56 odst. 6 zákona o pobytu cizinců), považují za poměrně velkorysou, nicméně s ohledem na zákonem stanovené náležitosti žádosti a stanovenou lhůtu pro její uplatnění navrhuji, aby komunikace probíhala i nadále v některém ze světových jazyků dle výběru, nikoliv cizince, ale zastupitelského úřadu.	
Veřejný ochránce práv	<p><u>II. K části druhé, Změna zákona o azylu</u></p> <p>1. k bodu 11 a bod 22 – § 10 odst. 3 a § 23 odst. 2</p> <p>Ochránce navrhuje upravit ustanovení § 10 odst. 3 zákona o azylu následovně:</p> <p><i>„V § 10 odst. 3 větě první se slova „ve výzvě určí místo a lhůtu k podání této žádosti“ nahrazují slovy „výzvu cizinci doručí nejméně 2 pracovní dny předem“ a za větu první se vkládá věta „Cizinec je povinen dostavit se k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v místě a čase určeném ministerstvem.“.</i></p> <p>Z obdobných důvodů podporuje ochránce změnu ustanovení § 23 odst. 2 zákona o azylu. I v jeho případě však ochránce navrhuje stanovit lhůtu v délce minimálně 2 pracovních dnů:</p> <p><i>„V § 23 odst. 2 se za slovo „ministerstvem“ vkládají slova „, a to na písemné předvolání doručené žadateli o udělení mezinárodní ochrany nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru“.“</i></p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Stávající právní úpravu, která blíže neuvádí, v jakém předstihu musí Ministerstvo vnitra žadatele písemně informovat o termínu a místě podání žádosti, nepovažuje ochránce za dostatečnou. Subsidiární použití § 59</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Lhůta byla v obou případech stanovena na 2 pracovní dny.

	<p>správního řádu (Předvolání) není příliš vhodné s ohledem na specifické podmínky řízení o udělení mezinárodní ochrany v případech, kdy se žadatel nachází v přijímacím středisku či zařízení pro zajištění cizinců. Informování žadatele s dostatečným předstihem může mít přitom zásadní vliv na realizaci procesních práv žadatele (zejména práva na právní pomoc v řízení). Stávající praxe ministerstva (zejména v Příjímacím středisku Praha-Ruzyně) je v současné době předmětem šetření ochránce vedeného pod. sp. zn. 3066/2009/VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV/JŠM. Z výše uvedených důvodů ochránce podporuje záměr ministerstva přímo v zákoně o azylu stanovit, s jakým minimálním předstihem musí být žadatel informován o termínu a místu pohovoru. Nesouhlasí však s navrženou lhůtou 24 hodin, kterou nelze považovat za dostatečnou pro případné obstarání právní pomoci. Z tohoto důvodu ochránce navrhuje, aby tato lhůta byla stanovena minimálně na 2 pracovní dny (s ohledem na sníženou možnost žadatele kontaktovat právního zástupce během víkendu, případně svátků, by lhůta v těchto dnech neměla běžet).</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>2. k platnému § 23a zákona o azylu Ochránce navrhuje, aby ustanovení § 23a zákona o azylu bylo zrušeno bez náhrady.</p> <p>Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění:</p> <p>Podle tohoto ustanovení Ministerstvo vnitra nepořizuje kopie spisu ani jeho části. Jde o odchylku od obecné úpravy ve správním řádu, která dnes již jasně stanovuje, že „s právem nahlížet do spisu je spojeno právo na to,</p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo.

	<p><i>aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části“.</i></p> <p>Právo na pořízení kopií, jehož existenci ochránce dovozoval v jednotlivých případech již za platnosti dřívějšího správního řádu, je nepochybně moderním prvkem v českém správním právu a je také nezbytným projevem práva na spravedlivý proces. Vychází z poznání, že ve stále složitějších správních řízeních je nezbytnou podmínkou realizace práva vyjádřit se k podkladům řízení, možnost si tyto podklady důkladně a v klidu prostudovat a případně poradit se o jejich obsahu se specialistou na danou oblast. Vychází také z faktu, že s dostupností kopírovací techniky se povinnost vydávání kopií dokumentů ze spisu stala pro správní orgány únosnou, resp. že odpadly technické překážky bránící realizaci této povinnosti jako součásti „běžné“ činnosti státní správy. Z tohoto pohledu je zmiňovaný § 23a zákona o azylu jednoznačně krokem zpět. Navíc je třeba říci, že jako každá výjimka z obecné úpravy obsažené ve správním řádu by mělo být i toto vybočení z obecných pravidel správního řízení důkladně odůvodněno. Důvodová zpráva k zákonu č. 501/2004 Sb. o důvodech, které vedly ke zvláštní úpravě pořizování kopií v azylovém řízení, mlčí. Ochránce nepovažuje za přesvědčivou ani argumentaci s odkazem na možnost šíření informací o zemích původu ve spise a opakování příběhů. Většinou jde o informace, které jsou dnes veřejně dostupné na internetu, které si může každý žadatel, pokud bude mít zájem sám nebo přes nevládní organizace, které se zabývají poradenstvím žadatelům, opatřit. Každá žádost se posuzuje naprosto individuálně, k tomu, aby žadatel zopakoval příběh jiného žadatele nemůže zabránění pořizování kopií zamezit, mohou si to říct ústě. Jakékoli kopírování příběhů, popř.</p>	
--	--	--

	jejich nevěrohodnost, musí odhalit a v praxi odhalí pohovor se žadatelem. Žadatel si dnes navíc sám může pořídit kopii digitálním fotoaparátem, což potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Azs 3/2008-64 ze dne 26.3.2008, který se vztahuje právě k ustanovení § 23a zákona o azylu. Žadatel má možnost žádat opisy a výpisy v rámci případného soudního přezkumu (§46 s.ř.s.).	
Veřejný ochránce práv	<p>k bodu 32 a 52 - § 46a odst. 5 a v § 73 odst. 5</p> <p>V souvislosti se zavedením pevné lhůty pro soudní přezkum rozhodnutí musí právní úprava reagovat na situaci, kdy soud v této lhůtě nerozhodne. V takovém případě musí být žadatel neprodleně vpuštěn na území, resp. ukončeno jeho držení v pobytovém středisku na území. Ochránce tak navrhuje doplnit ustanovení § 73 a 46a zákona o azylu obdobně jako ve vztahu k § 127 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (viz níže).</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní. Odůvodnění:</p> <p>Ochránce i v souvislosti s dopadem rozsudku ESLP ve věci <i>Rashed</i> a se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z čl. 5 Úmluvy, vítá stanovení pevné lhůty pro soudní přezkum zákonnosti zásahu do osobní svobody cizince, resp. žadatele (avšak s výhradami viz níže). Mezdobí od 21.12.2007 totiž prokázalo, že dosavadní znění ustanovení § 73 odst. 5 zákona o azylu nebylo schopno zajisti rychlost soudního přezkumu v souladu s požadavky čl. 5 odst. 4 Úmluvy. Dle informací poskytnutých kanceláří UNHCR v Praze a nevládní organizací OPU (Organizace pro pomoc uprchlíků), která</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>situaci na letišti ve spolupráci s UNHCR monitoruje, se po 21.12.2007 do současnosti nesetkali s případem, kdy by bylo Městským soudem v Praze rozhodnuto o žalobě podané dle ustanovení § 73 odst. 5 zákona o azylu ve lhůtě do 120 dnů (což je maximální možná délka držení cizince v přijímacím středisku na letišti). Totéž konstatování však na základě informací UNHCR Praha platí i ve vztahu ke Krajskému soudu v Ostravě, rozhodujícím o žalobách podávaných dle ustanovení § 46a odst. odst. 3 a 5 zákona o azylu. Jen pro dokreslení, ochránce má k dispozici např. rozsudky Městského soudu v Praze č.j. 5 Ca 53/2008-37 ze dne 12.12.2008 a 10 Ca 35/2008-83 ze dne 3.12.2008. V obou případech bylo rozhodnuto o zrušení předchozího rozhodnutí Ministerstva vnitra o nepovolení vstupu na území a vrácení věci k dalšímu řízení. V první věci (č.j. 5 Ca 53/2008-37) byl žaloba podána 4.2.2008, ve druhé (č.j. 10 Ca 35/2008-83) pak dne 29.2.2008, řízení tak trvalo v prvním případě více než 10 měsíců, ve druhém pak více než 9 měsíců. Tyto lhůty tedy výrazně překračují maximální možnou dobu držení žadatele v přijímacím letišti na území.</p> <p>Jako velmi problematické ochránce však vnímá vázat běh lhůty až „ode dne doručení spisu správním orgánem soudu.“ Ochránce je si vědom toho, že na rozdíl od dosavadní právní úpravy navrhuje novela s.ř.s. novou větu druhou v § 74 odst. 1: <i>„Současně uloží žalovanému, aby nejdéle ve dvouměsíční lhůtě předložil správní spisy a své vyjádření k žalobě; v řízeních, v nichž je soud povinen rozhodnout ve lhůtách počítaných na dny, je žalovaný povinen předložit správní spisy a své vyjádření k žalobě bez zbytečného odkladu.“</i> Nicméně ani taková konstrukce</p>	
--	--	--

	<p>není dle ochránce naplnit požadavky ustanovení čl. 5 odst. 4 Úmluvy a čl. 9 odst. 4 MPOPP (v podrobnostech viz výše)</p> <p>S výše uvedeným zároveň souvisí problematičnost stanovení samotné lhůty sedmi pracovních dní, což znamená nejméně 9 dnů faktických. Za dostatečné nelze považovat ani užití neurčitého právního pojmu „<i>bez zbytečného dokladu</i>“, neboť praxe ukazuje, že dosavadní aplikace obdobných pojmů („přednostně“, „přednostně a s největším urychlením“) na rychlost soudního přezkumu není efektivní. Není rovněž ošetřena lhůta mezi doručením žaloby soudu a úkonem předsedy soudu dle § 74 odst. 1 věta první (doručení žaloby žalovanému se žádostí o předložení spisu a vyjádření k žalobě). Celková doba od okamžiku zajištění, resp. podání žaloby k samotnému soudnímu přezkumu se navrženým mechanismem posouvá nad rámec požadavků („<i>urychleně</i>“, „<i>bez prodloužení</i>“) čl. 5 odst. 4 Úmluvy a čl. 9 MPOPP.</p> <p>Ve vztahu k žadatelům o udělení mezinárodní ochrany ochránce rovněž připomíná původní návrh novelizace Směrnice Rady 2003/9/ES, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (dále jen „Přijímací směrnice“). Zakotvuje totiž pravidlo (čl. 9 odst. 2), že zadržení žadatele „<i>nařizují soudní orgány</i>“. Jako výjimku připouští, že „<i>v naléhavých případech mohou zadržení nařídít správní orgány, přičemž v takovém případě musí příkaz k zadržení potvrdit do 72 hodin od zadržení soudní orgány. Shledá-li soudní orgán, že je zadržení protiprávní, nebo nevydá-li rozhodnutí do 72 hodin, musí být žadatel o azyl neprodleně propuštěn.</i>“ Čl. 9 odst. 5 pak zavádí periodicitu soudního přezkumu zákonnosti držení žadatele: „<i>Důvody pro trvání zadržení přezkoumává v</i></p>	
--	--	--

	<p><i>přiměřených časových odstupech soudní orgán, a to buď na žádost dotyčného žadatele o azyl nebo z úřední povinnosti. Zadržení nesmí být neoprávněně prodlužováno.“</i></p> <p>Dle ochránce musí být - v souvislosti s dopadem rozsudku ESLP ve věci <i>Rashed</i> a se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z čl. 5 odst. 4 Úmluvy, čl. 9 odst. 4 MPOPP a čl. 18 odst. 2 Procedurální směrnice - stanovena pro rozhodnutí soudu o žalobě dle ustanovení § 46a odst. 5 a § 73 odst. 5 zákona o azylu lhůta v řádu několika málo dnů. Jako nejvhodnější ochránce vidí stanovení podobných záruk, které mají osoby obviněné nebo podezřelé ze spáchání trestného činu, resp. jako je tomu v případě převzetí osoby do ústavu vykonávajícího zdravotnickou péči bez jejího písemného souhlasu (v podrobnostech viz výše). V obou případech je navíc lhůta počítána již od okamžiku zásahu do osobní svobody. Jak samotná lhůta, tak i počátek jejího běhu, musí být stanoveny tak, aby celková lhůta od okamžiku omezení osobní svobody cizince do rozhodnutí soudu činila několik málo dnů.</p> <p>Zároveň není naplněn další z požadavků čl. 5 odst. 4 Úmluvy, dle něhož musí soud disponovat oprávněním v případě zjištění nezákonnosti zbavení svobody „<i>nařídít propuštění</i>“ (viz např. i § 52 v rozsudku <i>Rashed</i>). Soudy v rámci správního soudnictví nedisponují pravomocí nařídít propuštění žadatele z přijímacího střediska, resp. povolit žadateli vstup na území (jak ostatně v praxi ukazují výše dva cit. rozsudky Městského soudu v Praze). V případě shledání nezákonnosti rozhodnutí o nepovolení vstupu na území pouze zruší předchozí rozhodnutí Ministerstva vnitra a věc mu vrátí k dalšímu řízení.</p>	
--	---	--

	<p>Zároveň musí s ohledem na záruky, které poskytuje osobám dotčeným na svobodě pohybu čl. 5 Úmluvy, resp. zásada zákonnosti výkonu veřejné správy, existovat mechanismus promptního ukončení držení žadatele v přijímacím středisku na letišti pro případ, kdy odpadne některý z taxativně vyjmenovaných důvodů pro nepovolení vstupu na území, resp. v situacích, kdy bude zjištěno, že žadatel spadá pod některou z kategorií osob vyjmenovaných v ustanovení § 73 odst. 7 zákona o azylu. Další prodlužování držení žadatele v přijímacím středisku na letišti poté, co odpadne důvod (zákonný podklad) k takovému opatření, lze považovat za protizákonné. Možnost (povinnost) ukončit setrvání v přijímacím středisku tak musí být zajištěna nejen ve vztahu k žadateli, ale i Ministerstvu vnitra. V ustanovení § 73 a 46a zákona o azylu tak musí být s ohledem na dodržení zákonnosti zakotvena i povinnost Ministerstvo vnitra po celou dobu setrvání žadatele v přijímacím středisku na letišti (území) zkoumat, zda důvody pro nepovolení vstupu na území (držení žadatele v přijímacím středisku na území dle § 46a) i nadále trvají (obdobu § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců).</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>k platnému § 50a odst. 1 zákona o azylu (poskytování finančního příspěvku azylantům)</p> <p>Ochránce navrhuje - kromě rozšíření vyplácení finančního příspěvku i na osoby požívající doplňkovou ochranu – navázat jeho vyplácení na jinou situaci (podmínku), než je kapesné (např. na vyplácení příspěvku na stravu, hlášení k pobytu v pobytovém středisku/ZZC před udělením azylu apod.; zároveň umožnit dosažení příspěvku i pro přesídlence a azylanty ze ZZC). Ochránce zároveň</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>navrhuje rozšíření vyplácení finančního příspěvku i na osoby požívající doplňkové ochrany, neboť i tyto se po získání kvalitativně nového statusu potýkají po přechodnou dobu se stejnými problémy jako azylanté.</p> <p>Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění:</p> <p>Ustanovení § 50a odst. 1 v současné podobě zní: <i>„Ministerstvo poskytne azylantovi, kterému bylo jako žadateli o udělení mezinárodní ochrany poskytováno kapesné, na jeho písemnou žádost podanou nejpozději do 3 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení azylu jednorázový finanční příspěvek ve výši životního minima osoby a společně s ní posuzovaných osob (§ 42 odst. 3).“</i> Uvedené ustanovení tak podmiňuje poskytnutí jednorázového finančního příspěvku ve výši životního minima výlučně azylantům, kterým <i>„bylo jako žadateli o udělení mezinárodní ochrany poskytováno kapesné.“</i> Dnes se však již žadatelům kapesné téměř nevyplácí, protože se poskytuje finanční příspěvek na stravu, a v tomto případě kapesné nenáleží (§ 42 odst. 4). V praxi tak § 50a odst. 1 nefunguje a nenaplnuje svůj původní záměr, překlenout první (a nikoli snadné) počáteční období, než bude mít azylant zajištěn pravidelný příjem ze sociálního systému (matky s dětmi, azylanté v důchodovém věku apod.) či jiných zdrojů (zaměstnání apod.). Zároveň, nejrozumnějším skupinám azylantů není kapesné vypláceno vůbec (přesídlenci, azylanti ze zařízení pro zajištění cizinců) a tyto skupiny rovněž na finanční příspěvek nedosáhnou. Příspěvek je zároveň omezen pouze na azylanty a nikoli na osoby požívající doplňkové</p>	
--	---	--

	ochrany. Přitom tato kategorie se v kvalitativně nové situaci po udělení doplňkové ochrany potýká se stejnými problémy jako azylanté.	
Veřejný ochránce práv	<p>k § 79 odst. 4</p> <p>Ochránce navrhuje umožnit přechodné bydlení (např. maximálně 6 měsíců) po udělení doplňkové ochrany v integračních azylových střediscích i těmto osobám. Ochránce též navrhuje doplnit ustanovení § 79 odst. 4 zákona o azylu:</p> <p><i>„Integrační azylové středisko slouží k přechodnému ubytování azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Ochránce navrhuje rozšířit možnost přechodného bydlení v integračních azylových střediscích i na osoby s udělenou doplňkovou ochranou. Na tyto osoby se nevztahuje státní integrační program v oblasti bydlení, čemuž s ohledem na rozdíly v případné dlouhodobosti/trvalosti ochrany mezi azylanty a „doplňkáři“ ochránce rozumí. V praxi však tyto osoby, které před udělením doplňkové ochrany pobývaly v pobytových střediscích, čelí těžko překonatelným obtížím s obstaráním si vlastního bydlení, zejména po první přechodnou dobu od „naběhnutí“ pravidelného příjmu. Na rozdíl od azylantů nemohou po tuto přechodnou dobu pobývat v integračních azylových zařízeních a nedosáhnou ani na jednorázový finanční příspěvek.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Veřejný ochránce práv	III. Návrh novelizace zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejném ochránci práv“)	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>A. Novelizace zákona o veřejném ochránci práv</p> <p>1. Do ustanovení § 1 se vkládá nový odst. 6, následující odstavce se přečísľují:</p> <p><i>(6) Ochránce provádí sledování nuceného navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.</i></p> <p>Vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv již dnes „provádí systematické návštěvy míst, kde se nacházejí nebo mohou nacházet osoby omezené na svobodě veřejnou mocí ..., s cílem posílit ochranu těchto osob před mučením, krutým, nelidským, ponižujícím zacházením nebo trestáním a jiným špatným zacházením“ (§ 1 odst. 3 zákona o veřejném ochránci práv), kam mimo jiné spadají i zařízení pro zajištění cizinců (§ 1 odst. 4 písm. b) téhož zákona) a že se jeho působnost vztahuje s výjimkou úkonů v rámci trestního řízení i na Policii ČR (§ 1 odst. 2, resp. 6 zákona o veřejném ochránci práv), představuje nejvhodnější subjekt pro zajištění efektivního monitoringu dodržování pravidel pro „navracení, vyhoštění, používání donucovacích opatření, zajištění a zákazy vstupu“ stanovených návratovou směrnicí. Působnost ochránce se tak již dnes částečně dotýká oblastí regulovaných návratovou směrnicí (jde zejména o podmínky zajištění – kapitola IV. Návratové směrnice, rozhodování policie ve věci správního vyhoštění apod.). Rozšíření kompetencí ochránce přirozeně navazuje na jeho dosavadní aktivity (půjde zejména o monitoring faktického vyhošťování, navracení a vyhoštění nezletilých osob bez doprovodu, využívání tzv. alternativ k zajištění, dodržování zákazu diskriminace v odst. 21 Preambule návratové směrnice</p>	
--	---	--

	<p>v návaznosti na působnost ochránce ve věcech práva na rovné zacházení a ochrany před diskriminací od 1.12. 2009 atd.).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>2. Ustanovení § 21a odst. 1 a 2 se mění takto:</p> <p><i>„(1) Pro návštěvy zařízení (§ 1 odst. 3 a 4) a sledování nuceného navracení (§ 1 odst. 6) platí ustanovení § 15 a 16 přiměřeně.</i></p> <p><i>(2) Ochránce po návštěvě zařízení, po souvisejících návštěvách více zařízení nebo po provedeném sledování nuceného navracení vypracuje zprávu o svých zjištěních. Součástí této zprávy mohou být doporučení nebo návrhy opatření k nápravě.</i></p> <p>K odst. 1 a 2 K tomu, aby mohl ochránce efektivně vykonávat svoji novou působnost, je zapotřebí upravit procesní postup při výkonu nové agendy. Jako nejvhodnější se jeví (s určitými odchylkami danými specifiky nové agendy) využít procesní úpravy pro návštěvy zařízení (§ 21a, resp. 15 a 16 zákona). Aplikace ustanovení § 15 a 16 by měla ochránci zajistit bezproblémovou součinnost všech dotčených orgánů (ministerstvo vnitra – odbor azylové a migrační politiky, služba cizinecké policie, správa uprchlických zařízení) za účelem efektivního výkonu jeho nové působnosti.</p> <p>Zároveň je vhodné zachovat pro návštěvy zařízení pro zajištění cizinců postup dle § 21a zákona o veřejném ochránci práv (v tomto ohledu se předpokládají</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p>intenzivnější systematické návštěvy těchto zařízení několikrát ročně ze strany veřejného ochránce práv). I nadále bude možné využívat stávající procesní mechanismus vyřizování individuálních podnětů pro vyřizování stížností cizinců na podmínky v zařízeních pro zajištění cizinců, popř. směřujících proti rozhodnutím ve věci správního vyhoštění (§ 9 a násl. zákona o veřejném ochránci práv).</p> <p>Po provedeném monitoringu bude ochráncem vypracována zpráva, která bude zaslána dotčeným orgánům k vyjádření. S ohledem na konkrétní okolnosti případu může zpráva obsahovat doporučení nebo návrhy na opatření k nápravě. V případě, pokud shledá ochránce přijatá opatření jako nedostatečná, může využít standardní sankční mechanismus dle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práva (vyrozumění nadřízeného úřadu, informování veřejnosti).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>3. Do ustanovení § 23 odst. 2 se za slova zařízení vkládá čárka, a následující text: <i>zprávy ze sledování nuceného navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků,</i></p> <p>Nové znění ustanovení § 23 odst. 2 je tak následující:</p> <p><i>(2) Ochránce soustavně seznamuje veřejnost se svou činností podle tohoto zákona a s poznatky, které z jeho činnosti vyplynuly. Zprávy z návštěv zařízení, zprávy ze sledování nuceného navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků včetně obdržených vyjádření a vybrané zprávy o ukončených šetřeních v jednotlivých věcech ochránce vhodným způsobem zveřejňuje;</i></p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p><i>ustanovení § 20 odst. 2 písm. b) platí obdobně.</i></p> <p>K navrhované úpravě: Je vhodné rozšířit stávající mechanismus zveřejňování zpráv z návštěv zařízení i na zprávy ze sledování nuceného navracení. Kromě zpráv z prováděného sledování individuálních případů bude ochránci umožněno zpracovávat i např. tematicky zaměřené zprávy na určitou oblast upravenou návratovou směrnicí, popř. zpráv obsahujících komplexnější vyhodnocení dodržování standardů stanovených návratovou směrnicí včetně zobecňujících závěrů a doporučení. Poznatky zjištěné ochráncem při sledování nuceného navracení budou součástí každoroční souhrnné zprávy o činnosti pro Poslaneckou sněmovnu (§23 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Veřejný ochránce práv	<p>B. Novelizace zákona o pobytu cizinců</p> <p>1. Do zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, navrhuji vložit následující tři odstavce:</p> <p><i>Policie České republiky informuje ochránce s dostatečným předstihem o každém výkonu správního a soudního vyhoštění a předání nebo průvozu cizince. Ochránce rozhoduje o tom, v kterém případě bude sledování nuceného návratu provedeno. Pokud se ochránce rozhodne provést sledování nuceného navracení, je Policie ČR povinna postupovat v součinnosti s ochráncem</i></p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p><i>takovým způsobem, aby se ho mohl pověřený zaměstnanec Kanceláře veřejného ochránce práv zúčastnit.</i></p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Zakotvuje povinnost Policie ČR, která je faktickým realizátorem soudního a správního vyhoštění cizince, informovat s dostatečným předstihem ochránce o tom, kdy bude v každém individuálním případě provedeno správní vyhoštění, popř. předání nebo průvoz cizince (§ 129, 152, 153 zákona o pobytu cizinců). Předstih musí být dostatečný k tomu, aby se mohl ochránce kvalifikovaně rozhodnout o tom, zda provede sledování nuceného návratu (výkonu vyhoštění) či nikoli. V případě, pokud se ochránce rozhodne sledování nuceného návratu uskutečnit, je stanovena povinnost Policii ČR koordinovat svůj další postup v součinnosti s ochráncem takovým způsobem, aby se mohl pověřený zaměstnanec Kanceláře veřejného ochránce práv nuceného návratu fakticky zúčastnit. To platí např. o součinnosti při získání příslušných víz (pokud jich bude zapotřebí) pro zaměstnance Kanceláře. Samotné náklady s monitoringem ponese ochránce (letenka pro pověřeného zaměstnance apod.).</p> <p>Zároveň není fakticky možné, aby ochránce fakticky prováděl sledování (doprovod) všech případů nuceného navracení dle návratové směrnice (např. v roce 2008 bylo fakticky vyhoštěno 337 cizinců, viz Zpráva o situaci v oblasti migrace na území ČR v roce 2008, str. 77). Ochránce tak bude na základě zjištěných poznatků monitorovat pouze vybrané případy.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
--	---	--

<p>Veřejný ochránce práv</p>	<p>2. <i>Policie České republiky předává ochránci a) kopie rozhodnutí vydaných v řízení podle hlavy X (Správní vyhoštění), hlavy XI (Zvláštní opatření namísto zajištění a zajištění cizince) a § 135 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, b) statistické informace o řízeních dle písm. a).</i></p> <p>3. <i>Soudy předávají ochránci kopie rozhodnutí o žalobách podaných proti rozhodnutím v řízeních dle odst. 6.</i></p> <p>Odůvodnění: Návratová směrnice zakotvuje standardy týkající se vyhoštění, popř. jeho odkladu (čl. 8,9), navrácení a vyhoštění nezletilých osob bez doprovodu (čl. 10), zákazu vstupu (čl. 11), procesní ochrany a prostředků právní nápravy (čl. 12,13), záruk pro případ neukončeného návratu (čl.14) a zajištění (čl. 15 – 18). Nezbytným předpokladem pro efektivní „sledování nuceného navracení“ je přístup ochránce k soudním a správním rozhodnutím, které se standardů obsažených v návratové směrnici bezprostředně dotýkají a totéž platí i o příslušných statistických datech (jde ostatně o obdobu mechanismu, který ve vztahu k řízení o udělení mezinárodní ochrany a UNHCR zakotvuje § 39 zákon o azylu). Jde tak v rámci zákona o pobytu cizinců o rozhodování v rámci řízení podle hlavy X (Správní vyhoštění) a hlavy XI (Zvláštní opatření namísto zajištění a zajištění cizince) a rovněž tak i rozhodování o umístění žadatele do částí s přísným režimem (§ 135 zákona o</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>
-------------------------------------	--	---

	<p>pobytu cizinců). Jelikož návratová směrnice zakotvuje rovněž požadavky na rychlý soudní přezkum zajištění, periodicitu přezkumu zajištění (čl. 16 odst. 2 a 3) a na prostředky právní nápravy (čl. 13), které se promítají do zákona o pobytu cizinců (§ 171,172), musí mít ochránce zajištěn přístup i k rozhodnutím soudů (včetně Nejvyššího správního soudu) o žalobách podávaných v režimu hlav X, XI (popř. § 135) zákona o pobytu cizinců. Analýza dat obsažených ve správních a soudních rozhodnutích umožní ochránci zodpovědně posoudit dodržování standardů stanovených návratovou směrnicí a rovněž tak i poskytnout dotčeným subjektům kvalifikovanou a jedinečnou zpětnou vazbu k jejich rozhodování (ke sjednocení aplikační praxe apod.).</p> <p>Rozhodnutí budou ochránci zasílána elektronicky prostřednictvím datové schránky (§ 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů), což nebude znamenat žádné další náklady (ve formě poštovního apod.).</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p>Upozorňujeme, že již byla dokončena ratifikace Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii (dále jen “SEU“) a Smlouvu o založení Evropského společenství (nyní nazývanou Smlouva o fungování Evropské unie). V souladu s Lisabonskou smlouvou Evropská unie získává právní subjektivitu a je nástupkyní Evropských společenství. Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie již dále s pojmem Evropská společenství nepracují. Z toho plyne, že Evropská společenství v sobě po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost zahrnují jen Evropské společenství pro</p>	<p>Připomínkové místo změnilo připomínku na doporučující. Novela § 1 s výčtem promítnutých právních předpisů EU bude předmětem nového zákona.</p>

	<p>atomovou energii. Navrhujeme proto, aby předkladatel v návrhu nahradil všechny odkazy na „Evropská společenství“ či „Společenství“ odkazem na „Evropskou unii“.</p> <p>Dále požadujeme, aby navrhovatel změnil úvodní ustanovení v § 1 v souladu s článkem 48 Legislativních pravidel vlády, tj. uvedl v něm odkaz na veškeré plně nebo z převážné části zapracované předpisy EU.</p> <p>Upozorňujeme zejména, že k plné transpozici článku 23 odst. 1 směrnice 2009/50/ES, čl. 20 odst. 1 směrnice 2008/115/ES a čl. 17 odst. 1 směrnice 2009/52/ES je nutné, aby návrh obsahoval odkaz na tyto směrnice nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.</p> <p><u>Tyto připomínky jsou zásadní.</u></p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p>K jednotlivým článkům směrnice 2008/115/ES, směrnice 2009/50/ES a směrnice 2009/52/ES, nařízení č. 380/2008 a č. 810/2009:</p> <p>A) Požadujeme, aby předkladatel uvedl, jakým způsobem transponoval následující ustanovení relevantních směrnic:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ve směrnici 2008/115/ES: čl. 8 odst. 4 až 6, čl. 9, čl. 11 odst. 3 a 4, čl. 13 odst. 4, • ve směrnici 2009/50/ES: čl. 14 odst. 1 písm. b) a čl. 20 odst. 1 první pododstavec a odst. 2, 	Zásadní připomínka byla ústně i písemně vysvětlena.

	<ul style="list-style-type: none"> • ve směrnici 2009/52/ES: čl. 4 odst. 1, čl. 5, čl. 6 odst. 1, 2 a 3, čl. 8, čl. 13 a čl. 14. <p><u>K čl. 2 odst. 3 směrnice 2008/115/ES:</u></p> <p>Dále předkladatel nedořešil vztah ustanovení implementujících směrnici 2008/115/ES k osobám s právem na volný pohyb podle nařízení č. 562/2006 (Schengenský přeshraniční kodex), což se týká např. rozhodnutí o povinnosti opustit území (§ 50a), zajištění (§ 123b), rozhodnutí o vyhoštění (§ 118). Tyto osoby by měly být dle čl. 2 odst. 3 směrnice 2008/115/ES z předmětného režimu vyňaty, což návrh výslovně nečiní a vzniká tak pochybnost o tom, zda se na ně tento režim vztahuje či nikoli.</p> <p><u>K čl. 6 odst. 2 směrnice 2008/115/ES:</u></p> <p>Čl. 6 odst. 2 směrnice 2008/115/ES stanoví, že cizinec, který pobývá neoprávněně na území, je povinen neprodleně odejít na území členského státu, kde má povolen pobyť, aniž je mu vydáno rozhodnutí o navrácení. Až v případě, že tuto povinnost osoba nesplní, je vydáno rozhodnutí o navrácení. Domníváme se, že čl. 6 odst. 2 předmětné směrnice není návrhem plně transponován, a to ani do § 50a návrhu. Požadujeme provést plnou transpozici relevantního ustanovení směrnice 2008/115/ES.</p> <p><u>K čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice 2008/115/ES:</u></p> <p>Požadujeme, aby předkladatel vysvětlil, jakým</p>	
--	---	--

	<p>způsobem transponoval čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice 2008/115/ES ve vztahu k rozhodnutí o povinnosti opustit území, které upravuje v § 50a návrhu. Předmětný článek směrnice 2008/115/ES je sice uvedený v rozdílové tabulce u § 118 návrhu, nicméně se domníváme, že dobrovolné opuštění území by mělo být zakotvené i v případě rozhodnutí o povinnosti opustit území.</p> <p><u>K čl. 10 směrnice 2008/115/ES:</u></p> <p>Postrádáme transpozici čl. 10 směrnice 2008/115/ES, kdy v ustanoveních navrhované novely zák. č. 326/1999 Sb. není obsažena povinnost orgánu rozhodujícího o vyhoštění a vykonávajícího toto rozhodnutí ujistit se, že nezletilá osoba bez doprovodu bude vyhoštěna, pouze pokud bude navracena členu své rodiny, ustanovenému opatrovníkovi nebo do odpovídajícího přijímacího zařízení ve státě návratu. Dále není zakotvena ani pomoc ze strany jiných subjektů než orgánů rozhodujících o vyhoštění.</p> <p><u>K čl. 17 odst. 4, čl. 12, čl. 13 odst. 3 a 4, čl. 3 odst. 9 směrnice 2008/115/ES:</u></p> <p>Dále není výslovně zakotveno, že personál ubytovacího zařízení má zohledňovat potřeby nezletilého cizince ve smyslu čl. 17 odst. 4 směrnice 2008/115/ES.</p> <p>Rovněž k čl. 12 uvádíme, že překlad hlavních prvků rozhodnutí týkajících se vyhoštění a informace o dostupných prostředcích nápravy by měly být poskytnuty nejen v souvislosti se zajištěním, ale hlavně s rozhodnutím</p>	
--	--	--

	<p>o správním vyhoštění. Požadujeme vyjasnit implementaci čl. 12, zejm. odst. 1, 2 a odst. 3 pododstavce třetího.</p> <p>Rovněž dle čl. 13 odst. 3 a 4 směrnice 2008/115/ES právo na zajištění bezplatné právní pomoci a jazykové pomoci není provedeno. Pokud jde o zohlednění zvláštních potřeb zranitelných osob, jejichž definici obsahuje čl. 3 odst. 9 směrnice 2008/115/ES, není zřejmé, jakým způsobem je naplňováno zejm. u rodičů samoživitelů s nezletilými dětmi a osob, které byly mučeny, znásilněny nebo vystaveny jiné závažné formě psychického, fyzického nebo sexuálního násilí.</p> <p><u>K čl. 14 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/50/ES:</u></p> <p>Směrnice 2009/50/ES v čl. 14 odst. 1 písm. g) požaduje, aby držitelé modré karty měli přístup k postupům pro získání bydlení, což v podmínkách ČR znamená rovněž přístup k trhu bytů. Ten je ovšem omezen podle § 17 zák. č. 219/1995 Sb., devizového zákona, v platném znění. Požadujeme proto připojit doprovodnou novelu tohoto zákona, která umožní vyhovět požadavkům směrnice na přístup ke koupi nemovitostí pro účely bydlení u těchto osob.</p> <p><u>K čl. 9 směrnice 2009/50/ES:</u></p> <p>Dále směrnice 2009/50/ES v čl. 9 zmiňuje odnětí či neprodloužení modré karty, zatímco návrh pouze stanoví důvody pro „zrušení“ modré karty v § 46f, což pojmově neodpovídá situacím předvídaným směrnicí. Požadujeme doplnit institut neprodloužení modré karty</p>	
--	--	--

	<p>s vypočtením důvodů dle čl. 9 směrnice.</p> <p><u>K čl. 11 a 12 směrnice 2009/52/ES:</u></p> <p>Odbor kompatibility upozorňuje na vážný nesoulad vnitrostátní a unijní koncepce trestního práva v souvislosti s <u>neexistující legislativní úpravou odpovědnosti právnických osob</u>. Problematika odpovědnosti právnických osob za protiprávní jednání představuje výrazný průlom do platného konceptu odpovědnosti za zavinění i role sankce v českém právu. Dotčené články směrnice 2009/52/ES odpovědnost právnických osob výslovně stanoví a upravují rovněž sankce za protiprávní jednání právnických osob. Chybějící vnitrostátní právní úprava se stává stále větším problémem, kterým je nutné se zabývat. Odbor kompatibility upozorňuje na naléhavost potřeby otázku odpovědnosti právnických osob za protiprávní jednání legislativně řešit. Předkladatel se k této skutečnosti v návrhu vůbec nevyjádřil, proto požadujeme, aby tak učinil i v návaznosti na nutnost transpozice zmíněných článků směrnice 2009/52/ES.</p> <p>B) Rovněž z návrhu nevyplyvá, zda a případně jakým způsobem předkladatel implementoval ta ustanovení (zejména) nařízení č. 810/2009, která jsou fakultativní a členský stát je může, ale i nemusí využít. Jedná se například o čl. 16 odst. 5, čl. 22 odst. 1, čl. 24 odst. 1 pátý pododstavec, čl. 26 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 27 odst. 2, čl. 35 odst. 2, čl. 45. Dále není v návrhu jasné, jakým způsobem se předkladatel vypořádal s ustanoveními čl. 37, čl. 43 a čl. 47 (stanovení národních orgánů odpovědných za poskytování informací</p>	
--	---	--

	<p>a způsob poskytování informací). Požadujeme, aby se předkladatel k této skutečnosti vyjádřil.</p> <p>Tyto připomínky jsou zásadní.</p>	
<p>Odbor kompatibility Úřadu vlády</p>	<p>1) K části první, návrhu změny zákona o pobytu cizinců na území České republiky:</p> <p>Obecně:</p> <p>Upozorňujeme předkladatele, že odbor kompatibility již ve svém vyjádření ze dne 28. července 2005 k poslední novelizaci zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) vyjadřoval vážné znepokojení nad jeho nepřehledností, která může vyústit v situaci, kdy příslušná ustanovení práva EU nebudou řádně uplatňována v praxi. V tomto duchu se vyjádřila i Legislativní rada vlády na svém zasedání v srpnu 2005 a uložila Ministerstvu vnitra vypracovat novou zákonnou úpravu. Tento úkol však dosud nebyl splněn.</p> <p>Vzhledem k podobě předloženého návrhu jsme nuceni své obavy zopakovat a znovu zdůraznit nezbytnost zcela nového zákona plně reflektujícího členství České republiky v EU a závazky z něj vyplývající.</p> <p>Za zvláště nesystematicky zařazená a mnohdy i neorganická považujeme zejm. tato ustanovení: § 4 (odst. 1 - cizinec vs. vnitřní hranice), § 5, § 9 (odst. 3), § 11a, § 48b, § 55 (odst. 3).</p> <p>Kromě vad systematiky stávajícího zákona, které nemohou být odstraněny ani předkládanou novelou, bychom dále chtěli poukázat na některé koncepční</p>	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.</p>

	<p>problémy. Jedná se již o samotný pojem cizinec, jak je definován v §1 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Dělení na občany a cizince bez dalšího neodpovídá jedné ze základních svobod EU – právu volného pohybu osob, jak je zakotvena v primárním i sekundárním právu a četné judikatuře ESD. V této oblasti je rovnost všech občanů EU navíc zdůrazněna zákazem diskriminace na základě státní příslušnosti (čl. 12 SES). V tomto kontextu považujeme za nezbytné pro oblast pobytu důsledně rozlišovat mezi cizinci – občany EU, resp. osobami požívajícími právo Společenství (Unie) na volný pohyb, a občany „třetích států“, resp. osobami, které právo na volný pohyb nepožívají. Tento nedostatek spolu s nepřehledností zákona ve svém důsledku působí to, že není zcela zřejmé, zda se některá ustanovení vztahují pouze na třetí státní příslušníky či rovněž na občany EU (viz např. §42d zákona – k tomu viz vyjádření odboru kompatibility ze dne 28. července 2005). Situaci navíc komplikuje ten fakt, že některé předpisy EU jsou relevantní i pro státy Evropského hospodářského prostoru, tj. Norsko, Lichtenštejnsko a Island, jakož i pro Švýcarskou konfederaci (např. směrnice 2004/38/ES) a jiné nikoliv. Tím není důsledně naplňován ani čl. 16 Metodických pokynů.</p> <p>V úpravě pobytového práva v ostatních členských státech odkazujeme např. na úpravu německou, která pobyt „cizinců“ upravuje ve dvou zvláštních zákonech.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 12 návrhu a § 13 platného znění zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky:</u></p>	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením. V § 19 odst. 1 bylo písmeno e) vypuštěno.</p>

	<p>Předkladatel zrušil § 12 bez náhrady, aby tak zabránil nežádoucímu parafrázování čl. 14 odst. 1 písm. c) nařízení č. 810/2009. Nicméně je třeba upozornit, že povinnost prokázat zajištění nákladů spojených s vycestováním z území mají i jiní cizinci, než jen ti, na které se vztahuje nařízení č. 810/2009 (srov. § 19 odst. 1 písm. e) platného znění zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), proto se nejeví jako vhodné zrušit předmětné ustanovení bez náhrady (srov. výše uvedenou obecnou připomínku k části první návrhu).</p> <p>Dále se domníváme, že výsledkem adaptace na čl. 14 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 810/2009 by měla být i částečná novelizace § 13 platného znění zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, který upravuje prokazování prostředků k pobytu na území, jelikož upravuje (podobně jako § 12) povinnosti jak cizinců podléhajících režimu nařízení č. 810/2009, tak i ostatních kategorií cizinců. Požadujeme návrh v tomto smyslu upravit.</p> <p><u>Tyto připomínky jsou zásadní.</u></p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 15 odst. 1:</u></p> <p>Rozsah údajů, které musí obsahovat pozvání, je v čl. 14 odst. 4 nařízení č. 810/2009 stanoven demonstrativně a pokud se Česká republika rozhodla tento doklad požadovat, je třeba přesně stanovit náležitosti, aby bylo zřejmé, jaké povinnosti žadatel má. Není jasné, jak souvisí předložení pozvání s formulářem, který členské státy oznamují Komisi a zda bude možné pozvání jeho prostřednictvím vyplňovat. Tento formulář má zároveň</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.

	<p>tomu, kdo jej podepisuje, poskytnout informace uvedené v čl. 37 nařízení č. 767/2008. Požadujeme vyjasnit náležitosti pozvání a vztah k formuláři dle nařízení č. 810/2009.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 42a obecně a k odst. 3:</u> Z návrhu jasně neplyne, jakým způsobem je transponován požadavek stanovený v čl. 19 odst. 6 směrnice 2009/50/ES. Požadujeme ho proto v návrhu zohlednit.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 42i obecně:</u> Předkladatel v § 42i odst. 3 stanoví, že cizinec může podat žádost o vydání modré karty EU buď na zastupitelském úřadu anebo ministerstvu. V návrhu ovšem chybí výslovné stanovení pravomoci ministerstva rozhodovat o žádosti o vydání modré karty EU podané cizincem ministerstvu anebo zastupitelskému úřadu. Není proto z návrhu úplně jasné, jestli například bude ministerstvo rozhodovat o žádosti o vydání modré karty EU i v případě, že ji cizinec podá na zastupitelském úřadu. Požadujeme návrh vhodně doplnit.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 42i odst. 9 a § 46f odst. 1 písm. e), § 107 odst. 9:</u> Navrhovatel stanoví povinnost hlášení změn zaměstnavatele držitele modré karty EU ministerstvu. Ministerstvo pak udělí souhlas s touto změnou při splnění návrhem stanovených podmínek. Směrnice 2009/50/ES</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>ovšem v čl. 12 odst. 2 stanoví, že případné změny na straně držitele modré karty EU podléhají schvalování členským státem pouze během prvních dvou let legálního zaměstnání držitele modré karty EU. Po uplynutí této lhůty směrnice připouští, aby členský stát požadoval od držitelů modré karty EU pouze předchozí oznámení příslušnému orgánu (tj. proces schválení změn orgánem nepřipouští). Tuto možnost ovšem smí členský stát aplikovat jen v případě, že nevyužije alternativu „rovného zacházení“ uvedenou v čl. 12 odst. 1 směrnice 2009/50/ES. Za prvé, předkladatel v návrhu neuvádí, jestli podmínku „rovného zacházení“ využívá, a za druhé, i kdyby tak neučinil, může uplatnit pouze postup oznamování změn držitelem modré karty EU, nikoli přísnější schvalovací režim. Požadujeme příslušná ustanovení návrhu v tomto smyslu opravit.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	
<p>Odbor kompatibility Úřadu vlády</p>	<p><u>K § 42j odst. 2:</u></p> <p>Upozorňujeme, že směrnice 2009/50/ES v čl. 19 odst. 4 písm. b) sice stanoví fakultativní požadavek na držitele modré karty EU, aby předložil doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny, ovšem tato povinnost by se správně na něj měla vztahovat pouze za účelem připojení jeho rodinných příslušníků na území. Domníváme se proto, že předmětné ustanovení by mělo být formulováno takovým způsobem, ze kterého jasně vyplývá, že uvedenou povinnost bude mít pouze ten držitel modré karty EU, který má na území rodinné příslušníky, nikoli i ten držitel modré karty EU, který bude na území pobývat sám.</p>	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.</p>

	<u>Tato připomínka je zásadní.</u>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 43 odst. 2:</u></p> <p>Požadujeme, aby předkladatel vysvětlil, jakým způsobem v tomto ustanovení zohlednil skutečnost uvedenou v čl. 13 odst. 4 směrnice 2009/52/ES, a to, že členský stát může udělit časově omezené povolení k pobytu pouze v případě určitých trestných činů zaměstnavatelů, a to jen v případě, naplňují-li tyto činy podmínky stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. c) a e) směrnice 2009/52/ES.</p> <p>Dále předkladatel hovoří o vyplacení mzdy, na kterou má cizinec od zaměstnavatele nárok za stanovených podmínek. Směrnice 2009/52/ES ovšem stanoví v čl. 6 odst. 1 písm. b) a c), že cizinec má za stanovených podmínek nárok od zaměstnavatele nejen na mzdu, ale i na jiné dlužné částky tam uvedené. Požadujeme, aby předkladatel tuto skutečnost v návrhu zohlednil a zároveň uvedl, jakým způsobem transponoval čl. 6 směrnice 2009/52/ES.</p> <p><u>Tyto připomínky jsou zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 44 odst. 1:</u></p> <p>Jako zbytečné se jeví vystavování „průkazu o povolení k pobytu“ u cizince, který se chystá převzít modrou kartu poté, co podal žádost na vydání modré karty na zastupitelském úřadu ČR, jestliže tento cizinec může přechodně (tzn. do doby rozhodnutí o jeho žádosti o modrou kartu EU, i když i pobyt na základě modré karty je označen za přechodný, § 42i odst. 1) pobývat na území na základě víza nad 90 dnů (dle § 17 návrhu). Navíc není</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.

	<p>zřejmé, k jakému pobytu opravňuje průkaz o povolení k pobytu bez udání časového trvání tohoto pobytu (nejedná se o průkaz o povolení k „dlouhodobému“ pobytu). Není jasné, zda na základě tohoto „povolení k pobytu“ je oprávněn cizinec pobývat přechodně, dlouhodobě či jinak.</p> <p><u>Tyto připomínky jsou zásadní.</u></p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 44a odst. 13 a § 117e odst. 4:</u></p> <p>„Bez zbytečného odkladu“ je neurčitý pojem, který neumožňuje právní jistotu o dotčené povinnosti, požadujeme proto uvést lhůtu jako počet dní.</p> <p>Rovněž proces dle navrhovaného § 44a, § 74 odst. 2 a § 117d odst. 7, kdy cizinec je povinen se dostavit nejprve na ministerstvo, poté na obecní úřad obce s rozšířenou působností a nakonec na policii, má-li získat průkaz o povolení k dlouhodobému pobytu, považujeme za nepřiměřeně administrativně náročný, a to zejména s ohledem na skupiny osob, které svoje oprávnění k pobytu odvozují ze směrnic EU.</p> <p><u>Tyto připomínky jsou zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 46f odst. 1 a 2:</u></p> <p>Požadujeme, aby předkladatel uvedl, zda a případně jakým způsobem zohlednil požadavek uvedený v čl. 9 odst. 3 písm. b) směrnice 2009/50/ES, zejména pak poslední větu tamtéž.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 87d odst. 1 písm. c), § 87e odst. 1 písm. b), § 87k odst. 1 písm. d), § 87l odst. 1 písm. b):</u></p> <p>Jak vyplývá z případů týkajících se situací posuzovaných před zavedením SIS (C-30/77 <i>Bouchereau</i>, C-115 a 116/81 <i>Adoui</i> a C-348/96 <i>Calfa</i>) a z případů</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.

	<p>posuzovaných po jeho zavedení (C-503/03 <i>Komise v Španělsko</i>), používá Evropský soudní dvůr stejné formulace pro označení důvodu pro vyhoštění či odepření vstupu na území: <i>přítomnost této osoby představuje skutečnou, trvající a dostatečně závažnou hrozbu, kterou je dotčen základní zájem společnosti</i> (C-503/03 odst. 55). Proto je nutno formulaci obsahující uvedené znaky držet také ve všech relevantních ustanoveních zákona o pobytu cizinců, ať už se týkají situací, v nichž se pracuje s údaji v SIS či nikoli. Požadujeme proto všechny příslušné formulace sjednotit (slova „ohrozit“ a „narušit“ se nepoužívají jednotně) a vložit slova „závažným způsobem“ před slovo „narušit“.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 117a odst. 3 písm. a) bod 2 a písm. b) bod 2:</u> Požadujeme vypustit „rodné číslo“ jako údaj uvedený v průkazu o povolení k pobytu, jelikož je nutno zohlednit fakt, že osobě, která není občanem ČR, často nebude rodné číslo vůbec uděleno. V těchto případech navrhuje užívat datum narození.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 124 odst. 1:</u> Předkladatel stanoví, že policie je v určitých případech oprávněna zajistit každého cizince staršího 15 let, nepostačuje-li uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. Nicméně § 123b odst. 3 návrhu zakazuje policii ukládat zvláštní opatření za účelem vycestování, jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu. Navrhujeme proto, aby předkladatel upravil návrh takovým způsobem, ze kterého bude jasně plynout, že v případě nezletilého cizince bez doprovodu (tj. cizince ve věku od 15 do 18 let bez doprovodu) bude policie posuzovat jeho případné</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.

	zajištění na základě jiných měřítek, než je účinek uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<u>K § 124 odst. 1 písm. e):</u> Směrnice 2008/115/ES v čl. 15 odst. 1 uvádí důvody pro zajištění, a to nemohou-li být v konkrétním případě účinně uplatněna jiná dostatečně účinná, avšak mírnější donucovací opatření a buď hrozí nebezpečí, že cizinec se bude skrývat, nebo se cizinec vyhýbá přípravě návratu či uskutečňování vyhoštění nebo je jinak ztěžuje. Tyto důvody směřují k předejití ztížení postupu při vyhoštění v konkrétním případě. Přestože výčet těchto důvodů je demonstrativní, domníváme se, že pod tyto důvody nelze podřadit samotnou skutečnost, že cizinec je evidován v informačním systému smluvních států. Původní znění sice uvádělo „nežádoucí osobou“, nicméně nové znění tato slova neuvádí. Požadujeme písm. e) jako celek vypustit. <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<u>K § 125 odst. 2:</u> Směrnice 2008/115/ES připouští dva možné důvody pro prodloužení doby zajištění, a to nedostatečnou spolupráci dotčeného státního příslušníka třetí země nebo zpoždění při získávání nezbytných dokladů ze třetích zemí (čl. 15 odst. 6). Zatímco první z těchto důvodů je transponován, druhý chybí. I přesto, že se jedná o podobu ustanovení, které je pro třetího státního příslušníka příznivější, je navrhujeme v zájmu širších možností daných pro postup policie doplnit. <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.
Odbor kompatibility	<u>K § 124, § 124b, § 129 obecně:</u> Požadujeme od předkladatele, aby v návrhu uvedl,	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové

Úřadu vlády	<p>z jakého důvodu i do těchto ustanovení netransponoval omezenou dobu trvání zajištění, jak je uvedena v ustanovení čl. 15 odst. 6 směrnice 2008/115/ES.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	zprávy.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 171 odst. 2 písm. b):</u></p> <p>Požadujeme, aby předkladatel v důvodové zprávě návrhu uvedl, o jaké případy konkrétně se v praxi bude jednat, a aby se vyjádřil k souladu tohoto ustanovení s čl. 31 směrnice 2004/38/ES.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové zprávy.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 180e odst. 3 druhé věty:</u></p> <p>Není zřejmá formulace „důvodem žádosti nemohou být skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl v žádosti o udělení víza nebo v souvislosti s odepřením vstupu na území“. Pokud tyto skutečnosti vyšly najevo až po vydání původního rozhodnutí, měl by cizinec mít možnost je předložit. Ve smyslu čl. 32 a 34 nařízení č. 810/2009 je nutno zachovat apelační princip.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p>2) K části druhé, návrhu změny zákona o azylu: <u>K jednotlivým ustanovením návrhu:</u> <u>K § 3c odst. 2 (ve spojitosti se zrušeným § 3g písm. a) zákona č. 283/1999 Sb., o azylu):</u></p> <p>Je třeba vyjasnit, jakou funkci má plnit osvědčení dle § 3 odst. 4 návrhu. Po zrušení vstupního víza lze mít pochybnosti o tom, co zahrnuje oprávněný pobyt dle § 3d návrhu. V tomto smyslu upravovalo postavení cizince dřív ustanovení stávajícího § 3c.</p> <p>Pokud osvědčení slouží k prokázání toho, že cizinec učinil prohlášení, a tedy že splňuje podmínky pro</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.

	<p>oprávněný pobyt dle § 3d věty první návrhu, pak je nutno, aby měl toto osvědčení k dispozici v situacích, kdy bude nutné se jím prokazovat. Vše nasvědčuje tomu, že toto osvědčení se vydává jen na 24 hodin (§ 3d návrhu), protože po jejich uplynutí se musí cizinec dostavit do přijímacího střediska pod sankcí ztráty platnosti osvědčení. Dále není zřejmé, proč se nevydává osvědčení cizinci, který učinil prohlášení v přijímacím středisku (§ 3c odst. 2 písm. b) návrhu). Požadujeme proto upravit osvědčení tak, že se vydá cizinci, který učinil prohlášení, pokaždé když opustí tranzitní prostor letiště nebo prostor přijímacího střediska.</p> <p><u>Tyto připomínky jsou zásadní.</u></p>	
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>K § 59 odst. 3 písm. b):</u></p> <p>Požadujeme vypustit „rodné číslo“ jako údaj uvedený v průkazu o povolení k pobytu, jelikož je nutno zohlednit fakt, že osobě, která není občanem ČR, často nebude rodné číslo vůbec uděleno. V těchto případech navrhuje užívat datum narození.</p> <p><u>Tato připomínka je zásadní.</u></p>	Zásadní připomínka byla vypořádána vysvětlením.
Odbor kompatibility Úřadu vlády	<p><u>3) Změna zákona o zaměstnanosti, nad rámec předkládané novely:</u></p> <p><u>K § 111 odst. 12 zákona:</u></p> <p>V souvislosti s prováděcím předpisem k zákonu o zaměstnanosti, a to nařízením vlády č. 515/2004 Sb., o hmotné podpoře na vytváření nových pracovních míst a hmotné podpoře rekvalifikace nebo školení zaměstnanců v rámci investičních pobídek, dlouhodobě upozorňujeme, že zmocňovací ustanovení v § 111 odst. 12 zákona o</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>zaměstnanosti směřuje pouze vůči výši a formě hmotné podpory, která má být upravena v nařízení vlády. Beze změny zákona o zaměstnanosti tudíž není možné řádně znovelizovat nařízení vlády č. 515/2004 Sb. v části týkající se osobního rozsahu (viz jeho § 3 odst. 1 písm. b) a zahrnout do okruhu oprávněných osob další kategorie osob, kterým dnes z důvodu posunu v právu EU vyplývá mj. v oblasti přístupu k zaměstnání právo na rovné postavení s občany ČR (viz zejména směrnice Rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími residenty).</p> <p>Vzhledem k tomu, že vymezení okruhu osob, které mohou být zaměstnány na „nových pracovních místech“ pro účely udělení hmotné podpory, by mělo mít oporu v zákoně, jsou možné dvě varianty řešení, a to buď výše zmiňované rozšíření zákonného zmocnění a následné úpravy v předmětném prováděcím předpise, anebo možnost provést příslušné úpravy přímo v zákoně o zaměstnanosti, tak, aby bylo možno udělit hmotnou podporu i na jiná pracovní místa, než jsou pracovní místa, na nichž jsou umístěni státní občané České republiky nebo státní příslušníci jiného členského státu Evropské unie nebo jejich rodinní příslušníci.</p> <p>Jedná se o:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ státní příslušníky členských států Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarské konfederace, a jejich rodinné příslušníky (čl. 6 a 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 3. ledna 1994 a čl. 16 a Přílohy č. 1 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými 	
--	--	--

	<p>státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob),</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ dlouhodobě pobývajících rezidenty (čl. 11 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty), ▪ osoby s právem na sloučení rodiny, pokud má právo na rovné zacházení osoba usilující o sloučení rodiny (čl. 14 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny), ▪ osoby, jimž byl udělen azyl nebo doplňková ochrana, a jejich rodinní příslušníci (čl. 26 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany), ▪ výzkumné pracovníky v případě dotace na podnikatelskou činnost, nikoli na školení a rekvalifikaci a jejich rodinné příslušníky (čl. 12 směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu) a ▪ držitele modrých karet a jejich rodinné příslušníky (čl. 14 směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci). 	
--	--	--

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodům 1 a 2 (§ 9a)</p> <p>Úvod:</p> <p>Zavádí se právní fikce, že cizinci, kterým byl odepřen vstup na mezinárodním letišti, ale kteří musí být hospitalizováni, nebudou v režimu cizineckého zákona. Důvodová zpráva neobjasňuje řadu situací, které mohou v praxi nastat. Není zřejmé, zda bude možno takovému cizinci vydat rozhodnutí o správním vyhoštění, nebo zda bude takový cizinec moci požádat o azyl/mezinárodní ochranu.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Ujasnit a vysvětlit řešení výše zmíněných situací a doplnit odůvodnění k těmto bodům v Důvodové zprávě, přičemž primárně nebude-li dostatečně možné toto nové ustanovení zdůvodnit, považujeme s ohledem k požadavku na právní jistotu dotčených osob zavádění těchto právních fikcí je nežádoucí.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 4 (§ 13)</p> <p>Úvod:</p> <p>Ruší se možnost, aby cizinci dokládali prostředky k pobytu předložením finanční hotovosti, nově se mají předkládat pouze výpisy z účtů, což by znamenalo zásadní změnu praxe fungující již déle než 10 let. Důvodová zpráva k tomuto ustanovení uvádí: „<i>Prostředky k dlouhodobému pobytu tak bude nadále možné předkládat výpisem z účtu na jméno cizince, jiným dokladem (např. pozváním)</i>“ Pokud předkladatel chce pod pojmem „jiný doklad o finančním zajištění“ chápat též pozvání ve smyslu § 15 odst. 2 zákona o pobytu cizinců ve znění po novele, což by bylo velmi správné, mělo by to být v textu § 13 odst. 2 písm. b) výslovně vyjádřeno. Problémem v praxi je nereálná výše</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>prostředků, kterými musí cizinec disponovat v určité chvíli. I málo českých občanů je schopno přitom kdykoli prokázat dispozici s částkou vyšší než 100.000Kč.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Do navrženého § 13 odst. 2 písm. b) vložit za slova „na území“ slova „například pozváním“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodům 9 a 15 (§ 20 a §17, písm b)</p> <p>Úvod:</p> <p>Dle novely mají být rodinným příslušníkům občanů EU jako vstupní víza vydávána i nadále krátkodobá víza. Porovnáním s ustanovením čl. 1 odst. 2 písm. a) a čl. 16 nařízení EP a Rady č. 810/2009 (Vízového kodexu) se čl. 5 odst. 2 věty druhé směrnice 2004/38/ES, dle kterého je členský stát povinen vydávat tato víza bezplatně, lze dovodit, že Vízový kodex se nepoužije na rodinné příslušníky občanů Evropské unie v těch případech, kdy tyto rodinní příslušníci žádají o vstupní vízum za účelem soužití na území Evropské unie s občanem EU, který využívá svého práva volného pohybu. Vztahení Vízového kodexu na rodinné příslušníky občanů Evropské unie, by mohlo být právně problematické; je otázkou, zda-li navrhované ustanovení § 20 odst. 4 a 5 cizineckého zákona řeší situaci dostatečně, neboť tato ustanovení jsou do určité míry v rozporu s odst. 1 téhož ustanovení a též s § 17 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Každopádně je nedůstojná již současná praxe používání jednotného schengenského formuláře pro rodinné příslušníky občanů EU, neboť v tomto formuláři se žadatel- rodinný příslušník, který přichází do České republiky žít, musí zavázat, že území členských států zase opustí před vypršením víza (rodinní příslušníci jsou tak vlastně nuceni podepisovat něco, co</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>není pravdou).</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 15 a další související body vypustit a zavést do § 30 zvláštní druh dlouhodobého víza, které by se vydávalo ve lhůtě 14 dnů, které by bylo možné zamítnout vydat pouze z důvodů dle § 56 odst. 4 zákona.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 12 a bodu 173 (§ 18)</p> <p>Úvod:</p> <p>Není zřejmé, proč předkladatel vypustil úpravu týkající se hospitalizace nezletilých cizinců a nahradil ji zněním upravujícím odlišné situace, týkající se umístění těchto dětí v zařízeních pro okamžitou pomoc s odkazem na zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Ujasnit cíl navržené změny, bude-li ponechána i nově navržená úprava s odkazem na zákon č 359/1999 Sb navrhuje také bod 12 přeformulovat tak, že v § 18 písm. d) se za bod 3 vkládá nový bod 4, který včetně poznámky pod čarou č. 7a zní: „jako nezletilé dítě na základě předběžného opatření příslušného orgánu umístěn do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc: tento cizinec současně může po dobu platnosti předběžného opatření pobývat na území i bez cestovního dokladu, nebo“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 23 (§ 31 odst. 6 a 8)</p> <p>Úvod:</p> <p>Toto ustanovení má usnadnit vstup na území státu manželovi a nezletilým dětem azylantů a jiných osob požívajících doplňkové ochrany. Navržená ustanovení odst. 6 a 8 spadají svou podstatou do § 42a, neboť rodinní příslušníci azylanta jsou osobami, na které se vztahuje</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>směrnice EU o slučování rodin. Navržená právní úprava by zbytečně dublovala právní úpravu obsaženou již jinde a připravovala cizince o možnost podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu, o které se rozhoduje ve správním řízení, čímž je cizincovo postavení značně výhodnější. Navržený odstavec 8 je zcela nejasný. Není zejména zřejmé, co znamená „přihlédnutí“ ke stanovisku ministerstva vnitra při rozhodování dle § 56. Dle aktuální úpravy totiž policie spíše nemá prostor pro správní uvážení v těchto věcech.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 23 vypustit, co se týče odstavců 6 a 8. Následně vložit nový bod za bod 37, kterým se tato vypuštěná materie vloží do ustanovení § 42a odst. 7, a nový bod za bod 291, kterým se vloží příslušná kratší správní lhůta do § 169 odst. 2 písm. c).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 26 (§ 33 odst. 5)</p> <p>Úvod:</p> <p>Ustanovení zkracuje dobu, na kterou se uděluje vízum za účelem strpění. Důvodová zpráva neobsahuje žádné bližší údaje nebo vysvětlení zmíněných „účelových žádostí“. Stávající znění ustanovení, upravující délku platnosti víz za účelem strpění, je vyhovující, a to též s ohledem na průměrnou délku řízení o trvalém pobytu (oří kterých dojde k problémům, např. k přerušení řízení z důvodu vyřešení předběžné otázky) i řízení soudních. Navržená změna by pouze vedla ke zvýšení administrativní zátěže služby cizinecké policie (strpitelé by museli chodit na policii a podávat žádosti mnohem častěji), k zatěžování soudů (neboť cizinci by potřebovali častěji, aby jim soudy vystavily potvrzení o tom, že soudní řízení stále probíhá) a</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>ke zhoršení situace dotčených cizinců. Cizinec musí vízum za účelem strpění prodlužovat většinou až ten poslední den, kdy má příslušný inspektorát cizinecké policie úřední hodiny, tak to v praxi vyžaduje policie; pokud však cizinec např. onemocní nebo si splete den úředních hodin anebo z jiných důvodů nevyhoví požadavkům policie, spadne snadno do nelegality. Prodlužování víz je vždy velmi stresové, neboť jakékoli důkazní břemeno leží na cizinci, a pokud cizinec toto důkazní břemeno vůči policii neunes, spadne do nelegality pobytu. Proto je rozhodně nežádoucí, aby se vízum za účelem strpění muselo prodlužovat příliš často, např. každé 2 měsíce jako je to u žadatelů o azyl.</p> <p>Navrhujeme: Bod 26 vypustit a následující body přechíslovat Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 27 (§ 35 a poznámka pod čarou č. 9) Úvod: Předkládaná úprava by neměla opomenout situaci, kdy je zdravotní péče o cizince zajištěna na základě mezinárodní smlouvy. Navrhujeme: Do poznámky pod čarou vložit na začátek slova „např.“ a na konec slova: „anebo mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána“. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 28 99 (§ 37, §56 odst. 1 písm. e)) Úvod: Novela hodlá zpřesnit formulace ustanovení, dle kterých je cizincům rušeno povolení k pobytu z důvodu uvedení nepravdivých informací v řízení o postihování případů předkládání sice pravých dokladů (ne padělků a ne pozměněných), přičemž však tyto doklady neobsahují údaje</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>odpovídající skutečnosti. Takový případ však může nastat běžně, například u změny stavu, pokud tato nebyla ještě v dokladu vyznačena a nastala dodatečně a podobně. V případech, kdy jde o důležité skutečnosti a žadatel je nezamlčí, je takový postih nespravedlivý. Uvedení nepravdivých údajů v žádosti se navíc v žádném případě nevztahuje pouze na „formulář“ žádosti, nýbrž zahrnuje též veškeré součásti žádosti, tedy i přílohy k žádosti.</p> <p>Navrhujeme: Bod 28 vypustit a následující body přechýšlovat, případně (bude-li ponechán) doplnit na konci o slova: „přičemž tyto údaje mají podstatný vliv na udělení trvání platnosti víza a cizinec je zamlčel“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 36 (§ 42a)</p> <p>Úvod: Navržené ustanovení obsahuje úpravu místa podání žádosti rodinného příslušníka držitele modré karty EU Toto ustanovení je třeba promítnout do ustanovení současného § 42a odst. 5 stanovícího, kteří cizinci jsou oprávněni podat žádost na území ČR.</p> <p>Navrhujeme: Doplnit do § 42a odst. 5 slova: „<i>anebo jde-li o cizince dle odstavce 3</i>“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 42 (§ 42e)</p> <p>Úvod: Navrženým zněním došlo k doplnění dalších důvodů pro získání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany. Navržené ustanovení je nejasné ohledně toho, zda se věta „k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva“ vztahuje pouze ke slovu „trestného činu“ anebo i</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>ke slovu „zločin“. Z terminologického hlediska by bylo vhodnější hovořit o zločinu a přečinu, dle aktuální terminologie trestního zákoníku. Jelikož se navrhuje podstatné rozšíření působnosti institutu ochrany, není zřejmé, jak předkladatel dospěl ke svému odhadu, že se příslušný „program“ (jehož existence je však pro aplikaci zákona nerozhodná) bude v prvním roce týkat cca 20 osob. Institut ochrany se jeví jako nejvhodnější k implementaci ustanovení čl. 13 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, které zní: „<i>V případě trestných činů, na které se vztahuje čl. 9 odst. 1 písm. c) nebo e), stanoví členské státy ve vnitrostátních právních předpisech podmínky, za nichž mohou udělit dotyčným státním příslušníkům třetích zemí v jednotlivých případech časově omezené povolení k pobytu vázané na délku příslušných vnitrostátních řízení, a to způsobem srovnatelným s tím, který se uplatňuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se vztahuje směrnice 2004/81/ES.</i>“ Čl. 9 odst. 1 písm. c) a e) směrnice se týká nelegálního zaměstnávání za obzvláště vykořisťujících podmínek a nelegální zaměstnávání nezletilé osoby.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Nahradit znění § 42e odst. 1 tímto zněním:</p> <p><i>„(1) Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území vydá ministerstvo na žádost cizinci, který je</i></p> <p><i>a) pravděpodobnou obětí trestného činu obchodování s lidmi, nebo</i></p> <p><i>b) osobou, pro kterou bylo organizováno anebo umožněno nedovolené překročení státní hranice, nebo osobou, které bylo napomáháno k neoprávněnému pobytu na území⁹ⁱ⁾ 9j),</i></p>	
--	--	--

	<p><i>jejíž svědectví je významné pro odhalení pachatele nebo organizované skupiny zabývající se organizováním anebo umožněním nedovoleného překročení státní hranice nebo napomáháním k neoprávněnému pobytu na území</i></p> <p><i>c) osobou, které byl umožněn výkon nelegální práce za obzvláště vykořisťujících pracovních podmínek anebo v době, kdy tato osoba byla nezletilá, anebo</i></p> <p><i>d) osobou, jejíž spolupráce s orgány činnými v trestním řízení je významná pro předejití, odhalení, prověřování anebo vyšetřování zločinu nebo jiného úmyslného trestného činu, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva,</i></p> <p><i>za podmínky, že spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení a nespolupracuje s podezřelým ze spáchání tohoto trestného činu.</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 51 (§ 42i) Modré karty</p> <p>Úvod:</p> <p>Jde o implementaci směrnice Rady 2009/50/ES o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (tzv. „směrnice o modrých kartách“), přičemž tato je zaměřena na „přilákání a udržení vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí“ za účelem naplnění Lisabonské strategie a posilování znalostní ekonomiky (viz odstavce 3 a 4 preambule směrnice). Ke zatraktivnění Evropské unie pro tyto cizince se má zavést „rychlený postup pro přijetí“ (odstavec 7 směrnice) a důraz je kladen na flexibilitu. Účelem směrnice je tedy přiznat vysoce kvalifikovaným pracovníkům tak vysoká práva v oblasti pobytu a v oblasti práv spojených se zaměstnáním, že se Evropská unie stane pro tyto cizince zajímavou.</p>	<p>Zásadní připomínka byla částečně akceptována. Otázku je třeba projednat v rámci připomínkového řízení k jinému právnímu předpisu.</p>

	<p>Předkladatelem navržený způsobem implementace je spíše jakousi minimalistickou variantou, přičemž někdy se ocitá pod standardem požadovaným směrnicí. Stejně tak je škoda, že předkladatel nechce umožnit těm cizincům, kteří přicestují na krátkodobé vízum, aby mohli podat žádost o modrou kartu EU Ministerstvu vnitra během tohoto pobytu a nemuseli vycestovat zpět do zahraničí. Opětovně tak hrozí negativní zkušenost např. z pilotního projektu Aktivní výběr kvalifikovaných zahraničních pracovníků, totiž že přílišná restriktivnost nastavení administrativních podmínek fakticky znemožní dosažení zamýšleného účelu. V rozporu i s výslovným textem směrnice pak</p> <ul style="list-style-type: none"> - návrh zákona nikde nestanoví právní nárok cizince na vydání modré karty EU při splnění stanovených podmínek (viz čl. 7 odst. 1 směrnice) - § 42i odst. 9 postrádá důležité doplnění, že tento mechanismus se v souladu s čl. 12 odst. 2 směrnice 2009/50/ES omezí na první dva roky. Dle čl. 12 odst. 2 směrnice totiž ke změně zaměstnání nesmí členský stát vyžadovat své povolení, a pokud jde o změnu podmínek, za kterých byla modrá karta udělena (např. cizinec začne vydělávat nižší mzdu) postačí ohlášení. - dle čl. 12 odst. 2 směrnice nepodléhají oznamovací povinnost všechny změny pracovního zařazení u téhož zaměstnavatele, nýbrž pouze změny, „které mají dopad na podmínky pro přijetí“, tj. změny týkající se podmínek v čl. 5. - ustanovení § 42j odst. 1 písm. a), neboť po žadatelích o modrou kartu nelze vyžadovat doklad o zajištění ubytování, nýbrž pouze uvedení adresy dle čl. 5 odst. 2 směrnice – stejně tak nelze ani modrou 	
--	---	--

	<p>kartu EU rušit z důvodů „nezajištění ubytování“.</p> <p>Dále je třeba poznamenat, že ustanovení § 42i odst. 1: „<i>pracovní pozici vyžadující vysokou kvalifikaci, která podle zvláštního právního předpisu může být obsazena cizincem, který není občanem Evropské unie</i>“ je nejasné; zákon o zaměstnanosti nestanoví žádnou podobnou podmínku, a to ani v nově navrženém § 37b. Nedopracována je rovněž implementace směrnice o modrých kartách EU do zákona o zaměstnanosti. Není zřejmé, na základě kterého ustanovení zákona o zaměstnanosti budou mít držitelé modré karty přístup do evidence uchazečů o zaměstnání (viz čl. 14 odst. 1 písm. e) směrnice) a jak Česká republika zajistí implementaci čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny, který rodinným příslušníkům přiznává stejný přístup na trh práce jako nositeli oprávnění ke sloučení rodiny. Stejně tak je třeba novelizovat zákon o veřejném zdravotním pojištění tak, aby držitel modré karty byl účastníkem veřejného zdravotního pojištění i během období své nezaměstnanosti.</p> <p>Navrhujeme:</p> <ul style="list-style-type: none"> - v § 42i odst. 1 se slova „Žádost o vydání modré karty EU je oprávněn podat cizinec, pokud“ nahrazují slovy „Modrá karta EU se na žádost vydá cizinci, který“ - v § 42i odstavci 9 se za slovo „podléhá“ vkládají slova „během prvních dvou let pobytu tohoto cizince“. - v § 42j odst. 1 písm. a) se písmeno „d),“ vypouští. - doplnění v zákoně o zaměstnanosti a v zákoně o veřejném zdravotním pojištění <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec	<p>K bodu 69 (§ 45)</p> <p>Úvod:</p> <p>Nově by cizinci měli moci změnit účel svého pobytu až po</p>	<p>Zásadní připomínka byla částečně akceptována změnou § 45 odst. 1.</p>

<p>vlády pro lidská práva</p>	<p>2 letech svého pobytu v České republice. Navržená změna by nepřijatelným způsobem omezila možnost cizinců změnit účel svého pobytu na území České republiky a popírala by potřebnost zavedení institutu změny účely pobytu k 1.5.2004. Tato změna by byla v rozporu mimo jiné s:</p> <ul style="list-style-type: none"> - s vývojem zákona o pobytu cizinců po roce 2000, např. též s textem Koncepce integrace cizinců z roku 2000, kde stojí <i>„Cizinci legálně pobývající na území by měli mít možnost změnit účel pobytu podle okolností a potřeb tak, jak to vyplývá z požadavků Evropské unie a potřeb zachování jeho funkčnosti. Rozdíly v postavení cizinců, které vyplývají z formy jejich pobytového statusu, nesmí být svévolné a diskriminační, ale musí být vždy odůvodněné (např. vyloučení cizince z některých systémů sociálního zabezpečení či péče musí být odůvodněno např. tím, že cizinec se nepodílí na tvorbě zdrojů, z nichž jsou výdaje systému hrazeny).“</i> Viz Informace o postupu při realizaci Zásad koncepce integrace cizinců na území České republiky, IV.4.1.1. příloha k Usnesení vlády č. 1266 ze dne 11.prosince 2000. - se směrnicí č. 2004/114/ES o studentech, neboť cizinci pobývající v ČR by nemohli žádat o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území ČR, nýbrž museli by vycestovat do zahraničí. <p>Důvodová zpráva k tomuto návrhu změny uvádí: <i>„Změna se navrhuje zejména s ohledem na situaci, která vznikla v roce 2009 po přijetí opatření, kdy v důsledku hospodářské</i></p>	
--------------------------------------	--	--

	<p>krize <u>byla přijata opatření k ukončení pobytu na území propuštěným zahraničním pracovníkům. Namísto sledovaného cíle, aby ti cizinci, kterým bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, vycestovali z území České republiky, došlo k tomu, že řada z nich požádala o změnu účelu svého pobytu, tj. žádala o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání</u>“. Předkladatel by však měl i uvést:</p> <p>1) o jaká opatření k ukončení pobytu cizinců v důsledku hospodářské krize šlo,</p> <p>2) kdo tato opatření přijal a kdo sledoval cíl, aby cizinci z České republiky vycestovali a na základě jakého právního titulu či zákonného zmocnění</p> <p>3) pokud cizinci nevycestovali, nýbrž změnili účel svého pobytu, jaký zákon tím porušili, anebo jaký veřejný zájem tímto narušili</p> <p>Navrhujeme: Bod 69 vypustit a následující body přečíslovat Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 83 (§ 46f)</p> <p>Úvod: Úprava obsahuje důvody pro zrušení platnosti modré karty EU. Nově navržený § 46f však neodpovídá obecné úpravě rušení dlouhodobých víz dle § 37 a (podobně jako u zelených karet) podrobuje držitele modrých karet EU v určitých aspektech horšímu zacházení než držitele běžných dlouhodobých víz. Navržená ustanovení, výslovně textu směrnice protirečí.</p> <p>Navrhujeme: Ustanovení § 46f odst. 1 písm. b), c) a h) přesunout do odstavce 2 (neboť jsou v rozporu se standardní úpravou § 37); v odstavci 2 se při rušení povolení k pobytu přihlíží</p>	<p>Zásadní připomínka byla částečně akceptována. Ustanovení § 46f odst. 1 písmeno h) bylo přesunuto od odstavce 2.</p>

	k přiměřenosti rozhodnutí. Tato připomínka je zásadní.	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 84 a 112 (§ 47 a 60)</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrhuje se změnit propadnou lhůtu, ve které jsou cizinci povinni podat žádost o prodloužení povolení k pobytu a při jejímž zmeškání nemohou svůj pobyt prodloužit. Navržené zpřísnění je velmi tíživé, jde o dlouhodobě zavedenou lhůtu, ve které cizinci mohou žádat o (prodloužení) povolení k dlouhodobému pobytu. Tato lhůta byla do cizineckého zákona zavedená již v roce 2000 a ti cizinci, kteří o její existenci vědí, si na ni již zvykli. Zákon neumožňuje prominout zmeškání této lhůty z důvodu neznalosti, nedbalosti či pro odmítnutí policie žádost nabrat. Zmeškání této lhůty je jednou z nejčastějších příčin pádů cizinců do nelegality. Změna této lhůty by mohla znamenat tisíce cizinců, kteří by takto spadli do nelegality. V žádném případě však již není důvod, aby byla zkracována i lhůta 120 dnů.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Změnit bod 84 následujícím způsobem: <i>84. V § 47 odst. 2 se slova „ve lhůtě podle odstavce 1“ nahrazují slovy „před skončením doby platnosti dlouhodobého víza“</i></p> <p>Obdobně navrhuje změnit i bod 112: <i>112. V § 60 odst. 4 se slova „ve lhůtě podle odstavce 2 a 3“ nahrazují slovy „před skončením doby platnosti dlouhodobého víza“.</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla částečně akceptována úpravou lhůt pro podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, resp. prodloužení doby jeho platnosti.</p>
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec	<p>K bodu 95 (§ 52)</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrhuje se vypustit podmínku přiměřenosti u rozhodování</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

vlády pro lidská práva	<p>o povinnosti žadatele o vízum podat žádost pouze na určitém zastupitelském úřadě. Vypuštění § 52 odst. 2 ještě dále omezuje práva žadatelů o vízum popř. i o jiná povolení k pobytu. Přiměřenost rozhodování zejména s ohledem k jejich dopadům do oblasti základních lidských práv a svobod je základní vlastností právního státu; explicitní vyloučení deklarace zákonodárce, že rozhodnutí nemusí být přiměřená, nelze proto akceptovat</p> <p>Navrhujeme: Bod 95 vypustit a následující body přečíslovat</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 96: (§ 53)</p> <p>Úvod: Navrhuje se zavést určitá ustanovení Vízového kodexu, který platí pouze pro víza krátkodobá, i pro víza dlouhodobá. Zavádění institutu „přijatelnosti“ žádosti o dlouhodobé vízum je neorganickým vkladem do zákona a představovalo by kolizi s ustanoveními § 56 zákona o pobytu cizinců; rovněž není jasné, zda by se uplatnilo ustanovení § 37 odst. 3 a § 45 odst. 2 správního řádu. Rovněž není jasné, zda by se na toto rozhodnutí vztahovala možnost podat žádost o nové posouzení důvodů dle § 180e. Došlo by tak k dalšímu znepřehledňování zákona a k možné právní nejistotě.</p> <p>Navrhujeme: V zájmu právní jistoty a přehlednosti ujasnit řešení výše zmíněných situací, a to tak, že je předkladatel v zákoně přímo upraví, případně uvede odkaz pod čarou na příslušnou přímo aplikovatelnou právní úpravu (Vízový kodex)</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo vyslovilo souhlas s vypořádáním zásadní připomínky Veřejného ochránce práv.
Ministr pro	K bodu 99 a k bodu 134, 148, 157: (§ 56 odst. 1 písm. e) a	Zásadní připomínka byla vypořádána doplněním důvodové

lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>související)</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrhuje se, aby se žádostech o povolení k pobytu, ke kterým nejsou připojeny stanovené náležitosti, rozhodovalo pouhým usnesením o zastavení řízení. Navržená úprava by zcela změnila stav, kdy o žádosti o povolení k pobytu (§ 56 se totiž nevztahuje jen na víza, nýbrž i na povolení k dlouhodobému pobytu) se rozhoduje vždy meritorně, tedy i v případech, kdy cizinec nepředloží zákonem stanovené náležitosti. Navržená úprava by vedla k tomu, že příslušná řízení by se zřejmě zastavovala dle § 66 správního řádu, což by znamenalo citelné omezení práv žadatelů o povolení k dlouhodobému pobytu: odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek a neúspěšní žadatelé by nemohli žádat o vízum za účelem strpění dle § 33 odst. 1 písm. d). Náležitosti žádosti mají ve vysoce zformalizovaném zákonu o pobytu cizinců jinou funkci než přílohy v jiných řízeních. Rozhodně nelze říci, že nepředložení určité přílohy k žádosti znamená neodstranění „podstatné vady žádosti, které brání v pokračování řízení“. Navíc, náležitosti dle zákona o pobytu cizinců jsou často interpretovatelné, tedy ne vždy je na první pohled jasné, zda určitý dokument je stanovenou náležitostí či nikoli (např. žadatel předloží doklad o svém výdělku, ale výdělek je příliš nízký). Důvodová zpráva výše uvedené nijak nevysvětluje.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Vypustit ustanovení zrušující slova „nepředloží náležitosti k žádosti o udělení víza nebo“, tj. tato slova v § 56 odst. 1 písm. e) zachovat. Ve zbytku viz připomínka č. 12</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>zprávy.</p>
Ministr pro	<p>K bodu 106 a bodu 324 (§ 56 a § 180e)</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení</p>

<p>lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Úvod:</p> <p>Zavádí se nově vcelku neformální přezkoumání důvodů pro neudělení dlouhodobého víza. Toto nové posouzení důvodů neudělení víza má provádět Ředitelství služby cizinecké policie, tj. nadřízený správní orgán oblastních ředitelství a inspektorátů cizinecké policie, které o udělení dlouhodobých víz rozhodují. Zavedení určitého prvku přezkumu a drobné formální kontroly je jistě zlepšení aktuálního zcela nevyhovujícího stavu, ale je též příležitostí zamyslet se nad celkovou koncepcí udělování dlouhodobých víz dle § 30 zákona o pobytu cizinců. Udělování dlouhodobých víz, tedy prvních povolení k pobytu, které lze následně prodlužovat a které obsahují perspektivu získání trvalého pobytu a českého občanství, je a má být základním instrumentem tzv. migrační politiky státu. Zde rovněž může být (a snad by i měl být) prostor pro správní uvážení. Naopak po vydání dlouhodobého víza a přicestování cizince již by neměl být dán příliš velký prostor pro správní uvážení a v zájmu právní jistoty a legitimních očekávání cizince by se jeho situace měla posuzovat dle zákonem vymezených taxativních požadavků.</p> <p>Tato klíčová kompetence je nicméně českým právem svěřena službě cizinecké policie, která ji nevykonává příliš kvalitně, která ji ovšem ani příliš kvalitně vykonávat nemůže, neboť dle vnitřních předpisů Policie České republiky má celkem malý prostor pro správní uvážení. Rozhodování o dlouhodobých vízech tak spočívá spíše v kontrole formalit, což odpovídá spíše registračnímu principu než principu povolovacímu či dokonce koncesnímu. Do budoucna je zřejmě (též vzhledem k plánované legislativě EU) nezbytné svěřit rozhodování o</p>	<p>odstoupilo.</p>
---	---	--------------------

	<p>dlouhodobých vízech úřadu civilnímu, který bude mít vysokou pravomoc i odpovědnost. Prvním krokem již nyní by však mohlo a mělo být, že nové posuzování důvodů neudělení víza nebude svěřeno Ředitelství služby cizinecké policie, nýbrž orgánu jinému např. zvláštní komisi sestavené ze zástupců více rezortů a s možnou účastí i sociálních partnerů (odborníky, zástupci zaměstnavatelů) a občanské společnosti (univerzity, nevládní organizace aj.) nebo případně ministru vnitra. Model, že rozhodování o pracovní migraci cizinců je do určité míry svěřen právě organizacím, v nichž nemá rozhodovací slovo pouze stát, nýbrž v nichž jsou zastoupeni i sociální partneři a další organizace lze nalézt ve Spolkové republice Německo (Bundesagentur der Arbeit) i v Rakousku (Arbeitsmarktservice).</p> <p>Navrhuje me:</p> <p>Například upravit znění § 180e odst. 4 a též § 56 v tom smyslu, že</p> <ul style="list-style-type: none"> - v § 56 odst. 4 se slova „Ředitelství služby cizinecké policie“ nahrazují slovy „ministra vnitra“, - § 180e odst. 4 se za slovo „ministerstvo“ vkládají slova „ministr vnitra“ a - § 180e odst. 7 zní: „(7) Ministr vnitra posuzuje soulad důvodů neudělení dlouhodobého víza s důvody uvedenými v § 56; před posouzením si ministr vnitra vyžádá vyjádření komise, jejíž vznik a složení je obdobné jako v případě rozkladové komise dle zvláštního právního předpisu a jejímiž členy jsou též zástupci sociálních partnerů a občanské společnosti. Ředitelství služby cizinecké policie posuzuje <u>soulad důvodů zrušení platnosti krátkodobého víza</u>, není-li stanovena působnost Ministerstva zahraničních věcí, <u>s důvody stanovenými</u> 	
--	---	--

	přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství ^{6a)} . Tato připomínka je zásadní.	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	K bodům 108 a násl. Úvod: Z textu § 57 odst. 1 by vyplývalo, že o dlouhodobých vízech by měl rozhodovat zastupitelský úřad, což je v rozporu s § 30 odst. 1 cizineckého zákona. Každopádně by se jednalo o nežádoucí změnu. Navrhujeme: Bod 108 vysvětlit a dát do souladu s ustanovením § 30, odst.1. Tato připomínka je zásadní.	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	K bodu 114 (§ 62) Úvod: Zavádí se zánik víza za účelem strpění ex lege dnem právní moci rozhodnutí o trvalém pobytu. Není žádoucí zavádět zánik povolení k pobytu ex lege (cizinec vymel o zániku a doby, kdy se tak stalo vždy vědět). Zrušení víza za účelem strpění je upraveno v § 38 zákona o pobytu cizinců a není důvod zavádět odchylku. Důvodová zpráva je k tomuto bodu nedostatečně zpracovaná. Navrhujeme: Bod 114 vypustit a následující body přečíslovat Tato připomínka je zásadní.	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	K bodu 119 a 120 (§ 67, odst.1) Úvod: Zpřísňují se podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu pro žadatele o azyl/mezinárodní ochranu, jejichž žádost je vyřizována po dlouhou dobu. Jedná se o další	Připomínkové místo souhlasí s vypořádáním zásadní připomínky Veřejného ochránce práv.

	<p>zpřísnování podmínek pro žadatele o azyl/mezinárodní ochranu, o jejichž žádosti příslušné orgány nerozhodly v zákonné lhůtě. Jedná se již o 3. zpřísnění možnosti započítání lhůt. Nelze souhlasit s větou z Důvodové zprávy, že totiž „<i>Pokud však byl legální pobyt předcházející podání žádosti o mezinárodní ochranu zrušen, nepřetržitost pobytu zachována není. Ke zrušení pobytů relevantních pro podání žádosti o trvalý pobyt podle tohoto ustanovení dochází pouze z velice závažných důvodů a není tedy záhodno takovým osobám pobyt započítat</i>“. Důvody, pro které dochází ke zrušení povolení k dlouhodobému pobytu a ke zrušení víz, jsou naopak ve většině případů ryze cizineckoprávní a nemají většinou žádnou souvislost s veřejnými zájmy českého státu a české společnosti (viz § 37 zákona o pobytu cizinců). Dojde na příklad k situacím, kdy cizinci bude protiprávně zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu, cizinec však nebude moci vycestovat a vstoupí tedy o azylové procedury, avšak délka předchozího pobytu na povolení k dlouhodobému pobytu se mu do požadovaných 4 let započítávat nebude.</p> <p>Navrhujeme: Body 119 a 120 vypustit a následující body přečíslovat Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 123 (§ 69)</p> <p>Úvod: Účelem navrženého znění je vyloučení, aby žádost o trvalý pobyt po 5 letech mohl podat cizinec, který pobývá v České republice na základě výjezdního příkazu. Jakkoli je pravdou, že doba pobytu na výjezdní příkaz se do doby dle § 68 odst. 2 nezapočítává, přesto není důvod vyloučit cizince, kteří po skončení povolení k dlouhodobému pobytu pobývají na území České republiky na základě výjezdního</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>příkazu, z možnosti podat žádost na území ČR ministerstvu vnitra. Je přece neúčelné, aby cizinec, kterému skončilo povolení k dlouhodobému pobytu a má výjezdní příkaz, musel k podání žádosti dle § 68 odcestovat do zahraničí a teprve tam žádost podávat. Tento postup by byl i v rozporu se směrnicí 2003/109/ES o dlouhodobě pobývajících rezidentech (viz čl. 7 odst. 1 této směrnice). Navržená změna by dále postihla i osoby, kterým byla udělena doplňková ochrana: tyto osoby by již nemohly podat žádost na českém území, nýbrž musely by vycestovat (přičemž třeba nemají kam) a žádost podávat na zastupitelském úřadě.</p> <p>Navrhujeme: Bod 123 vypustit a následující body přečíslovat Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 124 (§ 70, odst.1) Úvod: Navrhuje se zavést povinnost podat žádost o trvalý pobyt pouze osobně. Návrh znamená další odchylku od správního řádu, což je nepřípustné a navíc o to paradoxnější, že Důvodová zpráva jinak argumentuje často usnesením vlády č. 450 ze dne 20. dubna 2009, kterým byla schválena Koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek. Navrhovaná změna by mohla v mnoha individuálních případech citelně zkomplikovat podání žádosti, není zde řešena otázka zastoupení nezletilých dětí či osob s omezenou právní způsobilostí či zdravotně postižených nebo hospitalizovaných osob. Navržená změna je rovněž v rozporu se zaváděním elektronizace státní správy, kterou</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>bylo mj. odůvodňováno přenesení kompetencí ze služby cizinecké policie na Ministerstvo vnitra zákonem č. 374/2008 Sb. (čímž došlo k citelnému zhoršení místní dostupnosti orgánů cizinecké správy). Pro účely potřeby snímání biometrických údajů, uváděné Důvodovou zprávou, je možno použít ustanovení § 59 správního řádu.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 124 vypustit a následující body přečíslovat případně zapracovat do navržené úpravy výjimky upravující možnosti zastoupení a doplnit ve výše uvedeném smyslu Důvodovou zprávu</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 127 (§ 70, odst.6)</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrhuje se zakotvit pravomoc ministerstva vnitra požadovat opakování zkoušky z českého jazyka žadatele o trvalý pobyt. Jedná se o ustanovení vyjadřující zcela zřejmou nedůvěru k institucím vydávajícím doklad prokazující požadovanou znalost českého jazyka, což je v rozporu s právní jistotou a mimo jiné i s kompetenčním zákonem. Pokud není garantována objektivita vydávání dokladů vydaných na základě příslušné vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, je třeba toto řešit s MŠMT a nepřesouvat kompetence ministerstvu vnitra ve věci neuznání zkoušek.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 127 vypustit a následující body přečíslovat</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec	<p>K bodu 130 (§ 71, odst.2)</p> <p>Úvod:</p> <p>Nově se formuluje definice dokladu o zajištění ubytování.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

vlády pro lidská práva	<p>Za slova „osoby, která je vlastníkem nebo oprávněným uživatelem bytu“ je třeba doplnit slovo „domu“, neboť není důvod, aby písemný souhlas mohl dát jen majitel bytu a nikoli majitel domu.</p> <p>Navrhujeme: V bodě 130 za slova „osoby, která je vlastníkem nebo oprávněným uživatelem bytu“ doplnit slovo „domu“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 143 (§ 77)</p> <p>Úvod: Navrhuje se rušit cizincům ze třetích zemí povolení k trvalému pobytu v případě, že jsou evidováni v Schengenském informačním systému. Navržená změna bezdůvodně zhoršuje postavení cizinců s trvalým pobytem, a porušuje tak ustanovení čl. 9 směrnice 2003/109/ES o dlouhodobě pobývajících rezidentech. Pokud cizinec opravdu představuje „skutečné a dostatečně závažné ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti“ dle čl. 12 směrnice 2003/109/ES, pak je možno postupovat dle písm. a) nebo dle písm. f) současné právní úpravy. Zmiňovaný rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-127/08 Metock je zde mylně interpretován, týká se rodinných příslušníků občanů EU, a tedy s tímto bodem vůbec nesouvisí.</p> <p>Navrhujeme: Bod 143 vypustit a následující body přečíslovat.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 159 (§ 871)</p> <p>Úvod: Navrhuje se rušit rodinným příslušníkům občana EU povolení k trvalému pobytu v případě, že jsou evidováni v Schengenské informačním systému, přičemž navržená</p>	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou důvodové zprávy.

	<p>změna bezdůvodně zhoršuje postavení rodinných příslušníků občanů EU s trvalým pobytem, a porušuje tak ustanovení čl. 27 směrnici č. 2004/38/ES. Pokud cizinec opravdu představuje „skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti“ dle čl. 27 směrnice 2004/38/ES, pak je možno postupovat dle písm. a) současné právní úpravy. Zmiňovaný rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-127/08 Metock se naopak týká práva rodinných příslušníků na ochranu před neoprávněným zásahy státu a který přiznává rodinným příslušníkům vyšší práva, a tedy je zde mylně interpretován.</p> <p>Navrhujeme: Bod 159 vypustit a následující body přečíslovat. Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 166 (§ 87z, odst.1, písm.d)</p> <p>Úvod: Platnost pobytové karty končí nepochybně také v návaznosti na právní moc rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu, je však podstatné, kdy je takové rozhodnutí vykonatelné.</p> <p>Navrhujeme: Slovní spojení „<i>právní moci</i>“ nahradit slovem „<i>vykonatelností</i>“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 176 (§ 100, písm. d))</p> <p>Úvod: Stanoví se minimální podlahová plocha, kterou musí každé ubytování cizinců splňovat. Přitom by měl předkladatel ale doložit v Důvodové zprávě, kde jsou stanovena stejná metráží kritéria pro ubytování jiných osob než cizinců, pokud taková jsou, a odkázat na ně. Při odstraňování</p>	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou důvodové zprávy.

	<p>diskriminace není možné postupovat cestou stanovování detailních kritérií pro jednu skupinu a kritéria druhé skupiny nestanovit.</p> <p>Důvodová zpráva opomíjí, zda-li je dosažení jí sledovaných cílů reálné. Cizinci již dnes mají problém najít ubytování. Pokud stát hodlá dosahovat metodami správního práva zvyšování kvality ubytování cizinců, měl by rovněž zajistit cizincům mnohem efektivnější ochranu před diskriminací v přístupu k bydlení, což dnes nečiní, a to např. novelou antidiskriminačního zákona, (například tak, že do § 2 odst. 3 se za slovo „národnosti“ vloží slova „státní příslušnosti,“, do § 3 odst. 1 se za slova „§ 2 odst. 3“ vloží slova „vyjma státní příslušnosti“ a do § 7 odst. 1 se za slova „zdravotního postižení“ vloží slova „státní příslušnosti“).</p> <p>Navrhuje me:</p> <p>Bod 176 vypustit a následující body přechíslovat anebo zařadit novelu zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), a do tohoto zákona vložit zákaz přímé diskriminace z důvodu státní příslušnosti.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 182 (§ 103, písm.s))</p> <p>Úvod:</p> <p>Cizincům se má stanovit povinnost „prokázat provozování živnosti nebo výkon jiné podnikatelské činnosti“</p> <p>Navrhovaná povinnost je formulována příliš neurčitě, není jasně definováno, co je to „provozování živnosti“. Není jasné, jak orgány cizinecké správy mají provádět kontrolu v oblasti, pro kterou jsou příslušné živnostenské úřady. Jednalo by se o nežádoucí dublování kompetencí.</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>Navrhovaným ustanovením by došlo k ohrožení zájmů podnikatelů na ochraně obchodního tajemství. Bylo by vhodné komplexně upravit plošné a periodické kontroly provozování živnosti cizinci ze strany ŽÚ a propojit splnění této podmínky s těmito kontrolami.</p> <p>Navrhujeme: Bod 182 co do písm. s) vypustit a následující písmena přečíslovat. V této věci navrhujeme zvážit novelizaci živnostenského zákona ve výše uvedeném smyslu</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 191 (§ 106, odst. 11)</p> <p>Úvod: Návrh hodlá stanovit povinnost všem úřadům rozhodujícím o přestupcích, aby veškeré odsouzení za přestupky cizinců byly hlášeny Ředitelství služby cizinecké policie, přičemž navrhovaný odst. 11 by fakticky zavedl jakýsi „přestupkový registr“, ovšem pouze pro cizince, což by bylo diskriminační, a to jak vůči občanům EU tak i vůči cizincům ze třetích zemí.</p> <p>Navrhujeme: Bod 191, ustanovení odst. 11 vypustit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 193 (§ 107, odst. 8)</p> <p>Úvod: Jde o zavedení povinnosti zaměstnavatelů hradit zdravotní péči za své bývalé zaměstnance – cizince. Přenesení povinnosti hradit náklady zdravotní péče na zaměstnavatele cizinců by došlo k posílení negativní trendu vylučování cizinců ze systému sociálního zabezpečení a zřizování speciálních právních institutů (a smluvních produktů pojišťoven) pouze pro cizince. Cizince, kteří v České republice pracují, je třeba začlenit do systému veřejného</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>zdravotního pojištění a nikoli pro ně budovat struktury paralelní. Předmětné ustanovení by rovněž znevýhodňovalo cizince na trhu práce oproti ostatním zaměstnancům. Tento institut by – i přes mnoho případů, kdy by jeho působení bylo jednoznačně pozitivní – mohl být poměrně jasně zneužitelný.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 193 co do navrženého odstavce 8 lépe v Důvodové zprávě zdůvodnit, ale každopádně začlenit cizince ze třetích zemí pobývajících v ČR dlouhodobě do systému veřejného zdravotního pojištění.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 197 (§ 113 odst. 7 písm. b)</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrhujeme zrušit omezení věkem pro vydávání cizineckých pasů nezletilým cizincům bez doprovodu, kteří jsou oprávněni k trvalému pobytu podle § 87. I s ohledem na navrhované znění § 18 písm. d) bod. 3 (bod 11 novely), podle něhož mohou nezletilé děti, které jsou na základě předběžného opatření umístěny do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, po dobu platnosti předběžného opatření pobývat na území bez víza i bez cestovního dokladu. V okamžiku, kdy je jim však soudem nařízena ústavní výchova a vzniká oprávnění k trvalému pobytu ve smyslu ust. § 87, nemá mnoho z nich cestovní doklad, do něhož by jim bylo oprávnění k trvalému pobytu vyznačeno. Rovněž odkazujeme na ust. § 87 odst. 3, podle něhož je cizinec mladší 15 let oprávněn pobývat na území bez cestovního dokladu. Problém tedy nastává u nezletilých cizinců bez doprovodu starších 15 let, kteří si nemohou cestovní doklad z důvodů na vůli nezávislých obstarat (cizinců v této věkové kategorii je v Zařízení pro děti –</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p>cizince většina).</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Znění § 113 odst 7 písm. b) upravit takto:</p> <p><u>(7) Cizinecký pas vydá ministerstvo</u></p> <p><u>b) na žádost cizince, který je oprávněn k trvalému pobytu</u></p> <p><u>podle § 87, pokud</u></p> <p><u>1. je mladší 15 let,</u></p> <p><u>2. jeho způsobilost k právním úkonům byla</u></p> <p><u>rozhodnutím soudu omezena)</u></p> <p>Bod 1 a 2 odstavce 7) navrhujeme vyškrtnout.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 200 (§ 117a odst. 3: a odst. 8)</p> <p>Úvod:</p> <p>Nově je zaváděná povinnost cizinců přebírat biometrické průkazy k pobytu pouze osobně, což je z hlediska sledovaných zájmů zbytečná administrativní komplikace (cizinec může pověřit převzetím průkazu i jinou osobu). Netřeba stanovovat úřadům povinnost vždy prověřovat jedinečnost vazby mezi cizincem a vydaným průkazem, nýbrž správní orgán tak může činit v případě individuální potřeby na základě předvolání dle § 59 správního řádu.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>V bodu 200 v § 117a odst. 8 nahradit slovo „prověří“ slovy „může prověřit“</p> <p>Dále k bodu 200 § 117a požadujeme vysvětlení:</p> <ul style="list-style-type: none"> - v jaké formě se bude uvádět druh a účel pobytu cizince; - jak se ošetří situace, když cizinci nebude během lhůty dle § 117a odst. 8 přiděleno rodné číslo; - vzhledem k tomu, že nepovažujeme za praktické, že se do průkazu bude uvádět i místo hlášeného pobytu 	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo. Text návrhu zákona byl doplněn o úpravu, kdy se podpis nepořídí.</p>

	<p>cizince, tj. zda s každým přestěhováním si cizinec bude muset zaplatit nový průkaz;</p> <ul style="list-style-type: none"> - jak bude řešeno digitální zpracování podpisu cizince u dětí, které ještě neumí psát případně navštěvují první ročník ZŠ; - proč Důvodová zpráva označuje ustanovení § 117a odst. 3 písm. a) a b) za implementující evropské právo, když se ve skutečnosti jedná o ustanovení, která v Nařízení č. 1030/2002 obsažena nejsou? <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 201 (§ 118 odst. 1):</p> <p>Úvod:</p> <p>Návratová směrnice stanoví povinnost členských států uložit cizinci zákaz pobytu povinně jen v případě, že nebyla splněna povinnost návratu, nebo nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území. Možnosti přijmout příznivější úpravu, kterou směrnice umožňuje navrhovatel nevyužil (oproti transpozici všech ustanovení umožňujících restriktivnější národní legislativu) a ponechal obligatorní stanovení zákazu pobytu ve všech rozhodnutích o správním vyhoštění.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Toto znění §118 odst. 1:</p> <p><i>„Správním vyhoštěním se rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby k vycestování z území. V odůvodněných případech může policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince stanovit dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, nebo hraniční přechod pro vycestování z území.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla připomínkovým místem změněna na doporučující.
Ministr pro	K bodu 203 (§ 119 odst. 1)	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení

lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Úvod: Podle Schengenské prováděcí Úmluvy, která představuje základní právní úpravu tzv. Schengenského informačního systému, nemá členský stát povinnost zařadit každého cizince, o jehož vyhoštění rozhodl (článek 96), do systému. Proč je tedy každý cizinec, o jehož vyhoštění je rozhodnuto, zaváděn do systému smluvních států, není jasné. Zákon přitom ani detailně neupravuje, kdy se takový záznam do systému vloží (zda po právní moci rozhodnutí nebo okamžitě).</p> <p>Navrhujeme: Požadujeme tuto oblast dopracovat a vysvětlit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>odstoupilo.</p>
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 203-207 (§ 119 odst. 1)</p> <p>Úvod: V praxi prvoinstančního útvaru policie dochází místy ke zneužití možnosti správního orgánu podle § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu, podle které může vyloučit odkladný účinek odvolání, vyžaduje-li to naléhavý veřejný zájem. Cizinci tak fakticky ztrácí možnost přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění alespoň odvolacím orgánem, a tím rovněž následně soudem ve správním soudnictví (srov. § 172 odst. 3). Prvoinstanční správní orgán je totiž vzhledem k neurčitosti právního pojmu „naléhavý veřejný zájem“ tento postup odůvodnit bez ohledu na to, je-li toto odůvodnění dostatečné (§ 85 odst. 4 správního řádu). Proti výroku o vyloučení odkladného účinku přitom není se přitom nelze odvolat (§ 85 odst. 4 správního řádu).</p> <p>V případě cizinců, kterým je uloženo první správní vyhoštění, občanů Evropské unie a jejich rodinných příslušníků (srov. k bodu 208) je tento postup mnohdy</p>	<p>Připomínkové místo vyslovilo souhlas s vypořádáním zásadní připomínky Veřejného ochránce práv.</p>

	<p>nepřiměřený.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Přijetí nového odstavce 3 § 119, kdy číslování následujících odstavců by se změnilo (+1):</p> <p><i>„Policie nemůže vyloučit odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění cizince; to neplatí, pokud byl cizinec vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu nebo pokud o vyloučení odkladného účinku odvolání cizinec sám požádal.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 208 (§ 119 odst. 2)</p> <p>Úvod:</p> <p>Podle Důvodové zprávy <i>„Navrhovaná úprava výslovně stanovuje postup při určení doby, po kterou nelze vyhošťovanému občanu Evropské unie nebo jeho rodinnému příslušníkovi umožnit vstup na území České republiky.“</i> Vzhledem k použití neurčitého právního pojmu <i>„narušení veřejného pořádku závažným způsobem“</i> ve skutkové podstatě podle § 119 odst. 2 písm. b) by se úmysl navrhované právní úpravy mohl minout účinkem, neboť prvoinstanční správní orgány jsou schopny odůvodnit narušení veřejného pořádku i při nepatrném porušení povinností cizince, kdy tak nečiní v souladu s výkladem tohoto pojmu dle judikatury Evropského soudního dvora a Nejvyššího správního soudu. Nedostatky aplikace mohou být pak napravovány až odvolacím správním orgánem nebo až následným soudním přezkumem rozhodnutí.</p> <p>Zákon by jako <i>lex specialis</i> alespoň (srov. připomínky k bodu 203-207) v případě správního vyhoštění občanů Evropské unie a jejich rodinných příslušníků mohl neumožnit správnímu orgánu vyloučit odkladný účinek odvolání podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. a) správního</p>	<p>Připomínkové místo vyslovilo souhlas s vypořádáním zásadní připomínky Veřejného ochránce práv.</p>

	<p>řádu. Bylo by to v souladu se stanovením přísnějších podmínek pro udělení správního vyhoštění těchto osob. Tyto by tak měli možnost přezkumu rozhodnutí odvolacím správním orgánem, a tím rovněž následně soudem ve správním soudnictví (srov. § 172 odst. 3).</p> <p>Uvedenou změnu navrhujeme pouze v případě, že by nebyla zohledněna předchozí připomínka k bodu 203-207 obsahující návrh znemožňující za stanovených podmínek vyloučit odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění u všech kategorií cizinců.</p> <p>Navrhujeme: Přijetí nového odstavce 3 § 119, kdy číslování následujících odstavců by se změnilo (+1): <i>„Policie nemůže vyloučit odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který je občanem Evropské unie nebo jeho rodinným příslušníkem, který na území pobývá přechodně; to neplatí, pokud byl cizinec vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu nebo pokud o vyloučení odkladného účinku odvolání cizinec sám požádal.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 211 (§120, odst.2)</p> <p>Úvod: Spojení slov „pouze“ a „to neplatí“ mění zamýšlený účel novely v jeho opak.</p> <p>Navrhujeme: Opravit znění tohoto bodu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec	<p>K bodu 216 (120a, odst.10)</p> <p>Úvod: Domníváme se, že čl. 6 odst. 2 směrnice 2009/52/ES je</p>	Zásadní připomínka byla částečně akceptována. V poznámce pod čarou uveden zákon o inspekci práce.

vlády pro lidská práva	<p>třeba implementovat mnohem šířeji, navíc dle zákoníku práce nelze podávat stížnosti - veřejnoprávní mechanismy kontroly upravuje zákon o inspekci práce a zákon o zaměstnanosti. Skutečnost, že zaměstnavatel má hradit náklady na zaslání mzdy do země původu cizince vyplývá z ustanovení § 142 odst. 3 zákoníku práce. Naopak podání stížnosti na zaměstnavatele dle zákona o zaměstnanosti a zákona o inspekci práce není jen právem zaměstnance, nýbrž též povinností služby cizinecké policie (viz např. § 58 přestupkového zákona a analogicky i v případech správních deliktů).</p> <p>Navrhujeme: § 120a odst. 10 zní: <i>„(10) Policie informuje cizince, se kterým bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění, o právu požadovat po zaměstnavateli nevyplacenou mzdu nebo plat s příslušenstvím, a o jeho právu požádat za podmínek § 42e o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany. Současně policie cizinci sdělí kontaktní údaje subjektů, které se zabývají poskytováním právní pomoci cizinců v pracovněprávních věcech. Cizinci musí být před jeho vycestováním umožněno, aby měl přiměřenou dobu k vyhledání účinné právní pomoci dle předchozí věty.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 217 (§ 122 odst. 5 a 6)</p> <p>Úvod: V souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice 2008/115/ES by mělo být umožněno zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění také cizincům, kteří dobrovolně a v souladu s rozhodnutím o správním vyhoštění opustí území České republiky.</p> <p>Navrhujeme: Vložit do § 122 odst. 5 nové písm. c), které by znělo:</p>	ROZPOR

	<p>„Policie může na žádost cizince vydat nové rozhodnutí, kterým zruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění, jestliže.....</p> <p>c) cizinec prokáže, že opustil území ČR v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění k vycestování z území</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 219 (§ 123)</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrženým odstavcem 2 dochází ke změkčení povinnosti nelegálních zaměstnavatelů hradit náklady spojené se správním vyhoštěním cizince, kterého nelegálně zaměstnali. K tomuto změkčení oproti stávající úpravě dochází paradoxně v souvislosti s implementací směrnice 2009/52/ES o sankcích proti zaměstnavatelům. Tímto dochází k dalšímu právnímu utužení nerovnosti mezi zaměstnavateli, kteří se mohou vyvinutí poukazem na splnění svých povinností, a cizinci, kteří odpovídají bez ohledu na své zavinění (viz § 119 odst. 1, dle kterého se zavinění nepožaduje).</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>§ 123 formulovat následovně:</p> <p>„§ 123</p> <p>Úhrada nákladů spojených se správním vyhoštěním</p> <p>(1) Náklady spojené se správním vyhoštěním zahrnují náklady na ubytování a stravování, přepravní náklady a ostatní nutné peněžní náklady. Do nákladů spojených se správním vyhoštěním se dále zahrnují náklady podle věty první za cizince ubytovaného v zařízení společně s cizincem zajištěným za účelem správního vyhoštění.</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>(2) Jde-li o správní vyhoštění cizince, který byl na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání nebo platného oprávnění k pobytu, je povinen náklady spojené se správním vyhoštěním podle odstavce 1 uhradit ten, kdo cizince zaměstnal. Nelze-li náklady spojené se správním vyhoštěním uhradit podle věty první, je povinen tyto náklady nebo jejich zbývající část uhradit ten, kdo uzavřel se zaměstnavatelem jako subdodavatelem dohodu, v rámci jejíhož plnění zaměstnavatel cizince zaměstnával, nebo kdokoli, kdo na základě existujících smluvních vztahů, které souvisely s výdělečnou činností cizince věděl nebo mohl vědět o zaměstnávání cizinců bez povolení k zaměstnání nebo platného oprávnění k pobytu u zaměstnavatele. Věta druhá se nepoužije v případě</p> <p>a) osoby, která prokáže, že jí cizinec nebo zaměstnavatel předložil povolení k pobytu popřípadě další povolení opravňující k výkonu zaměstnání a tato povolení nebyla zjevnými padělkami.</p> <p>(3) V případech neuvedených v odstavci 2 je povinen náklady spojené se správním vyhoštěním uhradit cizinec, který má být vyhoštěn na základě rozhodnutí o správním vyhoštění, pokud tyto náklady nebyly uhrazeny z finanční záruky složené cizincem nebo složitelem podle § 123c.</p> <p>(4) Neuhradí-li cizinec ve stanovené lhůtě náklady spojené se správním vyhoštěním a nebyly-li náklady uhrazeny z finanční záruky (§ 123c), jsou povinni tyto náklady nebo jejich zbývající část, uhradit postupně</p> <p>a) osoba, která se k tomu zavázala v pozvání ověřeném policií, nebo jde-li o výzkumného pracovníka,</p>	
--	---	--

	<p>výzkumná organizace, která se k tomu písemně zavázala; výzkumná organizace uhradí náklady spojené se správním vyhoštěním vzniklé do 6 měsíců ode dne skončení platnosti dohody o hostování^{9k)},</p> <p>b) ten, kdo cizinci zprostředkoval zaměstnání bez povolení k zaměstnání,</p> <p>c) ten, kdo zaměstnal cizince a zaměstnání bylo ukončeno před uplynutím doby, na kterou bylo cizinci vydáno povolení k zaměstnání, pokud tento cizinec po zrušení platnosti oprávnění k pobytu za účelem zaměstnání z území nevycestoval; to neplatí pokud cizinec z území nevycestoval a ten, kdo cizince zaměstnal, věrohodně prokáže, že cizinci zajistil úhradu nákladů spojených s vycestováním do státu, jehož je občanem, nebo do státu, ve kterém má povolen pobyť,</p> <p>d) ten, kdo cizinci zprostředkoval zaměstnání a zaměstnání bylo ukončeno před uplynutím doby, na kterou bylo cizinci vydáno povolení k zaměstnání, pokud tento cizinec po zrušení platnosti oprávnění k pobytu za účelem zaměstnání z území nevycestoval; to neplatí pokud věrohodně prokáže, že cizinci zajistil úhradu nákladů spojených s vycestováním do státu, jehož je občanem, nebo do státu, ve kterém má povolen pobyť,</p> <p>e) dopravce, který nesplnil povinnost podle § 104.</p> <p>(5) Policie nebo ministerstvo rozhodnutím stanoví, kdo v pořadí podle odstavců 2 až 4, v jaké lhůtě a výši je povinen náklady spojené se správním vyhoštěním nebo jejich zbývající část uhradit. Rozhodnutí nabývá právní moci oznámením.</p> <p>(6) Nebyly-li náklady spojené se správním</p>	
--	--	--

	<p>vyhoštěním uhrazeny podle odstavce 2 až 4, nese tyto náklady</p> <p>a) policie, jde-li o cizince zajištěného podle zvláštního právního předpisu^{16c)}, nebo</p> <p>b) ministerstvo v ostatních případech.</p> <p>^{16c)} § 27 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.“</p> <p>CELEX 32009L0052</p> <p>Tato připomínka je zásadní</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 224 (§ 123b)</p> <p>Úvod:</p> <p>Jde o zvláštní opatření za účelem vycestování cizince z území. Uvedený návrh vychází z rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku Muskhadzhiyeva a ostatní proti Belgii. Soud ve svém rozsudku odsoudil Belgii za držení nezletilých dětí v doprovodu jejich matky v detenčním zařízení. Soud konstatoval porušení čl. 5 odst. 1 Úmluvy, nezákonné zajištění nezletilých dětí, a dále konstatoval, že jejich držení v nepřijatelných podmínkách zařízení koncipovaného pro dospělé, ve stejných podmínkách jako dospělí, aniž by středisko bylo uzpůsobeno jejich extrémní zranitelnosti, zakládá nelidské a ponižující zacházení ve smyslu čl. 3 Úmluvy. Soud opakovaně potvrdil své závěry, ke kterým došel v případě „<i>Mubilanzila Mayeke et Kaniki Mitunga</i>“, kdy byla Belgie odsouzena za držení nezletilého dítěte bez doprovodu v detenci. Tentokrát soud své závěry rozšířil i na děti držené v detenčním zařízení v doprovodu rodičů. Soud konstatoval, že extrémní zranitelnost nezletilých dětí by</p>	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána dohodou připomínkového místa a předkladatele, že prodlužování doby trvání zajištění podle odstavce 2 se nebude týkat rodin s nezletilými dětmi.</p>

	<p>měla být rozhodující a měla by převažovat nad nelegálností pobytu cizince. Soud rovněž konstatoval, že samotný fakt, že děti nebyly odloučeny od matky, nezabývá úřady jejich povinností chránit nezletilé.</p> <p>S ohledem na tento rozsudek ESLP navrhuje vůbec nepřistupovat k zajišťování rodin s nezletilými dětmi.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Vložit do tohoto ustanovení nový poslední odstavec, následujícího znění:</p> <p><i>„Jde-li o rodiče s nezletilými dětmi nebo jiné osoby odpovídající za nezletilé děti, policie může přistoupit pouze k uložení zvláštního opatření. Zajištění těchto osob není možné.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 224 (§ 123b odst. 7):</p> <p>Úvod:</p> <p>Automatické zajištění v případě bytí i drobného porušení povinnosti vyplývající ze zvláštního opatření je v rozporu s ustanovením čl. 15 odst. 1 směrnice 2008/115/ES. Článek 15 odst. 1 Směrnice umožňuje členským státům zajistit cizince v případě, že: a) <i>hrozí nebezpečí skrývání nebo b) cizinec se vyhýbá přípravě návratu či uskutečňování vyhoštění nebo je jinak ztěžuje</i>. Navrhované znění odstavce 7 tak je v rozporu s čl. 15 odst. 1 Směrnice, neboť důvody pro zajištění značně rozšiřuje. (V praxi by mohlo dojít k zajištění cizince např. v případě, že se jednou opozdí při hlášení policii, přestože jinak spolupracuje a žádným způsobem svůj návrat neztěžuje.) Důvody zajištění jsou stanoveny v § 124 odst. 1 a níže navrhovaná změna uvádí institut zvláštního opatření za účelem vycestování do souladu s institutem zajištění. Zároveň je v souladu s citovanými ustanoveními Směrnice. Novela jde</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. V § 123b odst. 7 byla doplněna věta.</p>

	<p>v omezení práv cizince za rámec Směrnice a hrozilo by, že i v případě, kdy policie cizince zajistí podle ustanovení zákona, toto zajištění by bylo v rozporu se Směrnicí, která by však měla přímý účinek se všemi důsledky s tím spojenými.</p> <p>Navrhujeme: Navrhované znění § 123b odst. 7: <i>„ V případě, že je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nebo nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o právním vyhoštění, policie takového cizince zajistí. “</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 224 (§ 123c odst. 1 a odst. 4 písm. a) Úvod: Jde o zbytečné zúžení případů, kdy je finanční záruka vrácena, resp. kdy policie žádost o vrácení finanční záruky zamítne: Navrhované znění počítá pouze s případy, kdy cizinec vycestuje z území, popř. získá povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, nebo pobyt podle zvláštního právního předpisu (zákon o azylu). Není jasné, z jakého důvodu nebude finanční záruka vrácena např. cizinci, kterému bude uděleno vízum nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, nebo přechodný pobyt jako rodinnému příslušníku občana EU, případně si jinak upraví svůj pobyt na území. Nezpracování přechodného pobytu občanů Evropské unie a jejich rodinných příslušníků by vedlo k jejich nepřipustné diskriminaci ve prospěch občanů třetích států.</p> <p>Navrhujeme: Toto znění § 123c odst. 1: <i>„Finanční záruka se skládá na účet policie a je vratná po vycestování cizince z území nebo poté, co mu byl povolen</i></p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Ustanovení § 123c odst. 1 bylo upraveno.</p>

	<p><i>dlouhodobý, přechodný anebo trvalý pobyt nebo pobyt podle zvláštního právního předpisu nebo mu bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů. Policie se s cizincem nebo složitelem dohodne na způsobu vrácení finanční záruky. Náklady na vrácení finanční záruky nese složitel nebo cizinec. “</i></p> <p>Toto znění § 123c odst. 4 písm. a): <i>„Policie zamítne žádost o vrácení finanční záruky, jestliže a) cizinec z území nevycestoval a nebyl mu povolen dlouhodobý, přechodný anebo trvalý pobyt nebo pobyt podle zvláštního právního předpisu nebo mu nebylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů,... “</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 224: § 123c odst. 4 písm. b), c) a d)</p> <p>Úvod: Trvat na osobním podání žádosti je zbytečné, cizinec by mohl být při podání této žádosti zastoupen. Rovněž je nepřípustné podmiňovat podání žádosti určitým zastupitelským úřadem. Cizinec může z mnoha důvodů vycestovat i do jiného státu, než jehož je občanem, nebo ve kterém má povolen pobyt – viz čl. 3 bod 3 směrnice 2008/115/ES.</p> <p>Navrhujeme: Navrhujeme vypustit odst. 4 písm. b) a c) a následující body přečíslovat.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla částečně akceptována. Upraven § 123c odst. 3.</p>
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K 225 (§ 124 odst. 1) – zajištění cizince za účelem správního vyhoštění</p> <p>Úvod:</p>	<p>Zásadní připomínka byla částečně akceptována úpravou § 124 odst. 1 písm. d).</p>

	<p>Navržené důvody pro zajištění jsou podstatně širší než ustanovení čl. 15 směrnice 2008/115/ES. Směrnice umožňuje členským státům přistoupit k zajištění v případě, že: <i>a) hrozí nebezpečí skrývání nebo b) cizinec se vyhýbá přípravě návratu či uskutečňování vyhoštění nebo je jinak ztěžuje</i>. Novela jde v omezení práv cizince za rámec směrnice, a hrozilo by, že i v případě, kdy policie cizince zajistí podle ustanovení zákona, toto zajištění by bylo v rozporu se směrnicí, která by však měla přímý účinek se všemi důsledky s tím spojenými. Vypuštěním § 124 odst. 1 písm. d), písm. e) je nesoulad se směrnicí odstraněn.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Navrhujeme vypustit odstavec 1 písm. d) a písm. e).</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 225 (§ 124 odst. 4) – ustanovení opatrovníka u zajištěných nezletilých cizinců bez doprovodu</p> <p>Úvod:</p> <p>Stávající znění § 124 odst. 4 zákona považujeme kvůli jeho obecné formulaci s ohledem na naše praktické zkušenosti za zcela nevyhovující. Podle stávajícího znění zákona má sice policie povinnost ustanovit zajištěnému nezletilému opatrovníka, zákon však nestanoví žádnou lhůtu, dokdy tak má učinit. Je tedy zcela na uvážení policie, po jak dlouhé době zajištění opatrovníka nezletilému ustanoví. V praxi jsme se setkali s případy, kdy policie ustanovila nezletilému opatrovníka až po několika týdnech či měsících od jeho zajištění. Lhůta pro podání odvolání proti</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Byla stanovena lhůta „neprodleně“.</p>

	<p>rozhodnutí o správním vyhoštění (15 dnů) i pro podání žaloby proti rozhodnutí o zajištění (30 dnů) v těchto případech již uplynula a funkce opatrovníka tak zcela postrádala smysl a byla jen formální.</p> <p>Dalším nedostatkem právní úpravy je, že povinnost ustanovit opatrovníka policii vzniká až v okamžiku, kdy dojde k zajištění cizince, a nikoli v okamžiku, kdy je zahájeno řízení o správním vyhoštění, popř. i vydáno rozhodnutí. V okamžiku, kdy jsou nezletilému předávány k podpisu zásadní dokumenty (rozhodnutí o zajištění a rozhodnutí o správním vyhoštění) není nikým zastoupen. V nemalém počtu případů nezletilí při předání rozhodnutí o správním vyhoštění podepisují zároveň vzdání se práva na odvolání proti tomuto rozhodnutí.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Vložit do zákona lhůtu, ve které policie musí opatrovníka ustanovit a dále specifikovat úkony, u nichž musí být opatrovník přítomen (předávání rozhodnutí o zajištění a rozhodnutí o správním vyhoštění). Z našeho pohledu se jeví přítomnost opatrovníka jako nezbytná zejména u předávání rozhodnutí o správním vyhoštění nezletilému cizinci.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 226 a bodu 235 (§ 124 odst. 5: § 129 odst. 4)</p> <p>Úvod:</p> <p>Podle navrhovaného znění zákona je policie oprávněna zajistit nezletilého bez doprovodu, v případě důvodné</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Text dotčených ustanovení byl doplněn v tom směru, že policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění. Dále byl doplněn nový odstavec 7 do § 119.</p>

	<p>pochybnosti, že jde o nezletilého cizince, a to do doby, než je zjištěn skutečný věk.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Vložit na konec tohoto odstavce větu: „ <i>Policie je povinna začít zjišťovat věk cizince neprodleně po jeho zajištění.</i>“</p> <p>Předejde se tím situacím, kdy policie začne zjišťovat věk cizince až na konci zákonné 90 denní lhůty pro zajištění a zjistí, že šlo skutečně o nezletilého bez doprovodu. V praxi totiž dochází k ustanovování opatrovníků zajištěným nezletilým cizinců, kdy v některých případech policie přistoupí k jejich ustanovení až po několika týdnech či měsících od zajištění, což je jí umožněno vzhledem k chybějící lhůtě v zákoně.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Úvod:</p> <p>Návrhy těchto nových ustanovení uvádějí zákon do souladu s čl. 10 směrnice 2008/115/ES, který se týká navrácení a vyhoštění nezletilých osob bez doprovodu. V praxi dochází k případům, kdy policie realizuje správní vyhoštění, ale zejména předání nezletilých cizinců bez doprovodu do země původu, aniž by státní orgány ČR zjišťovaly, zda je v zemi původu zajištěno odpovídající přijetí a péče o nezletilého. Vyhoštění nebo předání nezletilého cizince, který se na území ČR nachází bez doprovodu rodičů či jiných zákonných zástupců je v rozporu s Úmluvou o právech dítěte, která je pro ČR závazná a má přednost před zákonem. Úmluva mimo jiné zakotvuje, že zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována úpravou § 124.</p>

	<p>děti (čl. 3 odst. 1 Úmluvy). Česká republika má povinnost zajistit přiměřené přijetí nezletilých cizinců bez doprovodu a poskytnout jim stejnou ochranu jako každému jinému (českému) dítěti, trvale nebo přechodně zbavenému své rodiny (čl. 22 odst. 2 Úmluvy). Rozhodnutí o vyhoštění nebo předání nezletilého cizince, který se nachází na území ČR bez svých zákonných zástupců, je tak v přímém rozporu s mezinárodními závazky České republiky.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>U obou typů zajištění přidat odstavec vycházející ze znění čl. 10 směrnice 2008/115/ES:</p> <p>Navrhujeme vložit do § 124 a rovněž do § 129 nový odstavec 7 následujícího znění:</p> <p><i>„ Před realizací vyhoštění nezletilého cizince bez doprovodu musí mít policie potvrzeno, že tento nezletilý cizinec bude navrácen členu své rodiny, ustanovenému opatrovníkovi nebo do odpovídajícího zařízení ve státě návratu a je zaručeno, že bude brán zřetel k jeho zájmům.“</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 230: § 125 odst. 2</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrhujeme rozšířit nemožnost prodloužení doby trvání zajištění i na rodiny či jiné osoby s dětmi (v souladu s rozsudkem ESLP Muskhadzhiyeva a ostatní proti Belgii</p>	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána dohodou připomínkového místa a předkladatele, že prodlužování doby trvání zajištění podle odstavce 2 se nebude týkat rodin s nezletilými dětmi. V tomto smyslu upraven odstavec 1.</p>

	<p>ze dne 19.1.2010 (viz. výše -připomínky k bodu 224)</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Upravit toto ustanovení následovně:</p> <p><i>„Policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 i nad dobu stanovenou v odstavci 1, vyjma případy nezletilého cizince bez doprovodu, nebo rodiče či jiné osoby s dětmi, pokud cizinec.....“</i></p> <p>Zároveň navrhujeme vypustit v odstavci 2 jeho písm. a) <i>zmařil výkon správního vyhoštění. Čl. 15 odst. 6 směrnice 2008/115/ES takový důvod pro prodloužení doby zajištění nezná. Navrhované znění odstavce 2 písm a) je tak v rozporu s citovanou směrnicí.</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 231: § 127 odst. 1 písm. b)</p> <p>Úvod: Navrhovaná právní úprava zavádí novou kategorii rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců, a sice rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění. Ne ve všech ustanoveních zákona o pobytu cizinců však tuto změnu promítá. Příkladem může být ustanovení § 127 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Může se tak stát, že zde budou podmínky pro zajištění cizince, ale již nikoliv pro prodloužení doby trvání zajištění. Pokud ale soud ve správním soudnictví zruší rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, nebude mít policie podle § 127 odst. 1 povinnost tohoto cizince propustit. Na to přitom pamatuje samotná směrnice č. 2008/115/ES ve svém čl. 15 odst. 2 <i>in</i></p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p><i>fine</i> a čl. 15 odst. 3.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Doplnit ustanovení § 127 odst. 1 písm. b) následujícím způsobem:</p> <p>„(1) Zajištění musí být bez zbytečného odkladu ukončeno.</p> <p>....</p> <p>b) rozhodne-li soud ve správním soudnictví o zrušení rozhodnutí o zajištění cizince nebo o zrušení rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění nebo nařídil-li soud v řízení podle zvláštního právního předpisu propuštění cizince¹⁷⁾“,</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 249 (§ 145 odst. 4)</p> <p>Úvod:</p> <p>Jedná se o razantní omezení práv zajištěných cizinců a neodůvodněný zásah do jejich svobody nakládat s majetkem.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Vypustit navrhovaný bod 249 a následující body přečíslovat.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Uvedená částka byla po dohodě s připomínkovým místem a dalšími připomínkovými místy zvýšena na 300,- Kč.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec	K bodu 250 (§ 145a, § 145b a k bodu 310: § 171 odst. 1 písm. f))	Zásadní připomínka byla akceptována. Napadená ustanovení byla z návrhu zákona vypuštěna

vlády pro lidská práva	<p>Úvod:</p> <p>Institut kázeňských odměn a trestů je institutem vězeňským či používaným v armádě a zásadně nesouhlasíme s jeho zaváděním v Zařízení pro zajištění cizinců . Zařízení pro zajištění cizinců měla být více méně podobná pobytovým střediskům dle zákona o azylu (viz důvodová zpráva k novele č. 428/2005 Sb., kterou bylo fungování zařízení upravováno). Kázeňské tresty navrhované novelou navíc zasahují do již tak velice omezených základních lidských práv cizince (omezení návštěv, korespondence úzce souvisí s realizací práva na soukromý a rodinný život a již podle současné úpravy má cizinec právo pouze na jednu hodinovou návštěvu týdně). Navíc by tresty měl udělovat provozovatel, dokonce vedoucí zařízení. Provozovatel provozuje zařízení pro zajištění cizinců a neměl by mít takto zásadní pravomoci vůči zajištěným cizincům. Ačkoliv Důvodová zpráva obsáhle hovoří o tom, kdy je potřeba takového trestu použít (pokud selhaly domluvy apod.), zákon navíc podrobněji neupravuje, kdy a za jakých podmínek, zejména za splnění principu proporcionality, bude provozovatel takové tresty ukládat. Navíc provozovatel, resp. vedoucí zařízení, bude těžko posuzovat proporcionalitu mezi přestupkem cizince a zásahem, který takový trest může způsobit. Absurdně pak, vzhledem k nové pravomoci provozovatele, respektive vedoucího zařízení, nepodléhají taková rozhodnutí žádnému přezkumu, včetně soudního, což je v rozporu s právem na spravedlivý proces.</p> <p>V případě přijetí institutu kázeňských trestů a jejich vyloučení ze soudního přezkumu by se dále mohla novelou</p>	
------------------------	---	--

	<p>navrhovaná právní úprava dostat do rozporu s čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť Evropský soud pro lidská práva judikoval, že pod ochranu tohoto ustanovení spadají, neboť dané ustanovení se aplikuje též v oblasti disciplinární (navrhované kázeňské tresty jsou zjevně disciplinárními opatřeními; srov. výše) /<i>Ezeh and Connors v. the United Kingdom</i> [GC], nos. 39665/98 and 40086/98, § 104, ECHR 2003-X/</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Vypustit navrhovaný bod 250 a bod 310 a následující body přečíslovat.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 256 (§ 156, 157 a 157a)</p> <p>Úvod:</p> <p>Novela hodlá přeformulovat a přečíslovat definice přestupků cizinců a jiných osob (ubytovatelů, dopravců aj.). Z hmotně právního hlediska dochází však k rozšíření trestnosti jednání cizinců (např. nesplnění povinnosti dle § 87b, přestupek dle § 156 odst. 1 písm. j), m), o), p) a r) novely zákona, což Důvodová zpráva nijak nezdůvodňuje. Z hlediska formy dochází k horšímu čtení zákona pro právního laika (uživatel zákona bude muset více listovat zákonem, text zákona bude méně srozumitelný). Dojde zřejmě i ke zkomplikování citování zákona v rozhodnutích policie (dlouhé výčty ustanovení) o přestupcích a k horší orientaci příslušníků policie v zákoně. (Formulace odkazující na znění příslušných povinností určitě mohou vyčkat, než bude cizinecká materie celá zpracována v rámci</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>cizineckého zákoníku, který je ze strany předkladatele již mnoho let avizován.)</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 256 vypustit a následující body přečíslovat. Alternativně navrhujeme vypustit z navrhovaného znění § 156 odst. 1 písm. e).</p> <p>Tato připomínka je doporučující; pokud jde o § 156 odst. 1 písm. e) zákona ve znění navržené novely, je tato připomínka zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 290 (§ 168)</p> <p>Úvod:</p> <p>Nově se vymezuje rozhodování, které nebude podléhat správnímu řádu, a jehož účastníci tedy budou mít méně práv, než je standardní úprava ve správním řádu. Rozhodování policie dle § 52 dosud bylo v režimu správního řádu. Vyloučení rozhodování dle § 19 o ukončení pobytu občana Evropské unie z působnosti správního řádu je v rozporu s čl. 31 odst. 1 směrnice 2004/38/ES, který zní: „<i>Dotyčné osoby mají v hostitelském členském státě přístup k soudním a případně správním opravným řízením za účelem přezkumu rozhodnutí přijatých vůči nim z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví</i>“ (dále srov. Odst.25 preambule směrnice)-</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>V bodě 290 vypustit odkazy na ustanovení § 19 a 52 .</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.
Ministr pro lidská práva a	<p>K bodu 300 (§ 169 odst. 8, písm. e) a písm.f))</p> <p>Úvod:</p>	Zásadní připomínka byla akceptována doplněním důvodové

<p>Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Předkladatel doplňuje další 2 důvody, dle kterých by se řízení o žádostech cizinců automaticky zastavovalo, tedy meritorně neprojednávalo: opakovaná žádost, pokud cizinec neuvedl „nové“ skutečnosti, a žádost o azyl/mezinárodní ochranu. Pokud jde o opakované žádosti, v žádostech o povolení k dlouhodobému pobytu nebo k trvalému pobytu se zpravidla neuvádí žádné skutečnosti, takže by bylo možno uvést nebo neuvést nové skutečnosti (viz předepsané formuláře žádosti), uvádění důvodů a skutečností je institutem spíše azylového práva. Cizinecký zákon naopak často pracuje se skutečnostmi, které cizinec nemůže znát (např. zařazení do evidence nežádoucích osob aj.). Pokud předkladatel míní potírat zneužívání podávání účelových žádostí, (což ovšem Důvodová zpráva nikterak nedokladuje), je třeba postupovat jinak, nejlépe nelegislativně. Podání žádosti o mezinárodní ochranu by mělo být důvodem pouze k přerušení příslušných řízení vedených dle cizineckého zákona, nikoli k jejich zastavení. Tímto způsobem by se orgány cizinecké správy mohly vyhnout opravě svých rozhodnutí, která jim bude nařízena soudem poté, co soud zruší jejich nezákonné rozhodnutí, které bylo příčinou vstupu do azylové procedury. Vztah mezi zákonem azylovým a cizineckým je poměrně komplikovaný, nelze paušálně říci, že zákon o pobytu cizinců se na žadatele o azyl nevztahuje. Např. správní vyhoštění lze dle § 118 zákona o pobytu cizinců uložit i cizinci, který je v režimu zákona o azylu a rovněž dle § 124a lze zajistit i cizince, který podal žádost o mezinárodní ochranu. Není tedy důvodem u probíhajících řízení tato řízení bez dalšího zastavovat.</p> <p>Navrhuje me: Bod 300 vypustit a následující body přečíslovat.</p>	<p>zprávy.</p>
--	--	----------------

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodům 309, 310 a 311 (§ 171)</p> <p>Úvod: Novela hodlá zavést další rozhodnutí, proti kterým se nebude možno bránit správní žalobou u soudu, a to: proti povinnosti opustit území dle § 50a, proti kázeňským přestupkům a proti rozhodnutí o vyhoštění, které bude vydáno během platnosti předešlého rozhodnutí o vyhoštění. Vyloučení soudního přezkumu je vždy zásahem do práva na soudní ochranu dle § 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Každé takové vyloučení by mělo být mimořádné a velmi dobře zdůvodněné. Ve všech 3 výše uvedených případech může jít o velmi závažné případy, a to zejména u odeprání vstupu (rozhodnutí o vyhoštění může být sporné a v současné době je zcela nejasné, jak se vykonává trest vyhoštění) a u dalšího vyhoštění (další rozhodnutí může být zcela nepřiměřené, viz např. případ, kdy cizinec je vyhoštěn nejprve pro nelegální práci a následně již podstatně přísněji za maření). Důvodová zpráva nikterak nezdůvodňuje, proč by bylo zapotřebí, aby výše uvedená rozhodnutí nebyla přezkoumávána soudem. Právní úprava soudního přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění již byla dvakrát zrušena Ústavním soudem jako protiústavní.</p> <p>Navrhujeme: Body 309, 310 a 311 vypustit a následující body přečíslovat.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Napadená úprava byla z návrhu zákona vypuštěna.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>K bodu 313 (§ 172)</p> <p>Úvod: V současné době má správní žaloba proti rozhodnutí odkladný účinek. Novela navrhuje tento odkladný účinek vyloučit. Rozhodnutí o správním vyhoštění je velmi závažným rozhodnutím a jeho realizace je často v podstatě</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>nevratná, a to včetně dopadů na rodinu nebo i osobní život vyhoštěné osoby. Po realizaci vyhoštění je přezkum příslušného rozhodnutí často zcela bezpředmětný. Z tohoto důvodu obsahoval § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců již od počátku, tedy i ve své nejpřísnější verzi z let 2000 až 2001 institut odkladného účinku. I s ohledem k praxi Služby cizinecké policie pokládáme soudní přezkum za velmi nutný. Pochyby o postupu a rozhodování Služby cizinecké policie se dokonce projevíly i např. i v důvodových zprávách k novelám předkládaného zákona č. 428/2005 Sb., nebo č. 274/2008 Sb. Nelze souhlasit s tvrzením v Důvodové zprávě, že správní vyhoštění se má podřídit obecné právní úpravě. Úprava správního vyhoštění i nadále vykazuje citelné odchylky oproti standardní úpravě (zejména kratší lhůta na odvolání, povinnost cizince vypovídat, možnost cizince zajistit i na dobu delší než 48 hodin), jež jsou všechny v neprospěch cizinců. Je tedy namístě zachovat i tuto odchylku od standardní úpravy správního řádu a soudního řádu správního, která je naopak – jediná – ve prospěch cizinců a je plně odůvodněná (podobně jako odkladný účinek v azylových věcech). Proto je třeba zachovat odkladný účinek správní žaloby přímo ze zákona, přičemž z této obecné úpravy lze mít odůvodněné a přiměřené výjimky.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 313 vypustit a následující body přečíslovat.</p> <p>Navrhuje se rovněž prosadit osvobození od soudních poplatků u žalob proti rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění a návrhu na propuštění cizince ze zajištění. Navrhovaná právní úprava má za cíl zrychlit soudní přezkum rozhodnutí o zajištění a toto opatření by tomu bezpochyby přispělo. U zajištěných</p>	
--	--	--

	<p>cizinců v absolutní většině případů existují důvody pro osvobození od soudních poplatků. Soudy pak tyto osoby od soudních poplatků osvobozují. Formální podmínky pro osvobození a samotné osvobození mají následně vliv na rychlost soudního řízení a počet procesních úkonů soudu před meritorním rozhodnutím. Ustanovení čl. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod klade přitom důraz na rychlost soudního přezkumu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>K bodu 330 (§ 180l)</p> <p>Úvod:</p> <p>Navrhuje se zavést posuzování přínosu podnikání cizinců, a to pro ten účel, zda bude těmto cizincům vydáno povolení k pobytu. Každopádně by se jednalo o zásadní zásah do poměrně liberální koncepce podnikání zahraničních osob v České republice již od roku 1992. Z principiálního i právního hlediska je nepřijatelné, aby se toto posuzování vztahovalo s nabytím účinnosti novely i na cizince, kteří již v České republice pobývají a podnikají. Došlo by tím ke změně podmínek, za kterých byl těmto cizincům povolen pobyt a k zásahu do jejich legitimního očekávání, které je každý demokratický stát povinen ctít. Tímto by mohlo dojít i k porušení závazků České republiky v oblasti ochrany investic a vést k mezinárodním arbitrážím - Důvodová zpráva se tímto přitom vůbec nezabývá, což nelze akceptovat. Z hlediska logického je napováženou, že by posuzování přínosu podnikání cizinců mělo být institutem práva cizineckého a nikoli práva živnostenského. Docházelo by tak paradoxně k tomu, že cizinec by získal oprávnění podnikat a mohl by tedy podnikat, ovšem nesměl by zde pobývat (popř. mohl by zde pobývat pouze krátkodobě). Z hlediska systematického tedy materie spadá</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. V návrhu předloženém vládě není obsažena úprava § 180l.</p>

	<p>jednoznačně do zákona živnostenského popř. do § 21 obchodního zákoníku. Důvodová zpráva uvádí mj. následující: ...<i>“značný počet cizinců využívá podnikatelské činnosti či účasti v právnické osobě k získání pobytového oprávnění, aniž se touto činností následně skutečně hodlá zabývat. Tuto cestu volí jako nejsnazší řešení svého vstupu a pobytu na území České republiky.”</i>. Z tohoto je zřejmé, že předkladateli nejde podmínky podnikání či o sféru fiskální, nýbrž o potírání údajného zneužívání podnikání ze strany cizinců pro legalizaci jejich pobytu. K tomuto ovšem mají sloužit jiné instituty zákona o pobytu cizinců (zejména § 37 odst. 1 písm.b) a § 56 odst. 1) a předkladatel neuvádí, proč tyto instituty nejsou využívány popř. jaký rozsah má mít jím tvrzené zneužívání ze strany cizinců (u kolika cizinců bylo pravomocně konstatováno toto zneužití atd.). Z Důvodové zprávy vyplývá, že návrh směřuje ke snížení počtu cizinců pobývajících v České republice. V této souvislosti je třeba, aby Důvodová zpráva podrobně rozpracovala následující otázky: 1) kolika cizinců se bude týkat, kolik cizinců tedy v důsledku tohoto návrhu ztratí legalitu svého pobytu na území České republiky a jaké budou finanční ztráty s tímto spojené (snížení výběru daní, pojistného na sociální pojištění aj., zvýšené náklady na vyhošťování cizinců, provoz detenčních zařízení pro zajištění cizinců, náklady na cestovné hrazené ze státního rozpočtu atd.)? 2) kolik cizinců se v důsledku ztráty svého povolení k pobytu přemístí do jiných států Schengenského prostoru, a zda a jakým způsobem byla tato záležitost projednána s příslušnými partnery? Idea posuzování přínosu podnikání cizinců je zatím zcela nedopracovaná . Účelů, které sleduje, lze snáze dosahovat i jinými mechanismy obsaženými v zákoně o pobytu</p>	
--	--	--

	<p>cizinců (rovněž viz. výše návrh na úpravu živnostenského zákona).</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Bod 330 důkladněji dopracovat, jde zatím pouze o teze. V případě, že by byly patřičně vymezeny podmínky ve variantě 1, a to tak, že se nebude vztahovat na stávající pobývací cizince a bude stanoven přiměřený přechodný režim k tomu, aby měli možnost svou situaci právně upravit bez toho, že by byl učiněn nepřiměřený zásah do jejich soukromého a rodinného života v podobě vyhoštění jako důsledku tohoto opatření – bylo by předběžně možné souhlasit s variantou 1.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 4 (§ 3a, písm. a bod 4)</p> <p>Úvod:</p> <p>Jde o „vylučující“ klauzuly pro zajištěné podle mezinárodní smlouvy. ČR jako smluvní strana Úmluvy o postavení uprchlíků se zavázala k tomu, že každé osobě, která naplňuje definici uprchlíka, zaručí určitá práva a výhody. Uprchlíkem je sice každá osoba, která naplňuje definici Úmluvy bez ohledu na to, zda stát ji takové postavení přiznává či nikoliv. Nicméně je zřejmé, že oficiální (určeným státním orgánem) deklarace uprchlického statutu je nutná. V České republice přitom na základě národní legislativy existuje jediná možnost, jak může být osoba oficiálně prohlášena uprchlíkem, a tou je řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany (dle zákona o azylu). § 3a bod 4 tak znemožňuje u osob, které jsou zajištěny na základě readmise přiznání postavení uprchlíka. Úmluva však nedovoluje určitou skupinu osob z možnosti</p>	<p>Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.</p>

	<p>přiznání uprchlického statutu vyloučit (kromě tzv. exkluzivní klauzule a příp. palestinských uprchlíků). § 3 a, písm. a) bod 4 <i>in fine</i> je tak v rozporu s mezinárodním závazkem ČR. Evropská legislativa pak na Úmluvu navazuje zejména tzv. <i>kvalifikační směrnici</i>. Směrnice ve svém článku 13 pak stanoví, že členské státy přiznávají postavení uprchlíka všem, kteří splňují podmínky (odůvodněného strachu z pronásledování) a vyloučit z postavení uprchlíka lze pouze osoby, které spadají do zmíněné exkluzivní klauzule (čl. 12 Směrnice). Směrnice pak, již nad rámec Úmluvy, zavazuje členské státy, že přiznávají status doplňkové ochrany všem, co splňují podmínky (čl.18). Není nutné rozvádět, že status doplňkové ochrany je přiznáván opět jen v řízení o mezinárodní ochraně, ze kterého předmětný § 3a bod 4 zákona o azylu velkou skupinu osob vylučuje.</p> <p>Uvedené ustanovení vylučuje, aby o mezinárodní ochranu žádal cizinec zajištěný v ZZC dle § 129 zákona o pobytu cizinců (za účelem předání (průvozu) podle mezinárodní smlouvy či přímo použitelného předpisu ES). Opakovaně upozorňujeme na to, že tato úprava odporuje především Úmluvě o právním postavení uprchlíků (ve znění protokolu) a je v rozporu i s evropskou legislativou.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Slova „s výjimkou cizince zajištěného za účelem jeho předání nebo průvozu podle mezinárodní smlouvy nebo právního předpisu Evropských společenství“ vypustit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 10 (§ 10)</p> <p>Úvod:</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

práva	<p>Podání žádosti je právním úkonem jednotlivce – žadatele, činit toto podání pouze v součinnosti s pracovníkem ministerstva je omezením jeho přístupu k úřadům, platí presumpce, že je žadatel způsobilý k právním úkonům, a tedy i k podání žádosti</p> <p>Navrhujeme: Vypustit slova “s pověřeným pracovníkem ministerstva“. Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 11 a bodu 22 (§ 10 odst. 3 a § 23 odst. 2 zákona – písemné pozvánky na pohovory</p> <p>Úvod: Vítáme explicitní stanovení povinnosti MV upozornit předem na podání žádosti, resp. pohovor. Nicméně lhůta 24 hodin u pohovoru byla navrhována jako minimum, a navíc v řádu dní (dne). Podle našeho názoru stanovení lhůty, v řádu byť jediného dne umožnilo použití správního řádu ohledně počítání této lhůty (zejména § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu). Při stanovení lhůty v hodinách není řešena v praxi otázka postupu ministerstva v případě konce lhůty mimo pracovní dny, není také ošetřeno vyznačování podání v hodinách, což může činit v praxi možnost žadatele na právní pomoc prakticky nemožnou.</p> <p>Navrhujeme: Aby v obou případech slova “<i>nejméně 24 hodin</i>“ byla nahrazena slovy „<i>nejméně 1 pracovní den</i>“. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Lhůta byla v obou případech stanovena na 2 pracovní dny.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 17 a bodu 34 (§ 18, písm. d) ve spojení s § 53a,</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

vlády pro lidská práva	<p>odst. 4)</p> <p>Úvod:</p> <p>Doplňková ochrana zaniká dle novely uplynutím doby na kterou byla udělena, nicméně zákon dle našeho názoru ne zcela jasně řeší situace, kdy MV nerozhodne o prodloužení včas. Dle § 53a odst. 4 se sice <i>prodlužuje platnost povolení k pobytu na území do dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva o žádosti</i>, nicméně nikoliv doba udělené doplňkové ochrany. Takovému cizinci tedy zanikla ochrana, ale oprávnění k pobytu má. Nicméně je otázkou, zda je právně osobou požívající doplňkové ochrany. S ohledem zejména na související otázky (zaměstnanosti, živnosti) by bylo lepší v zákoně upřesnit, že i v případě, že ministerstvo nerozhodne o žádosti během doby, na kterou je doplňková ochrana udělena, je osoba osobou požívající doplňkové ochrany (do nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva o prodloužení).</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Do § 18, písm.d) doplnit na konec slova „tím není dotčeno ustanovení §53a, odst.4.“ a do § 53a, odst. 4 doplnit za slova “prodlužuje se platnost povolení k pobytu“ tato slova “a doba doplňkové ochrany“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 20 (§21, odst. 3)</p> <p>Úvod:</p> <p>Jde o zakotvení práva na bezplatnou právní pomoc</p> <p>Tzv. procedurální směrnice ukládá státům v čl. 15 poskytnout žadateli o mez. ochranu na jeho žádost bezplatnou právní pomoc nejpozději v době, kdy je mu</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>vydáno zamítavé rozhodnutí prvoinstančního orgánu. Zákon o azylu sice povoluje přístup osobám realizujícím právní pomoc k žadatelům a stanovuje možnost státu přispět poskytovateli právní pomoci na úhradu jeho nákladů, nicméně zejména žadatelé zbavení svobody pohybu, zbavení mobilních telefonů a bez finanční hotovosti, nejsou schopni zajistit si právní pomoc, či oslovit soud. Jsou tedy závislí na tom, že nevládní organizace dostane grant a bude mít dobrou vůli jim pomáhat. Odměna, resp. úhrada nákladů (a tím také schopnost NNO poskytnout právní pomoc), proto závisí na nepravidelných grantech nebo je poskytována různými charitami, často bez právního vzdělání, bez ochoty či schopnosti právně zastupovat či dokonce sepisovat a zasílat jakékoli písemnosti soudu na své náklady.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>I s ohledem na obdobné oprávnění cizinců podle tzv. návratové směrnice, výslovně zakotvit právo žadatele o azyl a cizince v zajištění na poskytnutí bezplatné právní pomoci v souladu s procedurální a návratovou směrnicí a také novelizaci s.ř.s., aby i nevládní organizacím poskytující bezplatně právní pomoc žadatelům o azyl a cizincům v zajištění bylo zajištěno právo na odměnu za realizované právní úkony v případě, je-li NNO ustanovena soudem právním zástupcem. Takto bude zajištěna kvalitní a kontinuální právní pomoc bez ohledu na aktuální finanční situaci NNO či MV jako obvyklého poskytovatele dotací či příspěvků na poskytování bezplatné právní pomoci. Navrhujeme proto upravit znění § 21, odst. 3 následovně: „Účastník řízení má právo na bezplatnou právní pomoc a na kontaktní informace o subjektech poskytujících právní</p>	
--	--	--

	<p>pomoc. V azylovém zařízení lze poskytovat právní pomoc jen v prostorách vymezených k tomuto účelu provozovatelem azylového zařízení.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 28 (§ 41 odst. 3) – odevzdání cestovního dokladu policii po skončení jeho platnosti a jeho navrácení státu, který ho vydal</p> <p>Úvod:</p> <p>Ze znění § 41 odst. 3) tak, jak je navrhován, vyplývá, že ministerstvo uchová cestovní doklad pouze po dobu jeho platnosti (nikoli po celou dobu, kdy má osoba status azylanta na území ČR). Ministerstvo předá cestovní doklad policii, dojde-li k odnětí anebo zániku azylu nebo při skončení platnosti cestovního dokladu. Policie následně neplatný cestovní doklad vrátí státu, který jej vydal, jako doklad nalezený na území. Z navrhovaného znění nevyplývá, že by mělo ministerstvo, resp. policie čekat s předáním cestovního dokladu státu původu azylanta, až do doby, kdy dojde k odnětí nebo zániku azylu. Je tedy namístě se obávat, že by mohlo dojít k situaci, kdy policie předá neplatný cestovní doklad státu, který ho vydal v době, kdy bude azylant stále pobývat v ČR, aniž by došlo k odnětí nebo zániku azylu. Stát původu tak bude informován o aktuálním pobytu azylanta, což pro azylanta může být velmi ohrožující a ve svém důsledku i odporujícím principům mezinárodní ochrany.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Vypustit nově navržené znění § 41 odst. 3 a nahradit jej takto: „Pokud bylo rozhodnuto o udělení azylu,</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p>ministerstvo cestovní doklad uschová po dobu trvání statusu azylanta. Dojde-li k odnětí nebo zániku azylu, Ministerstvo předá cestovní doklad, jehož platnost skončila, policii. Policie neplatný cestovní doklad vrátí státu, který jej vydal, jako doklad nalezený na území.“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 32 (46a odst. 3 a § 73 odst. 5 zákona) – neefektivní přezkum zbavení svobody žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl povolen vstup na území</p> <p>Úvod:</p> <p>Ačkoliv lze uvítat návrh ministerstva řešit situaci neefektivního přezkumu zbavení svobody, nejedná se dle našeho názoru stále o řešení konformní s článkem 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (<i>Amuur versus Francie</i>). Již samotné gramatické znění odstavce 4 („<i>má právo podat návrh na řízení ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil jeho propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné</i>“) stanoví, že soud oprávněný k přezkumu zbavení svobody má být s to nařídít propuštění osoby. Ve správním soudnictví však soud tuto možnost nemá. Může rozhodnutí toliko zrušit a vrátit. Zákon o azylu by měl proto spíše počítat se zcela jiným typem návrhu. Nabízela by se například paralela řízení o přezkumu důvodů vazby příp. novelizace 2000 a n. občanského soudního řádu tak, aby okresní soudy měly možnost nařídít propuštění těch, jejichž držení v přijímacím středisku (nepovolení vstupu) by bylo v rozporu se zákonem.</p> <p>Považujeme proto za potřebné zakotvit jasnou a explicitní povinnost okamžitého povolení vstupu (propuštění), pokud</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p>správní soud skutečně rozhodnutí ministerstva zruší.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Doplnit § 46a odst. 5 o další větu (případně včlenit toto ustanovení do dalšího odstavce): „<i>Rozhodne-li soud ve správním soudnictví o zrušení rozhodnutí (o nepovolení vstupu), umožní ministerstvo cizinci bezodkladně vstup na území bez rozhodnutí a dopraví jej do azylového zařízení na území.</i>“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Připomínky k části druhé – změna zákona o azylu</p> <p>K bodu 58 (§ 79 odst. 7)</p> <p>Úvod:</p> <p>Důvodová zpráva nijak nevysvětluje potřebu audiovizuálního monitoringu, navrhujeme v souvislosti s ochranou soukromí ubytovaných osob toto opatření do důvodové zprávy důkladně rozvést a odůvodnit. Pokud je skutečně nutné přistoupit ke sledování žadatelů o udělení mezinárodní ochrany a azylantů, pak musíme trvat na tom, aby do výjimek byly zahrnuty i prostory určené k poskytování právního poradenství. Obsah porad mezi žadatelem/azylantům a jeho právním poradcem je zcela soukromý a v případě advokátů chráněn zákonem pomocí povinností (a práva) mlčenlivosti. Dále by měla být dána povinnost postupovat vždy ve smyslu zákona č.101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>§ 79, odstavec 7 na konci doplnit o text „<i>a prostor určených k poskytování právního poradenství. Při používání těchto prostředků postupuje ministerstvo v souladu se zvláštním právním předpisem</i> *“</p> <p>* Zákon č.101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů“.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Napadená úprava byla vypuštěna na základě zásadní připomínky Úřadu pro ochranu osobních údajů.</p>

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Připomínky k části šesté - změna zákona o zaměstnanosti</p> <p>K bodu 2 (§ 5, písm. e)):</p> <p>Úvod: V rámci novelizace zákona o zaměstnanosti považujeme za potřebné navrhnout sjednocení definic nelegální práce (§ 5, písm. e) zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti) a obcházení režimu závislé práce (§2, odst. 4 zákona č. 261/2006 Sb. zákoníku práce). Právě režim závislé práce je často obcházen formou jiných smluv – například formou smlouvy o dílo, konzultantské smlouvy a pod, také je ale obcházen jinak, a to například formou výkonu práce družstevníků či společníků obchodních firem, tam, kde evidentně tyto znaky závislé práce ve své činnosti naplňují.</p> <p>Definice nelegální práce stanovena v § 5, písm. e) zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti totiž tyto formy obcházení nezahrnuje (výkladem „a contrario“ je to tedy „legální práce“, i když vykonávaná v rozporu s § 3 zákona č. 261/2006 Sb. zákoníku práce. To činí situaci nepřehlednou a dává možnost k obcházení zákona formou tzv. „švarcsystem“ respektive jeho stále novějšími formami (účast cizinců na činnosti družstva formou jejich členství). Byť je takové jednání v rozporu s § 3 zákoníku práce, není důsledně dosud postihováno ze strany státu. Tento jev je ve svém důsledku negativní i pro samotné cizince, kteří o obcházení zákona vědí a využívají této možnosti k získání pobytového víza za jiným účelem než je zaměstnání. Jejich postavení je nejisté, žijí ve strachu z úřadů, a zejména strachu z případných kontrol. Přitom jde (ve valné většině) o cizince pracující v ČR (tedy pracující ve smyslu výkonu</p>	Návrh nebude součástí předkládaného návrhu zákona. Po dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí bude řešeno při vhodné příležitosti novelou zákona o inspekci práce.

	<p>závislé práce). Navrženým opatřením bude posílena právní jistota a vymahatelnost práva, bude také v jeho důsledku více využíván institut povolení k zaměstnávání a povolení k pobytu za účelem zaměstnávání, přičemž cizinec-zaměstnanec má lepší ochranu ve svém právním postavení při výkonu práce, než je tomu jiných (samostatných) forem výkonu práce. Navržena koncepční změna je navíc plně v souladu s úkoly stanovenými v usnesení vlády č. 171/2009 k zajištění bezpečnostní situace České republiky v souvislosti s propouštěním zahraničních pracovníků v důsledku hospodářské krize. Takto sjednocena definice přinese po dlouhé době do pracovněprávních vztahů právní jistotu.</p> <p>Současně navrhujeme zpřesnění textu v souvislosti se slovním spojením „je-li podle tohoto zákona vyžadována“ o slova „pro výkon práce“</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Do materiálu rozšířit § 5, písm. e) zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti následovně:</p> <p>„V § 5 písm. e), bod 2 se za slova“zelené karty, je-li podle tohoto zákona vyžadována“ vkládá text: „nebo v rozporu s vydanou modrou kartou EU, nebo bez modré karty EU, je-li podle tohoto zákona pro výkon práce vyžadována; to neplatí v případě převedení na jinou práci podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce,</p> <p>Dále navrhujeme znění nového bodu3</p> <p><i>3. pokud je v případě prokazatelného výkonu závislé práce mimo pracovněprávní vztahy porušován zvláštní zákon. “</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec	<p>Připomínky k části šesté - změna zákona o zaměstnanosti</p> <p>K § 58 – nový bod materiálu</p>	Návrh nebude součástí předkládaného návrhu zákona. Po dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí připomínkové místo od zásadní připomínky odstoupilo.

<p>vlády pro lidská práva</p>	<p>Úvod:</p> <p>Agenturní zaměstnávání je nejvýraznější formou tzv. prekérního pracovního poměru, je pracovněprávním vztahem s extrémně nízkou mírou právní jistoty na straně zaměstnance. Zvláštní povaha agenturního zaměstnávání na straně jedné a pracovní migrace na straně druhé odůvodňují stanovení přísnějších podmínek pro činnost agentur práce ve vztahu k cizincům. Z těchto důvodů některé státy, např. Spolková republika Německo, agenturní zaměstnávání cizinců vůbec nedovoluje. Agenturní zaměstnávání je rovněž vyloučeno z projektu tzv. zelených karet. V současné době působí na trhu práce mnoho set agentur práce zprostředkávajících zaměstnání pro cizince, přičemž mnohé z těchto agentur jsou velmi malé a velmi nesolventní. Riziko, že zaměstnavatelé používají agentury práce, aby se vůči cizincům, kteří pro ně pracují, vyhnuly odpovědnosti dle zákoníku práce, je velmi vysoké.</p> <p>Na nároky agenturních zaměstnanců z titulu zajištění rovného zacházení se srovnatelnými zaměstnanci se navíc nevztahuje ochrana dle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele. Povinné pojištění pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem určité obchodní činnosti je v českém právním řádu poměrně obvyklá, viz např. povinné pojištění cestovních kanceláří, povinné pojištění osob vykonávajících svobodná povolání (např. advokáti), povinné pojištění nevládních organizací poskytujících sociální služby dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách aj.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Do § 58 začlenit nový odstavec 4 tohoto znění:</p>	
--------------------------------------	---	--

	<p>(4) Agentura práce, která provádí zprostředkování zaměstnání cizinců na území České republiky nebo která zaměstnává cizince za účelem výkonu jejich práce u uživatele (§ 66), musí být pojištěna pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s prováděním zprostředkování zaměstnání. Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob výpočtu minimálního limitu pojistného plnění.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Připomínky k části šesté - změna zákona o zaměstnanosti</p> <p>K bodu 9 (§86)</p> <p>Úvod:</p> <p>Důvodová zpráva k znovuzavedení povolení zaměstnavatele k zaměstnávání cizinců uvádí, že je to opatření v souladu s usnesením vlády č. 171/2009 k zajištění bezpečnostní situace České republiky v souvislosti s propouštěním zahraničních pracovníků v důsledku hospodářské krize, konkrétně s jeho body IV. 7 a IV. 8 ., jde tedy o úkoly uložené ministru vnitra „zpracovat ve spolupráci s místopředsedou vlády a ministrem práce a sociálních věcí a vládě do 31. srpna 2009 předložit návrh legislativních změn ke zvýšení spoluodpovědnosti zaměstnavatele za řešení situace cizince, kterému v České republice poskytl zaměstnání po skončení platnosti jeho pobytového oprávnění“; a dále „zpracovat ve spolupráci s ministry průmyslu a obchodu a financí a vládě do 31. srpna 2009 předložit návrh legislativních změn upřesňujících podmínky pro pobyt cizinců spojený s výkonem podnikatelských aktivit tak, aby byla zajištěna efektivní kontrola ze strany státu“. Není však</p>	<p>Návrh nebude součástí předkládaného návrhu zákona. Po dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí připomínkové místo od zásadní připomínky odstoupilo.</p>

	<p>nijak vysvětleno či doloženo, že právě znovuzavedení nadbytečného povolení k zaměstnávání cizinců dojde k naplnění cílů stanovených v citovaném usnesení vlády. Systém tří povolení, která byla zapotřebí k zaměstnání cizinců (tedy povolení zaměstnavatele k získávání zaměstnanců ze zahraničí, povolení k zaměstnání a povolení k pobytu cizince) byl zbytečně administrativně náročný a nevedl k vyšší efektivitě ochrany pracovního trhu.</p> <p>Navrhujeme: Ustanovení tohoto bodu vypustit. Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Připomínky k části šesté - změna zákona o zaměstnanosti</p> <p>K bodu 12 (§88) Úvod: Rozváže-li zaměstnavatel s cizincem pracovní poměr, informuje o tom zaměstnavatel úřad práce (viz § 88 odst. 1 zákona o zaměstnanosti) a úřad práce pak dá podnět cizinecké policii (viz § 106 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, která s cizincem zahájí řízení o zrušení cizincova povolení k pobytu. Problémem je, že úřady práce vychází pouze ze sdělení zaměstnavatele a nezkoumají v praxi, zda-li pracovní poměr byl s cizincem rozvázán skutečně dle podmínek stanovených v zákoníku práce (existence výpovědního důvodu, platné sjednání zkušební doby aj.). V praxi jsou tak cizinci ve velmi slabém postavení proti svým zaměstnavatelům v případech, kdy zaměstnavatel porušuje pracovněprávní předpisy. Dojde-li mezi nimi ke sporu, zaměstnavatel jim „nechá“ zrušit jejich povolení k pobytu, cizinci musí odcestovat jinak jejich</p>	<p>Navrhovaná úprava bude řešena v budoucnosti při transpozici tzv. sankční směrnice Ministerstvem práce a sociálních věcí.</p>

	<p>pobyt již nebude „legální“, a nemají tak možnost bránit se proti protiprávnímu rozvázání pracovního poměru u soudu. V praxi se ovšem děje i to, že zaměstnavatel začne cizince, kterému bylo vydáno pracovní povolení, zaměstnávat, avšak neuzavře s ním písemnou pracovní smlouvu (jde o tzv. faktický pracovní poměr“) a nepřihlásí jej u příslušných úřadů (správa sociálního zabezpečení, zdravotní pojišťovna). Zaměstnavatel naopak úřadu práce účelově nahlásí (někdy až o celé měsíce později), že cizinec do zaměstnání nenastoupil. Cizinec se vůči takovému podvodu opět není schopen bránit, neboť cizinecká policie zahájí řízení o zrušení povolení k pobytu. Dodatečné šetření skutkového stavu existence pracovního poměru a jeho délky není pro zaměstnance -cizince často možné a ztrácí tím právo domáhat se nápravy soudní cestou, čímž je porušováno jeho základní lidské právo na přístup k úřadům a na spravedlivý proces.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Doplnit ustanovení § 88 o nový odstavec 3 a odstavec 4 tohoto znění:</p> <p><i>(3) Zaměstnavatel je na vyzvání povinen skutečnosti oznamované dle odstavce 1 úřadu práce prokázat. Stanou-li tyto skutečnosti mezi zaměstnavatelem a cizincem spornými, rozhodne o další platnosti povolení k zaměstnání úřad práce.</i></p> <p><i>(4) Úřad práce řízení o zrušení platnosti povolení k zaměstnání podle odstavce 3 přeruší, bylo-li zahájeno soudní řízení týkající se platnosti rozvázání pracovního poměru, existence pracovního poměru nebo jeho délky trvání, a to až do doby skončení tohoto řízení.</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro	Připomínky k části šesté - změna zákona o	Zásadní připomínka byla v dohodě s Ministerstvem práce a

lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	zaměstnanosti K bodu 15 (§ 89, věta druhá) Úvod: Navržené opatření je jednoznačně pozitivní v tom, že cizinec může pracovat již před vydáním zelené nebo modré karty, pokud splňuje podmínky pro jejich vydání, lhůta 60 dnů je však limitem, který nemusí být ve všech případech pro vydání zelené nebo modré karty dodržen. V souvislosti s nově navrženou možností výkonu zaměstnání ze strany cizince – držitele zelené nebo modré karty již od momentu vydání potvrzení o splnění podmínek pro její vydání není zřejmé, jak bude řešena situace, kdy (z jakýchkoli důvodů) nebude ve lhůtě 60 dnů od vydání tohoto potvrzení vydána i samotná zelená či modrá karta. Požadujeme, aby předkladatel tuto situaci legislativně upravil. Tato připomínka je zásadní.	sociálních věcí akceptována.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	Připomínky k části šesté - změna zákona o zaměstnanosti K bodu 18 (§ 126, odst. 4) Úvod: Důvodová zpráva k bodu 18 uvádí, že „úprava zohledňuje transpozici směrnice 2009/50/ES“, ve srovnávací tabulce, jež je součástí předkládaného materiálu však toto ustanovení chybí. Navrhujeme: Doplnit srovnávací tabulku o ustanovení směrnice 2009/50/ES, které je ustanovením § 126, odst. 4. Tato připomínka je zásadní.	Zásadní připomínka byla akceptována.
Ministr pro	Připomínky k části šesté - změna zákona o	Připomínkové místo vyjádřilo souhlas s akceptací zásadní

lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	zaměstnanosti K bodu 20 (§ 145) Úvod: V souvislosti s připomínkou týkající se znovuzavedení povolení k zaměstnávání cizinců zásadně nesouhlasíme s navrženým ustanovením Navrhujeme: Ustanovení tohoto bodu vypustit, a to z důvodů uvedených v připomínce č. 4. Tato připomínka je zásadní.	připomínky uplatněné Ministerstvem práce a sociálních věcí.
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	Připomínky k nově zařazené části dvanácté – změna zákoníku práce K bodu 1 (§ 39) Úvod: Navrhujeme nově do návrhu zařadit část obsahující novelizaci zákona č. 262/2006 zákoníku práce. Navrhujeme v souvislosti s potřebou upravit agenturní zaměstnávání cizinců a zrovnoprávnit agenturní zaměstnance a ostatní zaměstnanci v oblasti délky trvání pracovního poměru. Agenturní zaměstnávání by mělo být svou podstatou podnikáním agentur práce s pracovní silou, a tedy flexibilní přidělování zaměstnanců agentury práce k různým zaměstnavatelům na základě nabídky a poptávky; zaměstnanci agentury práce by pak měli mít s agenturou práce uzavřen pracovní poměr na dobu neurčitou. V praxi je ovšem zaměstnanec agentury zaměstnán pouze na své dočasné přidělení ke konkrétnímu uživateli a často je též délka trvání pracovního poměru mezi zaměstnancem a agenturou vymezena dobou dočasného přidělení k tomuto uživateli. To znamená, že ukončením výkonu práce u	Ministerstvo práce a sociálních věcí jako věcný gestor zákoníku práce s navrhovanou změnou nad rámec návrhu zákona zásadně nesouhlasí. Ministerstvo práce a sociálních věcí je toho názoru, že navrhovanou úpravou by došlo k popření institutu agenturního zaměstnávání a tím de facto ke zhoršení postavení agenturních zaměstnanců na trhu práce. K tomu by nepochybně došlo, pokud by agenturní zaměstnanci byli zaměstnáni pouze na dobu neurčitou. Pokud je nyní pracovní poměr zaměstnance u agentury práce sjednán na dobu určitou, a to na dobu přidělení u uživatele, musí tato doba odpovídat době uvedené v písemném pokynu podle § 309 odst. 2 písm. c) zákoníku práce. Zaměstnanec tedy není v nejistotě, neboť ví, že má práci na dobu svého přidělení a tuto dobu zná z písemného pokynu, jenž obdržel od agentury práce. Stejně tak je zaměstnanci z písemného pokynu známo, jaké jsou podmínky jednostranného prohlášení o ukončení výkonu práce před uplynutím doby dočasného přidělení, byly-li sjednány podle § 308 odst. 1 písm. g) zákoníku práce. Zde upozorňuje na větu druhou uvedeného ustanovení, podle níž není možné sjednat podmínky pro ukončení doby dočasného přidělení před uplynutím doby, na kterou bylo sjednáno pouze ve prospěch uživatele (tzn.

	<p>uživatelé končí i zaměstnanecký poměr s agenturou práce. A jelikož se vztah mezi uživatelem a agenturou práce řídí obchodním zákoníkem, je možné dohodnout v podstatě jakékoli důvody, pro které může uživatel dočasné přidělení agenturního zaměstnance jednostranně ukončit (viz § 308 odst. 1 písm. g) zákoníku práce).</p> <p>V tomto případě je tak agenturní zaměstnanec v praxi zcela nechráněn před okamžitou ztrátou zaměstnání a tento stav může trvat („na žádost zaměstnance, viz § 309 odst. 6 zákoníku práce) natrvalo. Takto se (v současnosti zcela legálně) naprosto vylučuje smysl zákoníku práce, totiž dát zaměstnancům alespoň určitou ochranu před propuštěním.</p> <p>Účelem pozměňovacího návrhu je proto zajistit, aby agentury práce se svými zaměstnanci uzavírali smlouvy buď na dobu neurčitou anebo na dobu určitou, přičemž doba trvání pracovního poměru by byla určena určitým datem a nikoli skončením výkonu práce pro určitého uživatele. Navržené změny jsou mimo jiné i v souladu s cíly stanovenými směrnicí 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání a také v souladu s právními názory odborné veřejnosti a judikaturou českých soudů, dle kterých <i>„nebyla-li dohodnutá doba trvání pracovního poměru sjednána přímým časovým údajem, uvedením časového období podle týdnů, měsíců či let, dobou trvání určitých prací nebo jinou objektivně zjistitelnou skutečností, ale tak, že předpokládá a současně umožňuje, aby doba trvání pracovního poměru skončila (mohla skončit) na základě takové skutečnosti, jež nastane (může nastat) z vůle jen jednoho účastníka pracovního poměru, je ujednání o době trvání pracovního poměru neplatné a pracovní poměr mezi účastníky je třeba považovat za uzavřený na dobu neurčitou.</i> (viz Rozhodnutí Nejvyššího soudu České</p>	<p>podmínky sjednané v rozporu s tímto ustanovením by byly neplatné).</p>
--	---	---

	<p>republiky ze dne 20. 5. 2003 čj. 21 Cdo 2372/2002, viz Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek 19/2004, ASPI JUD23856CZ).</p> <p>Navrhuje me:</p> <p>Doplnit ustanovení § 39 o nový odstavec 7 tohoto znění:</p> <p><i>(7)Trvání pracovního poměru uzavřeného mezi agenturou práce a zaměstnancem za účelem výkonu práce u uživatele (§ 2 odst. 5, § 308 a 309) nelze sjednat pouze po dobu trvání dočasného přidělení takového zaměstnance k výkonu práce u konkrétního uživatele, pokud tento uživatel je na základě dohody s agenturou práce oprávněn dočasné přidělení zaměstnance jednostranným prohlášením ukončit (§ 308 odst. 1 písm. g). Délka trvání pracovního poměru mezi agenturou a zaměstnancem musí být stanovena počtem dní, měsíců nebo let.</i></p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Připomínky k nově zařazené části dvanácté – změna zákoníku práce</p> <p>K bodu 2 (§309, odstavec 5)</p> <p>Úvod:</p> <p>Ohledně implementace směrnice 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání se současně stanovena kumulativní odpovědnost agentury a uživatele vůči zaměstnanci nejeví jako efektivní a vymahatelná.</p> <p>Cílem této směrnice je zabezpečit ochranu zaměstnanců agentur práce a zlepšit kvalitu agenturního zaměstnávání tím, že se zajistí uplatňování zásady rovného zacházení podle článku 5 na zaměstnance agentur práce a že se agentury práce uznají za zaměstnavatele, přičemž se vezme v úvahu potřeba vytvořit vhodný rámec pro využívání agenturního zaměstnávání s cílem účinně přispět</p>	<p>Ministerstvo práce a sociálních věcí jako věcný gestor zákoníku práce s navrhovanou změnou nad rámec návrhu zákona zásadně nesouhlasí. Ministerstvo práce a sociálních věcí nemůže souhlasit s argumenty, že stávající úprava zákoníku práce nestanoví jednoznačnou odpovědnost za zajištění základních pracovních podmínek přiděleného zaměstnance. Ve větě druhé citovaného ustanovení je stanovena povinnost agentury práce zabezpečit pracovní a mzdové podmínky přiděleného zaměstnance nejméně na stejné úrovni, jako je tomu u srovnatelného zaměstnance (kmenového zaměstnance uživatele). V této souvislosti nelze zasahovat z pozice zákoníku práce do obchodního vztahu mezi agenturou práce a uživatelem a zákonem zakládat ručitelskou odpovědnost uživatele. V této souvislosti je třeba zmínit, že v současně připravované novele zákona o zaměstnanosti, která se týká především agenturního zaměstnávání, se navrhuje v § 58a uzákonit povinné pojištění</p>

	<p>k vytváření pracovních míst a k rozvoji pružných forem práce. Článek 5, odst. 1 pak k zásadě rovného zacházení uvádí.</p> <p>„ Základní pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání zaměstnanců agentur práce jsou po dobu trvání jejich přidělení k uživateli přinejmenším stejné jako podmínky, jež by se na tyto zaměstnance vztahovaly, pokud by je tento uživatel zaměstnal přímo na stejném pracovním místě“.</p> <p>Navrhujeme proto, aby bylo ujasněno, kdo je garantem zajištění základních pracovních podmínek, tedy, aby to byla agentura, neplní-li však své povinnosti, má se jim stát uživatel.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Doplnit ustanovení § 309, odstavec 5 o poslední větu tohoto znění: „<i>Za závazek agentury práce dle předchozí věty ručí v případě jeho nesplnění uživatel, u kterého dočasně přidělený zaměstnanec vykonává práci.</i>“</p> <p>Navržené změny zvýrazněny tučně:</p> <p>§ 309</p> <p>(5) Agentura práce a uživatel jsou povinni zabezpečit, aby pracovní a mzdové podmínky dočasně přiděleného zaměstnance nebyly horší, než jsou nebo by byly podmínky srovnatelného zaměstnance. Pokud jsou po dobu výkonu práce pro uživatele pracovní nebo mzdové podmínky dočasně přiděleného zaměstnance horší, je agentura práce povinna na žádost dočasně přiděleného zaměstnance, popřípadě, pokud tuto skutečnost zjistí jinak, i bez žádosti, zajistit rovné zacházení; dočasně přidělený zaměstnanec má právo se domáhat u agentury práce uspokojení práv, která mu takto vznikla. <i>Za závazek agentury práce dle předchozí věty ručí v případě jeho nesplnění uživatel, u kterého dočasně přidělený zaměstnanec vykonává práci.</i></p>	<p>agentury práce jak pro případ jejího úpadku, tak pro případ úpadku uživatele, zajišťující výplatu mzdy do výše trojnásobku průměrného měsíčního výdělku všech dočasně přidělených zaměstnanců. Tím dojde k významnému zvýšení právní jistoty na straně přidělených zaměstnanců.</p>
--	--	--

	Tato připomínka je zásadní.	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Připomínky k nově zařazené části třinácté – novela obchodního zákoníku</p> <p>K bodu 1 (§757a)</p> <p>Úvod:</p> <p>V souvislosti s potřebou transpozice směrnice 2009/52/ES považujeme za potřebné provést její důslednou transpozici v co nejkratší době, a to nejenom s ohledem k datu povinné implementace, ale také s ohledem k aktuálnímu stavu na trhu práce v důsledku hospodářské krize. Kromě jiného považujeme za potřebné zakotvit nejenom do zákona o pobytu cizinců ale i do obchodního zákoníku zvláštní ustanovení – vztahující se na zaměstnávání v rámci subdodávek a specifické závazky dodavatele a subdodavatele s ohledem k zaměstnancům subdodavatele. Objednatel by tedy ručil za pracovněprávní a jiné přímo související závazky svého dodavatele/zhotovitele, a to v případě, že „objednatel po dobu nejméně 3 měsíců věděl anebo vzhledem k okolnostem musel vědět, že dodavatel popř. subdodavatel vážným způsobem porušuje práva svých zaměstnanců vyplývající z pracovněprávního vztahu popř. přímo s tímto pracovněprávním vztahem související.“</p> <p>Navrhujeme tedy v zájmu zvýšení právní jistoty v obchodněprávních vztazích novelizovat zákon č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník.</p> <p>Navrhujeme:</p> <p>Nově začlenit do obchodního zákoníku například toto znění nového ustanovení za stávající § 757.</p> <p>§ 757a</p> <p><i>Subdodávky</i></p> <p><i>Dodavatel (objednatel) v případě, že subdodavatel</i></p>	Připomínkové místo se dohodlo s Ministerstvem spravedlnosti jako gestorem obchodního zákoníku na úpravě při vhodné příležitosti.

	<p>(zhotovitel) plní na základě obchodní smlouvy, a toto plnění zajišťuje prostřednictvím svých zaměstnanců, ručí za splnění povinností subdodavatele stanovených zvláštním právním předpisem vůči zaměstnancům subdodavatele v případě, že subdodavatel tuto povinnost ani přes vyzvání ze strany svého zaměstnance nesplnil včas a řádně. Dodavatel (objednatel) ručí za povinnosti subdodavatele (zhotovitele) dle předchozí věty však pouze tehdy, pokud po dobu nejméně 3 měsíců věděl anebo vzhledem k okolnostem musel vědět, že subdodavatel (zhotovitel) vážným způsobem porušuje práva svých zaměstnanců vyplývající z pracovněprávního vztahu popř. přímo s tímto pracovněprávním vztahem související. Dodavatel (objednatel) odpovídá dle tohoto ustanovení i tehdy, pokud plnění subdodavatele bylo zajištěno, byť zprostředkovaně, dalším subdodavatelem, který při něm použil práci svých zaměstnanců nebo zaměstnanců jiné osoby a tento další subdodavatel nebo zaměstnavatel zaměstnanců podílejících se na zajištění plnění nesplnil své povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva	<p>Připomínky k nově zařazené části čtrnácté – novela zákona o registrovaném partnerství</p> <p>K bodu 1 (§25)</p> <p>Úvod:</p> <p>V souvislosti s ustanovením § 25 zákona č. 115/2006 Sb. o registrovaném partnerství považujeme za vhodné zohlednit institut doplňkové ochrany obsažený v zákoně č. 325/1999 Sb., o azylu v platném znění, a to proto, že matriční úřad může prominout předložení dokladů nezbytných pro uzavření registrovaného partnerství v případě osob, kterým</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována.</p>

	<p>byl udělen azyl. Není však důvod nepoužít toto pravidlo i v případě osob, kterým byla udělena doplňková ochrana. Navrhujeme proto novelizaci zákona č. 115/2006 Sb. o registrovaném partnerství v tom smyslu, že podmínky stanovené pro azylanty pro uzavření registrovaného partnerství se budou vztahovat na všechny osoby jimž byla udělena mezinárodní ochrana.</p> <p>Navrhujeme: V § 25, odst. 5 nahradit slova „byl udělen azyl“ slovy „byla udělena mezinárodní ochrana“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
<p>Ministr pro lidská práva a Zmocněnec vlády pro lidská práva</p>	<p>Připomínky k nově zařazené části patnácté – novela zákona o soudních poplatcích</p> <p>Úvod: (viz připomínka k části druhé-změna zákona o azylu bodu 20)</p> <p>Navrhujeme: V § 11 odst. 1 na konci písmene s) tečku nahradit čárkou a doplnit písm. t) následujícího znění: „Od poplatku se osvobozují řízení ve věcech... t) rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, řízení o propuštění cizince ze zajištění.“</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Doplněna novela zákona o soudních poplatcích zpracovaná Ministerstvem spravedlnosti.</p>
<p>Úřad pro ochranu osobních údajů</p>	<p>1. Čl. I bod 254 (§ 150) je vhodné dopracovat.</p> <p>Není zřejmé, jaké údaje mají být v tomto informačním systému vedeny. V důvodové zprávě je pouze uvedeno, že je navrhováno, aby byl provozovatel zařízení pro zajištění cizinců oprávněn vést evidenci o zajištěných a</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Předkladatel zpracoval návrh úpravy § 150 zákona o pobytu cizinců na území České republiky, s nimiž připomínkové místo vyslovilo souhlas.</p>

	<p>ubytovaných cizincích umístěných v zařízení. Je však nutno tyto údaje specifikovat. Při specifikaci je třeba vycházet ze základních principů práva na ochranu osobních údajů, tj. především ze skutečnosti, že je přípustné zpracovávat jen osobní údaje nezbytné pro zajištění účelu, pro který byl informační systém zřízen.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Dále není zřejmé a není to ani vysvětleno v důvodové zprávě, proč mají být osobní údaje cizinců uchovávány právě 5 let. V této souvislosti konstatujeme, že osobní údaje by měly být zlikvidovány ihned po splnění účelu pro jejich zpracování. Je tedy třeba doplnit do důvodové zprávy odůvodnění, proč mají být osobní údaje uchovávány právě po dobu 5 let.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Úřad pro ochranu osobních údajů	<p>V čl. I bodu 258 (§ 158a odst. 6) se doplňuje věta „Po předání biometrických údajů cizinců do informačního systému cizinců, se tyto citlivé údaje v informačním systému podle odstavce 4 zlikvidují.“</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Promítnutí obecného principu ochrany osobních údajů.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou zvláštní části důvodové zprávy, s čímž připomínkové místo vyslovilo souhlas.
Úřad pro ochranu osobních údajů	<p>V čl. I bodu 333 se § 182 odst. 1 písm. g) zrušuje.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Prováděcím předpisem lze způsob zpracování biometrických údajů stanovit pouze v intencích zákona č. 326/1999 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb. Důvodová zpráva nijak neobjasňuje, proč by měl být vydán právě tento</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána úpravou znění tohoto ustanovení, s čímž připomínkové místo vyslovilo souhlas. Návrh vyhlášky podle zmocnění uvedeného v navrhovaném znění § 182 odst. 1 písm. g) až i) byl do meziresortního připomínkového řízení předložen. Úřadu pro ochranu osobních údajů byla v průběhu jednání k vypořádání připomínek uplatněných v meziresortním připomínkovém řízení předložena

	<p>prováděcí předpis. Podle čl. 10 odst. 4 legislativních pravidel má být osnova prováděcího předpisu součástí materiálu, kterým se návrh zákona předkládá k projednání vládě a Legislativní radě. ÚOOÚ se domnívá, že by bylo vhodné, aby osnova prováděcího předpisu součástí i materiálu rozeslaného do meziresortního připomínkového řízení. Tato připomínka je zásadní.</p>	listinná verze návrhu vyhlášky.
<p>Úřad pro ochranu osobních údajů</p>	<p>V čl. III bodu 44 se § 59 odst. 13 písm. a) zrušuje.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Prováděcím předpisem lze způsob zpracování biometrických údajů stanovit pouze v intencích zákona č. 326/1999 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb. Není přípustné, aby základní parametry jakéhokoli informačního systému veřejné správy byly upraveny pouze na úrovni podzákoného předpisu. Důvodová zpráva nijak neobjasňuje, proč by měl být vydán právě tento prováděcí předpis. Podle čl. 10 odst. 4 legislativních pravidel má být osnova prováděcího předpisu součástí materiálu, kterým se návrh zákona předkládá k projednání vládě a Legislativní radě. ÚOOÚ se domnívá, že by bylo vhodné, aby osnova prováděcího předpisu součástí i materiálu rozeslaného do meziresortního připomínkového řízení. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Zásadní připomínka byla vypořádána úpravou znění tohoto ustanovení, s čímž připomínkové místo vyslovilo souhlas. Návrh vyhlášky podle zmocnění uvedeného v navrhovaném znění § 59 odst. 13 písm. a) až c) byl do meziresortního připomínkového řízení předložen. Úřadu pro ochranu osobních údajů byla v průběhu jednání k vypořádání připomínek uplatněných v meziresortním připomínkovém řízení předložena listinná verze návrhu vyhlášky.</p>
<p>Úřad pro ochranu osobních údajů</p>	<p>V čl. III bod 50 je § 71 odst. 3 vhodné zpřesnit.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Není zřejmé, jaké konkrétní údaje mají být v evidenci</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Předkladatel zpracoval návrh úpravy § 71 odst. 3 zákona o azylu, s níž připomínkové místo vyslovilo souhlas.</p>

	<p>ubytování a dalších služeb vedeny. V důvodové zprávě je pouze uvedeno, že „navrhovaným ustanovením se ministerstvu (resp. Správě uprchlických zařízení) umožňuje vést evidenci osob ubytovaných v azylových zařízeních v souvislosti s poskytováním ubytování a dalších služeb, a to v zájmu zajištění provozu těchto zařízení, vedení účetních záznamů souvisejících s provozem zařízení, zajištění ochrany práv a právem chráněných zájmů ubytovaných cizinců apod. (účelem tohoto informačního systému je například zpřehlednění informačních zdrojů o typu stravy s přihlédnutím k odůvodněným zvyklostem nebo zdravotnímu stavu cizince, podmínek jeho ubytování s přihlédnutím ke zvyklostem náboženským). Vzhledem k povaze tohoto informačního systému Ministerstvo vnitra vydá provozní řád, ve kterém upraví životní cyklus tohoto informačního systému, účel a technické prostředky vedení informačního systému, podmínky bezpečného zpracovávání údajů a další kritéria jejich využívání (např. zdroje údajů, případné možnosti poskytování těchto údajů apod.).“</p> <p>V této souvislosti upozorňujeme, že řada údajů, které by mě být v předmětné evidenci vedeny, aby mohlo být dosaženo deklarovaného účelu, lze zpracovávat pouze na základě dobrovolného souhlasu subjektů údajů daného správci evidence. Tento souhlas se zpracováním musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování předmětných údajů podle § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů, přičemž v případě citlivých údajů musí souhlas splňovat podmínky podle § 9 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Rovněž je třeba upozornit na to, že provozní řád musí odpovídat požadavkům zákona</p>	
--	---	--

	o ochraně osobních údajů, tj. nesmí ukládat žádné povinnosti nad rámec citovaného zákona. Tato připomínka je zásadní.	
Úřad pro ochranu osobních údajů	<p>Čl. III bod 50 je § 71 odst. 4 je vhodné dopracovat.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Není zřejmé a není to ani vysvětleno v důvodové zprávě, proč mají být osobní údaje uchovávány právě 5 let. V této souvislosti konstatujeme, že osobní údaje by měly být zlikvidovány ihned po splnění účelu pro jejich zpracování. Je tedy třeba doplnit do důvodové zprávy odůvodnění, proč mají být osobní údaje uchovávány právě po dobu 5 let. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Předkladatel zpracoval návrh úpravy § 71 odst. 4 zákona o azylu, s níž připomínkové místo vyslovilo souhlas.
Úřad pro ochranu osobních údajů	<p>V čl. III bod 50 se v § 71 odst. 6 se slova „je potřebují k plnění svých úkolů“ nahrazují slovy „jsou oprávněny k jejich zpracování“.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Předkladatelem navržené zmocnění by bylo bezbřehé.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. Předkladatel zpracoval návrh úpravy § 71 odst. 6 zákona o azylu, s níž připomínkové místo vyslovilo souhlas.
Úřad pro ochranu osobních údajů	<p>Čl. III bod 50 je § 71 odst. 16 a 17 je vhodné dopracovat.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Není zcela zřejmé, proč mají být osobní údaje uchovávány právě 5 let. Důvodová zpráva uvádí, že bylo přihlédnuto k technickým podmínkám zpracování údajů. ÚOOÚ však má za to, že i tak se doba pro likvidaci údajů, především vedených na technických nosičích, jeví jako enormně</p>	Zásadní připomínka byla akceptována úpravou zvláštní části důvodové zprávy, s čímž připomínkové místo vyslovilo souhlas.

	dlouhá. Tato připomínka je zásadní.	
Úřad pro ochranu osobních údajů	<p>V č. III bod 58 se § 79 odst. 7 zrušuje.</p> <p>Odůvodnění:</p> <p>Toto bezbřehé zmocnění ke kamerovým systémům je nežádoucí. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována s tím, že instalování prostředků audiovizuální techniky v azylových zařízení bude prováděno na základě oznamovací povinnosti podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (§ 16).
Ministerstvo zdravotnictví	<p><u>K části první bodu 29</u></p> <p>Původní znění § 37 odst. 2 písm. g), jehož novelizace se navrhuje, umožňovalo zrušit platnost víza k pobytu nad 90 dnů, pokud cizinec při pobytové kontrole nepředložil doklad o zdravotním pojištění, resp. doklad o jeho zaplacení.</p> <p>V návaznosti na nové znění § 180j se navrhuje nové znění upravit tak, že bude možno zrušit platnost víza, pokud „cizinec neprokáže schopnost uhradit náklady zdravotní péče“. Toto ustanovení je podle našeho názoru neaplikovatelné, pokud není nikde definováno, co se nákladem zdravotní péče rozumí, resp. není nikde řečeno, jakou výší prostředků k úhradě případných nákladů zdravotní péče musí cizinec minimálně disponovat. Toto ustanovení navíc ani neodpovídá textu uvedenému ve stávajícím § 180i a nově navrhovaném § 180j odst. 1, kde se uvádí, že „doklad o cestovním zdravotním pojištění se nevyžaduje, pokud jsou náklady zdravotní péče hrazeny na základě mezinárodní smlouvy nebo pokud cizinec prokáže, že je zdravotní péče hrazena jiným způsobem“.</p> <p>Ustanovení je tedy třeba upravit tak, že lze zrušit vízum, pokud cizinec neprokáže, že „jsou náklady zdravotní péče hrazeny na základě mezinárodní smlouvy, nebo že je zdravotní péče hrazena jiným způsobem“. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována upřesněním textu i v navazujících ustanoveních

Ministerstvo zdravotnictví	<p>1. <u>K části první bodu 51</u></p> <p>V § 42i odst. 5 požadujeme do poznámky pod čarou č. 9n doplnit odkaz na zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, v nichž je upraveno, kdo je uznávacím orgánem, jde-li o regulovaná zdravotnická povolání.</p> <p>V § 49j odst. 1 písm. d) požadujeme na konci doplnit slova „podle jiných právních předpisů“ a do poznámky pod čarou uvést odkaz na zákon č. 95/2004 Sb. a 96/2004 Sb.</p> <p>V této souvislosti upozorňujeme, že tyto zákony obsahují jako podmínku pro výkon povolání cizincem, který nemá trvalý pobyt na území ČR a který získal způsobilost k výkonu zdravotnického povolání jinde než v členském státě EU, úspěšné složení aprobační zkoušky (po prokázání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce), ke které se cizinec musí dostavit osobně. Součástí aprobační zkoušky je i praktická část, která může u některých zdravotnických povolání trvat až 5 měsíců. Celý proces uznávání odborné způsobilosti pak trvá v řádu</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. Poznámka pod čarou založená v § 42i odst. 5 byla doplněna požadovaným způsobem. Od připomínky vztahující se k § 42j odst. 1 písm. d) připomínkové místo odstoupilo</p>
---------------------------------------	--	--

	několika měsíců až roku. Tato připomínka je zásadní.	
Ministerstvo zdravotnictví	<p><u>K části druhé bodu 15</u></p> <p>V § 13 odst. 2 se navrhuje rozšířit okruh osob, kterým lze udělit azyl za účelem sloučení rodiny. Vzhledem k tomu, že se tento okruh osob stane účastníkem veřejného zdravotního pojištění v České republice a ani v důvodové zprávě není uveden dopad na veřejné zdravotní pojištění, nelze s tímto ustanovením souhlasit. Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo. Doplněna důvodová zpráva.
Ministerstvo zdravotnictví	<p><u>K části druhé bodu 16</u></p> <p>V § 14b odst. 2 se navrhuje rozšířit okruh osob, kterým lze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny. Vzhledem k tomu, že se tento okruh osob stane účastníkem veřejného zdravotního pojištění v České republice a ani v důvodové zprávě není uveden dopad na veřejné zdravotní pojištění, nelze – obdobně jako v § 13 odst. 2 - s tímto ustanovením souhlasit. Tato připomínka je zásadní.</p>	Připomínkové místo po vysvětlení od zásadní připomínky odstoupilo. Doplněna důvodová zpráva.
Ministerstvo zdravotnictví	<p><u>K části druhé bodu 61</u></p> <p>V § 87a se navrhuje rozšířit okruh osob, na které se hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, a to o osoby, u nichž bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno z důvodu nepřípustnosti. Vzhledem k tomu, že se tyto osoby stanou účastníky veřejného zdravotního pojištění v České republice, a ani v důvodové zprávě není uveden dopad na veřejné zdravotní pojištění, nelze s tímto ustanovením souhlasit. Tato připomínka je zásadní.</p>	Ministerstvo zdravotnictví konstatovalo, že obecně nesouhlasí s rozšiřováním okruhu účastníků veřejného zdravotního pojištění.
Ministerstvo zdravotnictví	<p><u>K důvodové zprávě obecné části</u></p> <p>Důvodová zpráva ve své obecné části postrádá zhodnocení dopadů navrhované úpravy na ostatní veřejné rozpočty – konkrétně na veřejné zdravotní pojištění a tyto</p>	Zásadní připomínka byla vypořádána. Doplněna důvodová zpráva.

	dopady nejsou uvedeny ani v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace. Důvodovou zprávu je nezbytné v tomto směru doplnit. Tato připomínka je zásadní.	
Ústecký kraj	<p><u>I. K ČÁSTI DESÁTÉ předloženého návrhu zákona – změna živnostenského zákona:</u></p> <p><u>1. K § 47 odst. 7</u> <i>Navrhujeme</i> text „...vydá živnostenský úřad zahraniční fyzické osobě pro účely řízení <i>o povolení pobytu</i> potvrzení o tom,...“ nahradit textem „...vydá živnostenský úřad zahraniční fyzické osobě pro účely řízení <i>o vydání dokladu podle § 5 odst. 5</i> potvrzení o tom,...“.</p> <p><i>Úplné znění:</i> Jedná-li se o ohlášení zahraniční fyzické osoby, která je povinna doložit též doklad o povolení k pobytu podle § 5 odst. 5 a která prokázala splnění všech podmínek s výjimkou podmínky povolení k pobytu předložení tohoto dokladu, vydá živnostenský úřad zahraniční fyzické osobě pro účely řízení o povolení k pobytu vydání dokladu podle § 5 odst. 5 potvrzení o tom, že k datu vydání tohoto potvrzení splňuje všeobecné a zvláštní podmínky provozování živnosti. Toto potvrzení neopravňuje k provozování živnosti.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> Je třeba změnit stávající text tak, aby odpovídal plně navrhované změně předložené v návrhu výše uvedeného zákona.</p> <p><i>Zásadní připomínka.</i></p>	Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona. Připomínkové místo s vypořádáním zásadní připomínky souhlasí.

Ústecký kraj	<p>2. <u>K § 47 odst. 8</u> <i>Navrhujeme</i> zrušit text „... v odstavci 7 doklad o povolení k pobytu podle...“, zrušit text „...tato osoba doklad o povolení k pobytu ve...“ a doplnit text „podle § 5 odst. 5“.</p> <p><i>Úplné znění:</i> Doloží-li osoba uvedená v odstavci 7 doklad o povolení k pobytu podle zvláštního právního předpisu^{24b)} do 6 měsíců ode dne vydání potvrzení podle odstavce 7, živnostenský úřad do 5 dnů vydá výpis podle § 10 odst. 4; nedoloží-li tato osoba doklad o povolení k pobytu podle § 5 odst. 5 ve stanovené lhůtě, zahájí živnostenský úřad řízení o tom, že ohlášením oprávnění nevzniklo, nebo o tom, že ohlašovatel nesplnil podmínky pro vznik živnostenského oprávnění.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> V navrhovaném zákoně je provedena změna v části týkající se živnostenského zákona pouze v § 5 a § 46 a § 47 odst. 2 písm. e) a § 47 odst. 7, avšak chybí provázání s § 47 odst. 8, § 57 a 58 ve věci zániku živnostenského oprávnění, které je vydáno na dobu určitou a je vázáno na doklad podle § 5 odst. 5 tohoto zákona. Námi navrhovaná úprava pouze dává vše do souladu s navrhovanou změnou. <i>Zásadní připomínka.</i></p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona. Připomínkové místo s vypořádáním zásadní připomínky souhlasí.</p>
Ústecký kraj	<p>3. <u>K § 57 odst. 2</u> <i>Navrhujeme</i> text „...je vázáno na povolení k pobytu na území České republiky, je povinna k oznámení doložit nové povolení k pobytu. Nedoloží-li toto povolení, živnostenský úřad ji vyzve, aby tak učinila ve lhůtě 30 dnů</p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona. Připomínkové místo s vypořádáním zásadní</p>

	<p>ode dne doručení výzvy. Není-li povolení doloženo ve...“ <i>nahradit textem</i> „...je vázáno na doklad podle § 5 odst. 5, je povinna k oznámení doložit nový doklad. Nedoloží-li tento doklad, živnostenský úřad ji vyzve, aby tak učinila ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. Není-li doklad podle § 5 odst. 5 doložen ve...“.</p> <p><u>Úplné znění:</u></p> <p>Živnostenské oprávnění nezaniká uplynutím doby podle odstavce 1 písm. c), pokud podnikatel před uplynutím doby, na kterou bylo živnostenské oprávnění omezeno, oznámí změnu data ukončení provozování živnosti nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení koncese vydané na dobu určitou. Zahraniční fyzická osoba, jejíž oprávnění provozovat živnost na území České republiky je vázáno na doklad podle § 5 odst. 5 povolení k pobytu na území České republiky, je povinna k oznámení doložit nový doklad povolení k pobytu. Nedoloží-li toto povolení tento doklad, živnostenský úřad ji vyzve, aby tak učinila ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. Není-li doklad podle § 5 odst. 5 doložen ve stanovené lhůtě, živnostenské oprávnění zaniká posledním dnem této lhůty.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>V navrhovaném zákoně je provedena změna v části týkající se živnostenského zákona pouze v § 5 a § 46 a § 47 odst. 2 písm. e) a § 47 odst. 7, avšak chybí provázání s § 47 odst. 8, § 57 a 58 ve věci zániku živnostenského oprávnění, které je vydáno na dobu určitou a je vázáno na doklad podle § 5 odst. 5 tohoto zákona.</p> <p>Námi navrhovaná úprava pouze dává vše do souladu s navrhovanou změnou.</p> <p>Zásadní připomínka.</p>	připomínky souhlasí.
--	--	----------------------

Ústecký kraj	<p>4. <u>K § 58 odst. 2</u> <i>Navrhujeme</i> text „...je vázáno na <i>povolení k pobytu na území České republiky (§ 5 odst. 5)</i>, tuto podmínku nesplňuje.“ <i>nahradiť textem</i> „...je vázáno na doklad podle § 5 odst. 5, tuto podmínku nesplňuje.“.</p> <p><i>Úplné znění:</i> Živnostenský úřad zruší živnostenské oprávnění nebo pozastaví provozování živnosti na návrh orgánu státní správy vydávajícího stanovisko podle § 52 odst. 1 z důvodu, že podnikatel závažným způsobem porušil nebo porušuje podmínky stanovené rozhodnutím o udělení koncese, tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy. Obdobně živnostenský úřad postupuje v případě, že zahraniční fyzická osoba, jejíž oprávnění provozovat živnost na území České republiky je vázáno na povolení k pobytu na území České republiky (§ 5 odst. 5) doklad podle § 5 odst. 5, tuto podmínku nesplňuje.</p> <p><u>Odůvodnění:</u> V navrhovaném zákoně je provedena změna v části týkající se živnostenského zákona pouze v § 5 a § 46 a § 47 odst. 2 písm. e) a § 47 odst. 7, avšak chybí provázání s § 47 odst. 8, § 57 a 58 ve věci zániku živnostenského oprávnění, které je vydáno na dobu určitou a je vázáno na doklad podle § 5 odst. 5 tohoto zákona. Námi navrhovaná úprava pouze dává vše do souladu s navrhovanou změnou. <i>Zásadní připomínka.</i></p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována a v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu byla upravena novela živnostenského zákona tak, aby byla v souladu s novelou cizineckého zákona. Připomínkové místo s vypořádáním zásadní připomínky souhlasí.</p>
Kraj Vysočina	<p>Připomínka k Čl. I bodu 33: Navrhujeme do § 42 cizineckého zákona zapracovat požadavek, aby cizinec, který žádá o povolení k</p>	<p>Připomínkové místo se nezúčastnilo vypořádání zásadních připomínek. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyjádřilo se zásadní připomínkou zásadní nesouhlas. Tento spolu</p>

	<p>dlouhodobému pobytu, musel předložit doklad o tom, že se vzdělává v českém jazyce (alespoň 1 hodina týdně). Toto vzdělávání by probíhalo po celou dobu, kdy má povolen dlouhodobý pobyt s výjimkou, kdy cizinec má doklad o úspěšném absolvování zkoušky z českého jazyka alespoň na úrovni A1 nebo studoval alespoň 1 rok v českém jazyce nebo je osoba s mentálním či jiným postižením znemožňujícím komunikaci. Neziskové organizace zabývající se integrací cizinců shledávají hlavním důvodem problémů cizinců v ČR neznalost českého jazyka a neochotu se ho učit i v případech, že cizinec pobývá v ČR již několik let. V některých případech jsou údajně i pod tlakem „pracovních zprostředkovatelů“, aby kurzy českého jazyka nenavštěvovali a zůstávali tak závislí na těchto zprostředkovatelích. Tento problém se odráží i na dětech cizinců, které jsou vyloučeny z kolektivu a nezvládají školní vzdělávání na úrovni, jaká by odpovídala jejich schopnostem. Dospělí se stávají snadno obětmi, ale i pachatelé trestných činů nebo přestupků aniž to tuší. Neznalost jazyka a neochota cizinců se ho učit, se projevuje i v neochotě majoritní společnosti ke společnému soužití. Výuka českého jazyka v rozsahu 1 hodiny týdně není pro cizince tak náročná, aby ji nemohli absolvovat, zvláště když by bylo možné slučovat hodiny do 14ti denních intervalů, čímž by se vyhovělo i těm, kteří pracují na směny.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>se stanoviskem byl po předchozí telefonické domluvě zaslán k vyjádření připomínkovému místu. Připomínkové místo následně změnilo na doporučující.</p>
Kraj Vysočina	<p>Připomínka k Čl. XIII:</p> <p>Navrhujeme nový novelizační bod, který by upravil § 16 odst. 4 školského zákona, a to v následujícím znění:</p>	<p>Připomínkové místo se nezúčastnilo vypořádání zásadních připomínek. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyjádřilo se zásadní připomínkou zásadní nesouhlas. Tento spolu se stanoviskem byl po předchozí telefonické domluvě zaslán</p>

	<p>„1. V § 16 odst. 4 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 11 zní:</p> <p>„c) postavení azylanta, dítěte cizince s povoleným pobytem, osoby požívající doplňkové ochrany a účastníka řízení o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky podle zvláštního právního předpisu.11)</p> <p>11) Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.“</p> <p>Dosavadní novelizační bod bez čísla se označuje jako novelizační bod č. 2.</p> <p>Tento paragraf zakládá práva vyjmenovaným skupinám dětí na zvláštní přístup v procesu vzdělávání. U dětí cizinců se jedná především o jazykovou bariéru, zvláště v prvních několika letech pobytu v ČR. Děti nejsou schopny se vzdělávat na úrovni, která odpovídá jejich schopnostem. Praxe je taková, že děti cizinců sedí ve třídách o několik ročníků níže a často nerozumí ani slovo. Jsou špatně hodnoceny a vylučovány z kolektivu. V zákoně se dosud hovoří pouze o azylantech, avšak děti cizinců s povoleným pobytem, kteří nejsou azylanty, mají potíže naprosto stejné. Situaci takových dětí by pak nemusely řešit pedagogicko psychologické poradny, ale organizace zaměřené na práci s cizinci, které mají povolenou činnost v oblasti sociálně právní ochrany dětí a spolupracují s pedagogicko-psychologickými poradnami, případně speciálními pedagogickými centry.</p> <p>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</p>	<p>k vyjádření připomínkovému místu. Připomínkové místo následně změnilo připomínku na doporučující.</p>
Hl. město Praha	<p><u>K bodu 330 - § 180 I - Subjekt odpovědný za posuzování přínosu podnikání</u></p> <p><u>var. II</u></p>	<p>Zásadní připomínka byla akceptována. V návrhu předloženém vládě není obsažena úprava § 180I.</p>

	<p>Pro účely vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání nebo prodloužení doby platnosti tohoto oprávnění k pobytu je navrhováno svěřit obecním úřadům obcí s rozšířenou působností „posuzování přínosu podnikání cizince na území“.</p> <p>S tímto návrhem nesouhlasíme z následujících důvodů:</p> <p>Z návrhu uvedeného ustanovení není jednoznačně patrné, zda je navrhováno, aby obecní úřad posuzoval přínos podnikání cizince ve vztahu k území své obce, městské části, nebo by měl být posuzován přínos pro podnikání pro Českou republiku.</p> <p>Pokud je záměrem, aby obecní úřady posuzovaly přínos cizince pro území obce, připomínáme, že takové oprávnění nevyplyvá z jejich samostatné ani přenesené působnosti podle příslušných ustanovení zákona o obcích, resp. zákona o hlavním městě Praze. Obecní úřady nejsou vybaveny takovým odborným aparátem, aby mohly odpovědně takovou skutečnost posoudit - provést šetření, rozbor apod., a to u takového množství podnikatelů zahraničních fyzických osob jako např. působí na území hl.m.Prahy, resp. jednotlivých městských částech. Naprosto nepřijatelný by byl záměr vyžadovat na obecních úřadech posuzování přínosu podnikání pro území celé ČR.</p> <p>V této souvislosti je nutno upozornit, že živnostenské oprávnění má platnost pro území celé ČR, podávat ohlášení či žádost o koncesi lze u kteréhokoli obecního</p>	
--	---	--

	<p>živnostenského úřadu bez ohledu na adresu povoleného pobytu, proto posuzovat předem přínos <u>pro určité území</u>, když podnikání může být realizováno na území celé ČR nejen na území obce, v níž je povolen pobyt, by bylo naprosto formální. V návrhu nejsou u této varianty nastíněny požadavky či otázky, které by v rámci takového posouzení byly obecní úřady povinny zkoumat.</p> <p>Obce nemohou být, resp. obecní úřady, subjektem odpovědným za posuzování přínosu podnikání cizince pro ČR, neposuzují takový přínos ani u podnikatelů občanů ČR. Z toho důvodu nesouhlasíme s navrhovanou var. II s tím, že je-li smyslem navrhované úpravy určitá regulace počtu cizinců, kterým bude uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, přikláníme se k řešení podle var. III – stanovení kvóty.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	
Hl. město Praha	<p>Za část jedenáctou požadujeme vložit novou část dvanáctou, která zní:</p> <p style="text-align: center;">„ČÁST DVANÁCTÁ</p> <p style="text-align: center;">Změna zákona o obecní policii</p> <p style="text-align: center;">Čl. XIV</p> <p>Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 153/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 267/2006 Sb., se mění takto:</p>	Zásadní připomínka byla akceptována.

	<p>1. V § 11a odst. 1 písm. c) se doplňuje bod 4, který zní: „4. totožnosti cizinců,“</p> <p>2. V § 11a odst. 3 se doplňuje věta, která zní: „U cizinců poskytne dožádaný orgán i druh a adresu místa pobytu na území, popřípadě adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu, číslo a platnost oprávnění k pobytu, počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu na území, zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům a správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není cizinci umožněn vstup na území.“.</p> <p>Dosavadní část dvanáctá se označuje jako část třináctá, dosavadní Čl. XIV se označuje jako Čl. XV.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p> <p><u>Odůvodnění</u> <i>Strážníci obecních a městských policií mají od 1. 1. 2009 již dostatečné oprávnění ke zjišťování údajů z informačních systémů o totožnosti osob. Při svojí činnosti se však setkávají s poslední skupinou osob, jejichž evidenci vede Policie ČR, a do tohoto informačního systému nemá obecní a městská policie oprávněný přístup, např. i způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Tyto osoby proto musí být předváděny na Policii ČR k prokázání totožnosti. Domníváme se, že je tato činnost nadbytečná jak pro obecní a městskou policii, ale i</i></p>	
--	--	--

	<i>pro Policii ČR. Navrhujeme proto oprávnění k přístupu do evidencí cizinců i s ohledem na skutečnost, že i když se cizinec prokáže strážníkovi dokladem, může být jeho pobyt ukončen nebo byl vyhoštěn.</i>	
Svaz měst a obcí	<p>V části 2 důvodové zprávy, podbod „Varianty k usnesení vlády č. 171/2009“ je v rámci „Varianty č. 2“ navrhováno, aby subjektem pro posuzování přínosu podnikatelských aktivit byly obce v přenesené působnosti.</p> <p>Svaz považuje za přijatelnější řešení návrh Ministerstva průmyslu a obchodu, zavádějící tzv. kvóty. Tyto kvóty by se mohly měnit podle poptávky po určitém zboží nebo službách. Živnostenské úřady nemají centrální evidenci a bylo by pro ně složité tyto informace vyhledávat. Svaz se připojuje k názoru, aby zmíněná evidence byla v gesci MPO. Tato připomínka je zásadní.</p>	Zásadní připomínka byla akceptována. V návrhu předloženém vládě není obsažena úprava § 180l.
Svaz měst a obcí	<p>Nad rámec předkládané novely vznáší Svaz zásadní připomínku, týkající se odpovědnosti za pobyt cizinců na území ČR, kteří přijeli ze třetích zemí do ČR za prací a z nějakého důvodu nenastoupili do pracovního poměru. Svaz postrádá systémové řešení těch situací, kdy zprostředkovatelská agentura práce zprostředkuje na území České republiky práci cizincům, kteří z jakéhokoli důvodu do práce nenastoupí a jsou mnohdy bez prostředků na území České republiky odkázáni většinou na pomoc státu či územní samosprávy.</p> <p>Tyto cizinci nespáchali žádný trestný čin ani se nelegálně na území ČR nezdržují, a proto nejsou předmětem současné ani předkládané úpravy zákona. Jejich situace si však žádá vytvoření určitého specifického řešení, neboť zde nelze využít institut vyhoštění. Svaz dlouhodobě navrhuje upravit oblast zprostředkování</p>	Připomínkové místo od zásadní připomínky po vysvětlení odstoupilo.

	<p>zaměstnání cizinců o minimální garance odpovědnosti např. zprostředkovatelských agentur práce, týkající se osob, kterým pomohly při vstupu do ČR. Jedno z možných řešení představuje pojištění pro tento specifický případ.</p> <p>Tuto připomínku sdělil Svaz rovněž Ministerstvu práce a sociálních věcí v rámci vnějšího připomínkového řízení zákona o zaměstnanosti. Připomínka Svazu nebyla stran MPSV akceptována s tím, že je obsahově bližší zákonu o pobytu cizinců a z tohoto důvodu ji Svaz vznáší nyní. Tato připomínka je zásadní.</p>	
--	--	--

V Praze dne 30. května 2018

Vypracoval: JUDr. Jakub Vlček

Podpis: